

KAIS. KÖN. HOF

BIBLIOTHEK

7.843-B

ALT-

S.A.G. F. 157

187

7843-B.

Organon-a

(Életműve)

a

Gyógyművészségnek,

v a g y

Hahnemann Sámuel

Homoeopathia-ja

(Hasonszenvé):

A u d e s a p e r e.

163.

A' negyedik jobbitott és bővített kiadat után
magyarítva.

P e s t e n,
Wigand Ottónánál

1836.

३०६

Előszó

Negyedik Kiadathoz.

Volna csak azon természet, melynek önsegedelme a' betegségek gyógyításában az eddigleni gyógytanodától mint meghaladhatatlan gyógy-mód véteték föl, és melynek követése a' gyógyász legfőbb céljának tartaték, ó maga a' nagy természet, vagyis a' végtelen természet-egyetemben munkálódó nagy művencz mindentudalmának szózata, úgy ezen csálthatatlan szózatot követnünk kellene, ámbár akkor nem láthatnók által, miért kellene nekünk majd mint Orvosoknak ezen (kétesen úgynevezett) természetsegedelemnek ráfogva meghaladhatatlannak tartott készületeit vagy intézeteit a' nyavalyák orvoslásában gyógyszereink által történő művészi beavatkozásainkkal megzavarunk, vagy célellenkezőleg fölmagasztalnunk; de egészen másként van a' dolog! Azon természet t. i., mellynek önsegedelme az eddigi gyógytanodától mint meghaladhatatlan, 's egyedül követésre méltó gyógymód tekinteték, nem

más, mint az életműves embernek egymis természet, nem más, mint belingerféle, észtelen, meggondolni nem bíró, testünk életműves törvényeihöz kötött életerő, mely a Teremtőtől csak arra rendeltetett, hogy az embernek ép létekor életműségének munkásságát és eredményeit csudálásra méltó tökéletes ép folyamatban tartsa, nem pedig arra teremtetett, de nem is arra való, hogy a fölbomlott vagy elvesztett egységnek visszatérését eszközölje, Mert ha életerőnk ekként a' külvilág ellenséges behatásai által egészségében megváltoztatik, úgy ezen erőlény belingerként és mintegy önmozgonyosan fog azon iparkodni, hogy magát lazzadó készülletei által a' már elkendődött megváltozástól (a' betegségtől) megmentse; de az ő törekedése maga is betegség, maga is csak az eredeti helyébe következő második rossz; ő az életműség intézeteinek törvényei szerint, melyeken maga alapodik, egy másféle, különböző betegséget támaszt, hogy ekként a' benne támadttól megmenekedjék, a' mit ő fájdalom, letételek, s. a' t., leginkább pedig kiűritések, a' test sok folyó és merő részeinek vesztesége által, erőlködött, olykor kétes, keletlen, gyakorta szomorú kimenetellel törekszik eszközölni.

Ha az emberek azon belingerféle, észtelen életerőnek a' betegségek orvoslására célzó önsegítsége vak törekedéseit, 's ezeknek tö-

kélytelenségöket, és a' czéllal nem ritkán ellenkező voltokat már régóta nem ősmerték volna; úgy ők jobb gyógyszerek segedelmével az egyebként magában gyáva, szenvedő életerőn segíteni, a' kórfolyamatnak egy rövidebb és biztosabb úton eszközözlendő bevégezésén, s annak a' kívánt egésségbe való átváltoztatásán elanyira nem iparkodtak, szóval, a' gyógyművészséget fölfedezni oly igen nem törekedtek volna.

De mivel, a' mit eddig gyógyművészségnek hívtak, csupán csak azon gyámoltalan, a' czéllal ellenkező, nem ritkán, magára hagyva, a' betegségek elhárításában rossz törekedésű, és káros intézetű, belingerféle, észtelen (seteül természetnek nevezett) életerőnek (tökélytelen) utánozásában állott, azért engedelmet reménylek, ha azt állítom, hogy a' valódi gyógyművészség előttem föl nem találtatott.

Hogy pedig a' Hasonszenvtanitmány (Homöopathik) ezen eddig hasztalanul keresett gyógyművészség legyen, azt alaptételei tanítják, és tettei bizonyítják.

Köthában 1829. dik Boldog Asszony havában.

Hahnemann Sámuel.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

Tartalom.

B e v e z e t é s.

- I.** Tekintet az eddigleni gyógytanoda különszenvére.
II. Az öreg tanoda eddigleni gyógyászai által akaratjok ellen tett hasonszenves gyógyításoknak példái.
A' műveletbeli hasonlóságból lett gyógyításokat még nem orvos személyek is csak egyedül fűdvhozóknak tapasztalák.
Sőt az ósidőnek gyógyászai is sejdítették, hogy ez legyen a' legjelesebb gyógy mód.

Szöménye az Életműnek.

1. 2. §. Az orvosnak egyetlen egy rendeltetése a' gyors, enyhe és allandó gyógyítás.

Jegyz. Nem pedig az észképi rendszereknek és megfejtési iparoknak koholásai.

3. 4. Hogy 'ő' a' gyógyszerket a' betegséghez jól odailleszteni tudja, a' betegségben a' gyógyítandó dolgot, a' gyógyszerben pedig a' gyógyító erőt kell ősmernie, 's egyszersmind azt is értenie, miként kelljen az emberek egészségét megtartani.

5. 6. A' nyavalyákat magokban mint belső változásokat nem ősmernhetni, de kórjeleiknél fogva világosan ismerhetni.

Jegyz. A' mondottaknak megfejtése.

7. Segíti a' gyógyítást az alkalomadásra, alapokokra, és egyéb környülményekre való figyelés.

8. A' betegség az orvosra nézve egyedül a' kórjelek őszveségében áll.

9. Azon környülményekre (7. §.) figyelvén, hogy az orvos a' betegséget meggyógyíthassa, csak azon kórjelek őszveségét kell hogy semmivé tegye.

Jegyz. a.) A' betegséget nyilván előhozó és fűntartó okot szükség eltéríteni.

Jegyz. b.) A' kórjeles, csak egyetlen egy kórjel ellen irányzott, palástoló gyógy mód megvetést érdemel.

10. 11. 12. Minden kórjelek kiirtatván, maga a' betegség is az ő belső mivoltával együtt mindenkor meggyógyul.

13. §. A' kórjelek öszvesége az egyetlen egy jelentés, az egyetlen egy útmutatás a' választandó gyógyszerre.

14. A' mintléterek elváltozása a' betegségekben (a' kórjelek) a' gyógyszerek által nem gyógyíthatatik másképp, csak a' mennyiben ezek azon erővel bírnak, hogy az ember mintléetének elváltozásait szinte képesek eszközölni.

15. A' gyógyszereknek ez a' hogylétet változtató erejük, azoknak csak az (ép) emberre történt behatások által vétethetik észre.

16. A' kórjelek, melyeket a' gyógyszerek az egészséges emberben okoznak, azon egyetlen egy intelmek, melyekből az ő kór-
gyógyító erejüket kitanúlhatjuk.

17. Azt mutatván a' tapasztalás, hogy azon gyógyszerek, melyek a' betegséghez hasonló kórjeleket okoznak, egyszersmind ezt legbiztosabb és legállandóbban meg is gyógyítják, úgy a' gyógyításra hasonló kórjeleket támaztó gyógyszereket kell választanunk; — ha pedig ugyan a' tapasztalás azt tanítja, hogy a' betegség legbizonyosabban és legtartosabban ellenkező gyógyszer kórjelek által orvosoltassék meg, úgy a' gyógyításra ellenkező kórjeli orvoságokat szükség kikeresnünk.

Jegyz. Azon gyógyszerek használatása, melyeknek kórjelei nincsenek talajdonképp (szenvheli) öszvekötetésben a' betegség kórjeliével, hanem a' testet különböző módon támadják meg, vagyis a' külön szenvesnek nevezett gyógymód megvetést érdemel.

18. Az ellenkező gyógyszeres kórjelek által (ellen szenves gyógymód) az állandó betegségbeli kórjelek nem gyógyítanak meg.

19. 20. Csak a' még hátramaradó hason szenves, hasonló kórjeli gyógyszerek által eszközözendő gyógymód bizonyodik be a' tapasztalás által mint szeltiben 's egyedül segedelmes.

21. Ez azon természeti gyógytörvényen alapodik, mely szerint az élő emberben a' gyöngébb erőbeli bántalom, egy hozzá hasonló, csak fajára nézve különböző, erősebb által törültetik el állandólag.

Jegyz. Ugyanez történik a' nagytermészetbeli bántalmaknál, valamint az érénybeli roszakban is.

22. Az orvoságok gyógytehetsége tehát azoknak a' betegséghez hasonló kórjeleiken alapodik.

23 — 27. Törekedés ezen természeti gyógytörvényt fölvilágosítani.

28. Az emberi test sokkal hajlandóbb magát mintléteben gyógyszerek által megváltoztatni hagyni, mintsem természetes betegség által.

29. 30. A' hason szenves gyógytörvénynek igazsága az által bizonyodik be, hogy egy öregebb bajnak hason szenvetlen gyógyítása sem diszlik, és, hogy két a' testben öszveitköző természetes betegségek, mihelyt ők egymáshoz hason talanak, egymást el nem törlik, meg nem gyógyítják.

31. I. A' testben régebben lakozó betegség, egyenlő erősségű vagy erősebb lévén, új hason talan betegségtől megmenti az embert.

32. §. E szerint a' hasonnszenvetlen orvoslások után is, ha ezek nem éppen igen erősek, az idült betegségek a' magok, voltakban megmaradnak.

33. II. Avagy a' már beteg embert meglepő új erősebb betegség, a' testben már letelepedett, hozzá hasonlatlan, régi nyavalyát fölfüggeszti ugyan, a' medig ő tart, de meg soha sem gyógyítja.

34. Az erős, különsszenves gyógyszerekkel eszközlött orvoslások az idült betegségeket éppen e szerint soha sem gyógyítják meg, hanem ezeket csak addig függesztik föl, míg az erős, magokban a' betegséghöz hasonló körjeleket előhozni képtelen gyógyszerekkel tett megtámadás tart, melynek multával az idült betegség éppen oly gonoszsan, sőt még gonoszabban jelenik meg.

35. III. Avagy az új betegség, tartós behatása után a' testre, a' régihöz, hozzá hasonlatlanhoz, adja magát, 's ekként egy kettő (szöveközött) betegség származván, egyik a' másikat, hasonlatlanságok miatt, el nem törülheti.

36. Még sokkal gyakrabban, mint a' természet folyamatában történni szokott, adja magát a' szokásban lévő gyógyhánásnál valamely hosszasan alkalmazott, erőszakos, nem illő (különsszenves) orvossággal támasztott művészi nyavalya a' hozzá hasonlatlan (tehát általa gyógyíthatatlan) régi természetes betegséghöz, és az idült beteg most kétszeres bajban szenved.

37. Az ekként szöveköző betegségek közül mindenik, hasonlatlanságok miatt, az életműségben a' neki szánt helyen telepedik meg.

38. 39. De egészen másként van a' dolog, midőn egy erősebb betegség a' hozzá hasonló régihöz szegődik, mert illykor ez amaz által kiirtatik, meggyógyítatik.

40. Ezen tüneménynek megfejtése.

41. Példák idült betegségeknek valamely más, hasonló, erősebb, történetből közbejött nyavalya által lett meggyógyulásairól.

42 — 44. A' természet folyamatja szerint magoktól öszveültköző betegségek közül is csak a' hasonló körjelű betegség képes a' másikat kiirtani és meggyógyítani, mit a' hasonlatlan betegség soha sem tehet; — a' gyógyászt arra tanítván, mily nemű gyógyszerekkel gyógyíthasson biztosan, t. i. egyedül a' hasonnszenvesekkel.

45. A' természet csak keves betegségekkel bír, hogy ezekkel másokat hasonnszenvesen gyógyíthasson, és az efféle gyógyítás mindenkor nagy bajjal jár.

46. Ellenben a' gyógyász azoknál sokkal derékabb, számtalan gyógyhatalmakkal bír.

47. 48. Ezentúl tehát az orvos a' természetnek ama folyamatjából megokosodhatik, hogy a' betegségeket soha másképp, mint hasonnszenvesen választott gyógyszerekkel ne orvosolja, és csak ekként gyógyítsa, nem pedig másfélekkel (különsszenvesekkel), melyek soha sem gyógyítanak, csak a' beteget rontják meg.

49. 50. A' betegségek ellen a' gyógyszerek csak háromféleképp alkalmazhatnak:

1.) Az egyedül segedelmes hasonnszenves módon,

51. 2.) a' külön-vagy idegen szenves módon,

52. 3.) az ellenszenves, (egészen ellenkező), palástoló módon.

53. §. Oly módon, mely szerint a' betegségnek egy egyes körjele ellen oly gyógyszer rendeltetik, mely arvval ellenkező műveleteket nyilatkoztat (Contraria contrariis). Erre példák.

54. Ezen ellenszenves gyógybanás nem csak azért hibás, hogy a' betegségnek csak egy egyes körjele ellen van intézve, hanem azért is, hogy tartós bajokban a' rája következett rövid színlét enyhülés után, valóságos rosszabbodás következik,

Jegyz. A' tudósok bizonyosságai.

55. Némely ellenszenves orvoslásoknak ártalmos következései.

56. Az ugyanazon palástoló szernek ismételve öregbített adagai sem gyógyítanak meg soha idült bajokat, sőt annál nagyobb szerentsétlenséget okoznak,

57. a' honnét a' gyógyászok az ellenkező, egyedül jó gyógyutnak, a' hasonzenvesnek segedelmességére hozhattak volna következt.

58. A' palástoló gyógyszer-alkalmazás ártalmosságának, és a' hasonzenves egyedülös gyógyítékonyságának oka

59. a' gyógyszerek behatásánál történő előműveletnek és erre az elő életműség (az életerő) által előhozott ellen-vagy utóműveletnek különbségén alapodik.

60. Az elő- és utóműveletnek fölvilágosítása.

61. Peldák mind a' kettőre.

62. Csak a' legparányibb hasonzenves gyógyszeradagokkal tett gyógyításoknál, egyedül az egészség súlygyenének helyreállítása által, lesz nyilvánvá az életerő utóművelete.

63. A' hasonzenves gyógybanásnak gyógyítékonyága, valamint az ellenszenves (palástolóénak) visszás volta, ezen igazságokból kerekedik ki.

Jegyz. Esetek, melyekben a' gyógyszereknek ellenszenves alkalmazata még egyedül használtatható.

64. Miként következik ezen igazságokból a' hasonzenves gyógymódnak gyógyítékonyága?

65. Miként következik ezen igazságokból az ellenszenves gyógybanásnak ártalma?

Jegyz. Az emberi érzézőczban az egymással ellenkező érzemények nem ímámodnak; — nem tehát úgy, mint a' Chemiában két ellenkező állományok egymással.

66. A' hasonzenves gyógymódnak rövid foglalma.

67. A' gyógyításra szükséges három pontok: 1.) a' betegség kitanulása, 2.) a' gyógyszerek műveleteinek kikémlelése, és 3.) ezeknek célirányos alkalmazata.

68. Közönséges átnézete a' betegségeknek; — forrók, idültek.

69. Az egyes emberek forró betegségei, szárványosak, jarványosak, forró gerjek.

70. Nem valódi idült betegségek.

71. Valódi idült betegségek; mindannyin idült gerjeből származnak.

72. Bujasenyv, és fügölykór.

73. 74. A' Rüh; ő minden valódi idült betegségeknek anyja, a' bujasenyveseket és a' fügölykórosokat kivéven.

Jegyz. A' szokott körtudományok betegségek-elnevezései.

75. §. Az ezen időlt gerjek, leginkább a' rüh ellen talált önhatasább gyógyszerek közül az időlt betegségeknek mindenik esetére, hogy meggyógyuljon, egy különös gyógyszernek szorgalmas kikeresése annál szükségesebb.

76. Mik kívántatnak a' kórképnek fölfogására?

77. — 92. Útmutatás, miként kell az orvosnak a' kórképet kikérdeznie és föltennie.

93. — 95. A' járvány betegségek kitanulása különösen.

96. Hasónlóképp kelle a' (nem bujasenyves) időlt betegségek alapokat kifürkészni, és a' rühnek nagy öszképét föltenni?

97. Az írásban föltett kórképnek haszna az orvoslásra, és az orvoslás folytatására nézve.

98. — 107. Eleve - emlékeztetés a' tiszta gyógyszerműveleteknek kikémlelésére az ép emberen. Előművelet. Utóművelet.

108. A' gyógyszerek váltóműveletei.

109. 110. Különözések.

111. 112. Minden gyógyszer különös és a' többieitől eltávozó műveletekkel bír.

Jegyz. Pótolékok tehát ninosenek, és nem is lehetnek.

113. Szükség tehát minden gyógyszer az ő különös műveleteinek sajátására nézve szorgosan kikémlelni.

114. — 134. Mit kell tenni, ha a' gyógyszerek tulajdonságait más személyen iparkodunk kitanulni.

135. Az egészséges orvosnak a' gyógyszerekkel önnön magán tett kísértései mindegy a' legnevezetesebbek maradnak.

136. A' gyógyszerek tiszta műveleteinek kitapogatása a' betegségekben nehéz.

137. 139. A' gyógyszereknek efféle, az ép testen észrevett tiszta műveleteikből kerekedik ki a' valódi gyógyszer tudomány.

140. A' saját műveleteiknél fogva ösmert gyógyszereknek legcélszerűsőbb alkalmazata a' gyógyításra.

141. A' hasonszenvesen legihőbben választott gyógyszer a' legsegedelmesebb, 's az önhatolagos segédyszer.

142. Annak előadása, miként mehet a' hasonszenves gyógyítás véghez.

143. A' hirtelen támadt betegségnek hasonszenves gyógyítása csak hamar véghez megy; de az időlt sínlegeké arányként több időt kíván.

144. Csakély rosszállatok.

145. A' nevezetesebb betegségeknek több körjeleik vannak.

146. A' több, szembetűnőbb körjelekkel járó betegségek számára biztosabban találhatni hasonszenves gyógyszert.

147. Ezek mellett minémá körjelekre kell leginkább figyelniünk?

148. A' lehetőségig tökélyes hasonszenves szer minden nagyobb bajok nélkül gyógyít.

149. Az efféle gyógyulás baj nélkül járásának oka.

150. Az emintiből kisebb kivételek oka.

151. — 154. Az eredeti betegséget erősségénél fogva valaminben meghaladó, igen hasonló gyógyszerkór, vagy a' másként hasonszenvesnek nevezett elnevezés.

155. Az időlt (rühös) betegségekben a' (rühellenes) hasonszenves gyógyszerekre a' hasonszenves elnevezések több napok alatt időről időre köszöntenek be.

150. — 168. §. A' tökélyesen hasonszenvés gyógyításra szükséges szernek kiválasztásakor az ösmert gyógyszerek száma csekély lévén, miféle rendszabásokhoz kell magunkat tartanunk?

169. — 181. Rendszabások az igen keves körjelekkel járó betegségek, egy oldalú betegségek gyógyításánál.

182 — 200. A' helybeli körjelekkel járó betegségek orvoslása; — külső gyógyítások mindenkor veszedelmes.

201. 202. Minden valódi (nem csak a' rosz közélettől származott és ez által ápolott) idült bajok és sinlegek a' nekik alapul szolgáló gerjhez illesztett hasonszenvés gyógyszerekkel egyedül belsőképpen kell hogy orvosoltassanak.

203. Az alapul szolgáló egyszerű gerjnek, vagy ennek másikkal (vagy olykor harmadikkal) történt szövöközésének eleve kitudakozása.

204. Az eddig alkalmazott orvoslásnak kikérdezése.

205. 206. Az idült baj kórképeinek fölvétele előtt szükséges egyebb eleve kitudakozások.

207. — 227. Az úgylívott lélek- vagy kedvélybetegségeknek orvoslása.

228. 229. A' megmegjövő betegségek, és a' váltogatók.

230. 231. A' nyomdás megmegjövő betegségek.

232 — 239. A' hideglelések.

240 — 251. A' gyógyszerek használtatásának módja.

252 — 256. A' kezdődő javulásnak tündéi.

257. 258. Hasztalan különseretet némely kedvelt gyógyszerek iránt, és igazságtalan megvetése a' többieknek.

259 — 261. Közélet az idült betegségekben.

Jegyz. A' közéletben közbejövő ártalmos dolgok.

262. 263. Közélet a' forró betegségekben.

264. — 266. Az legerőteltebb legvalódibb gyógyszerek választása.

Jegyz. Némely anyagoknak megváltozása, midőn táplálmányokká készítetnek.

267. A' hevenyében szerzett zöld növényekből miként készítenek a' legtöbb erővel bíró és legtartósabb gyógyszerek.

268. Száraz növényállományok.

Jegyz. Porkészítés az eltételre.

269. A' gyógyszerek legjobb képe a' betegeknek való használtatásra, az olvadék.

270 — 272. Csak egyetlen egyszerű gyógyszer adasék a' betegnek egyszerre.

273 — 285. Az adagok nagysága hasonszenvés célra — azok miképpen erősítenek vagy gyöngítetnek. — Az ő hatalmítások.

286 — 290. A' gyógyszerek behatása iránt mely részei a' testnek többé vagy kevésbé főgékonyak?

291. 292. Az állati mágnesség (Mesmeriség). Ennek tevéleges és tagadólagos használtatása.

Bevezetés.

I. Tekintet az eddigleni gyógytanoda külön-szenvére.

Azon érdemeket nem feledvén, melyeket több Orvosok a' Gyógytudomány segédtanítmányaiban, a' Természettudomány 's a' Chemia útján talált természetbeli ösmeretek körül, a' Természettudományban 's ennek ágaiiban, különösen az emberre nézve, sok ember-élet-és honcztudománybeli fogatok szerzésében arattak, itt egyedül a' Gyógytudománynak üzőnczi részével van dolgom, hogy azt megmutassam, mily tökélytelenül orvosoltattak mind eddig a' betegségek. Azon kézművesi rögzöttség még is mélyen marad szándékomon alul, hogy a' minden kincsnel dragább emberi életet a' gyógyrendelményekkel töltött zsebkönyvek után orvosolnám, melyeknek folyvást tartó megjelenésük oh fájdalom még mind eddig azoknak a' község által való nagy használatásokra mutat. Őket mint az orvosi pór nép seprejének botrányozalmait figyelmemre éppen nem méltatom. Itt egyedül azon eddigleni gyógyművészségről szólok, mely megőszült öregségében elbizva, magát tudományosnak képzei.

Ezen ősz gyógytanoda azon állításában igen kevélykedék, t. i. hogy ő érdemelje meg egyedül az okoskodásbeli gyógyművészségnek a' nevét, mivel, úgy mond ő, ő az, ki a' betegség okát fölkeresi, 's azt a' maga módja szerint eltávoztatja, ő az, ki egyszer mind a' betegség orvoslásában a' természet nyomdokait követi.

Tolle causam! így kiáltozik ő ismételve. De a' dolog rendszerint ezen üres hangnál marad. A-

zon tanodabeliek azt vélték, hogy a' betegség okát föl lehessen találni, a' mit ugyan föl nem leltek. Mert mivel többnyire, de a' legtöbb betegségek erőbeli eredetűek, és erőbeli természettel bírnak, okaik tehát érzékiképp föl nem foghatók, azért is azon iparkodának, hogy egy a' félét koholhassanak, költhessenek magoknak, és a' szabdaszeres holt emberi test részeinek tekintetéből (Böncztudomány, Anatomia) a' betegségekben elhalt emberek ezen belső részeinek látható változásaikkal öszvehasználva (Kór-böncztudomány), valamint abból, mi az ép élet tünetényei, és foglalatosságainak (Élettudomány), a' számlálhatatlan kór-állapotok alatt történő végzetetlen eltérésekkel tett öszvehasználásából kitündöklenni látszaték, a' betegségek alatt az ember belső mivoltában történő változások láthatatlan folyamatjára hoztak következtetést, ekként ők egy oly ábrándozásbeli homályos képet készítették eszükben, melyet az észképi Gyógytudomány azok *prima causa morbi* — jának tartván, neki kelle mind a' betegség legközelebbi okának, mind a' betegség mivoltának, vagy is magának a' betegségnek lennie, ámbár az ép emberi ész szerint valamely dolognak az oka ön maga a' dolog egyszer'smind nem lehet. Ugyan is hogy teheték ők öncsalódásokon kívül ezen ösméretlen belső mivoltot gyógytárgyúl, és ez ellen hogy rendelhettek oly gyógyszereket, melyeknek gyógycélja tőlök többnyire elrejtve vala, még pedig több efféle ösméretlen gyógyszereket az úgy nevezett gyógyrendelmenyben hogyan vegyíthettek együve?

Ezen föllengező kitett cél efféle belső láthatatlan előleges betegségeket fölfedezni legalább az értelmesebb gyógyászoknál még is egy oly mire változott által, a' mi ugyan szinte a' körjelek származódeka; — azon föltett cél mondok egy oly fölkérésre változott, melyet gyanítólag a' jelenvaló kóreset közönséges bélége ül kellene venni, mely görcs, vagy gyöngeség, szélhűdés, vagy láz, vagy gyulladás, keményedés, vagy ez vagy ama résznek dagulása, vérbőség (Plethora), a' nedvekben a' savító, szénő, gyuló és fojtónak szüke, vagy kiesapongása, fölmagasztalt vagy elesüggedt üt - vér - vagy hajszáleresség,

az érzékenység, izgékonyosság és újratermődés gyará-
tói viszonyos arányának fogata alatt képzeltehetnék?
— oly gyanítások, melyek az eddigleni gyógytano-
dától okbéli jelentés nevével föltiszteltetvén, és a
Gyógytudomány egyetlen egy lehetséges okoskodma-
nyának tartatván, sokkal inkább csalárd, gyanítólagos
fölvételek valának, mint hogy ők az orvosi gyakor-
lásban mint használatosak bebizonyítottak volna —
oly gyanítások mondom, melyek ha megálhattak,
vagy megállottak volna is, elégtelenek arra, hogy a
jelen köreset ellen a' legillőbb gyógyszer megjelen-
tése, a' tanult Föltaláló önszeretetének ugyan hizelked-
tén, de műveleteikben többnyire setéül esvén ki,
inkább a' hiú mutogatás, mint a' gyógyjelentés kö-
moly föltalálása végett alapítottak meg.

Es hányszor nem látszott az életműség egyik ré-
szében görcs vagy szélhűdés jelen lenni, midőn a' má-
sikban tetszőleg gyuladás telepedett meg?

De valjon, más részről, ezen állítólag köz bé-
legek mindenikére nézve bizonyosan segítő gyógyszere-
k honnét-is vétethetnének? a' bizonyára segítő-
k valóban nem mások lehettek volna, mint az önható-
lagosak, vagy is a' kóringeknek működésökben
hasonneműleg megfelelő *) gyógyszerek, melyeknek
használtatása még is az öreg gyógytanodától szer fő-
lött ártalmosnak tartatván, megtiltatték **) és mint-
egy átok alá veteték, csak azért, mert a' tapasztalás azt
tanította, hogy a' betegségek alatt a' hasonnemű inger i-
ránt elányira fölmagasztalt ösztönfogékonyaság miatt af-
féle gyógyszer az adott nagy adagban élet veszedel-
meztetőnek találtatték. De a' kisebb sótt a' szerfölött pa-
rányi adagok tehetségét sejdíteni sem tudta az öreg ta-
noda. Azért is az egyenes (legtermészetesebb) úton a'

*) Most hasonszenvesnek nevezett.

**) „Hol a' tapasztalás a' hasonszenveliképp működő orvos-
ságok gyógyerejét fölvilágosította, melyeknek művelésbeli
módjokat eddig megmagyarázni nem lehetett, ott azokat ön-
hatóságoknak nevezvén, iparkodtak az eddigleni orvosok
magokon segíteni, mely éppen semmit sem jelentő szóval az
a' felől való tovább gondolkozást altatták el. De a' hason-
nemű ingerszerek (az önhatóságosak, hasonszenvesek) min-
igen igen ártalmos behatások, már régen eltiltattak.“ Rau Ueb.
d. homöop. Heilverf. Heidelb. 1824. 101. 102. l.

hasonnemű önhatólagos gyógyszerekkel nem vala szabad gyógyítani; de azt tenni nem is lehetett, mivel a' gyógyszerek legtöbb műveletei ösmeretlenek voltak, 's azok maradtak.

Az eddigleni gyógytanoda azt hitte még is, hogy, mivel okosabbnak tartá, a' hol lehet, egy más egyenes utat keresni, mint félre vezetón indulni, hogy, mondom, a' betegségeket még az által enyészttetheti-el egyenesen, ha részint a' fontosabb körjeleket ellenkezőleg munkálódó szerekkel az az, az ellenszenves (palástoló) gyógybánás által (mire a' gyógyművészség életművének szöményében figyelni fogunk) elnyomja; részint az (úgy hitt) anyagos betegségeknek a' félremozdítását eszközli. — Mert a' közönséges gyógytanodának a' betegség tekintete- és megítélésénél, úgy a' gyógyjelentés fölkeresésénél ezen anyagos fogatoktól megmenekednie, 'és a' lelkes testi életműségnek természetét oly magasra hatalmított valóságnak ösmernie, lehetetlen volt; valamint azt sem vala képes fölfogni ő, hogy az életműség életének érzeményeiben és tehetségeiben történő elváltozások, melyek betegségeknek mondatnak, főképp, állt majd csaknem egyedül erőbeli behatásokon alapodnak, és hogy azok által eszközöltetnek, de hogy másképp nem is eszközöltethetnek.

Az eddig való tanoda a' betegség által elváltozott mind duzzadozó, mind pedig elválasztott szabdaszeretlen anyagokat körgerjesztők gyanánt vette egy átalában, vagy az ő úgylatott visszahatások miatt legalább kórapolók helyett tekinté, a' mit egész maiglan is tesz.

Azért is okbeli gyógyítást vél végbe vinni, midőn a' betegség ezen képzeleti és csak egyedül föltett anyagos okainak elhárításán iparkodik. Innét érthetni tanítványainak szorgalmát az epe kitakarításában az epés lázoknál, *) az ő hánytatóikat az úgy nevezett

*) Tiszteletet érdemlő Rau Tanácsos (über d. Werth des homöop. Heilverfahrens. Heidelb. 1824. 176. és köv. l.) midőn még nem volna a' hasonszenvbe tökélyesen beavatva, ezen láznak erőbeli okáról belsőképp meg lévén győződve, ezt minden kiűritő szer nélkül valamely hasonszenvs gyógyszernek egy vagy két csekély adagával gyógyította, miről két nevezetes gyógytörténetet beszél el.

gyomorromlagoknál *), a' takonynak, a' gelisztáknak általok végbevitt kihajtását az arczsáppadásnál, a' mo-
hó étvágynál, a' hasfájnál, és a' gyermekek vastag

*) Oly hirtelen gyomorromlagnál, mely állandó, a' rom-
lott eledel tulajdonaitól rossz ézü bőfűgessé, rendszerint a'
kedvélynek elcsüggedésével, hideg kezekkel és lábakkal 's a'
t. jár, a' közönséges orvos eddiglen a' gyomor megromlott
tartalmának esett neki, melyet egy jó hánytatónak tisztán
kelle kitakaritania; mely csélt ő rénd szerint dárdacses bor-
kösavas hamaggal, hánygyökérrel vagy ez nélkül adva éré el.
De hát a' beteg ép, jókedvű, földerült lett e' asután? Va-
lóban nem! Rendszerint e'féle gyomorromlag erőbeli ere-
detű, mely a' kedvélynek megzavarodásai (harag, ijedség,
boszorkodás) meghülés, a' testnek és léleknek közvetlen
megerőltetése által az étel után, olykor a' mértékletes evés
után is, tapasztaltatik. Ezen erőbeli változásnak meg-
orvoslására ezen két gyógyszer éppen nem alkalmas, vala-
mint az általok okozott lázzadásbeli okadás sem. Sőt az em-
lített hánytatók ezen kívül az ő egyébkénti különös betegség-
beli körjeleket gerjesztő tulajdonoknál fogva a' beteg mint-
létéhez új ártalmakat tudnak, az epeelválasztás pedig ren-
detlenül lesz, úgy hogy ha a' szenvedő nem eppowas ter-
mészetű, nekie még ezen okbelinek tartott orvoslásra néhány
nap rosszul kell lenni, a' gyomor tökélyes 's erőszakos ki-
takarításának ellenire is. — De ha a' szenvedő az e'féle erő-
szakos, olykor káros kiűritő gyógyszer helyett, csak egyet-
len egy izromban a' szerfölött föleresztett köhércsin nedvhöz
(az ezzel megáztatott repczemagnyi hinttekecsőz) szagol, mi
által hogylétének elváltozása általában, és a' gyomráé külö-
nösen ismét jóva tétetik; úgy ő két óra alatt tökélyesen
fölépül, és ha még egyszer bőffent is, bőffenesé ézetlen és
szagtalan lég, 's a' gyomor tartalma nem romlott többé, a'
következő étel idejekor pedig megtér már illendő tökélyes
étvágya, egy szóval ő ép és jókedvű. Ez ám a' valódi ok-
beli orvoslás, amez csak képzelt, nem más mint a' testnek
ártalmos rongálása.

Még a' nehéz emésztésű eledellel megterhelt gyomor
sem kíván soha is gyógyszeres hánytatót. A' természet a'
főlöleget undorodás, imelyés, és magától támadt hányás,
legfőlebb az inyitorla és torok izgatásának segédelme
által a' paraton keresztül legügyesebben ki tudja takarítani,
midőn is az orvosi hánytatók gyógyszeres mellékmevelei
elmellőztetnek, — egy keves kávé ital a' gyomor maradékát
tökélyesen kitakarítja aláfele.

De ha a' gyomornak nagy megterhelése után az önká-
dára a' gyomor ingerlakenysége nem lenne elég, vagy ez
már elenyészett volna, úgy annyira hogy a' gyomortájának
nagy fájdalma közt minden arraajándóság eltűnnék, úgy a'
gyomornak ezen bémúlt állapotjában effle hánytató csak ve-

hasoknál^{*)}, innét az ő érvágásokat a' vérszivárnál^{**)} főképp pedig vérbocsátásoknak minden neveit^{***)}, mint a' gyuladásoknál használt főjelentetőket, Eként vélik

szedelmes és halálos belrészlobot okozza; míg a' többazon nyújtott kis mennyiségnyi erős kávé ital a' gyomornak csüggedt ingerlékenységét próbélképp fölemelné, és őtet azon állapotba helyezné, hogy őn még annyira kicsapongó tartalmát is fölül vagy alól kiüríthesse. Azon okhelinek tartott gyógyítás, itt sincs ám a' maga helyén.

Még az idült betegségekben duzzadozó éles gyomorsav is nagy bajjal és még is hasztalanul ürítetik ki hánytató által még pedig úgy, hogy a' mi ma kitakarodék, holnap vagy legalább a' következő napokban hasonló éles, rendszerint több gyomorsav gyarapodik össze; mely baj magától is elpusztalna, ha erőbeli eredete az igen fölhangított kénsav kis adagával támadtatnék meg, vagy még inkább, ha az egyebb körjelekhöz is hasonlólag alkalmazván magunkat, az egészet valamely jól hozzá illesztett rühellenes szernek kis adagával lerontjuk. — 'S eként van a' dolog az öreg tanodának több okhelinek tartott gyógyításával, melynek kedvenczipara abban áll, hogy az erőbeli elváltozásnak anyagos terményét, bajos készülékekkel, nagy munkával, de még is ártalmasan takarítsa ki, a' kívül, hogy a' bajnak erőbeli forrását elősmervén azt folyadékaival egyetemben hasonzenyvesen megsemmítene, 's eként azt ész szerént orvosolná.

*) Oly környülmények, melyek egyedül rüháinlegan alapodnak, és (erőbeli) enyhe, rühellenes szerek által, minden hánytató és hashajtás nélkül is meggyógyíthatóknak.

**) Ámbár csaknem minden beteges vérszivárok az életérő (a' mintlett) erőbeli elváltozásan alapodnak, az öreg tanoda még is azoknak okát a' bővérűségben keresi, és az érvágástól meg nem tartoztatja magát, hogy eként ezen életnedvnek vélt kicsapongását elhárítsa; de az ennek rendszerinti rossz következtetését, t. i. az erők csüggedését, és az ehhez kapcsolódó hagymázra való hajlandóságot sőt abba menekelt, a' betegség gonoszfeleségére kénvén, gyakorta ebből ki nem gázolhat becsülettel, — elég az hozzá, hogy ő még is azt hiszi, ha bár a' beteg kése bele törik is, hogy választott közmondása szerint causa a' tolle orvosolást viit legyen véghöz, akármilyen történt is.

***) Bátor az emberi testben talán soha sem volt csak egy cseppel is kellenél több vér, az öreg tanoda még is a' vérnak vélt haladó mennyiségét a' gyuladások anyagos főokának tartotta, melyet érmetszések (véres köpölyök) és nádályok által elhárítatandónak és lecsapoltatandónak gondolt. Ezt tartja hát ő okozkodásbeli bánásnak, okhárító orvoslásnak! A' közönséges loblázokban, a' forró oldalnyilalásban, még a' hegedékeny nyirkot is látja a' vérben, az úgy nevezett szalonapillát pedig materia peccansnak nézi, melyet

ők, hogy valódi okjelentést tellyesítsenek, és az okosság törvényei szerint orvosoljanak. Továbbad az öreg eddigleni gyógytanoda azt is hiszi még, hogy a'

is a' hogy csak lehet, érmetszésekkel törekedik elhárítani, bátor ez nem ritkán a' megújított vérbocsátások után nyúlóssabb és vastagabban jelenik meg. E' szerint vért ömleszt ő akkor, midőn a' lobláz nem akar csillapodni, olykor egész a' haláláig, csakhogy a' szalonapillétől, és a' vélt bővérűségtől megmenekedhessék, a' kívül hogy csak gyanítand is, hogy a' lángbaboruló vér csak terménye a' forró láznak, csak terménye a' beteges anyagtalan (erőbeli) gyulasztó, és az edényrendszerben lakadalmaskodó, zivatart okozó ingernek. Talán bizony nem lehet az efféle bajt valamely hasonnemű (hasonszenves) gyógyszernek legkisebb adagával elhárítani; p. o. a' növényssavak elmellőzése alatt egy decilliómnyisszor föleresztett sisakfünedvvel áztatott finom hinttekeccsel, úgy hogy a' legnehezebb oldalnyilalásféle láz minden fenegető tünéményeivel együtt minden vérkevesbítés, és minden legcsekélyebb hüvesítő szerek nélkül is néhány, legfőlebb 24 óra alatt egészébe menjen által, 's meggyógyitassék (bizonyosságul, hogy a' most bocsátott véren nyoma sincs a' szalonapillének), holott egy igen hasonló beteg az öreg gyógytanodának azon okoskodása szerint orvosoltatván, ha a' többszöri vérbocsátások után nagy ügygyel hajjal a' kimondhatatlan szenvedés után megmenekedik is a' halál torkából, nekje mégis több hónapokat által kell sinlenie, minckelötte, kiszáradván, ismét lábra kap, ha csak ötöt a' közben (mint ez, az efféle korcs gyógyhánásnak gyakor következése) a' hagymáz, vagy fehérturnhaság el nem seprí.

Ki a' forró oldalnyilalásban szenvedőnek érverését, az ezen bajt megelőző bürzogatás előtt nyugalmosnak találja, lehetetlen hogy ne álmélkodják azon, ha a' forróságnak kiütése után két órával azt akarják vele elhitetni, hogy a' temérdek bővérűség az érnek többszöri fölnyitását szükségessé teszi, és azt kérdezi magától, mily csudának kell annak lenni, mely a' most kibocsátandó több fontnyi vért két óra lefolyta alatt a' beteg ereibe tudta igézni? Azon erekbe, melyeket ő ez előtt két órával, nyugalmosaknak tapasztalt? Nem, csak egy nehezéssel sem kerenghet most több az erekben, mint ez előtt két órával a' beteg épségekor.

A' különsszenvencz tehát a' forró lázban szenvedőnek ereiből, eznek metszése által koránt sem a' vérnek haladó mennyiségét csapolja le, mert efféle nincsen, ötöt tehát az életre és fölépülésére szükséges a' szabdaszeres vérnek mennyiségétől fosztja meg: az az oly veszteséget okoz, melyet gyógyászati hatalom nem képes ismét jóvá tenni! — 's ő mégis oly balgatag, hogy (rosszul értett) a' causa m t o l l e közmondása szerinti gyógyítást véljen véghőzvittnak lenni; holott itt mégis a' causa morbi sehogy sem lehetett a' nem lévő

püfetegek elkötése, vagy a' hideg mirigydaganatok fölhevítő helybeli szerekkal mesterkézett elgyenyedése vagy kimetszése, a' tömlő- (szalona, méz) daganatok kiirtása, az ütérdagok, a' könny- és végbélfavorák művintései, a' kőkemes csecsnek metszéssel eszközölt félremozdítása a' szuvas tag csonkítása, 's más effélek által a' beteget gyökeresen meggyógyította, 's okbeli gyógyítást vitt véghöz, sőt akkor is azt véli, ha az ő visszaahajtó szereit alkalmazza: ha az idült éves lábszárfekélyeket (minden esetre az alapsinleget nem enyhítő, hanem csak gyöngítő hashajtókat egy időben adván) öszvehuzó borongatások, ólmag, rézag, és horgag által kiszárítja, a' bujasenyves rákot eléleti, a' fűgölyöket helybeliképp elrontja, a' rühöt kén, ólmag, higag, vagy horgagból készült írekkel a' bőrről elkergeti, a' szemlobokat ólom vagy horgany olvadékokkal elnyomja, és káforos szappankenettel, röpírral, vagy higanykénethől, borostyánkőből kifejlődött füsttel a' huzadozó fájdalmakat a' tagokból elűzi; ezen és efféle esetekben mindenütt azt hiszi ő, hogy a' beteget a' gonoszolt megmentette, a' betegséget meggyógyította, és a' józan okosságnak törvényeihez szabott okbeli gyógyítást eszközölt. De a' fogonát, a' fogonát! az az-

kicsapongó vér, hanem az egyedülös, valódi causa morbi a' vérkeringésnek beteges erőbeli lobingerében állott, mint az említett közlobláznak az ezen ösztönt eltörő hasonszenvessisakfünedvnek finom és kis adaga által eszközölt gyors és állandó meggyógyítása bizonyította, és az efféle esetekben maiglan is bebizonyítja.

E'ként hibázza el a' dolgot az öreg tanoda a' helybeli gyuladásoknak helybeli vérbocsátásokkal eszközölt orvoslásánál is, főképp a' Broussais-i dühlvel alkalmazott temérdek nadalyok által. Az eként elintén származó palástoló enyhülést gyors és tökélyes meggyógyulás éppen nem követi, hanem az imigy bántott résznek (olykor az egész testnek) gyöngesége és betegeskedése eléggé megmutatja, mely hasztalanul keresteték a' helybeli gyuladásnak oka a' helybeli hővérűségben, és mely szomorú az efféle véreszeséseknek következtetése, — holott ezen egyedül erőbeli tetszőleges helybeli lobinger a' sisakfünek, vagy a' környülményekhez szabva a' szepnőnyének hasonlóképp kis adaga által gyorsan és állandó kiirtatik, és az egész baj, minden afféle ok nélkül választott vérvesztegetés nélkül is fölmentetik, 's meggyógyítatik.

tán korán vagy később általa okozott beköszöntő kórátváltozások, (de ezek ekkor új betegségeknek tartatnak) melyek az előbbeni roszaknál mindenkor gonoszabbak, üntig megzafolják az eddigleni tanoda gondolkodását 's gyógybánsását, és valóban képesek volnának szemeit fölnyitni, hogy a' rosznak mélyebben fekvő, anyagtalan természetét, 's annak erőbeli és csak erőbeliképp lerontandó eredetét átlátnák.

Általában a' közönséges tanoda egész az újabb (bár ne mondhatnám, egész a' legújabb) időkig a' betegségekben olykor igen saja kóranyagot (és csípősségeket) tett föl örömet, melyeknek kigőzőlés és az izzadság, a' püésletművek, vagy a' nyálmirigyek által is a' vér, és nyirkedényekből, a' gögsip és légcsővek mirigyei által mint kihurutolat, a' gyomor és bélhuzamból hányás és széklétételek által kellene kiűritetniök, hogy a' test e'ként a' betegséget szerző anyagot októl megtisztulván, (az említett tolle causam alaptétel szerint) gyökeres okbeli orvoslás esz-közöltethetnék.

Nem tagadom azt, hogy az emberi gyöngeségnek könnyebb vala a' gyógyítandó betegségeknel valami érzékiképp megfogható kóranyagot fölvenni (annyival inkább, hogy magok a betegek is a'féle kóranyaggal könnyebben kimagyarázhatták bajokat) mivel e'ként aztán semmire sem kelle figyelni, csak hogy honnan lehessen elegendő vér- és nedvtisztító, pü- és izzadságüző, a' kihurutolatot elősegítő, és a' gyomor meg beleket kisikárló gyógyszereket fölkergetni. Azért is Dioscorides óta minden gyógyszer-tanítmányokban egész az újabb e'féle könyvekig az egyes gyógyszerekről alig van följegyezve, mely légyen az ó egyébb különös 's tulajdon műveletök, hanem a' kórtudománybeli ez vagy amaz kórnev elleni vélt hasznok följegyzésén kívül egyedül az. tétetik ki, valjon azok a' vizelletet, az izzadságot, a' kihurutolatot, vagy havi tisztulást segítsék e' elő, valjon azok a' gyomorból meg bélhuzamból alól vagy fölül eszközöljek-e a' kiűritést? mivel az üzböncgyógyászoknak minden jártok keltök leginkább az ez és másféle, a' betegségeknek alapúl szolgálni gondolt (költött) anyagok kórokoknak kikergetésére korlátoztatott.

De mind ezek hiú almok, alaptalan előleges föltételek és be nem bizonyodott gyanítmányok valának, a' Gyógyszertanítmány hasznára furcsa okossággal kigondolva, mely is az anyagos kórokok (simodo essent!) elmozdítása által reménylette az egész gyógyítást bevégezni.

Hanem a' betegség mivolta, és gyógyítása e'ként álmainkhoz és kényelmünkhöz nem szabhatja magát; a' betegségek esztelenségünk kedvéért lélelkféle életünknek érzelmeiben és tehetségekben való (lelki) erőbeli elváltozásai, az az mint létünknek anyagtan elfordulásain nem szűnhetnek meg lenni.

Betegségeink okai anyagbeliek nem lehetnek, mivel a' legcsekélyebb idegen féle állomány *) ha tetszőleg még oly enyhe volna is, edényeinkbe vitéződén, az életerő által méregként csak hamarjában kivettetik a' testből, mi ha nem történik, halál köszönt be. Csak ha a' legcsekélyebb szálla jut is érzékeny részeinkbe, a' testünkben mindenütt jelen életelv még sem nyugszik adig meg, míg az fájdalom, láz, genyedés, vagy fene által ki nem társztatik. Es ezen elbágyadni nem tudó munkás életelv lenne e' képes egy húsz évig tartó kúteges kór nál húsz évek folytaig egy idegen ellenséges kútegananyagot, úgy sömör, görvély, vagy köszvény csipősséget, és más e'félét a' nedvekben jókedvűleg tűrni? Melyik kórtudós látott valaha e'féle kórananyagot, hogy ő oly bizodalmosan beszélhessen arról, és hogy ő arra valamely gyógybárást építhessen? ki volt valaha képes köszvényanyagot vagy görvélymérget a' szemek eleibe terjesztetni?

Ha az anyagos állománynak a' bőrrre vagy valamely sebhe lett alkalmazása fertőzés által betegséget

*) Az élet veszedelemben forgott, midőn egy vérérbe víz fecskendeztetett be (l. e. Mullen Birch-nél in History. of the royal society vol. IV.)

Az erekbe kentetett gőzkörnyéki lég halált okozott. (l. e. J. H. Voigt. Magazin für den neuesten Zustand der Naturkunde. I. III. 25. l.)

Még a' legenyhébb a' vérerekbe nógatott nedvek is életveszedelemmel fenegettek (l. Auteursieth, Physiologie II. 784 §.)

szált is, ki fogja azt (a' mi Kóreritanitmányainkban állítatott) bebizonyítani, hogy azon állományból nedveinkbe valami anyag nemű férkezhetett, vagy azok közé felszívódott legyen *). A' tenyészrészeknek még oly szorgalmas, pontban végbevitt megmosogatása sem menti meg az embert a' bujasenyves rák-betegségnek fertőzésétől. Már a' himlődző betegről atlengedező szellőcse is elég arra, hogy az ép gyermekben ezen iszonyú betegség előhozatassék.

Sulyára nézve mennyi anyagnak kellett a' nedvek gyurmájába fölvetetődnie, hogy az előbbeni esetben egy gyógyítatlan, csak a' legtávolabb életvégével vagy csak a' halállal kialudó kínzó sinleg (a' bujasenyv), a' második esetben pedig hogy egy csak nem közönséges genyedéssel **)járó, olykor igen korán ölo

*) Glasgow-ban egy ádáz ebtől megharaptatott nyolczesztendősfélynak sebtét azonnal kimetszette a' sebész tisztán, és 36 nap múlva mégis meglepte ötet a' viziszenny; melyből két nap múlva megis halt. (Med. comment. of Edinh, Dec. II. vol. II. 1795.)

**) Hogy a' betegségek alatt rohadó bélsárnak, és fekély-evnek származását megmagyarázhassák, és rájok azt foghassák, hogy ők legyenek a' betegséget szülő és ápoló okok, holott mégis fertőzéskor a' gerjből semmi észrevétethető, semmi anyagfele nem hathatott a' testbe, azon gyanitmányhoz folyamodtak némely orvosok, hogy a' még oly saja fertező anyag is a' testben mint érv munkálkodjék, a' nedvekben hasonló romlást okozzon, és azokat is ekként azonféle kórérvé váltostassa, mely is a' betegség alatt mindétig bujálkodjék, és a' betegséget ápolja. De mely mindenható, és mindentudó tisztító italok által akarjátok ti ez esetre ezen szüntelen újratermődé érvet, ezen kóranyagnak tartott gyurmát az emberi nedvekből oly tisztán kiválasztani, és kitakarítani, hogy az efféle kórérvből csak egy porcsa sem maradna vissza azokban? mely a' nedveket mind untalan mint először, ezen gyanitmány szerint, újkóranyagokká változtatná s őket megvesztegetné? Hiszen nem volna aztán lehetséges ezen betegségeket a' ti módokat szerint meggyógyítani! — Láthatni inót, hogy a' még oly finomúl kikoholt gyanitmányok is mily kézzel tapintható sate következtetésekre vezethetnek bennünket, ha azok bizonytalan alapokra építetnek. — A' még annyira elterjedt bujasenyv ha a' vele oly gyakran szöveköző rüh elhárítaték, a' quintilkönyviszor hatalmitott higacsnak egy két igen csekély adagával könnyen meggyógyítatik, és a' köz bujasenyves nedvromlag (erőbeliképp) örökre lerontatott, elcsészett.

betegség (a' himlő) hozattassék elő? Lehet e' itt, és minden e'féle esetekben a' vérbe a' szállítot kórányagról csak gondolkozni is? A' kórteremben írt levél távol vidékről az olvasóval ugyan azon gerjes betegséget közölte nem ritkán. Lehet talán itt is valamely a' nedvek közé hatott kórányagot föltenni? De mi-nek alkalmatlankodom mind ezen bizonyosságokkal? Hányszor nem okozott csak egy megbántó szó is már veszedelmes epelázt? hányszor nem a' babonás haláljövendölés az előre kijegyzett időben elhalást? hát a' váratlan szomorú vagy az örömmel telyes üzenet nem okozott-e már eleget hevenyében halált? Hol itt az érzékbe ható kórányag, mely a' testbe testileg ment volna által, mely a' betegséget támasztotta és ápolta volna, és melynek gyógyszeres anyagos elhárítása és kiűzése nélkül, az alapos orvoslás éppen meg nem eshetett volna?

Az ily durvaérzekileg fölvett kórányagok védelmezői piruljonak el, hogy életünk lelki természetét, és a' betegséget szülő okok lelkes erőbeli erejét nem ismerték, rá nem akadtak.

Valjon a' betegségek alatt a' rosszféle, olykor igen undorító kiürülések egyenesen az őket szerző és ápoló anyagok e? *) valjon azok nem inkább a' betegségeknek, az egyedül erőbeliképp zavart, és elváltozott életheik kiürítései és terménei e mindenkor?

E'féle a' betegségek támadások és mivoltokrul képzelt csalfa anyagok tekintetek mellett mi esuda hát, hogy századoktól fogva a' csekélyebb híré üzőnczőknél kezdven, az előkelőbbeken átmenven, egész a' legfellebbezőbb orvosi rendszerek költőikig mind anyin többnyire az általok képzelt, beteggé tővő anyag kiválasztásán 's kiürítésén iparkodtak, 's általok leggyakrabban azon jelentés tétetek föl, hogy a' kórányag fölolvasztassék, 's mozgékonytá tétessék, és ugyanaz a' nyál, a' gógsipmirigyek, izzadság és vizelet által kiürítessék, hogy a' vérnek a' gyök- és fajtálok értelmessége által hússégesen 's engedelmesen eszközöltessék (a' csípősségek-

*) Úgy minden natháának, ha még oly soká tartana is, egyedül orrfuvas, és az orrnak tisztán tartása által csalhatatlanul és gyorsan kellene meggyógyulnia.

től és tisztátalanságoktól) megtisztítása azon kórányagoktól, melyek soha sem valának; hogy a' koholt kórányag genyszalag, kuticsák, huzamos hólyagtapsz, boroszlányháj segedelmével a' tár és szivárgó fölevett bőrön által mintegy munkaművesen csapoltasék le; leginkább pedig hogy a' materia peccans (bűnhődő anyag) vagy mint ők azt nevezék; az ártalmas anyagok a' bélhuzam által széklágyító és hashajtó gyógyszerek segedelmével, melyeket ők, hogy nekiök mélyebb jelentésű értelmet, és hízlekedőbb tekintetet adnának, (dagulásokat) fölvastató, enyhén nyitókna neveztek, a' testből kitakarítassanak; — mindannyi az ellenséges kórányagok kiigazítására tett intézetek! de a' melyek a' lelkes elvvel élesztett emberi életműség betegségeinek támadásaiknál 's ápolásaiknál, és azon betegségeknél; melyek nem egyebek mint az érzeményeiben és tehetségeiben megváltozott életnek elfordulásai, azok, mondom, soha nem voltak, de nem is lehettek valamik.

Föltéven tehát azt, min kétkedni nem lehet, hogy a' betegségeknek — ha csak azok az elnyelt, egészen emésztetlen maradott, vagy más ártalmas, az első utakba vagy más nyílások és ürgekbe jutott állományok, a' bőrön áthaladó idegen testek 's más e'félék által nem származtak, — egyike sem alapodik valamely anyagos állományon, hanem hogy mindek a' hogylét különös erénynemű 's erőbeli elváltozása legyen: érteni fogjuk, hogy mily exaltánszatalannak kelljen minden értelmes férfit előtt azon költött anyagok kitakarítására *) intézett gyógybanás-

*) Az úgy nevezett férgekórokban a' geliszták kitakarítása némiképp szükségesnek látszik. De ezen tetzemény is csalárd. Egynehány de csak keves orvó-férget találhatni talán több gyermekeknel, nem keveseknel néhány nyűférget is lelhetni. Hanem ez vagy amaz gelisztafajnak legalább ki-csapongó mennyisége mindenkor valamely egésztelen közélettel kezelt fogó közönséges sinlegtől (a' rühöstől) származik. Ekkor javítsuk meg a' közéletet, gyógyítsuk meg hasonzenvenesen a' rühös sinleget, mely ezen életkorban könnyen gyógyul, úgy ezen geliszták többnyire, vagy mindannyin vagy nagyobb részint kitakarodnak; azon gyermekek pedig, kik ekként levének épek, azokkal többé soha nem bajoskodnak, holott amazok még a' gelisztürömmel ve-

nak tetszeni, mely által az emberek főbetegségeik, t. i. az idült betegségek ellen semmit sem nyerhetünk, sőt inkább mindenkor árthatunk.

gyített hashajtók után is csak hamar megszaporodnak ismét.

„De a szalagférget“, hallom suttogni, „ezt az emberek kínzására teremtdött szörnyeteget minden erővel csak még-is ki kell üzni!“

Igenis ő némelykor kiűzetetik, de mily utósfájdalmakkal, mely életveszedelemmel! En nem sáseretném lelkekre valóan oly sok száz emberek halálát, kiknek a' legmerészebb, legiszonyúbb, a' szalagféreg ellen intézett hashajtók életükbe kerültek; vagy azoknak esztendő számra tartó sinlegeit, kik a' hashajtó haláltól megmenekedének. Hát ezen kívül mégis még ezen évekig tartó, az életét 's egészségét veszedelmeztető hashajtó orvoslásokra is hányszor nem üzetted ki a' szalagféreg, és hányszor termődik újolag!

Hátha ezen állatoknak erőszakos olykor kegyetlen, nem ritkán életveszedelmeztető elűzetése és megölése talán nem is szükség?

A' szalagféregnek különböző neműi csak a' 'rüh-sinleg-nél találhatnák, és ennek meggyógyítására mindenkor eltűnnek. De mincelőtte ezen gyógyulás megese, az embernek meglehetősen mintléte mellett nem közvetlenül a' belekben; hanem az eledelék maradványaiban, a' belek tisztátalanságában; mint a' nekiök tulajdon világban tengődnek telyes nyugalomban, a' kívül hogy bennünket csak legkevésbé is bántanak, mert a' bélsárban mind azt föllelik, mi az ő táplálásokra szükség, beleink falait nem érintik, egy szóval ártatlanok. De ha talán az ember forró betegségbe esik, úgy a' belek tartalma ezen állatnak tűrhétetlenné lesz, ekkor ő összeszevessé tekerződzik, és rosszul érezvén magát, a' bélnek érzékeny részeit éri és sérti; midőn aztán a' betegnek bajai a' görcsös ködcsömörnek ezen különös faja által nem kevéssel öregbednek. — (Eként lesz a' magzat is az anya hasában nyugtalan, viczkandozik, lökköd, de csak akkor, midőn az anya beteg, ki is ép léven, a' magzat is nyugalmosan uszkal vizében, a' kívül hogy anyjának fájdalmát okozza).

Figyelemre méltó az, hogy az ezen időben magát rosszul érző embernek körtündét nagyobbbrészt affélék, hogy azok a' férj-páfrángyökefestvénynek teghisebb adagában (hasonszevén) enyhítő gyógyszeröket lelik, a' mennyiben az, mi a' betegben a' nyugtalaná lett állat által beteges származik, ezen szer által jóvá tétetik; a' szalagféreg ismét jól érzi magát, és nem nyugtalanodván többé, csöndesen elidegél a' bélsárban, a' kívül hogy a' beteget, vagy ennek beleit különösen szutongatná; mely idő közben ha a' rühellenes gyógyítás annyira diszlik, hogy a' féreg a' kiirtott rüh után a' beltartalmat eledelül alkalmatlannak találja, akkor régi lakását örökre odahagyja minden hashajtó nélkül.

A' betegségek alatt látszatossá lévő elfajzott anyagok és tisztátalanságok egy szóval, mit tagadni nem lehet, nem mások, mint magának a' szabdaszeretlén elváltozásba ejtett életműség betegségének terményei, melyek attól magától olykor elég erősen, máskor nagy erőhatalommal hárítatnak el, a' kiűritő művészség minden segedelme nélkül is, melyeket az életműség úgyis mind addig újolag termeszt, míg csak a' betegség tart. Ezen anyagok a' valódi gyógyász érzékeibe olykor úgyis úgy férnek mint kórjelek, 's őtet a' betegség tulajdona és képeinek kiösmérésében elősegítik azért, hogy egy hasonló gyógyszeres kórhatalom által egyszersmind félre is mozdíthatassanak.

Az öregebb tanoda újabb és jobb követői azonban azt magokról el akarják mégis hárítani, mintha az orvoslásokat az állományos kóranyag kiűrtésére intéznék; ezek sok 's mindenféle kiűritéseiket egy az elszolgáltatás útján segítő gyógyut módnak mondják, melyben őket a' beteg életműség magán segíteni iparkodó természetének jó példája vezetné, a' mennyiben ez a' lázt izzadság és vizellet által bírálná meg, az oldalnyilalást pedig orrvéráradás, izzadság, és kihurdatol, más betegségeket végre okadás, hasmenés, és seggvérözön által, az ízfájdalmakat evesedő lábszárfelekélyek által, a' toroklobot nyálszivár segedelmével 's a' t. vagy a' baj helyétől távol eső részekben támasztott áttételek és tályogok által gyógyítaná meg.

Azért az legjobbnak vélik, ha a' természetet utánozzák, a' mennyiben ők is, mint a' magára hagyott beteg életerő a' betegségek gyógyítását félre utakon 's nem egyenesen *) eszközölnék; a'ként, hogy a' betegség székétől távol eső, és a' beteg képeletekkel legkevesbé atyafi (hasonlatlan) életművekben erősebb különmemű ingerek alkalmazása által kiűritéseket vinnének végbe, sőt azokat, hogy a' bajt onnét mintegy másuval szolgáltassák, ápolnák is.

*) A' helyett, hogy egyenesen az életműség beteg pontjai ellen irányzott hasonmemű, erőbeli gyógyszerekkel, (mint ezt a' hasonsszeny mivel) a' bajt gyorsan és minden keringés nélkül kiirtanák.

Ezen úgy nevezett elszolgáltatás a gyógyut módok közül egyik legnevezetesebbnek tartaték az eddigleni gyógytanoda által.

A' magán segítő természetnek ezen utánözása által azon iparkodtak ők, hogy, mint mások magokat kifejezek, azon képeletekben, melyek legkevesbé betegek, és melyek a' gyógyszerkört legkönnyebben elviselhetik, új körjeleket mintegy erőszakosan gerjesszenek, melyek a' bíralások álorczája és az elválasztások képe alatt az előbbeni betegséget mintegy elcsucsulnák, s máshová szolgáltatnák, hogy e'ként a' természet gyógyerejének lassú oldalmat *) engednének.

Ezen szándékokat izzasztó és vizeltető szerek, vérbocsátások, genyszalagok és küticsák, leginkább mégis a' bélhuzamnak részint fölülről hánytató, részint alól, egyszersmind fölnyitó és olvasztó **) szereknek nevezett, hashajtók segedelmével eszközlött kiürítő ingerlése által vitték végbe.

Ezen elszolgáltató utmódhoz melléksegedelemül az a'féle orvosságokkal testfőr ellen munkálódó ingerszerek adattak, u. m. juhgyapjú a' pusztá bőrre, lábferdők, az undergyógybanás, az éhséggel kíntott gyomor és belek (éhenvoalás), a' közel és távol eső részekben fájdalmat, gyuladást és gyenedést eszközlő szerek, p. o. a' föltett fekete retek, repczetészta, hólyagtápasz, boroszlány, genyszalag (küticsák), az Au-

*) Csak a' mértékletesen forró betegségek, természetes lefolyások idejének vége lévén, a' nem éppen merészes különösenvesz gyógyszerek alkalmazása mellett, vagy ez nélkül, engedik magokat, úgy mondván, imámitani, és szoktak nyugalmosan bevégezödni; a' most magát neki duráló életerő ekkor a' kigarázdálkodott mintlét változásának helyébe, lassanként előbbeni szabdját adja ismét vissza. Hanem az igen forró, és a' számokra nézve minden egyéb emberi betegséget meghaladó idült nyavalyáknál ezt a' nyers természetnek, és az öreg tanodának érintetlenül kell hagyniok, itten sem az életerő önszegedelmé által, sem az ezt utánözó különösen nem bír oldalmat előhozni; legfőlebb fegyvernynyugvást képesek ők kialakudni, melynek tartása alatt az ellenege neki erősödén, korán vagy később annál nagyobb erővel tör ki.

**) Oly név, mely azt árulja el, hogy mégis fölolvasztandó és kitakarítandó kóranyag tétessék föl.

tsáriszth írja, a' lángkúp, az izsóvás, a' löszurgatás, a' a' t. hasonlólag a' betegségek alatt segedelemül magára hagyott nyers természetnek folyamatjához tartván magokat, mely is az erőbeli betegségtől (ez idült lévén, hasztalanul) a' test távol részeiben támasztott fájdalom, áttételek, és tályogok, gerjesztett kútegek és évesedő fekélyek által iparkodik megmenekedni.

Az öreg tanodát tehát nyilvánvalóan nem észbeli okok, hanem egyedül az utánozás törtette félre ezen mind elszolgáltató, mind ellenmunkálódó, egyebként gyámoltalan, egyenetlen gögyutómódra; csak azon okok, mondom, idültették ezen tanodabelieket ezen oly kevéssé alkalmas, annyira gyöngítő, és oly mérész bánásmódra a' betegségeket enyhíteni, vagy elhárítani; mert bánásokat gyógyításnak nem lehet nevezni.

Ők egyedül a' nyers természetnek csak a' középszerű forró közesetekben *) szorultságból kijövő törekedé-

*) Az öreg tanodában az életműség természetének önszegedelmét a' betegségekben ott, hol szími gyógyszer nem alkalmaztathat, mint utánozásra néző ramak gyógyítást tekintették. De vajmi elítéljedének annak követői. Az életerőnek a' forró betegségekben önszegedelmén iparkodó gyámoltalan, szer fölbit tökélytelen erőlködése nem más, mint egy látomány, mely az emberi nemet munkás szánakozásra, és eszes lelkiünk minden ereinek fölállozására szólítja, hogy ezen önkínzásnak valódi gyógyításunk által véget vessünk. Ha a' természet az életműségben már jelen betegséget, egy más új hasonló (38. 39. 41. §) által, milyen nem igen van szolgáltatására nézve (45. §), hasonlatosan meg nem gyógyíthatja, és ha csak tellyesítést csak magára bízatik az életműségre, hogy önéreje nélkül fogva, minden külső segedelem nélkül, az újon származott betegséget meggyőzze, (az idült gerjeknél az ő állomálása a' nélkül is igen tehetetlen) úgy egyebet nem tapasztalunk, mint az egyi természetnek kiinnal tellyes, gyakorta veszedelmeit erőlködéseit, arra nézve, hogy magán segítsen akár mibe, ha bár olykor földi létünk föloldódásába, a' halálba kerüljön is.

A' hogy mi halandók az egésséges élet gázdálkodásában történő folyamatot nem ösmarjuk, és a' mint bizonyos az, hogy ezen folyamat a' teremtménynek érzelkei előtt éppen elnyira rejtetik el, mint az az ő terményeinek mindenlato teremtoje és megtartója szeméi előtt tárva áll; éppen oly kevéssé foghatjuk mi maga' azazt életnek a' betegségek alatt bel-

sei járását követték, ők egyedül a betegségekben magára hagyott életmentő erőt utánozták, mely is egyedül a test életműves törvényein alapodván, egyedül csak ezen életműves törvények szerint mun-

sóképp történő folyamatját. A betegségek alatt ezen folyamat csak az észrevehető változások, bajok, és kórjelek által adja magát tudtunkra, az élet a belső bomlásokat egyedül ezek által teszi megfoghatókká, még pedig úgy, hogy mi minden előjövő esetben még csak azt sem tudhatjuk meg, mely legyen a betegség kórjelei közül a beteges ártalomnak előmívelte, avagy mely legyen a magán segíteni iparkodó életérőnek viszszaahatása. Mind a két rendbeliek szemünk előtt együve folynak, és a belső közszenvnek kifelé perdült képét függesztik előnkbe, a mennyiben a magára hagyott életnek a baj elhárítására költött gyáva törekedései, magának az egész életműsének szenvei legyenek. Honnét is a hirtelen támadt betegségek végével rendszerint a természet által eszközölt kiürítések, melyek bíralmányoknak nevezetnek, több bajt mint segédelmet okoznak.

Ezen bíralásoknál mit tegyen az életérő, és miként iktesse el azokat, előttünk, mi az élet életműves gazdálkodásának minden egyéb belső folyamata, rejtve marad. Annyi azonban bizonyos, hogy ő ezen egész erőlködésében, hogy a többit megtarthassa, a szenvedő részekből többet kevesbet föláldoz, meg semmisít. A forró betegség elhárításánál az egyedül testünk életműves készüllete szerint foglalatokodó, nem pedig lelkiépp meggondolni képes életérő, többnyire nem más, mint a különszenvnek egy faja, mely, hogy az eredetileg szenvedő életműveket bíralás által megmenthesse, az elválasztó életművekben öregbedett, gyökorta zenebonás munkaságot támaszt, hogy aként amazoknak baját ezekre szolgáltatassa. Okádások, hasmenések, pöszaradás, izzadság, ályogok's a t. szármoznak, hogy a távol részeknek ezen fölizgatása által az eredetileg szenvedő részekről az elszolgáltatásnak bizonyos neme eszközöltessék, mert ekként az erőbelileg megtámadott légerő magát anyagós termény képen látszatik kikutni.

Csak az életműs egy részének lerontása és föláldozása által képes az embernek magára hagyott természete a forró betegségekből becsülettel kimenekedni; és ha bár a halál nem következik is be, az életnek összhangzása, az egység, még is csak lassaként, és tökélytelenül tér vissza.

A magoktól történő lábbadásoknál a szenvnek kitett részek, sőt az egész testnek nagy gyöngesége, a soványság, s a t. eléggé megmutatják ezt.

Egy szóval az életműs önszegedelmének egész folyamatja a támadott betegségekben a természet buyarának szenvnél egyebet nem mutat; nem semmit; mit, hogy gyógyművészileg bannánk, utánoznunk kellene, és lehetne.

kalkodik, és mely értelem és meggondolással valamit végre hajtani éppen képtelen; azon nyers természet követték tehát ők, mely a' tátott ajakú sebeket öszvetenni, azoknak ajkait egyíteni koránt sem képes, mint az értelmes sebész, mely a' csontoknak egymástól ferdén elállátörvégeit, ha bár olykor még oly sok csontkocsonyát (néha talán kicsapongólag) izzadjon is ki, egyenesre igazítani, és egymáshoz illeszteni nem tudja, mely a' sértett üteret elkötni nem képes, sőt inkább a' sértettet halálra engedi vérzeni, mely a' kifíczamodott fölkar fejének visszatételéhez nem ért, hanem inkább az általa csak hamar támasztott dagamat miatt a' művészséget is gátolja a' beigazításban, mely a' szarvhártyába szűrt szálkának félremozdítása végett az egész szemet genyedés által rontja el, és a' fölakadt lágyéksérvet minden erőlködése mellett is csak a' belek fenéje és halál által képes fölcsabadítani, az erőbeli betegségekben pedig átváltozásai által a' beteget szerencsétlenebbé teszi, mint az előtt volt. Hanem a' mi több, ugyanó az (a' természet), mely a' mi földi létünknek legnagyobb kinzódit, azon számtalan sok betegségeknek gyujtagait, melyek alatt az emberi nem már századok sőt évezredek óta nyög, i. e. az idült gerjeket (rüh, bujasenyv, fűgölykór) minden értelem és figyelem nélkül fölveszi a' testbe, de azok közül csak egyet sem képes még csak enyhíteni is, annál kevesbé pedig öntevőleg az életműségből kiűzni, sőt inkább azokat ebben bujalkodni, sarjadzani engedi, mind addig, míg végre a' halál az olykor hosszú de szomorú életidő után a' szenvedő szemeit örökre el nem hűnytatja.

De azon tanoda, mely magát okoskodónak nevezi, az oly sok értelmet, gondolkodást, ítéletbeli erőt kívánó magos munkában, mint a' gyógyfoglalatosság, hogy is választhatta azon értelmetlen életerőt legjobb tanítójának, vak kalapuzának? hogyan utánozhatta annak egyenetlen, lázzadozó intézeteit a' betegségekben minden figyelem nélkül, őtet mint non plus ultra-t, mint kigondolhatólag legjobbat ugyan, hogy is követhettem már? holott mégis az emberi nem javára, hogy bajai közt segedelmet nyerne, nekünk az aztat véghetetlenül

meghaladó értelem, azon szabad, mindent meggondol-
ni tudó ész adaték?

Ha e'ként az eddigiemi gyógyművészség azon
nyers, észtelen, erőműként munkalódó élethatalmat
meggondolatlanul utámoiván, ellenmunkálódó, és el-
szolgáltató gyógyut módja által, a' mint legközösse-
gesebben cselekedni szokott, az ártatlan részekbe és
életművekbe kap, és azokat vagy előkelőlegesen fáj-
dalmakkal bántja, vagy azokat, mint többnyire tör-
ténni szokott, az erőknél és nedveknek elpazarlásá-
val a' kiűritésekre kényszeríti, úgy ő az életnek beteges
tehetségét az eredetileg szenvedő részekből el-, és
azt a' művészileg bántottakra kívánja odaszolgáltatni,
's e'ként görbe úton akarja a' természetes betegség-
nek elszéledését az ép részekben egy sokkal na-
gyobb másféle betegséget előhozó, az
erőket elpazarló, többnyire fájdalmas félre vezető út
által eszközölni *).

A' betegség ugyan, ha ő forró 's így lefolyása
csak rövid tartásra határozottatott, ezen más távol és
nem hasonló részekre tett idegennemű megtámadások
által is elszéled, — de ő ilykor meg nem gyógyítatik.
Ezen lázasztó gyógybánásban, melynek az eredetileg
szenvedő képeletekre semmi egyenes, közvetlen, szen-

*) Ezen zaklatás az idült betegségekben mily szomorú fegonattal
eszközöltessék, azt a' mindennapi tapasztalás tanítja. Gyó-
gyulás legkevesbé következik. De hogy is neveznök azt győze-
delemnek, ha a' helyett, hogy az ellenséget torkon kapván,
's fegyvert fegyvere ellenébe szögezvén, őtet öszvemorzsol-
nók, hogy eként az egész ellenségesködésnek egyszerre vége
szakadna, hogy mondom e helyett kisszivűleg az ellenség háta
mögé húzódván adót sarczolaánk, minden eledelhordást ket-
té vágnánk, köröskörül messzére mindent elemészténénk,
dúlánk, pusztítánk, égetnénk; az ellenségnek ugyan eként
végre minden bátorsága elesnék az ellentállásra, de azért
a' cél még nem érődne el, az ellenség nem volna még
semmivé téve; sőt inkább kenyérre és élelemre kapván, fe-
jét annál büszkültebben emelné föl; — az ellenség mondom
még nincs tenkretéve, hanem a' szegény ártatlan ország an-
nyira megrongáltatik, hogy sok időre is alig bir ismét fölé-
pülni. — Eként van a' dolog a' különszennvel is az idült be-
tegségekben, ha ő az életműséget iránytalan, az ártatlan, a'
kór székétől távol eső részekben eszközölt megtámadásai ál-
tal, a' kívül hogy az ellenséget meggyógyítaná, tenkre teszi.
Ezek az ő jótékonytalan művészségei!

ves iránya nincsen, semmi olyast nem találok, mi a' gyógyításhoz szükségesét meg tudná érdemelni. Nem ritkán a' forró betegség ezen az egyebb életre tett fontos megátadások nélkül, még pedig kevesebb utóhajok, kevesebb erővesztégetés nélkül magától és korábban is le birna folyni. Az erőt megtartó, a' betegséget közvetlen és hirtelenül kiirtó, egyenes, erőbeli (hasonszenves) gyógybárással úgy sem hasonlíthatatik egyik sem ösze, sem a' nyers természetű által történő, sem pedig ezen utolsónak különösen utánzata.

A' sokkal nagyobb számú betegségekben pedig, az időtekben, ezen lázszító, gyöngítő, céléránytalan gyógybárással az öreg tanodának soha talán egy csepp jótsem eszközölhettek. Ez vagy amaz környilatkozást csak néhány napra képesek fölfüggeszteni, mely mégis, ha a' természet a' távoli ösztönnek neki szokott, ismét visszahozza, sőt nagyobb dühvel jó vissza újolag a' betegség, mivel az ellenmunkálkodó fájdalmak *) és a' céliránytalan kiürítések által az életerők csüggedésbe hozattak.

A' míg e' szerint a' legtöbb különszenvenczek a' magára hagyott nyers természetnek segédigyekezeteit általánosan majmolván, gondolatok szerint (ha őket az az ő képzeletökben lebegő jelentés odavezette) e'féle hasznosnak tartott elszolgáltatásokat yinnének végbe; mások, kik egy magosabb célú tűztek föl magoknak, a' betegségekben kiürítések, és ellenmunkálkodó áttételekkel segíteni éparkodó életerőt, erővel kívánták elősegíteni, és hogy ennek eszén mintegy keresztül járnának, ezen elszolgáltatásokat és kiürítéseket még

*) Mily jótékony fogonatták voltak hát azon oly gyakorta alkalmazott, művészileg ápolt, gonosz szagot terjesztő fekélyek, melyek kutyáknak nevezetűek? Ha ők az első két hétben, meddig sok fájdalmat okoznak, az időlt bajt valamennyire ellenjavelőleg föl is bírják tartani, aztán mégis, ha már a' test a' fájdalomnak neki szokott, semmi más hasznos nem tesznek, minthogy a' beteget gyöngítik, és hogy az időlt sinlegnek tágabb cikázó tért engednek. Vagy talán azt hiszik még a' 19-dik században is, hogy eként a' kiürítendő materia peccansnak tartassék tárva a' csaplik? — Csak nem így látszik a' dolog!

öregbítették, 's e'ként ezen sete bánások által vélték, *duce natura*, hogy munkálkodjanak, 's e' szerint tartottak a' *ministri naturae* névbeli megtiszteltetésre számot.

Mivel az idült betegségekben a' beteg természete által eszközölt kiürítések nem ritkán terhes állapotok, gonosz fájdalmak, szélhűdések, görcsök, 's a' t. enyhedelmeinek látszatának lenni, azért is az öreg tanoda ezen elszolgáltatásokat a' betegségek gyógyításának valódi útja gyanánt tartotta, 's a' végre az e'féle kiürítéseket elősegítette, ápolta, sőt öregbítette. De ugyanó nem látta azt által, hogy mind azok a' magára hagyott természet által eszközölt kivetődések, és kiválasztódások (tetszőlegés bírálasok) az idült betegségekben, csak palástoló, rövid ideig tartó enyhülések legyenek, melyek oly kevéssé segítik a' valódi gyógyulást elő, hogy ellenkezőleg az eredeti belső sínleget az erőknél és nedveknek e'ként származó elpazarlása által öregbítsek inkább. A' nyers természetnek e'féle törekedéseitől soha senki csak egy huzamos beteget sem tapasztalt tartós egészségre épülni, soha az életműség e'ként eszközölt *) kiürítései által csak egy idült betegséget is meggyógyulni. Sőt inkább az e'ként mind úntalan csekélybedő enyhődések után mindenkor nyilván öregbedik az eredeti sínleget, és a' folyvást tartó kiürülések ellenében is gyakrabban és nagyobb erővel jönnek meg a' támadások, kitörések. — Ugy ha a' magára hagyott természet az életnek belső idült bajtól fenyegetett romlagainál magán másként nem segíthet, mint némely külső helybeli körjelek előhozása által még pedig azért, hogy a' veszedelmet az életre elkerülhetetlenül szükséges képeletektől elhárítsa, és azt az életre nem éppen szükséges részekre áttételek által szolgáltatassa; úgy a' tehetséges de észtelen és meggondolni vagy előrelátni semmit sem tudó életerőnek ezen intézményei semmit sem tesznek kevesbé mint azt, hogy segedelmet nyujtanának, vagy hogy gyógyulást eszközölnének; azok nem mások, mint a' veszedelmes belső szenvedeknek palástoló, rövid tartású enyhítései, melyek alatt az erők és nedvek nagy részt vesztegetődve

*) Es éppen oly kevéssé a' művészileg végbe vittek által is.

fognak, a' nélkül hogy az eredeti baj csak egy hajszálnyira is kisebbednék; ők a' valódi hasonszenves orvoslás nélkül kimaradhatatlan vészt legfőlebb is föltartani képesek.

Az öreg tanodának különszenve a' nyers természetűnek ezen erőlködéseit érdeménél nagyobbra becsülte, azokat setésül tartotta valódián üdvöseknek, azoknak azon esztelenségből való fölmagasztalásán és elősegítésén pedig, mintha azok által az egész baj megsemmítődne, és gyökeresen meggyógyúlna, hasztalanul iparkodott. Ha az életerő az idült betegségeknel a' belső mintlétnek ez vagy azon bajos körjelét p. o. valamely nedveskedő kütég által enyhíteni látszatek, úgy a' nyers természetűnek szolgálja (minister naturae) a' támodott evesedő bőrfülületre hólyagtapaszt, vagy hámtatószert (boroszlányt) tett, hogy duce natura a' bőrből még több nedvet kiszivárgathasson, 's e'ként a' természet czélját, a' gyógyítást (a' betegséganyagnak kiüzése által a' testből) előmozdíthassa, apollhassa; hanem ő, vagy ha a' szer behatása igen erős, vagy a' szivárgó sümör már régi, a' test pedig igen ingerlékeny volt, az eredeti bajra nézve hasztalanul öregbítette sokkal a' külső szenvet, nagyobbította a' fájdalmakat, melyek a' beteg álmát elűzték, 's erejét elcsüggesztették, (sőt lázzal járó gonoszféle orbánczot (erysipelas) okoztak); vagy pedig a' talán még új helybeli bajra való enyhébb behatásánál az ezzel valamiképen rosszul alkalmazott külső hasonszenvség által, a' természettől a' belső szenv enyhítésére a' bőrre adott helybeli körjelet helyéről elűzván, a' belső veszedelmesebbet újlag előhozta, és e'ként ezen helybeli körjelnek elszélesztése által az élőtehetséget más nemesebb részekben történendő gonosz átváltozásokra csábította, a' beteg pedig a' helyett veszedelmes szemlobot, nehezhallást, gyomorgörccsöket, vagy neheznyavalyabeli rángásokat, vagy fulladásbeli, gutaütéses kitöréseket kapott, a' vagy lélek és kedvélybeli betegségekbe, 's a' t. esett. *)

*) Az efféle helybeli körjelek elűzésének természetes következtései, — oly következtések, melyek a' különszenves orvostúl, egészen más, újonnan támadt betegségek gyanánt adatnak ki.

A' minister naturae ugyan azon kábasághól, hogy az életerőt gyógygyerőlködéseiben ápolná, akkor midőn a' beteg természetéről a' végbélnek vagy seggnek vérereibe vért nyomkodott (vak aranyér), hogy a' vérnek rést nyisson, nadályokat, olykor nagy mennyiségben teve föl, mire egyedül rövid, olykor csak megemlítetni is alig méltó könnyebbedés következett, sőt inkább, a' nélkül hogy az eredeti baj csak legcsekélyebbnyire kisebbednék is, a' test elgyöngülésére, és ezen részekbe történő nagyobb torlódásra adatott alkalom.

Csak nem minden esetben, hol a' beteg életerő valamely belső veszedelmes szentvnek enyhítésére hányás, köhögés 's a' t. által egy keves vért iparkodott kiűriteni, a' minister naturae duce natura ezen üdvhozóknak tartott természet-törekedéseinek előmozdításán erőlködött, azért is a' vért a' következőleg beköszöntő ártalom, és a' testnek nyilvánosság gyöngítése nélkül soha sem vesztegette.

A' gyakrabban idült imelygéseknel, a' természet intéseinek engedelmeskedni akarván a' természet szolgája, a' gyomrot hánytató kiűrités által ugyancsak kitakarította, de a' miben köszönet soha sem volt, sőt arra inkább rossz, féltelmes, és veszedelmes bajok köszöntöttek be.

Az életerő némelykor, hogy valamely belső szíven könnyebbítsen, a' külső mirigyekben hideg dagadatokat támaszt, midőn is a' magát természet szolgájának tartó orvós a' természet rendelkezéseit végli teljesíteni, ha ő azokat mindenféle tüzesítő bekenések és tapasztok által gyuladásba hozza, hogy az e'ként az érett tályogban összevgyülekezett rossz kóroanyagot metszés által kiutasíthassa. Mely húzomos baj származék e'ként csaknem minden kivétel nélkül, azt százszoros tapasztalás tanítja.

Mivel pedig ugyanó a' hosszas betegségekben a' magoktól támadt éjizzadások, híg székletételek után holmi apró könnyebbedést vett észre, azért is jüst tarta a'hoz, hogy ezen természet intelmét (duce natura) követvén, azon kiűritéseket tökéletes izgyógybánás vagy év számra folyvást tartó, enyhéknek nevezett hashajtásokkal elérhözni 's ápolni, 's e'ként

reményli ő, hogy a természetnek (az észlelő életműködés erejének) az egész időlt szenv gyógyulására vezérlő igyekezetek elősegítse és öregbítsék, és hogy a beteget nyavalyájától annál előbb és annál bizonyosabban megmentse.

Hanem a következő mindenkor ellenkezőleg eszik ki, az eredeti baj t. i. mindanyiszor öregbedik e szerint.

Ezen eleve fölkapott, hátor alaptalan vélemény következtében a különszenvenez a beteg életérő törekedéseinek azon előmozdítását *) folytatja, de azokat a díszlett csőlig soha nem lévén képes szaporítani, az elszolgáltatások és kiürítések által csak a beteg romlását eszközli, a nélkül, hogy észrevenné, hogy a magára hagyott életérő által az eredeti időlt szenv enyhítésére véghezvitt és ápoló helybeli bajok, kiürítések, és tetzőleges elszolgáltató iparek, az egész betegség tándsihoz tartoznak, melyek ellen mind pusztva tulajdonképp csak a hasonlatosságbeli művelet szerint választott hasonszenves gyógyszer lett volna az egyetlen egy segédeszköz.

Mivel, mit a magán segíteni iparkodó pusztva természet mind a forró, mind még inkább az időlt betegségekben tesz, szor fölöttéskálytalan, azért is kő-

*) Ezen gyógybánságnak ellensében szabadságot vett magának az öreg tanoda nem ritkán az ellenkezőt cselekedni, t. i. a belső csőlignek kiürítésekkel eszközölt enyhítésével foglalkozkodó életérőnek törekedéseit, valamint az en által a testnek külső részein támasztott helybeli körjeleket, ha talán terhesek volnának, gondolatja szerint az ő repercutiantia-f (viszszaverő) és repellantia-f (visszafűző) által elnyomja; az időlt fájdalmakat, az álmatlanságokat és régi hasmenéseket nyakra főre öregbített mákonyadagokkal, a hányásokat szörtyőgő sóvegyítéssel, a bűzös lábizzadási hideg lábfürdőkkel, és ószavahúzó borongatásokkal, a kűteget olaj, és horganykészítményekkel előzni, a méhvéráradásokat ecetbefeccskendővel, az olvaszó izmadagokat tűsszával, az éjjli ondónöndket szapora káfer használatával, a test és arcszállelkony fölhevülésnek többszöri támasztását salétrommal, és sóvány-meg kénsavval, az orrvérzést az orrlilak bőrével, vagy észvevő nedvekbe mártott dugasszal tett kiűrésével megakadályozni, ésmag és horgany a nagy meleg szenvet enyhíteni, az életérőül tetőzt öves lábcsőrfekélyeket kiszáritani, és a t. de többnyire mily szomorú következtésekkel tette az említett tanoda mind ezeket, azt észszeres tapasztalás bizonyítja.

nyen megfoghatni, hogy ezen tökélytelenségnek művészi elősegítése még inkább ártott, a' forró bajoknál pedig a' természet segítségével legalább semmit sem jobbított, mivel a' gyógyművészség azon rejtett ósvényeken, melyeket az életerő bírálásainak elintézéséül követett, járni nem vala képes, azokat merész szereivel egyedül kívülről támadta meg, melyek e' tekintetből kevesbé jóltékonyak, mint az, mit a' magára hagyott természet a' maga módja szerint mivel, melyek is ellenben rontóbbak, az erőket jobban pusztítják. Mert azon tökélytelen könnyebbedést, melyet a' természet elszolgáltatásai és bírálsai által eszközöl, sem képes a' különösen a' hasonló útakon elérni, ő törekedéseiben azon gyámoltalan segédmen túl, melyet a' magára hagyott életerő eszközölni képes, még jóval hátra marad.

Némelyek karczó eszközök által a' természetes-höz hasonló orrvérzést igyekeztek előhozni, hogy e'ként p. o. némely idült fejfájnak támadásain könnyebbitnének. E' szerint nyan akár menyit vért ki lehetett folytatni az orrüregből, a' beteget jól meg lehetett gyöngíteni, de az innét származó enyhülés sokkal csekélyebb vala annál, melyet a' belingerféle életerő maga jó szántából, más időben, ha bár csak néhány cseppek által is eszközölt.

A' megbosszonkodás, ijedség, a' nagy emelés, meghülés által hirtelenül okozott megbetegedésre a' mindenkor munkás életerőtől előhozott, bírálásbelinek nevezett izzadság és hasmenés sokkal ohajtottabb kimenetelű leend, s legalább a' jelen időben a' forró szenvedet sokkal inkább fogja szélleszteni, mint akár mely gyógyszerészeti izzasztó vagy hashajtó szer, mint ezt a' tapasztalás tanítja.

Ezen csak magában egyedül életműködésünk szükségai szerint munkálkodni képes, nem pedig az ész, belátás, meggondolás után bánni (tudó) életerő az embernek nem azon czélból adatott, hogy mi őtet a' lehetőségig legjobb gyógyítónak tartván, azt higyük felőle, mintha ő az egészségnél szomorú eltéréseit a' szabdaszeres arányhoz maga magától visszavezetné; és még kevesbé rendeltetett arra, hogy a' gyógyászok annak tökélytelen erőlködéseit (ön magát a' betegségek

kiszabadítani) mártírként, és csallalellenkezőbb meg-
merészebb intézkedésekkel, mint az övéi, kövessék,
és hogy e'ként (kényelműkhöz képest) a' minden em-
beri művészségak közt legnemesebbik — a' valódi
gyógyművészségnek föltalálására, és véghőzvitelére
megkivántatott éss, gondolkozás, és megfontolásbeli fá-
radságokat kéméljék, a' nyers természet azon kevéssé
jólkékony ön segítségének ügyetlen utánzatát adván
ki a' gyógyművészség helyett.

Nem! azon az emberrel született, az életet ennek
egészségekor a' legtökélyesebbképp vezetni rendelt,
derék erő, az életműség minden részeiben, ugy az ér-
zékeny mint az izgékony rostban egyenlően elszél-
ledő, mindennemű szabdaszeres természetes testi
foglalatosságoknak fáradhatatlan rugtolla, ezen erő
mondom koránt sem arra teremődött, hogy a' beteg-
ségek alatt maga magán segítsen, koránt sem, hogy
utánozására méltó gyógyművészséget gyakoroljon. —
A' gyógytudományban, ezen a' megfontolásra oly méltó
foglalatosságban a' föllengzőbb emberi léleknek,
a' szabad meggondolásnak, és a' választó, az okok
szerint különözni tudó értelemnek köteleessége az,
hogy azon belingerféle, értelmetlen és magáról nem
tudó, munkamű gyanánt munkálódó életerőt, ha ő a' be-
tegség által szabdaszeretken tehetségekre változott, né-
mely hasonszentesen választott gyógyszer által oko-
zott hasonló bántalom segédelmével gyógyszerbetegül
a' szerint megváltoztatni, hogy a' természetes kórbánta-
lom réá többé ne munkálkodhassék, 'a' e'től magme-
nekedvén, képes legyen az új (gyógyszer-) bántalom
kora eltűnése után, az egészség szabdájához, és az ő
tulajdon rendeltetéséhez „az életműség élesztéséhez és
épentartásához“ visszatérni, a' nélkül, hogy ezen vál-
tozásokor fájdalmas és gyöngítő megtámadásokat állott
velna ki. Mit a' hasonszentes gyógyművészség tanít
ezközölni.

Az öreg tanodának ezen említett gyógyut módjai
által nem kevés betegek menekedtek meg betegsége-
ikből, de még sem az idültekből (nem bujasenyvesek-
ből), hanem csak a' forrókból, nem veszedelmesekből,
és ekkor is terhes félrentakon, és olykor oly tökély-
telenül, hogy az orvoslasokat az enyhe művészség

által feltévesztett gyógyulásnak némi lehetett nevezni. A' forró betegségek azon tanadabeliek által a' nem igen veszedelemes esetekben vérbocsátások, vagy a' főkörjelek közül valamelyiknek bizonyos ellenszenves palástoló szerrel (*contraria contrariis*) eszközölt elnyomásának segédelmével mind addig tartóztatának le, vagy a' más, mintsem a' beteg, pontokra tett elleningerlő, és elszolgáltató (*antagonistic et revellendo*) szerek által egész azon időpontig függesztetének föl, míg a' rövid bajnak természetes lefolyásideje el nem telt; tehát az erőket és nedveket tékoztó földre utakon még pedig a'ként orvosoltattak, hogy az e' szerint gyógyított beteg öntermészetének a' betegség tökélyes elhárítására és az elveszett erők, meg nedveknek visszazapótolására a' legtöbb foglalatosság maradt vissza; igen is a' legtöbb, mert az ő életmegtartó erejének kellett a' legközelebbi foglalatosságán vagy is a' természetes forró bajnak elhárításán kívül, még a' czéliránytalan orvoslásnak következeit is meggyőznie, mely is öntehetősége által a' nem veszedelemes esetekben, olykor mégis nagy fáradtsággal, tökélytelenül és külömbféle bajok közt szokta a' test természetes foglalatosságainak szabdaszeres arányát lassanként visszazótéríteni.

Oldatlanul marad azon kérdés, valjen a' gyógyulásnak maga a' természet által eszközölt folyamatja a' forró betegségekben az eddigleni gyógyművészség ezen beavatkozása által valóban csak valamennyire is megrövidített vagy enyhített legyen-e, mivel ez nem másként, mint amaz, csak czéliránytalanul foghattott a' dologhoz, sőt ennek elszolgáltató, és ellenmunkálkodó gyógybanása még inkább belekapván az életműségbe, több erőt vesztegetett el.

Van még az öreg tanodának egy más gyógybanása is, az úgy nevezett ingerlő, és erősítő utmód *) (az *excitantia-k*, *nervina-k*, *tonica-k*, *confortantia-k*, *roborientia-k* által). Csudálkozhatunk, hogy az miként kevélykedheték ebben.

Hát az öreg tanoda a' testnek az idült sinleg által támasztott és a'tól ápolt vagy nagyobbodott gyön-

*) Ez igen tulajdonképp ellenszenves, melyről az életmű számenyében (55. §) többször emlékeznem.

geségén az égenyes Rén-bornak, vagy a' tüzesítő Tokaj-inak rendelése által, mint sokszor iparkodott, segíthetett e' valaha? Az erők e' mellett (mivel a' gyöngeség oka, az idült betegség, azoktól meg nem gyógyulhatott) lassanként annál alább csüggedtek, minél több bort beszöltek a' betegbe, mivel az életerő a' mesterkélt indításokra az utóművelésben elhagyadást követkenet.

Avagy a' kinahej vagy a' rozsaszűl értett sokjelentésű A m a r a - k (keserű gyógyszerek) adtak e' ezen szapora esetekben erőt? vajon ezen minden környűkmények közt zsongőregbítő és erősítőknak tartott návényállományok a' vas szerekkel egyetemben nem tudtak e' különös, betegséget okozó, művelésükönél fogva új azenyeket az öregekhez, a' kívül hogy az ösmeretlen öreg betegségen alapodott gyöngeséget elháríthaták volna?

Ugyan hát, miat történni szokott, az idült sinleghől támadt kezdődő bémúlását a' karnak, vagy láb-nak, a' sinleg meggyógyítása nélkül az úgy nevezett ungventa nervina-k (idegírek) vagy más léles, balzamos bedörzsölések által tartósan, legalább egykevéssé, tudta-e valaki csak könnyebbíteni is? vagy ugyan ezen esetekben a' berzóczen és Volta-nemű ütések bírtak e' más egyebet az említett tagokban véghez vinni, mint minden izomigékonyaság, és idaginékonyaságnak halkkal tökélybedő sőt tökélyes szélhűdését, elhalását? *)

Vajon a' híres excitantia-k (fűlengerlők), és aphrodisiaca-k (nőszvágýébreztők) az ambrá, a' tengergyík, a' kőrősfestvény, a' szarvasgombák, a' paradicsommagok, a' fahéj, a' vanill, a' lassanként hanyatló nőszteheiséget (mely mindenkor valamely rá nem figyelt idült gerjen alapodik) nem változtaták e' mindenkor tökélyes nősztehetetlenségre?

*) A' gyöngé hallásuk Jéver' gyógyszerésznek Volta - csözpától, a' mértékletes ütésekre csak néhány órányi javulást tapasztaltak, — melyek nem sokára semmit sem segítének, ki nek is, hogy hasonló fogamatot nyerjen, az ütéseket szaporítania kellett, míg csakugyan ezek sem segítének, mert már ekkor a' legerősebb ütések eleintén a' beteg hallását rövid időre fölízgatták, de csak hamar tökélyes siketség állott be.

Már hogy kevélykedhetünk a' néhány óráig tartó fölizgatásban, a' neki erősödésben? ha az utómaradó következés minden palástoló szerek természetének törvényei szerint az ellenkező fogonatot állandólag eszközli?

Azon keves jó, melyet az excitans, és roborans-ok a' (régí mód szerint orvoslott) forró esetekből való föllábadásnál okoztak, azoknak ártalmaitól az idült esetekben ezerszerre fölfülhaladtatik.

Ekként gyógyítgatott hát a' különszenvecz. Hanem a' betegeknek ezen szomorú sorshoz kelle magokat alkalmazniok, mivel ők az egyebb különszenveczeknél sem találtak több segedelmet, kik ugyan azon tévelyedésekkel tellyes könyvekből lettek okossá.

Az idült (nem bujasenyves) betegségeknek alapokát, ezek az okbéli gyógyítással hasztalanul kevélykedő üzönczők gyógyszereikkel egyetemben nem ösmerék, de miként is lehettek volna ők képesek a' húzomos betegségeknek azon temerdék sorát iránytalan gyógyításaik által megorvosolni, melyek az értelmetlen életető a' gyógyításban nem előképül rendelt önszegedelmenek még tökélytelenebb utánozásai valának!

A' bajnak véleményes bélegét a' betegség okának tartották, azért az általok annak tartott okbéli orvoslásokat a' göres, a' gyuladás, bővérűség, (plethora) a' láz, a' köz és helybéli gyöngeség, a' takony, rohadás, dugulások, 's a' t. ellen fordították, melyeket ők (az általok csak imígy amúgy ösmert) görcs-azélesztő, lobúzó, erősítő, indító, posellenes, olvasztó, oszlató, elszolgáltató, kiűrtő, ellenmunkálódó szereik által iparkodtak elhárítani.

De az efféle közönséges jelentések szerint a' gyógyszerek segedelmekben várákozásunknak meg nem felelhetnek; mert az öreg tanoda eddigleni gyógyszer-tanítmánya, mint azt más helyett *) megmutatám, többnyire csak vélekedésen, és hamis következtetésen a' b u s u i n m o r b i s épült.

Es éppen oly merészen léptettek a' még gyanítmányosabb, a' savító, gyuló, fojtó, és szénőnek a'

*) A' „reine Arzneimittellehre“ harmadik része előtt: Quellen d. bish. Materia Medica.

nedveketlen kicsapongása vagy hiánya, az fogékony-
ság, érzékenység, iratermődés, út-vér- és hajerezés
fölmagasztalata vagy elesztiggedtetésének ügyében a'
gyógymezőre, a' kívül, hogy az ezen ábrándozásbeli
céljek elérésére szükséges segédszereket ösmerték vel-
na. — Csak hid-mutogatás volt az egész dolog. — Ez-
zek is orvoslások voltak; — de nem a' beteg javára!

A' betegségek észszeres orvoslásának azonban
minden színe előtt egészen az által, hogy, mint a'
legjobb időktől fogva szokásban vala, és mi e' s' a' k-
egyan törvénye is vält, a' gyógyr-
és elményekben a' fogonataikban' mindenkör és
minden kivétel nélkül egymástól annyira különböző
gyógyállományok vegyítettek össze. Ezekben
egy (gyógyfogonatai kiterjedésében nem ösmert)
gyógyszer tétetek az alapszernek (b a s i s) legelől min-
gyárt, melynek a' betegségnek a' gyógyásztól fölrett
főbőlegétkelle meggyőznie; e' hōz ez vagy amaz (gyógy-
fogonatai kiterjedésére szinte ösmeretlen) szer azon-
okból toldaték, hogy ez, ez vagy azon mellékjelentő
háritaná el, vagy mint segédszer (a d j u v a n s) szel-
gálna, melyhōz még egy annak tartott (gyógyítások
kiterjedésére nézve hasonlólag ösmeretlen) javítószert
(c o r r i g e n s) függesztettek; mind ezek (főve vagy ki-
vonólag) vegyítettek össze, midőn is olykor egy más
orvosdgos szörp vagy lepárolt víz által álló kőbe (fő-
mábá) hozattak. Ekként velték a' régi tanoda tanít-
ványai, hogy ezen vegyítésbeli részek (I n g r e d i-
e n t i a) közül mindenik az ó gondolatjaikban kiköltött,
a' testben véghevivendő foglalatosságaikat teljesítsék,
a' kívül, hogy a' többiektől munkásságokban zavar-
tatni, vagy magokat eltévesztetni engednek, a' mit
eszüknél fogva fölök még sem várhatunk. Hiszen
az egyik a' másikat műveletében részint vagy egészen
is elenyészette, vagy ennek és a' többinek egy nem
vejtett, de nem is gyanítando tehetségbeli tulajdonsá-
got, és fogonatai irányt adott, úgy annyira hogy
a' várt fogonatra lehetetlen volt számot tartani.
Gyakorta, mē a' vegyítésnek megmagyarázhatatlan
talalós meséjéből nem várattaték, de mit reményleni
sem lehetett, a' számtalan körjélek tolongása közt egy
oly észre vehetetlen betegség elvált ózás szármo-

rott, mely a' gyógyrendelvény hasznos folytatása alatt szakadatlan megmaradt, — tehát egy az eredetihöz szegődött vele szöveközött művészi betegség, az eredeti betegségnek megroszabbodása támadott; vagy ha a' gyógyrendelvény nem vala gyakorta ismételve, hanem egy más, vagy több újonnan rendelt, csak hamar egymás után adott gyógyszerkeverékekkel elnyomattaték, úgy még is legalább az az ók nek öröghódott és ügödése legkevesebé származott, mivel az ilyen értelemben rendelt állományoknak az eredeti bajra keves vagy éppen semmi egyenes szembeli viszonyok nem vala, de lenni nem is kelle, hanem csak a' betegségtől legkevesebé érintett pontok hasztalanul és értelmetlen módon támadtattak meg.

Többféle gyógyszereket, ha bár mindeniknek az emberi testre tett műveletét még oly azorosan észmernek is (melyeknek a' gyógyrendelvényről olykor talán ezredrészét sem észmeri) többféle ily gyógyszereket mondom, melyek közül némelyek már magok is össze téve valának, és melyek közül egyik egyiknek művelete nem ösmerteték, de mely még is a' többtől egészen különbözik, együve egy rendelvénybe vegyítetni hagyni, hogy ezen megfoghatatlan egyvelék a' betegről nagy mennyiségben, olykor ismételve vétessék, s ezzel valamely bizonyos gyógyfogaratot helyesíteni akarni, ezen esztelenség mondom minden el nem fogódott gondolkazót fél kell hogy bosszontson. *)

*) A' gyógyszerkeverékek képtelenségét a' közönséges gyógytanroda követői közül is többen állánák, hátr az üdöcségekben ezen örökös megrögzött szokást meggyőződések ellen is követik. Ekként fejezi ki Herz Marcus (a' Hufel. Jour. d. pr. A. II. 55. 1.) lelkiösméretbeli illetődését következő szavakkal „A' gyulasztó állapotot akarván elhárítani, sem fojtósavas hamaggal, sem sósavas kúgyaggal, sem növényssavval magával nem élünk, hanem rendszerint többeket, olykor igen sokféle, lobozdóknek nevezett szereket vegyítünk össze, vagy legalább egymás után szedetjük őket. A' rohadást akarván megátolni, nem elégszünk meg egy ösmert posellenet szerű p. o. Kínát, ásványsavot, káppánórt vagy kigőgyökört, s a' t. nagy mennyiségben adni, s ezek közül egytől csöfuntot reményleni, hanem közülök többet teszünk össze, és az ő egyesült fogaratjokra tartunk számot, vagy azt nem tudván, a' jelen esetben melyik legyen a' legcélszerűsabb, sokféle szereket összekeverünk, és mintegy a' sorsra hagyuk azt, hogy közülök az egyik eszközölje a' főített célt. Ekként

A' következés természetesen minden bizonyos várakozásnak ellenmond. A' változások és követkeések megjönnek ugyan, de nem a' célszerűesek, nem a' jók.

Szeretnék én annak szemébe nézni, ki e'féle, az emberi testbe tett vak beavatkozásokat, gyógyításnak akarná nevezni!

II. Az öreg tanoda eddigleni gyógyászai által akaratjok ellen tett hasonszenves gyógyításoknak példái.

E'ként gyógyítottak tehát az emberek betegségei nem a' természet és tapasztaláson épült alapok szerint,

támasztunk izzadást, tisztítjuk a' vért (?), oszlatunk dugulásokat (?), mozdítjuk elő a' kihurotolást, sőt az első utakat is csak ritkán ürítjük ki egyes szerekkel; rendelményeink ezen célból mindenkor öszvetettek, majd soha sem egyesek, tiszták, következőleg a' keverékben foglalt egyes anyagok fogonataiból gyűjtögetett tapasztalások sem (azok). Igaz ugyan hogy rendelményeinkben a' szerek közt bizonyos tanodaszeres rangszerkeztést tartunk, és azon szert, melyre a' várt fogonatot bizzuk, alapszernek (basis) nevezzük, 'a' e'höz képest a' többiit gyámolszernek (adjuvans) javítóknak (corrigens) hívjuk, hanem ezen elrendelés csupa szabad akaraton alapodik. A' segéd- és gyámolszereknek az egész fogonathól nem kevesbé jut rész, mint az alapszernek, bátor a' mérőeszköznek hiánya miatt a' műveletnek fokát meghatározni nem bírjuk. A' javítóknak befolyása az egyebb szereknek ereire hasonlólag nem lehet ímámos; mert ezeket majd fölmagasztalják, majd leverik, majd más irányt adnak nekiök; azért is nekünk azon üdvességes (?) változást, melyet e'féle rendelményekkel eszközünk, mindenkor mint az egész öszvetett tartalék eredményét szükség tekintenünk, honnét is az egyik egyik szernek különös miveletéről tiszta tapasztalást soha sem szerezhettünk. Valóban az arról való fogataink, minn alapodik tulajdonképp gyógyászeink mivoltának ösmerete, valamint azontalán százféle atyafiságoknak ösmerete is, melyekbe öszvevegyítetvén lépnek, sokkal csorbábbak, mint hogy mi azt minden bizonnyal meghatározni tudnók; mily nagy és hányféle legyen a' még oly tetszőlegesen csekély anyagnak tehetsége is magában, ha az másokkal öszvekeverve hatott az emberi testre.

nem a' czélerányos szerekkel! hanem inkább részint az önmagánosan kikoholt gyógyczélok szerint, részint az önszegedelmében magára bízott, a' betegségek alatt csak testünk életműves intézetének törvényei szerint munkálódni nógatott, nem pedig a' megfontolás után a' legjobbat kitalálni és kiválasztani képes, az észtelen, egyedül állati életerő iránytalan intézeteinek utánozása által; azon életerő utánozása által, mondom, mely óh fájdalom! a' gymgyművészség legbölcsebb tanító mesterének tartaték, és melynek a' betegségek alatt az ellenkezőleg működő enyhítő és palástoló szerek után való belingerféle vágyakozása az úgy nevezett *contraria contrariis* gymgmód által majmoltaték.

Észrevételeim, gondolkozásom és tapasztalásom után úgy találtam, hogy ezen utolsó alaptételnek ellenében, a' való, az igaz, a' legjobb gyógyítás a' *similia similibus curentur* állításban foglalassék: Hogy enyhén, gyorsan, biztosan, és tartósan gyógyíthass, minden kóresetben egy oly gyógyszer válaszsz, mely maga magában a'hoz hasonló szenvedet (*ὁμοιον πάθος*) gerjeszthet, melyet gyógyítani kell.

Ezen hasonszenves gyógyutat senki sem tanította eddig, senki sem hajtotta tökélységre azt. De ha az igazság ezen gyógybánásban rejtezik, mint ezt velem együtt találандják, úgy hinnünk lehet, hogy, ha bár ő évezredek által sem találtaték is föl, az ő tételes nyomaira mégis minden időkorban fogunk akadni *).

És éppen így is van a' dolog. A' betegek, kik valóban, gyorsan, állandólag, és szemlátomást gyógyszer által gyógyultak föl, minden időben egyedül (bátor az orvos tudta nélkül) oly (hasonszenves) gyógyszer által gyógyultak meg, mely maga magában hasonló kórállapotot tud gerjesz-

*) Mert az igazság a' mindentudó jóságos Istenséggel egyenlően örök eredetű. Az emberek azt sok ideig észre nem vehetik, míg azon időpont el nem jő, melyben az ő sugára a' gondviselésnek rendelése szerint az előitéletek köden átrontván, a' hajnalt és a' virradó napot meg hozza, hogy ekkor ő az emberi nem javára tisztán és elolthatatlanul világoskodik.

teni. Természetesen ide nem tartoznak azon kóresetek, melyek más valamely jótékony történet, vagy a' forró betegségeknel ön lefolyások által, vagy végre idő jártával különösen és ellenmunkálódó gyógybánság segédelmével a' testi erőknek lassankéntes győzedelme által gyógyultak meg; mert az egyenes meggyógyítás igen messze távozik, az iránytalan úton történt gyógyulástól.

Magoknál a' sokfélekéből öszvetett gyógyszer által eszközölt valódi gyógyításoknál is, mi mégis igen ritkán történt, úgy találjuk, hogy a' főműveletű szer mindenkor hasonszeny féle vala.

De még szembetűnőleg meggyőzőbben találjuk ezt ott, hol az orvosok a' megszokott szertartás ellen, — mely eddiglen csak gyógyszervegyítéseket gyógyrendelménybe alkalmazva engedett meg, — olykor némely egyszerű gyógyanyaggal vitték végbe a' meggyógyítást, még pedig gyorsan. Itt vehetni egész a' bámulásig észre, hogy a' gyógyulás mindenkor oly gyógyszer által ment végbe, mely maga is alkalmos vala a' kóresethöz egy hasonló szenvet támasztani. Amár ezen gyógyászok, a' mit itt tevének, nem tudák, és azt tanodájiknak ellenkező tanítmányaiba merülve mintegy feledékenységek tamadásában tették. Ők oly gyógyszert rendeltek, melynek gyógytanítmányokkal egyezőleg, éppen az ellenkezőjét kelle választaniok, és csak e'ként gyógyítottak hamarjában meg a' betegek.

A' következőkben néhány oly hasonszenves gyógyításoknak példányait hozom föl, melyek tagadhatatlan értéköket a' most fölfödözött, és élni kezdő hasonszenyben lelik, de koránt sem azért említem őket, hogy ők ennek ápolúl szolgáljonak, mert ez idegen oltalom nélkül is erősen áll! *)

*) Ha a' következő esetekben alkalmazott gyógyszeradagok nagyobbak valának, mintsem a' biztos hasonszenves győgművészség rendéli, azoknak meggyógyításaik természetesen oly veszedelem közt történtek, a' melyet csak rendszerint várni lehet a' hasonszenves gyógyszerek nagy adagaitól. Az azonban mégis nem ritkán megtörténik, hogy nem mindenkor fölfödendő környülmények közt a' hasonszenves gyógyszerek-

A' Hippocrates irományainak tartott könyvnek *ἐπιδημιῶν* (lib. 5. a' kezdetnél) szerzője z a s z p a g y ö k é r r e l egy oly hányganéjlást gyógyított meg, mely másként semmiképp sem orvosoltathaték meg, ugy de ugyanezen gyógyszer magában is képes hányganéjlást támasztani, mint azt Forestus, Ledelius, Reimann és mások *) is tapasztaltak.

Az angoly veritéklázot, mely 1485 évben jelent meg először, és minden más döggkérnél öldöklőbb lévén, Willis tapasztalásai szerint 100 betegből 99-et végzett ki, nem leheté előbb megszélídíteni, míg azt ki nem tanulták, hogy a' betegnek izzúzó szereket kellesék adni; midőn aztán Sennert **) tapasztalásai szerint csak kevesen halának meg.

Egy évekig tartó, elkerülhetetlen halállal fenyegető, léptápfoly, hol minden egyebb gyógyszerek fogonatlanok valának, mint Fischer ***) csudálkozólag (de nem én) tapasztalá, egy oktondi kuruzsolótól has hajtók által gyorsan és állandólag gyógyítaték meg.

Murray (sok más bizonyságok képeben) és a' napenkénti tapasztalás a' do hány z á s t ó l a' többi körjelek közt főképp szédülést, imelygést, és szív szorulást vett észre. És éppen szédülés, undorodás, és szív szorulás voltanak azok, melyektől Diemerbroek *) do hány z á s által, a' Német Alföldön járványosan uralkodó betegségekét orvosolván, menekedék meg.

nek nagyobb adagai által is minden különös ártalom nélkül eléretett a' gyógyításnak célja, p. o. az által hogy a' növényi állomány huzomos állásában erőtlenné lesz, vagy hogy a' gyógyszer vételére több kiürülések következtek, melyek a' szer fogonatiának nagyobb részét semmivé tették, avagy az által is, hogy egyszer' mind más állományok is jutottak a' gyomorba, melyek mint ellenszerek az adagnak erősségét sokkal csekélyebbé tették.

*) L. az idevaló helyeket az én Reine Arzneimittellehre-mben III. Th. 2. Ausg. Dresden 1825. — Ebben és a' következő példákban vigyázva választottam, nem az én sem tanítványaimnak az egyes szerek saját műveleteikről tett észrevételeiket, hanem csak a' régibb orvosokéit, hogy azt megmutassam, hogy a' hasonzenves gyógyművészséget előttem is fölfedezhettek volna már.

**) De Febribus. IV. Cap. 15.

***) A. Hufel. Journal-jában f. pr. A. Vol. X. IV. 127. l.

****) Tract. de Peste. Amstel. 1665. 275. l.

Azon ártalmos következtetések, melyeket néhány írók, ezek közül közelebbről Georgi, 1) a' légygálócza divata után a' Kamtschatkabelieknél tapasztalának rezkedés, rángások, és nyavalyatörés voltak, de Whistling Ch. G. 2) kezei közt éppen azon gyógyszer volt a' rezkedéssel járó rángásnál, Bernhardt J. Ch. 3) észrevétele szerint pedig a' nehézyavalya bizonyos faja ellen hasznos.

A' Murray-nál 1) föllelendő észrevételen, hogy az anizsolaj a' hashajtóktól támasztott hasfájást, és szelekkel járó ködcsömört megállítja, nem álmélkodunk, ha azt tudjuk, hogy Albrecht G. P. 2) gyomorfájat, Forest P. 3) pedig súlyos ködcsömört tapasztalt ugyan azon olaj után.

Ha Hoffmann Fr. a' cziczkorót több vérzönök ellen dicsérte, ha őtet Stahl G. Buchwald, és Löseke az arányér szertelen folyásában jónak találták, ha a' Boroszlói gyülekezet és Quarin a' vérpökésnek cziczkoróval tett gyógyításait emlegetik, Thomasius pedig Hallernál a' méhvérzönnél ugyanazt szerencsével adta; úgy ezen gyógyítások okokat nyilvánosságosan ezen nővénynek azon eredeti tulajdonában lelik, hogy ó vér-folyokat, és vérpöslést okoz, mint ezt Hoffmann G. 1) tapasztalta, Boecler 2) észrevétele szerint pedig, hogy orrvérszivárt szokott okozni.

Seovola 1) másokkal együtt a' genyes hugynak fájdalmas kiürítését kukojczával gyógyította meg, mely ezt nem mivelhette volna, ha ő már magában is pöségétést, taknyos hugynak elmenésével együtt nem okozna, mint azt Sauvages 2) tapasztalta.

1) Beschreibung aller Nat. des russischen Reichs 78. 267. 281. 321. 329. 352. l.

2) Diss. de virt. Agar. musc. Jen. 1718. 13 l.

3) Chym. Vers. und Erfahr. Leipz. 1754. obs. 5. 324. l. — Gruner is Diss. de virib. agarici musc. Jen. 1778. 13. l.

1) Appar. Medicam. edit. secund. I. 429. 430. l.

2) Misc. Nat. Cur. Dec. II. ann. 8. obs. 169.

3) Observat. et curationes. lib. 21.

1) De Medicam. Officin. Lugd. Bat. 1738.

2) Cynosura. Mat. Med. Cont. 552. l.

1) Girardi-nál: de Uva ursi Patavii 1764.

2) Nosol. III. 200. l.

Ha azt Stoerk, Marges, Planchon, du Monceau, Junker F. Ch., Schinz, Ehrmann és mások tapasztalásai be nem bizonyítják is, hogy az őszi kökörcsin (zászpa kikerics) a' vízkórának valamely nemét meggyógyította legyen, ezen erejét mégis már azon tulajdon miveletéből eleve is ki lehetne tudni, hogy ő kevesbedett pösválasztást, az annak kiürítésére való szüntelen erőltetéssel, és egy keves lángvörös hügyelmenetével szokott okozni már magában is, mint ezt Stoerck-en 1) kívül még de Berge 2) is tapasztalta. — A' Göritz-től 3) tapasztalt őszi kökörcsinnel meggyógyított rástos fulladozás, és a' Stoerck-től 4) észrevett azon szer által meggyógyított tetszőleges mellvízkórral járó szűkmellűség mégis igen nevezetes azért, hogy ezen növénynek gyökere hasonszenves erejénél fogva nehéz lehelést, és fulladozást szokott magában is okozni, a' mit de Berge 5) vett észre.

Muralto, szerint 1) mit még eddiglen mindég tapasztalhatni, a' Jalap hasfájdalmon kívül, még nagy nyugtalanságot, és hánykolódást okoz, mely tulajdonságából (a' hasonszenv igazságába beavatott gyógyszernek egészen megfoghatólag) annak azon jótékony ereje származik, hogy általa a' kis gyermekek hasfájdalma, nyugtalansága, sivalkodása elűzetetvén, aztán nálok nyugalmos álom áll be, mit Wedel G. W. 2) dicsírettel említ felőle.

Tudva van minden előtt, mint Murray, Hilary, és Spielmann is úntig megmutatják, hogy a' szennalevelek különös hasfájt, Hoffmann Gáspár 1) és Fridrik szerint 2) pedig sze-

1) Libellus de Colchico. Vien. 1765. 12. 1.

2) Journal de Médec. XXII.

3) Andr. Elias Büchner Miscell. phys. med. mathem. ann. 1728. Jul. 1212. 1213. 1. Erfurt. 1752.

4) Ugyan ott. Cas. 11. 13. Contin. 4. 9.

5) Ugyan ott. a. m. h.

x) Misc. Nat. Cur. Dec. II. a. 7. obs. 112.

1) Opiol. lib. I. S. 1. Cap. II. 38. 1.

1) De Medic. Offic. L. I. Cap. 36.

2) Dis. de Manna. 16. §.

leket okoznak, ezekhez a' vér buzgása 3) (mint az álomtalanságnak közönséges oka) járván; és éppen ezen természetes (hasonszenves) minősége végett birt velök Detharding 4) súlyos ködcsümröket meggyógyítani, e'ként tudta a' beteg álomtalanságát elűzni.

Igen közel volt már az egyébként éles elméjű Stoerck annak belátásához, hogy az általa észrevett ezerjótól 1) okozott ártalomban, mely szerint ez olykor szívós takonynak a' méh hűvellyből való folyását okozza, rejtődzék azon erő, mely által ő ezen gyökérnek segítségével egy fehérfolyt 2) meggyógyított.

Éppen oly kavassá kelle Stoerck-nek furcsának tetszeni, ha ő, az idült, nedves, harapódzó, közrűhféle kűtegnek 1) bizonyos fajtát berccsével gyógyította meg, hiszen ő maga tapasztalta azt, 2) hogy ezen növény már magában is képes az egész testre rűhféle kűteges virágot árasztani.

Ha Murray 1) szerint a' szálkacsék a' csipás szemet, meg a' szemlobnak valamely nemét meggyógyította, valjon mi által tehette ezt, mint Lobelius-tól 2) tapasztalt ereje által, mely szerint ő maga magában is képes valamelyféle szemlobot gerjesztetni.

Lange J. H. 1) szerint a' szerecsendió a' méhgörcsös ájulásokban segedelmesnek tapasztaltaték; de valóban nem más természetes okból, mint azon hasonszenvesből, hogy ő Schmid J. 2) és Cullen 3) szerint nagy mennyiségben adva az egészségeseknél az érzékek elenyészését, és egy közönséges érzékenytelenséget képes gerjesztetni.

3) Murray. a. e. M. II. edit. Sec. 507. 1.

4) Eph. Nat. Cur. Cent. 10. obs. 76.

1) Libell. de Flamm. Jovis. Viennae 1769. Cap. 2.

2) Ugyan ott Cap. 9.

1) Libell. de Flamm. Jovis. Viennae 1769. Cap. 13.

2) Ugyan ott. 33. 1.

1) Appar. Medic. II. Edit. sec. 221. 1.

2) Stirp. advers. 219. 1.

1) Domest. Brunsvic. 136. 1.

2) Miscell. Nat. Cur. Dec. II. ann. 2. obs. 120.

3) Arzneimittell. II. 233. 1.

A' szemloboknál a' rózsavíznek ősi külső használása a' rózsaszirmokban alattomban ülő e'féle bajt támasztani bíró erőben látszatik gyökerezni, mint Echtiuss, 1) Ledeliuss 2) és Rau 3) az egésségeknél tapasztalták.

Ha a' mérég- és tő-szömmörcze Rossi Pet. 1) van Mons, 2) Monti Jos. 3) Sybel 4) és mások után oly erővel bír, hogy a' testet lassanként kűteges virággal borítsa el, úgy az okos ember könnyen megfoghatja, miként gyógyíthatta az meg a' sömörnek néhány nemeit hason-szenvesen Dufresnoy és van Monsszerint. — Mikénteti ezen növényt Alderson-nál, 5) hogy ő az elme gyöngeségével járó alsó végtagoknak bénulását meggyógyítsa? mint azon nyilvánágos ereje ezen növénynek, hogy ő már magában is a' halál félelmét szülő elme zavaródást, az izomerőnek tökélyes ellankadásával együtt képes okozni, a' mit Zadig 6) vett észre.

Ha a' keserédes venyigék Carrere-nál a' legerősebb meghűlésbeli betegségeket megorvosolták, 1) az valóban csak onnan származhaték, hogy ezen növény, leginkább nedves hideg időben, igen alkalmas különbféle meghűlésbeli bajokat okozni, mit szinte Carrere, 2) és Starcke 3) tapasztalták. — Fritze 4) a' keserédestől rángásokat, de Haen 5) pedig félrebeszéddel járó rángásokat tapasztalt, de ezen utolsó 6) ugyancsak e'féle félre-

1) In Adami Vita Med. 72. l.

2) Misc. Nat. Cur. Dec. II. ann. 2. obs. 140.

3) Rau ü. d. Werth des Homöop. Heilverfahrens. 73. l.

1) Observ. de nonnul. plantis, quae pro venenatis habentur. Pisis 1767.

2) Dufresnoy-nál ü. d. wurzeladen Sumach. 206. l.

3) Acta Instit. Bonon. sc. et art. III. 165. l.

4) Medic. Annal. 1811. Juli.

5) Samml. a. Abh. f. pr. Aerzte XVIII. 1.

6) Hufeland Journal d. pr. Arzneik. V. 3. l.

1) Carrere (u. Starcke) Abh. u. d. Eigenschaft des Nachtschattens, od. Bittersüsses. Jena 1786. 20—23. l.

2) Ugyan ott.

3) Carrere-nél ugyan ott. 140. 249. l.

4) Annal. d. Clin. Inst. III. 45. l.

5) Ratio medendi Tom. IV. 228. l.

6) Ratio Med. Tom. IV. 228. l. hol ezeket mondja: Dulco

beszéddel járó rángásokat gyógyított meg a' keserédes kisebb adagaival. — A' vélemények országában annak hasztalanul keresnénk okát, hogy Carere-nak 7) Fouquet-nak 8) és Poupert-nak 9) tapasztalásai szerint miért oly hasznos fogonatu a' keserédes a' bőrzuzmónak bizonyos faja és a' sőtör ellen, ha csak azon hasonszenves fogonátját nem ösmernénk; hogy ő magától is képes a' bőrzuzmónak bizonyos nemét támasztani; Carere maga tapasztalta azt, hogy ezen szerrel való belső élésre a' bőrön két hétig tartó sőtör származott, 10) más alkalommal pedig a' kézen, 11) és ismét mással, hogy a' szemérmajkakon 12) támadott légyen bőrzuzmó.

Rucker 1) a' fekete csucsórtól (ebszólótól) az egész testét földagadni tapasztalta; Gattacker 2) pedig és Cirillo 3) ugyan ezen növényel a' vízkórnak bizonyos faját (hasonszenvesen) gyógyította meg.

Boerhaave, 1) Sydenham, 2) és Radeliff 3) a' vízkórnak egy más nemét csak bodzával bírták meggyógyítani, éppen azért, mert Haller 4) azt adja tudtunkra, hogy már csak külsőképp föl téve is daganatot (vizardaganatot) okoz.

amarae stipites majori dosi convulsiones et deliria excitant, moderata vero spasmos, convulsionesque solvunt. Mily közel vala de Haen a' természettel legmegegyezőbb gyógytörvényhöz.

7) Ugyan ott. 92. l. és tovább.

8) Razouznál: Tables nosologiques 275. l.

9) Traité des dartres. Paris 1782. 184. 192. l.

10) Ugyan ott. 96. l.

11) Ugyan ott. 149. l.

12) Ugyan ott 164. l.

1) Commenc. liter. Noric. 1751. 372. l.

2) Versuche u. Bemerk. d. Edimb. Gesellschaft. Altenb. 1762. VII. 95. 98. l.

3) Consulti medichi. T. III. in Napoli. 1738. 4.

1) Hist. plantar. P. I. 207. l.

2) Opera. 496. l.

3) Haller-nél Arzneimittell. 349. l.

4) Vicat-nál: plantes vénéneuses 125. l.

De Haen, 1) Sarcone, 2) és Pringle 3) az igazság és tapasztalásnak hókoltak akkor, midőn jókedűleg azt állították, hogy a' csilla az oldalnyilalást meggyógyította legyen, melynek használatát pedig az ő nagy csípőssége végett (az ilyenkor lágyító, lankasztó és hivesítő szereket kívánó) rendszer éppen nem javasolta; az oldalnyilalást még is csak elűzte a' csilla, még pedig a' hasonszenves természettörvény szerint, mert Wagner J. C. 4) tapasztalásaként ezen szer önműveleténél fogva az oldalnyilalásnak, és tudólohnak bizonyos fajtát okozza.

A' maszlagos redőszíromnak sokak 1) névszerint Crüger Dan., Ray, Kellner, Boerhaave Kaaw és mások által tapasztalt azon fogopatja, hogy ő csudálatos ábrándozásokat, és rángásokat okoz, a' gyógyászokat azon karba helyezte, hogy ők az ördögösséget 2) (a' végtagok görcsös mozgásaival járó kalandos ábrándozásokat) és másrángásokat, mint ezt Sidrén 3) és Wedenherg 4) tapasztalták, az említett szerrel meggyógyíthassák; — úgy Sidrén 5) által a' higanypáratól, és ijedségtől támadt Vidfáncz ezen növénynek azon erejénél fogva orvosoltaték meg, hogy ez magamagától is okoz a'féle akarat ellenes mozgásokat, mint ezt Boerhaave Kaaw, és Lobstein 6) tapasztalták. — És mivel a' maszlagos redőszírom sokaknak észrevételei 7) közelebről a' Schenck-P-ái szerint is hirtelenében minden önéhez méltó, és visszaemlékezést eltörül, azért is ugyanó képes Sauvages-nak, és Schinckz-nak tapasztalásai szerint az emlékezetnek gyöngeségét meg-

1) Ratio medendi P. I. 13. 1.

2) Geschichte der Krankheiten in Neapel, Vol. I. 175. §.

3) Obs. on the diseases of the army Edit. 7. 143. §.

4) Observationes clinicae. Lubec. 1737.

1) A' reine Arzneimittelehre-mben e' tárgyról szóló helyek nézessenek meg III. K.

2) Veckoskrift for Läkare, IV. 40. 's a' t. I.

3) Diss. de Stramon. usu in malis convuls. Ups. 1775.

4) Diss. de Stramon usu in morb. convuls. Ups. 1775.

5) Diss. morbor. casus spec. I. Ups. 1785.

6) I. az első szám alatt eml. helyeket.

7) Ugyan azt.

javítani; — csak e'ként tudhatta Schmalz 8) is a' dörjültséggel váltogató mélaságot ezen szerrel meggyógyítani, mivel a Costa 9) tapasztalásai szerint ez a'féle váltogatódzó lelki és kedvélybeli zavarodásokat maga magában is képes okozni.

A' Kínahéj után többek 1) (Percival, Stahl és Quarin) gyomornyomást; mások (Morton, Friborg, Bauer, és Qvarin) okádást, és hasmenést; ismét mások (Crüger Dan. és Morton) ájulást; sokan nagy badjadságot; többen (Thomson, Richard, Stahl, és Fischer C. E.) a' sárgaságnak valamely fajtát, végre mások (Quarin és Fischer) a' száj keserűségét, sok mások az altestnek feszülését tapasztalták; és éppen ezen kórbeli állapotok azok, melyeknek eredeti jelenlétükben a' hidegteléseknel Torti és Clegborn a' Kínahéj egyedülös használatát oly igen sürgették; — valamint ennek a' forró, leginkább a' vérlecsapolás és az erőket tékozló kiűritő szerekkel orvosolt, lázok után maradó gyöngült állapotban, emészthetetlenségben, étvágyhiányban, tapasztalt segédhozó alkalmazata a' kínahéjnak azon tulajdonságán alapodik, mely szerint ő Clegborn, Friborg, Crüger, Romborg, Stahl, Thomson 2) és mások tapasztalásainak következtében az erőknak közönséges osüggedését, a' testnek és léleknek ellankadt állapotját, emészthetetlenséget és étvágyhiányt képes okozni.

Háta' hánygyökér hogy állíthatott volna meg több véráradásokat, mint azt Bagliv, Barbeirac, Gianella, Dalberg, Bergius és mások tapasztalták, ha csak maga ő hasonsszenvesen vér folyókat gerjeszteni nem bírna, mint ezt Murray,

8) Chir. u. Medic. Vorfälle, Leipz. 1784. 178. l.

9) Schenck Pet. nál. lib. I. obs. 159.

1) A' reine Arzneimittelehre-mben e' tárgyról szóló helyek nézessenek meg III.

2) Ugyan ott,

De Haen, 1) Sarcone, 2) és Pringle 3) az igazság és tapasztalásnak hókoltak akkor, midőn jókedőleg azt állították, hogy a' csilla az oldalnyilalást meggyógyította legyen, melynek használatát pedig az ő nagy csípőssége végett (az ilyenkor lágyító, lankasztó és hivesítő szereket kívánó) rendszer éppen nem javasolta; az oldalnyilalást még is csak elűzte a' csilla, még pedig a' hasonszenves természettörvény szerint, mert Wagner J. C. 4) tapasztalásaként ezen szer önműveleténél fogva az oldalnyilalásnak, és tudólobnak bizonyos fajtát okozza.

A' maszlagos redőszíromnak sokak 1) névszerint Crüger Dan., Ray, Kellner, Boerhaave Kaaw és mások által tapasztalt azon fogmatja, hogy ő csudálatos ábrándozásokat, és rángásokat okoz, a' gyógyászokat azon karba helyezte, hogy ők az ürdögösséget 2) (a' végtagok görcsös mozgásaival járó kalandos ábrándozásokat) és másrángásokat, mint ezt Sidrén 3) és Wendenberg 4) tapasztalták, az említett szerrel meggyógyíthassák; — úgy Sidrén 5) által a' higanypáratól, és ijedségtől támadt Vidfáncz ezen növénynek azon erejénél fogva orvosoltaték meg, hogy ez magamagától is okoz a'féle akarat ellenes mozgásokat, mint ezt Boerhaave Kaaw, és Lobstein 6) tapasztalták. — És mivel a' maszlagos redőszírom sokaknak észrevételei 7) közelebbről a' Schenk-P-éi szerint is hirtelenében minden öné szmélést, és visszaemlékezést eltöröl, azért is ugyanő képes Sauvages-nak, és Schincz-nek tapasztalásai szerint az emlékezetnek gyöngeségét meg-

1) Ratio medendi P. I. 13. l.

2) Geschichte der Krankheiten in Neapel, Vol. I. 175. §.

3) Obs. on the diseases of the army Edit. 7. 143. §.

4) Observationes clinicae. Lubec. 1737.

1) A' reine Arzneimitellehre-mben e' tárgyról szóló helyek nézessenek meg III. K.

2) Veckoskrift för Läkare, IV. 40. 's a' t. l.

3) Diss. de Stramon. usu in malis convuls. Ups. 1775.

4) Diss. de Stramon usu in morb. convuls. Ups. 1775.

5) Diss. morbor. casus spec. I. Ups. 1785.

6) l. az első szám alatt eml. helyeket.

7) Ugyan azt.

javítani; — csak e'ként tudhatta Schmalz 8) is a' dörjültséggel váltogató mélaságot ezen szerrel meggyógyítani, mivel a Costa 9) tapasztalásai szerint ez a'féle váltogatódzó lelki és kedvélybeli zavarodásokat maga magában is képes okozni.

A' Kínahéj után többek 1) (Percival, Stahl és Quarin) gyomornyomást; mások (Morton, Friborg, Bauer, és Qvarin) okádást, és hasmenést; ismét mások (Crüger Dan. és Morton) ájulást; sokan nagy badjadságot; többben (Thomson, Richard, Stahl, és Fischer C. E.) a' sárgaságnak' valamely fajtát, végre mások (Quarin és Fischer) a' szájkéserűségét, sok mások az altestnek feszülését tapasztalták; és éppen ezen kórbeli állapotok azok, melyeknek eredeti jelenlétükben a' hidegteléseknél Torti és Clegborn a' Kínahéj egyedülös használatát oly igen sürgették; — valamiut ennek a' forró, leginkább a' vérlecsapolás és az erőket tékozló kiürítő szerekkel orvosolt, lázok után maradó gyöngült állapotban, emészthetetlenségben, étvágyhiányban, tapasztalt segédhözó alkalmazata a' kínahéjnak azon tulajdonságán alapodik, mely szerint ő Clegborn, Friborg, Crüger, Romberg, Stahl, Thomson 2) és mások tapasztalásainak következtében az erőnek közönséges csüggedését, a' testnek és léleknek ellankadt állapotját, emészthetetlenséget és étvágyhiányt képes okozni.

Háta' hánygyökér hogy állíthatott volna meg több véráradásokat, mint azt Bagliv, Barbeirac, Gianella, Dalberg, Bergius és mások tapasztalták, ha csak maga ő hasonsszenvesen vér folyókat gerjeszteni nem bírna, mint ezt Murray,

8) Chir. u. Medic. Vorfälle, Leipz. 1784. 178. l.

9) Schenck Pet. nél. lib. I. obs. 139.

1) A' reïne Arzneimitellehre-mben e' tárgyról szóló helyek nézessenek meg III.

2) Ugyan ott,

Scott, és Geoffroy 1) vették észre; — hogy lehetett ugyanő a' szűkmellűség, leginkább a' görcsös szűkmellűségben oly segedelmes, mint ezt Akenside, 2) Meyer, 3) Bang, 4) Stoll, 5) Fouquet, 6) Ranoë 7) bizonyítják, ha csak ő, a' nélkül, hogy kiürítést okozna, már magában is szűkmellűséget általában, és görcsös szűkmellűséget közelebről támasztani képes nem lenne, mint ugyanezt ezen gyökertől Murray, 8) Geoffroy, 9) és Scott W. 10) vették észre? Lehetnek e már ennél világosabb ujjmutatások, hogy mi a' gyógyszereket a' betegségek orvoslására az ő betegítő mivelteiknél fogva használjuk?

Hasonlóképp azt sem foghatnók meg, hogy az Ignáczbaba a' Hermann, 1) Valentin, 2) és egy Névtelennek 3) bizonyítása szerint a' rángásnak bizonyos fajtát meggyógyítsa, ha csak ugyanő e'féle hasonló rángásokat nem okozna, valamint Bergius, 4) Camelli, 5) és Durius 6) tapasztalták is ezt.

A' lőké és zuzás által sértett személyek oldalnyilalás, hányinger, a' rásztájakban szorogatás, és rezketéssel járó, görcsös, szuró, és égető fájdalom, akaratellenes, a' berzécés ütetéshöz hasonló hőkkenés, ébrenlétkor és álm között a' sértett részben érzett viszketeg, és más e'felekbe esnek. Mivel pedig a' kappanőr a' hasonlatosságra nézve éppen

-
- 1) A' reine Arzneimitellehre-mben e' tárgyról olv. III. 184—185. l.
 - 2) Medical Transact. I. No. 7. 59. s a' t. l.
 - 3) Diss. de Ipecacuanhae refracta do'si usu. 34. l.
 - 4) Praxis medica. 346. l.
 - 5) Praelectiones 221.
 - 6) Journal de Medecine Tom. 62. 157. l.
 - 7) Act. reg. soc. med. havn. II. 163. l. u. III. 361. l.
 - 8) Medicin. pract. Biblioth. 237. l.
 - 9) Traité de la mat. méd. II. 157. l.
 - 10) Medic. Comment. von Edinburg. IV. 74. l.
 - 1) Cynosura. mat. med. II. 251. l.
 - 2) Hist. Simplic. reform. 194. l. 4. §.
 - 3) Act. Berol. Dec. II. vol. 10. 12. l.
 - 4) Mat. medica. 150. l.
 - 5) Philos. Transact. Vol. XXI. No. 250.
 - 6) Misc. Nat. Cur. Dec. III. ann. 9. 10.

ezen állapotokat okozza, mint ezt 1) Meza, Vicat, Crichton, Collin, Aaskow, Stoll, és Lange J. Chr. tapasztalták, azért is könnyen megfoghatni, hogyan képes ezen növény a' lökés, és zúzásnak, a' roncsolás, és esésnek tünetényeit, tehát a' zúzkórt meggyógyítani, mint ezt egy egész orvoshad, sőt több népek több századoktól fogva tapasztalták,

A' szépnőnye (maszlagos nadragulya) a' többi az ép emberben tulajdonlag okozott bajok közt oly körjeleket is támaszt, melyek öszvevéve a' víziszony és ebdűhnek azon fajához hasonló ábrázatuk, melyet de Meyerne Th. 1) Münch, 2) Buchholz, 3) és Neimike, 4) azon szerrel valóban és tökélyesen (hasonszenvesen) gyógyítottak meg 5). Az álom után való hasztalan kapkodás, a' bajos légvétel, az epestző égető szomjázitaliránt, melyet csak alig vesz kezébe a' beteg, midőn már ismét ellöki magától, e' hűz vörös arcz, marcsona tekintet, szikrázó szemek, mint ezeket Grimm F. C., az italnak a' kicsapongó szomjra fulladást gerjesztő lenyelése, mint Camerarius Cl. és Sauter; általában lehetetlenség a' lenyelésben, mint May, Lottinger, Sicelius, Buchave, d' Hermont, Manetti, Vicat, Cullen; a' félénkséggel váltoogató vágy a' körülállók felé kapkodni, mint Sauter, Dumoulin, Buchave, Mardorf, és széjjel köpködni, mint Sauter sőt el is szökni mint Dumoulin, Gmelin

1) A' Reine Arzneimitellehre-mben e' tárgyról olv. I. zweite Ausg. 487—504. l.

i) Praxeos in morbis internis syntagma alterum. Aug. Vindel. 1697. 136. l.

2) Beobachtungen bei angewendeter Belladonne bei den Menschen. Stendal 1789.

3) Heilsame Wirkungen der Belladonne in ausgebrochener Wuth. Erfurt. 1785.

4) J. H. Münchs Beobachtungen I. Th. 74. l.

5) Ha a' szépnőnye a' már kitört víziszornynál nem segített, azt kell elgondolnunk, hogy ő itten csak művelésbeli

Eb. Bucholcz; és a testnek állandó ingeonysága mint Boucher, Gmelin Eb. és Sauter 6) tapasztalták, a' szepnőnyének ugyan annyi műveleteit teszik. — A' szepnőnye a' dörjültség és mélaság fajait is meggyógyítja, mint erről Evers, Sehmucker, Schmalz, Münch (atya még fiú) és mások bizonyosságot tesznek, t. i. azon erejénél fogva, hogy ő magában is előhozza a' dörjültségnek valamely fajtát, milyen a' szepnőnyétől okozott lélekkórt Rau, Grimm, Hasenest, Mardorf, Hoyer, Dillenius és mások jegyezték föl 7). — Henning 8) egy a' szemek előtt különböző színű fókákkal játszadozó fekete hályogot három hónapig mindennemű gyógyszerekkel hasztalanul orvosoltatott, míg hányván vetvén esztét, végre a' köszvényre jött, (de melyben a' beteg nem szenvedett); erre történetből a' szepnőnye 9) jutott eszébe, mellyel is az említett betegséget csak hamar, és minden baj nélkül meggyógyította. A' tisztelt férjfi mingyárt eleintén ezen gyógyszert választotta volna, ha azt tudá, hogy a' betegségek, csak a' hasonló műveletű (hasonszenves) gyógyszerekkel gyógyíthatnak meg biztosan és állandólag, leginkább ha egyszer'smind azt is tudta volna, hogy a' szepnőnye ezen csalhatatlan, természetbeli gyógytörvény-

hasonlatosságánál fogva segíthet, következőleg a' lehetőségig legkisebb adagokban, mint minden más hasonszenves szert, kellett volna őtet is adni; (mint az életműben a 273—281. §-ig előadva találhatni). De ő többnyire a' legtemérdekebb, legnagyobb adagokban nyujtatek; és így meg kelle a' betegeknek halni ok nem a' betegségtől, hanem a' gyógyszer-től. — Lehet azonban az ebdűhnek és viziszonynak oly foka vagy faja is, melyben a' tünetényekhez képpest olykor a' beléndek, máskor a' maszlagos redőszírom lehet a' legillendőbb hasonszenves szer.

6) A' Reine Arzneimitellehre-mben olv. az ezen Term. Búvárokról szóló helyeket. I. Th.

7) Ugyán ott.

8) Hufeland Journal. XXV. IV. 70—74. l.

9) A' szepnőnye csak gyanításból jutott azon becsültre, hogy köszvényüző gyógyszer legyen. Azon betegség, mely némű némű jussal a' megálló köszvény névhez számot tarthat, szepnőnyével soha meg nem gyógyítatik, de nem is gyógyíthatatik.

nél fogva, itt azon okból hasontszenvesen segítsen, mivel ő maga is a' szemek előtt sokszínű foltokkal járó fekete hályogot okoz, mint ezt csakugyan Sauter 10) és Buchholz 11) nyilván vették is észre.

A' beléndek de Meyerne 1) Stoerck, Collin, és másoknál oly görcsöket gyógyított meg, melyek a' nehéznnyavalyához igen hasonlódtak, sőt olykor ez helyett vétettek, csak azon okból, mivel ő a' nehéznnyavalyához igen hasonló rángásokat képes előhozni, mint ezt 2) Camerarius El. Seliger Chph. Hünerwolf Hamilton A. Planchon, a Costa, és másoknál találjuk.

Fothergill 1) Stoerck, Hellwig és Osterdinger a' dörjűtségnek némely fajaiban a' beléndeket haszonnal adták, hol is sokkal több orvosok lettek volna szerencsések, ha azzal a' dörjűtségnek nem más fajait orvosolták volna, mint azt, mely a' beléndek előműveletbeli tünetnyeivel megegyez, t. i. a' lélek-zavarodásnak azon kába faját, melyet ezen növényről Helmont, Wedel, Gmelin J. G. la Serre, Hünerwolf, Hamilton A., Kiernander, Stedman J. Tozzetti, Faber J. és Wendt tapasztaltak 2), — Ezen növény által eszközölt műveletekből, melyeket az utóbik Szerzőknél látni lehet, a' még görcs nagy fokának képét is össze lehet tenni, honnét ugyancsak ezen növény egy e'hez igen hasonló gyógyít meg, mint Gessner J. A. P., Stoerck által és az Act. Nat. Cur-ban 3) bizonyítatik. — Lehetetlen az, hogy Schenkbecher 4) egy húszesztendős szédülést a' beléndekkel meggyógyított volna, ha e-

10) Hufeland Journal d. prak. Arzneik. XI.

11) Ugyan ott V. I. 252. l.

1) Prax. med. 23. l.

2) A' Reine Arzneimitellehre-mben olv. az e'felől szóló helyeket. Th. IV.

1) Memoirs of the med. soc. of London I. 510. 314. l.

2) L. A' Reine Arzneimitellehre-met IV. 52—57. l.

3) IV. obs. 8.

4) Von der Kinkina, Schierling, Bilschkraut u. s. w. Rigga u. Mitau 1769 im Anhang. 162. l.

zen növény természeténél fogva hasonló szédülést oly közönségesen és nagy mértékben támasztani hajlandó nem lenne, mint ezt Hünérwolf, Blom, Navier, Planchon, Sloane, Stedmann, Greding, Wepfer, Vicat, Bernigau bizonyítják 5) — Meyer Abramson 6) a' maga nőféltékeny dörjültjét hasztalanul kínozta mindennemű szerekkel jó darabig, míg végre nekie történetből, mint álmhozó szert a' beléndeket adta, mely természetesen csak hamar segíté a' bajon; ha ő tudta volna azt, hogy a' beléndek nőféltékenységet és dörjültséget okoz az egésségeseknél 7), és ha a' természetnek egyetlen egy a' hasonszenv által történő gyógytörvényét ösmerte volna, úgy ő mingyárt kezdetben bizodalommal adhatta volna ezen szert, a' nélkül hogy a' beteget orvosságokkal oly soká kellett volna kínozni, melyek mint nem hasonszenvesek ez esetben nem segíthettek. — A' különbféle gyógyszeres anyagok, melyeket Hecker 8) a' szemhéjak görcsös bezáródása ellen a' legszembetűnőbb fogonattal adott, hijában valók lettek volna, ha történetből az ezen esetben hasonszenves beléndek közikbe nem vegyítetett volna, mely is Wepfer 9) állítása szerint az épeknél egészen hasonló bajt szerez. Úgy Withering 10) a' garatnak nyelni lehetetlenséggel járó görcsös összehuzódását semmi más féle gyógyszerrel meg nem gyógyhette, míg csak beléndeket nem adott, melynek tulajdon műveletje az, hogy ő maga is képes a' toroknak görcsös összehurkolódzását, s nyelni tehetetlenséget okozni, mint Tozetti, Hamilton, Bernigau, Sauvages, és Hünérwolf 11) kétség nélkül, és nagy fokban tapasztalák ezt.

5) I. A' Reine Arzneimitellehre-met a. e. h.

6) Hufeland. Journal XIX. II. 60. l.

7) I. A' Reine Arzneimitellehre-met IV. 51. 55. 56. l.

8) Hufeland. Journ. d. pr. Arzneik. I. 354. l.

9) De Cicuta aquatica. Basil. 1716. 320. l.

10) Edimb. Med. Comment. Dec. II. B. VI. 263. l.

11) olv. e' helyt A' Reine Arzneimitellehre-mben. IV. 88. 59. l.

Hogy eshetnék az meg, hogy a' Káfor az úgy nevezett alattomos, kisbedett testhévvel, csekélybedett érzékenységgel, és csüggedt erőkkal járó ideglázokban oly szembetűnő segédelmet nyújthatott, mint ezt az igazságszerető Huxham 1) tanítja, ha csak ő előmiveletében hasonló állapotot gerjeszteni képes nem lenne, mint Alexander Will., Cullen, és Hoffmann Fr. 2) tapasztalták.

A' tüzes bor kis adagokban tiszta lóhlázokat hasonszenvesen gyógyít meg, mint Crivellati C. 1) Augenius H 2). Mundella Al. 3) és még egy pár névtelenek 4) észrevették. — Már Asclepiades 5) gyógyított meg egy agylóbot a' hornak parányi adagával. — Rademacher 6) borrhésséghöz hasonló betegséget, mely lázbeli, mintegy észtelen mámoros félrebeszédből, hortyogó lehelésből állott, borital által egy éjjel gyógyított meg. Nem lehet-e itt a' hasonló gyógyszeringerre (similia similibus) ráösmerni?

A' Chinai fűszernek erős forrázatja azokban, kik hozzá nem szoktak, szívdobogást, és szívszorulást okoz, és ugyanezen szer az e'féle de más okoktól származott bajok ellen egy dérek gyógyszer, mint Rau G. L. 1) adja tudunkra.

Egy eset, hol a' magánkívül létellel járó vonagláshoz hasonló rángások, görcsös kimaradozó leheléssel váltogatva, mely egyszer'smind csukló és hortyogóvala, az arcz és egész test jéghidegségével, a' kez és lábak kékségével, gyöngé érveréssel egyetemben voltak jelen, (Schweikert és mások tapasztalásai szerint 1) a' mákony műveleteivel egészen meg-

1) Opera. Tom. I. 172. l. és Tom. II. 84. l.

2) L. a' reine Arzneimittelehre-mben lévő helyeket IV.

1) Trattato del uso e modo di dare il vino nellé febri acuté. Rom. 1600.

2) Epist. Tom. II. lib. 2. Ep. 8.

3) Epist. 14. Basil. 1558.

4) Febris ardens spirituosus curata. Eph. Nat. Cur. Dec. II. Ann. 2. obs. 55. és Gazette de Santé 1788.

5) Caelius Aurelianus, Acut. lib. I. C. 16.

6) Hufelands Journ. der pr. Arzneik. XVI. 1. 92. l.

1) Ueber d. Werth des homöop. Heilverf. Heidelb. 1824. 75. l.

1) L. A Reine Arzneimittelehre-met. Th. I.

egyezőleg) Stütz 2) által lugsóval hiában orvosoltatott, de mely aztán mákonnyal gyorsan és állandólag elszéllesztették. Ki nem ösmer ittrá, az észrevétlenül eszközlött hasonszenves gyógybánásra? — Éppen (Vicat, Grimm I. C. és mások 3) szerint) az oly nagy, csaknem meggyőzőhetetlen aludni-hajlandóságot, erős izzadságot és félrebeszédetgerjesztő mákonyt félt Osthoff 4) egy oly járványos lázban adni, melynek kórjelei amazokhoz nagyon hasonlítanak, csak azért, mert a' rendszer (jaj neked nyomorú rendszer!) e'féle állapotokban azt adni tilalnazá. Ugyanó csak akkor midőn, már minden gyógyszerek használtatván, a' halál a' küszöb előtt állott, bátorkodott, török szakad, mákonyt nyújtani a' betegnek, és, csak lássa az ember, ez közönségesen üdvhozó vala; de az örök hasonszenves gyógytörvény szerint ugyan hogy is lehetett volna másképp? — Így Lind J. 5) is azt valja, hogy „a' fej nehezségei, a' bőrnek égése a' testnek hévsége alatt csak fáradsággal veréjtétkző izzadság mellett, a' mákony által vétetnek el, a' fej fölszabadúl, a' láznak égető heve eltűnik, a' bőr meglágyúl, az izzadság pedig könnyen áradozik.“ De Lind nem tudja ám azt, hogy a' mákony a' gyógytanoda tételeinek ellenében, itt azért segít oly csudálatosan, mivel ő az épeknél igen hasonló kórállapotot hoz elő. — Azomban itt ott akadt mégis egy kettő, kinek agyát ezen igazság villám gyanánt járta meg, a' kívül még-is, hogy a' természet hasonzenves gyógytörvényét csak sejthette volna-is. Így p. o. Alston 6) azt mondja, hogy a' mákony ugyan hevet gerjesztő szer légyen, az azomban mégis igaz, hogy ugyanó a' már jelen meleget enyhítse. — De la Guérén 7) egy oly lázban adta a' mákonyt mely nagy

2) L. Hufelands Journ. der pr. Arzneik. X. 17.

3) I. A' Reine Arzneimitellehre-met I.

4) Salz. Med. chir. Zeitung. 1805. III. 110. l.

5) Versuch üb. d. Krankheiten, denen die Europäer in heißen Klimaten unterworfen sind Riga und Leipz. 1775.

6) Edimb. Versuchen. V. P. I. Art. 12.

7) Römers Aonal. d. Arzneimitellehre I. u. 6. l.

fejfájjal, kemény, feszült érveréssel, érdes, száraz bőrrel, égető meleggel, azért is csak bajjal verejtező, lankasztó, a' test állandó nyugtalansága miatt minduntalan fölakadó izzadsággal jár; a' mákony ezen esetben segített, de azt az említett Tudós nem tudta, hogy a' mákony itten azért vala oly jótékony, mivel ő az egésségeseknél már magában is hasonló lázos állapotot gerjeszt, mint ezt több természetbuvárok bizonyítják felőle 8). — Egy lázban, melyben a' betegek szótalanok voltak, a' szemhéjak nyílvá maradtak, a' tetemek megdermedtek, az érveres kicsiny lett, kikimaradt, a' lehelés elnehezedett, hortyogó, hörgővé vált, a' betegek álomkórba estek, egy szóval egy oly esetben, hol a' tünemények a' mákony által előhozottakhoz egészen hasonlóknak valának, mint ezt De la Croix, Rademacher, Crumpe, Pyl, Vicat, Sauvages, és sok mások 9) tapasztalták, Hoffmann 10) Chr. Lud. egyedül a' mákonyt vette jótékonnak észre; természetesen hogy nem másként, mint hasonszenvesen! — Éppen e'ként nyújtott Wirthenson 11) a' mákonnyal a' szenderkóros lázokban, Sydenham 12) pedig ismét hasonló álomkóros lázban, és ugyan e'féle kóresetben Marcus 13) is segedelmet. — Azon álomkór, melyet de Meza 14) orvoslott, semmi más szerrel nem nyomathaték el, mint az ez esetben hasonszenves, szinte maga is álomkórt okozó mákonnyal. — Számos de nem czélszeres (hasonszenvetlen) gyógyszerrel végbevitt kinzás után Matthaei C. C. 15) egy oly konok idegbetegséget orvoslott meg mákonnyal, melynek főtündéi érzékenytelenség, siketség, a' karok-, czombok- és hasban elzsibbadás valának; úgy de a' mákony Stütz, Joung J. és mások

8) I. A' Reine Arzneimitellehre-met I.

9) Ugyan ott.

10) Von Scharbock, Lustseuche u. s. w. Münster 1787. 295. l.

11) Opii vires fibras cordis debilitare etc. Monast. 1775.

12) Opera. 654. l.

13) Magazin für Therapie I. 1. 7. l.

14) Acta reg. soc. med. havn. III. 202. l.

15) In Struve's Triumph der Heilk. III.

16) bizonyítása szerint maga is hasonló állapotot támaszt, tehát, mint mindenki láthatja, hason-szenvesen segít. — Hufelandnak 17) napokig tartó halálszender gyógyítása mákonnyal mely más törvény szerint eshetett meg, mint az eddig nem ösmert hason-szenves szerint? — Egy nehéznyavalya mindég csak alvás között tért vissza, de Haen ezt nem találta természetes álomnak, melyben a' támadások megjőnének, hanem azt hortyogással járó álombódulásnak tartotta (milyet a' mákonny az épeknél okoz); azért is azt egyedül mákonnyal változtathatta egészséges álommá, és csak így üzhette el az egész nyavalyatörést 11). — Hogy eshetnék az meg, hogy a' mákonny, mely előmíveleténél fogva az egész világ tudtára minden növényállományok közt a' legnagyobb és legtartósabb székrekedést okozza, (kis adagban) a' legveszedelmesebb székrekedés ellen egy a' legbiztosabb segédszer legyen, ha csak az az oly sokáig el nem ösmert hason-szenves gyógytörvény szerint nem történnék, az az, ha csak a' gyógyszerek hasonló bajt okozni képes tulajdon műveletök-nél fogva a' természettől ugyancsak hasonló betegségek kiirtására és meggyógyítására nem adattak volna. Ezen ön előmíveletében a' széket oly annyira gátló, és hast rekesztő mákonnyt Tralles 19) a' bélökadás ellen egyetlen egy megmentő szernek találta, minekutánna t. i. a' beteggel hashajtó és sok más cél-eránytalan szerekkel bánt volna. — Eként találta Lentilius, 20) Wedel G. W. 21) az e'féle esetben a' mákonnyt magában adva segédelmesnek; e'ként Wirthenson, Bell, Heister és Richter 22) is. — A' jámbor Bohn-t 23) is arra tanítá a' tapasztalás, hogy a' mákonyneműek a' bélökadásban a' belek tartalmát egyedül-is ki üríthetik, valamint a' nagy

16) I. A' Reine Arzneimitellehre-mben I.

17) Hufeland-s Journ. d. pr. Arzneik. XII. 1.

18) Ratio medendi V. 126. l.

19) Opii usus et abusus Sect. II. 260. l.

20) Eph. Nat. Cur. Dec. III. ann. I. App. 151. I.

21) Opiologia. 120. l.

22) Anfangsgr. d. Wundarzneik. V. 528. §. u. Chron. Krauk. Berl. 1816. II. 220. l.

23) De Officio medici.

Hoffmann Fr-t 24) is, ki az ezenféle legveszedelmesebb esetekben csak az ön neve féle cseppekkel (kénégényes lélél) egyelített mákonyban vetette minden bizodalját. Valjon azon földet terhelő 200000 orvosi könyvekben foglalt észképek ezen, és sok más e'féle lettdolgok fölől nyujthattak e' valamely értelmes fölvilágítást? holott ők a' hasonszenves gyógytörvényről semmit sem tudnak? Valjon oktételeik bennünket azon minden valódi, gyors és állandó gyógyulásokban általában munkálódó természet törvényéhez odavezettek e, hogy a' gyógyszereket (az ép emberek kivételével) műveletbeli hasonlatosságoknál fogva használjuk a' betegségek orvoslásában?

Rave 1) és Wedekind 2) makacs méhvéráradásokat gyógyítottak meg a' nehéz szagú borókával, mely, mint minden lélekisméretlen csefre előtt tudva van, méhvér folyókat, és ezekkel egyetemben a' magzatnak kora elszülését okozza az egösségeseknél; ki nem ösmér itt rá a' hasonlatosságbeli (hasonszenves) gyógytörvényre?

A' pézszma a' Millar után nevezett görcsös szűkmellűségben hogyan segíthetne másképp csak nem önhatólag, ha ő magában is hurutlatlan, de a' mellnek görcsös fullasztó öszvehurkolódzássával járó támadásokat nem lenne képes okozni, mit Hoffmann Fr. 1) tapogatott ki.

Hát a' tehénhimlő védhet e' bennünköt az emberhimlők ellen másként, mint hasonszenvesen? ő t. i., mely egyebb nagy hasonlatosságain kívül ezekkel, és az ő általában hasonlólag csak egyszer lehetséges megjelenésén kívül az életben, szinte hasonló mély sebhelyeket, nem kevesbé hónalymirigydagánatokat, hasonló lázt, minden himlő körül gyulasztó vörösséget, sőt szemlobot és rángásokat okoz, mint az emberhimlő! A' tehénhimlő mingyárt megjelenése után képes volna az emberhimlőfertezést meg-

24) Medicin. rat. syst. Tom. IV. P. II. 297. I.

1) Beobachtungen u. Schlüsse, II. 7. I.

2) Hufelands Journal d. pr. Arz. X. 1. 77. I. és Aufsatz-
si közt. 278. I.

1) Med. ration. system. III. 92. I.

akadályozni, tehát ezen utolsót valóságos jelenlétekor is meggyógyítaná, ha csak az emberhimlő nem volna előkelőleg erősebb a' tehénhimlőnél; ezen utolsónak tehát semmi híja sincsen, mint a' nagyobb erősség, mely is a' természet törvénye szerint a' hasonszenves megegyezésen kívül megkívántatik a' gyógyításra (152. §.) Azért is ezen hasonszenves szert csak előleg használhatjuk, az előtt t. i. míg az erősebb emberhimlő a' testet meg nem lepi. Így hoz a' tehénhimlő egy az emberhimlőhöz igen hasonló (hasonszenves) betegséget elő, melynek lefolyása után, mivel az emberi testet rendszerint az e'féle betegség (a' tehén- vagy emberhimlő) csak egyszer lepi meg az életben, annak a' (tehén-) vagy emberhimlő által történendő ferteződékenységét az egész életre elveszi *).

Tudva van, hogy a' pösfőlakadás és a' húgyerőltetés a' kőrösbogárnak legszaporább és legterheesebb kórjelei közé tartoznak, mint ezt Camerarius Joh., Baccius, van Hilden, Forrest, Lanzoni J., van der Wiel, és Werlhoff 1) úntig bizonyítják. Azért a' kőrösbogár vigyázva tett belső használásának a' nehéz húgyozás ellen üdvhozó, és hasonszenves főgyógyszernek kellett lenni. De nincs is másként a' dolog. A' görög gyógyászokon kívül csaknem mindössze még Fabr. ab Aquapendente, Capivaccius, Riedlin, Bartholin Th. 2) Young 3), Smith 4) Raymond 5), de Meza 6), Brisbane 7), és mások is a' legfájdalmasabb, minden munkamíves akadály

*) Ezen előrebocsátott gyógyítás (mely óvának és véde-
nek is mondatik) más esetekben is lehetségesnek látszik nekünk; p. o. a' ruháinkban viselt kénpor által a' gyapjúmunkások rühe ellen, az előre bevett szepnőnyének kis adaga által a' Sydenham, Withering, és Plencitz járványos sima vőrege vagy bibora ellen, mentjük meg magunkat.

1) Az én fragmenta de viribus medicamentorum positivis-imban Lips. 1805. I. 83. 84. l.

2) Epist. 4. 345. l.

3) Philos. Transact. No 280.

4) Medic. Communications. II. 505. l.

5) Auserl. Abhandl. f. pr. Aerzt. III. 460. l.

6) Acta rég. soc. med. havn. II. 302. l.

7) Auserlesene Fülle d. ausüb. Aerzte, Altenb. 1777.

nélkül támadott, püsfölakadásokat kőrössel szerencsésen gyógyították. Huxham e'féle esetekben maga is a' legderékabb fogonatot tapasztalta ezen szer után, és dicséri is, sütt örömet használta volna is azt, hanem az öreg gyógytanoda divathan lévő oktételei, melyek a' természet és tapasztalás tanitmányainak ellenében (az maga magának bölcsebbnek tetszván) ezen esetben, enyhítő, lankasztó szereket parancsolnak, őtet ezen az említett esetben önhatóságos (hasonszenves) gyógyszerrel ön meggyőződése ellen is visszatartották. 8) Magában a' heveny gyúlasztó tagárban is, melyben Sachs von Lewenheim, Hannaeus, Bartholin, Lister, Mead, és mindenek fölött Werlhoff a' kőrösbogarat legkisebb adagokban a' legjobb fogonattal használták, a' legsürgetőbb kezdődő tünetenyeket szemlálomást elűzték ezen szernek hasonlólag azon ereje által, mely szerint ő fájdalmas püsfölakadást, pöségétést, sütt hudcsólobot, (Wendt) vagy a' mi még több, külsőképp használva, a' gyúlasztó tagárnak bizonyos faját (mint ezt Wichmann 9) látta) képes maga magában is gerjeszteni 10).

A' kén belsőképp használva érzékeny egymikben nem ritkán szekeröltetést, sütt e' mellett olykor hasfájat és okadást is okoz, mint Walther 1) bizonyítja, és éppen ezen különös ereje miatt lehetett vele 2) a' vérhasféle tünetenyeket, Werlhoff 3) szerint pedig az aranyeres székkéntelmet, vala-

8) Opera Edit. Reichel. T. II. 124. 1.

9) Auswahl aus d. Nürnberger gelehrt. Unterhaltungen I. 249. 1. Anmerk.

10) „A' leghathatósabb kezdődő tünetenyeket“ mondom, mert a' többi gyógyítás egyéb tekinteteket érdemel. Ugyanis ha a' tagárnak még oly enyhe fajai vannak is, melyek segítség nélkül is magoktól elenyésznek, de vannak ellenben nagyobb jelentésűek, főképp a' franczia háboruktól fogva, melyeket flügölytagárnak lehetne nevezni, és melyek szinte elhálásbeli fertezésre következnek, mint a' bujasenyves rakbetség, hátor e'től természetökre nézve egészen különböznek. (1. alább Jegyz. a' 220 §-hoz).

1) Progr. de Sulphure et Marte Lips. 1745. 5. 1.

2) Medicin. National-Zeitung. 1798. 153. 1.

3) Observat. de febribus. 5. 1. 6. §.

mint Raye 4) bizonyossága után az ugyanezek aranyeres kőcsömört meggyógyítani. — Tudva van, hogy a' Töpliczai fürdő, valamint minden más langyos és meleg kintartalmú ásványos vizek gyakorta az úgy hívott fürdőköteget okozzák, melynek tetőszóleg a' gyapjú munkások ruhájával nagy hasonlósága van, és éppen ezen hasonlóságon erejeknél fogva képesek ezen fürdők némely ruhánál küteget elszélesztetni. — Valjon mi fullasztóbb mint a' kénpara? és Bucquet 5) mégis a' meggyújtott kénből kifejlődő gőzt találta minden másféle fulladástól támadt szőzhalálban a' legcélszerűbb nyosabb ébresztő szernek.

Az angoly orvosok a' Beddoe s írományaiban és máshol a' fojtósavat a' higanytól származott nyálfolyanban igen segedelmesnek találták, valamint az onnét származó szájfekélyekben is; a' mit ezen sav nem mivelhetett volna, ha csak ő már maga magában is, még midőn a' szájon által nem vétetett is be, csak fürdőben jöven a' bőrrel érülésbe, mint Scott 1) és Blair 2) bizonyítják, azon minéműséggel nem bírta, hogy nyáláradást, és torokfekélyeket okozzon, mit Aloyne, 3) Luke, 4) Ferriar J. 5) és Kellie G. 6) ezen szer belső vétele után is tapasztaltak.

Fritze 1) az alszénsavas hamaggal terhelt fürdőtől a' dermenetnek bizonyos nemét tapasztalta származni, és von Humboldt Sándor 2) a' fölhighült borkósó által (a' hamagnak kissé étető faja) az izmok ingerlékenységét egész a' dermenetig birta serkenteni. A' dermenetnek azon neme ellen,

4) Hufelands Journ. d. pr. Arzn. VII. n. 168. l.

5) Edimb. med. Comment. IX.

1) Hufelands Journ. f. d. pr. Arzn. IV. 353. l.

2) Neueste Erfahrungen. Glogau 1801.

3) Mémoires de la soc. d'émulation. I. 195. l.

4) Beddoe-nél.

5) Samml. a. Abhandl. f. Aerzt. XIX. n.

6) Ugyan ott. XIX. 1.

1) Hufelands Journ. f. pr. Arzneik. XII. 1. 116. l.

2) Versuch üb. d. gereizte Muskel- u. Nervenfasern. Posen und Berlin. 1797.

mely ellen Stütz és mások az (étető) lugsót oly átvösnek tapasztalták, ugyan ezen szer gyógyerejének megfogására lehet e egyszerűbb és valódiabb kútfejet találni, mint az ő hasonszenves művelet-beli hasonlóságát?

Az ember hogylétét változtatni képes óriási hatalmú, nem tudni, ha a' merész kezekben iszonyúnak e, vagy a' bölcs kezei közt becsülni méltónak nevezendő férjany az arczrákban, sok gyógyászok szemökláltára, kik közül itt csak Fallopius G. 1) Bernhardit, 2) és Roennow-ot 3) akarom említeni, oly nagy gyógyításokat nem telyesíthetett volna, ha ezen érczsavítag azon hasonszenves erővel nem bírna, hogy a' Portugáli Amatus 4) bizonyítása szerint ön ereje által az ép emberben igen fájdalmas és csak nagy bajjal gyógyulandó csomókat, Heimreich 5) és Knape 6) bizonyossága szerint pedig mélyenható gonoszféle fekélyeket, Heinze 7) szerint végre ráknemű fekélyeket okoz. — A' régiek a' magában férjanyt tartó Angelus Sala 8) mágnesesnek nevezett tapasztát a' dögkelevények és pokolvarak ellen egy szóval oly jótékonnak nem találhatták volna, ha csak a' férjany maga magában (mint Degner 9) és Knape 10) bizonyítják) korán fenéssel végződő gyulasztó daganatokat és feketehimlőket (mint Verzascha 11) és Pfann 12) tapasztalák) előhozni hajlandó nem volna. — És

1) De ulceribus et tumoribus lib. 2. Venet. 1563.

2) Journ. de Médecine, chirurg. et pharm. LVII. 1792. Mars.

3) Konigl. Vetensk. acad. Handl. f. a. 1776.

4) Obs. et Cur. Cent. II. Cur. 34.

5) Act. Nat. Cur. II. obs. 10.

6) Annalen der Staatsarzneik. I. 1.

7) Ebers-nél. Hufeland Journ. d. pr. Arzneik. 1813. Sept. 48. 1.

8) Anatom. Vitrioli Tr. II. in Opera med. ohym. Frft. 1647. s81. 463. 1.

9) Act. Nat. Cur. VI.

10) Annalen d. Staatsarzneik. a. e. h.

11) Observ. medic. Cent. Bas. 1677. obs. 66.

12) Samml. merkw. Fälle Nürnberg. 1750. 119. 130. 1.

honnét származnék az ő ezerszer bebizonyodott (csak, hogy még nem eléggé vigyázva alkalmazott) gyógyereje a' hideglelések némely fajai ellen, mely már századoktól fogva már Myrepsus Miklóstól, aztán Slevogt, Molitor, Jacobi, Bernhardt J. C., Jüngken, Fauve, Brera, Darwin, May, Jackson, és Fowler-től kétség nélkül elanyira dicsértetett, ha az a' férjanyának különös hideglelést gerjesztő erejében nem alapodnék, melyet több orvosok, u. m. Portugáli Amatus, Degner, Buchholz, Heun és Knappe 13) az ő ártalmos feléhez számítottak. — Szintűgy el lehet azt Alexander Edw.-nak 14) hinni, hogy a' férjany a' mellgyiknak (némely fajaiban) fő orvosság legyen, mivel már Tachenius Otto, Guilbert, Preussius, Thilenius, és Pyl a' légvételnél elszorulását, Greiselius 15) egy csaknem megfullasztó nehézséglelést, leginkább pedig Majault 16) egy menés közben az erők csüggedésével járó hirtelen támadó fulladozást tapasztaltak a' férjany után.

Azon rángások, melyeket a' réz, Tondi, Ramsay, Fabas, Pyl, és Cosmier szerint a' rezes holmik éledele, valamint az ismételő nehéznya valyabeli támadások, melyeket a' lenyelt rézpénz, Lazerme Jac. 1), Pfündel 2) szemeláttára pedig a' rézszalamia okozott, a' gondolkozó gyógyászt eléggé fölvilágosítják, hogy honnét származnék a' Vidtáncnak azon rézzel eszközlött meggyógyítása, melyet Willan R. 3), Walcker 4) a Thuessink 5) és Delarive 6) tapasztaltak, vala-

13.) I. A' Reine Arzneimittelehre-mben II.

14) Medic. Comment. of. Edimb. Dec. II. T. I. 85. 1.

15) Misc. Nat. Cur. Dec. I. ann. 2. 149. 1.

16) Samml. a. Abhandl. f. Aerzte. VII. 1.

1) De morbis int. Capitis Amstel. 1748. 255. 1.

2) Hufelands Journal der pr. Arzneik. II. 264. 1. és Burdach bizonyossága szerint az ő System d. Arzneien-ében I. Leipz. 1807. 284. 1.

3) Samml. a. Abhandl. f. pr. Aerzt. XII. 62. 1.

4) Ugyan ott. XI. III. 672. 1.

5) Waarnemingen, No 18.

6) Kühn's Phys. med. Journ. 1800. Jan. 58. 1.

mint [a' nehéznyavalya egy nemének rézkészítményekkel eszközölt meggyógytatása is, melyet Batty, Baumes, Bierling, Boerhaave, Causland, Cullen, Duncan, Feuerstein, Helvetius, Lieb, Magennis, Michaelis C. Fr., Reil, Russel, Stisser, Thilenius, Weissmann, Weizenbreyer, Whitters és másoknak szerencsájök volt tapasztalni.

Ha Poterius, Wepfer, Wedel, Hoffmann Fr. Vogel R. A., Thiery, és Albrecht az ónnala' sorvadásnak bizonyos fajtát, aszlázt, huzamos hurutolásokat, és nedves szűkmellúséget gyógyíthattak meg, úgy az az ónnak tulajdon ereje által történt, hogy ő maga is képes a' sorvadásnak bizonyos fajtát gerjeszteni, mit már Stahl G. E. 1) tapasztalt. — És hogy eshetnék az meg másként, hogy az ón mint Geisschläger adja tudunkra, gyomorfájdalmat orvosolt meg, ha csak ő e'félet már magában is nem lenne képes előhozni, de ugyan ezt eszközölni képes ám ő, mint maga Geisschläger 2) és előtte Stahl 3) vették észre.

Az ólomnak azon ártalmos ereje, hogy a' legmakacsabb székrekedést sött magát a' bélökádást is okozza, (mit Thunberg, Wilson, Luzuriaga, és mások láttak) nem adja e tudunkra, hogy hasonló gyógyerővel birjon? Hát az ólom neme úgy, mint minden egyebb a' világon lévő gyógy-szerek, egyenesen betegséget gerjesztő erejénél fogva tétetik-e azon karba, hogy a' hasonló természetes bajokat (hasonszenvesen) meggyózhesse, és állandólag meggyógyíthassa? Kétség kívül! Angelus Sala 1) ezen érczet belsőképp adván a' bélökádásnak egy nemét gyógyította meg, Agricola J. 2) pedig egy más veszedelmes székrekedést. Azon ólomlabdacskok, melyekkel több gyógyászok a' bélökádásnak egy nemét, konok székrekedéseket gyógyi-

1) Mat. med. Cap. 6. 85. 1.

2) Hufelands Journ. d. pr. Arzneik. X. III. 165. 1.

3) Mat. med. a. e. h.

1) Opera. 213. 1.

2) Comment. in J. Poppii. chym. Med. Lips. 1638. 223. 1.

tottak oly szerénységen (Chirac, Helmont, Naudéau, Pererius, Rivinus, Sydenham, a' Portugáli Zacutus, Bloch, és mások), nem csak munkaművesen és nehézségök által voltak oly fogonatosak (mert másként a' sokkal nehezebb aranyat náluk jobbnak kellett volna találni), hanem inkább mint első ólomgyógyszer, hasonszenvesen voltak azok gyógyerejük. — Ha Tachenius Otto, és Saxtorph hajdant makacs rásztos bajokat ólommal birtak elűzni; úgy ezen ércznek azon neki tulajdon hajlandóságára visszaemlékezhetünk, mely szerint ő rásztos bajokat már maga magában is képes előhozni, mint ezt a' Luzuriaga 3) ezen ércz ártalmos fogonatairól írt munkájában lehet olvasni.

Nem álmélkodhatunk azon, hogy Marcus 1) a' nyelvnek és toroknak gyulasztó daganatját egy szerrel (higannyal) csak hamarjában megorvosolta, mely minden gyógyászok ezerszeres, naponkénti tapasztalásaik szerint a' száj belső részeinek gyuladását és daganatját egészen önhatólag szűli, mely is már annak (a' higanyrnek és higanytapasznak) az egyéb test bőrére tett külső alkalmazatára is, mint ezt Degner 2), Friese 3), Alberti 4), és Engel 5) meg mások tapasztalák, magától is megkerül. Az észgyöngesége, melyet Swedjaur 6), az észtelenség, melyet Degner 7) és a' kábáság, melyet Larrey 8) tapasztalt a' higannyal éléstől, ezen ércznek ösmert és csak nem önhatólagos nyáláradást támasztani való erejével egyetemben, könnyen fölvilágítják azt, hogy hogyan gyógyíthatott meg Perfect Will 9), egy nyáláradással változó melása-

3) Recueil périodique de littérat. I. 20. I.

1) Magazin, II. II.

2) Act. Nat. Cur. VI. App.

3) Geschichte u. Versuche einer chir. Gesellschaft. Kopenhagen. 1774.

4) Jurisprudentia medica V. 600. I.

5) Specimina medica. Berol. 1781. 99. I.

6) Traité des malad. vénér. II. 368. I.

7) a. e. h.

8) Mémoires et Observ. in Description de l'Egypte Tom. I.

9) Annalen einer Anstalt f. Wahnsinnige. Hannover 1804.

got a' higannyal. — Miért vala Seelíg 10) a' kása-
bőrral járó torokgyíknál, és Hamilton 11),
Hoffmann 12), Marcus 13), Rush 14), Col-
den 15), Bailey meg Michaelis 16) más go-
noszféle ugyancsak torokgyíkoknál oly szerencsés a'
higany használásával? Világosan nem másért, ha-
nem hogy ezen ércz maga is képes egy a' többi közt
legnehezebb torokgyíkot okozni 17). Hát Sau-
ter 18) azon zsebrével, és nyáláradásbeli bűz-
zel járó szájlobot a' higany- ketted -zöldletnek olvadé-
kával eszközlött szájöblítéssel, Bloch 19) pedig a'
zsebréket ugyan e'ként másféleképp írta e' el higan-
nyal, mint hasonszenvesen? mivel ezen utolsó más
szájfekélyeken kívül szószerint maga magában
még a' zsebrének bizonyos fajtát is okozza; mit
Schlegel 20) és Acrey Thom. 21) bizonyí-
tonak.

A' gyógyszereknek több vegyítékét használta
Hecker 1) a' himlőtől származó csontszu ellen
még pedig látszatós fogonattal; szerencséjére, hogy
mind ezen vegyítékekben higany foglaltatik, mely-
től, mint megfoghatni, a' baj eloszlatását várni lehe-

10) Hufelands Journ. d. pr. Arzneik. XVI. 1. 24. l.

11) Edimb. Comment. IX. 1. 8. l.

12) Medic. Wochenblatt. 1787. No I.

13) Magaz. f. Spec. Therapie II. 334. l.

14) Medic. Inquir. and. Observ. No 6.

15) Medic. Observ. and inquir. I. No: 19. 211. l.

16) Richters chir. Bibl. V. 737—739. l.

17) Higannyal a' hártvás torokgyík gyógyításán is
iparkodtak némelyek, ámbar csaknem mindenkor hasztalanul,
mivel ezen ércz a' gögsip takonyhártájában azon változást,
mely ezen betegségben különösen kitűnik, hasonlóságára
nézve nem okozhatja; de ellenben a' mészféle kénmáj,
mely, mint találám, az elszorult lehelésből köhögést csikar ki,
még inkább pedig a' pörzs-szivacsból készült festvény
tulajdon műveleténél fogva (l. Reine Arzneimittelehre VI. 2-te
Ausgabe. Sympt. (143—145) sokkal hasonszenvesebb, köv-
etkezőleg, főképp igen kis adagban a' legsegedelmesebb.

18) Hufelands Journ. d. pr. Arzneik. XII. 11.

19) Medic. Bemerkungen. 161. l.

20) Hufelands Journ. d. pr. Arzneik. VII. 17.

21) London. medic. Journ. 1788.

1) Hufelands Journ. d. pr. Arzneik. I. 362. l.

tett, még pedig hasonszenves okból, mert a' higany azon csekély számú gyógyszerekhez tartozik, melyek magok képesek csontszuvaszt okozni, mit a' bujasenyv, és más bajok ellen kicsapongó higanyos orvoslások, mint p. o. a' Michaelis G. Ph-éi 2) bizonyítanak. Éppen ezen, huzamos használatával csontszuvaszt okozó, félelmes ércz hasonszenvesen szer fölött jótékony szer a' csontsebzések után hátramaradó csontszubán, miről Schlegel Justus 3), Joerdens 4), és Müller J. Matth 5) ön tapasztalásaikból, valamint másféle szinte nem bujasenyves hasonlóképp higannyal eszközölt csontszuvaszt hasonszenves gyógyításairól Neu J. F. W. 6) és Metzger J. D. 7) tesznek bizonyosságot.

Az orvosi berzéczeesség felől szóló könyveket olvasván, azon közel viszonyon el kell szinte álmélnunk, melyben az általa itt ott okozott testi bajok és kórosatok, az egészen hasonló kórjelekből álló természetes betegségekkel állanak, azokkal t. i. melyeket ő a' hasonszenv által szerencsésen és állandólag meggyógyított. Számtalanok azon Irók, kik a' tevőleges berzéczeességtől előlívételében az érvérések gyorsabbodását tapasztalták, de tökéletesen lázféle, egyedül berzéczeesség által okozott támadásokat Sauvages 1), Delas 2) és Barillon 3) vettek észre. Ugyan ezen láztámasztó ereje a' berzéczeességnek valának oka, hogy Gardini 4), Wilkinson 5) Syme 6), és Wesley 7) egyedül vele egy harmadna-

2) Hufeland Journal. d. pr. Arzneik. 1809. VI. Jun. 57. l.

3) Ugyan ott. V. 605. 610. l.

4) Ugyan ott X. 11.

5) Obs. med. chir. II. Cas. 10.

6) Diss. med. pract. Goettingae 1776.

7) Adversaria. P. II. Sect. 4.

1) Bertholon de St. Lazare-nál, medicinische Electricität, v. Kühn. Weissenfels u. Leipz. 1788. I. Th. 239. 240. l.

2) Ugyan ott. 232. l.

3) Ugyan ott. 255. l.

4) Ugyan ott. 252. l.

5) Ugyan ott. 251. l.

6) Ugyan ott. 250. l.

7) Ugyan ott. 249. l.

pos' hideglelést, Zetz el 8) pedig és Willermoz 9) még negyednapost-is gyógyíthattak meg. — A' berzéc z e s s é g továbbad, mint tudva van, egy az izmoknak a' rángásokhoz hasonló megrövidedését okozza; de Sans 10) pedig egy lánynak karján állandó rángásokat anyiszor szerzett a' hányszor csak akart; úgy de de Sans 11) és Franklin 12) a' berzéc z e s s é g n e k ugyan ezen rángó ereje által gyógyították meg a' rángásokat, valamint Theden 13) egy menykő-ütte 10 esztendős lánynál, ki szóztalan-ná, bal karja pedig csaknem bénává lett, azonban karjait és lábait állandóan kénytelen volt mozgatni, és bal ujjait görcsösen öszvehuzogatni. — A' berzéc z e s s é g a' csipfájnak is okozta valamely nemét, (mint ezt Jallobert, 14) és egy más 15) tapasztalták; honnét műveletbeli hasonlósága miatt a' hasonszenv utján a' csipfájnak hasonló fajtát csak könnyen meggyógyíthatta, mint erről Hiortberg, Lovet, Arigoni, Daboueix, Manduyt, Syme, és Wesley tapasztalásoknál fogva tesznek hitelt. — A' szemlobnak bizonyos fajtát a' berzéc z e s s é g által számos orvosok meggyógyították; t. i. azon erejénél fogva, mely szeriut ő hasonló szemlobokat támaszt, mint Dickson Patrik 16), és Bertholon 17) tapasztalák ezt. — Fushel vérérdagokat orvosolt berzéc z e s s é g által, mit a' berzéc z e s s é g n e k Jallobert-től 18) tapasztalt azon tulajdonságának köszönhetett, hogy az említett természeti erő maga is képes hasonló a'féle vérérdaganatokat előhozni.

Egy forró láznak egy időpercz alatt 130 érütés-

8) Bertholon de St. Lazere-nál, medic. Electricitát von Kühn. Weissenfels u. Leipzig. 1788. I. Th. 239. 240. l.

9) Ugyan ott. 250. l.

10) Ugyan ott 274. l.

11) Ugyan ott 274. l.

12) Recueil sur l'electricité médic. II. 386. l.

13) Neue Bemerk. u. Erfahrungen III.

14) Experiences et Observat. sur l'electricité.

15) Philos. Transact. Vol. 63.

16) Bertholon-nál I. 406. l.

17) a. e. h. II. 296. l.

18) a. e. h.

sel járó nagy melege, egy 100 foknyi Fahr. meleg fürdőben igen megengyhedett, az érverés pedig egész 110-re esett alá, mit Albers ad tudunkra. — A verőfénytől támadott agylobnál, vagy ha a fej a kemence melegének kitéteték, Löffler 1) a forró borongatásokat mind a két esetben, Callisen 2) pedig az agylobban meleg vízzel tett borongatásokat minden szerek közt a legüdvözőbbeknek találták.

Ha azon eseteket oda nem tudjuk, melyeken a közönséges gyógyászoknak (nem a fölfedező lélek, hanem) a köz embernek kontársága adta a magokhoz mindég hasonló betegségek ellen szolgáló önhatóság 1) gyógyszereket kezeikbe, melyekkel tehát célérányosan gyógyíthattak, p. o. a bujasenyves rákbetegséget higannyal, a zuzkórt kappanőrrel, a mocsáros hideglelést kinahéjjal, a hevenyében támadt rühöt kéaporral, 's a t. hogyha mondom mind ezeket oda nem tudjuk, úgy fogjuk találni, hogy egyéb céliránytalan orvoslásaik közül több százak allonak azon egyhöz arányban, melynek Isteni gondviselésből gyors és állandó gyógyulása olykor történetből átsurrant.

Olykor a vak tapasztalás vezette őket a betegségek hasonszenves orvoslására 1), de a természet azon

1) Hufelands Journ. d. pr. Arzneik. III. 690. 1.

2) Act. Soc. med. Havn. IV. 419. 1.

1) Melyek ilyenkor mindég hasonszenvesek voltak.

1) Ugy a meghűtés után véleményök szerint a bőrben fölakadt higözölgsébeli anyagot a bőrön által gondolták ők kiűzni, ha a hulláz hidegében bodzávirág forrázatot adtak, mely saját műveletbeli hasonlósága által (hasonszenvesen) az eféle lázt meggyőzni, a beteg egészségét a leggyorsabban vissza állítani izzadság nélkül is képes, ha belőle ez kevéset szörpölt, és egyebet semmit sem tett. — A kemény forró daganatokat, melyeknek szerfölötti gyuladása, kiállhatatlan fájdalom mellett, a gyógyulásba való átmenést gátolja, gyakran ismételt igen meleg kásával rakogatják, és ime, a gyuladás még a fájdalmak gyorsan enyésznek, a közben a tályog érik, mint ezt ennek sárgás, fénylő emelkedettségéből, és tapintható puhaságából tapasztalni lehet; ők ilyenkor azt vélik, hogy a keménységet a kása nedvességével puhították legyen meg, holott az mégis léginkább a kása

törvényére még sem bukkantak, mely szerint ezen gyógyulások történtek, és történniök kellett.

Azért is az emberi nem javára szer fölöttfontos azt latra vetni, hogy ezen elannyira ritka, kitündöklön üdýhozó gyógyítások tulajdonképp miként történtek. A' fölvilágosítás, melyet mi e tárgy felől lelünk, a' legmagosabb jelentésű. Azok t. i. mint azt a' fölebbi bevezetésben említett példák tanítják, soha és semmi másféleképp nem történtek másként, mint hasonszenves, vagy is oly hasonló betegséget támasztó gyógyszerek által, mint maga az orvoslandó kórállapot vala; azok gyorsan és állandóan véghöz mentek oly gyógyszerek által, melyeknek orvosi ren-

nak nagyobb melegsége által eszközlött gyuladás fölölegségének hasonszenves megtörtetése által történik, midőn is hirtelen megjelenik a' genyedés. — Hát a' vörös higagot a' St. Yves írében némely szemlőbök ellen oly jó fogonattal miért használják, hiszen az, ha valami, bizonynal lángba borítja a' szemet. Nem láthatni e azt itt be, hogy ők itt hasonszenvesen fognak dolgokhoz? — Avagy a' (nem éppen ritka) hasztalan, nyugtalanító pöseröltetésben a' kis gyermekeknel, meg a' közönséges, leginkább igen fájdalmas, gyakor, és csak nem hasztalan pöseröltetésből ösmeretes tagárnál hogyan segít egy kis petrezselyemnedv oly szemlátomást? ha csak ez az épeknél már maga magában is, fájdalmas, csaknem hasztalan hüdni-kéntetést nem lenne képes okozni; nem de nem hasonszenvesen segít hát! — A' pipinelával, mely a' légsőkben és a' torokban szapora takony-elválasztást okoz, az úgy nevezett taknyos torokgyíkot szerencsésen elűzik ők, és a' magától is méhvérfolyt okozó nehé szagú boróka leveleiből egy kevéssel néhány méhvéradásokat szerencsésen megállítottak, a' nélkül hogy a' hasonszenves gyógytörvényt elősmerték volna. — A' hörtöndözött, hurkolódzott sérveknél és a' bélökadásnál a' székrekedés ellen több orvosok az egyébként székrekesztő mákonyt kis adagban legbiztosabb és legnevezetesebb gyógyszernek találták, és az itt munkálódó hasonszenves gyógytörvényhöz még csak vetni sem tudtak. — Nembujasenyves torokfekelyeket az itt hasonszenves higannyal kis adagban meggyógyítottak; — a' székét előmozdító Rhebarbarának kis adagaival több hasmehést megállítottak; — a' hasonló bajt okozó szepnőnyével víziszonyt hárítottak el; — és a' forró láz alatt megjelenő, veszedelemmel fengető halálálmós állapotot a' bevitőleg bódító mákonynak kis adagával mintegy tünderütéssel, birták elűzni, és mégis régálmozzák a' hasonszenvet. Valjon mit gondoljunk felőlök?

delőik azokhoz minden eddigleni rendszerek és gyógytanítványok alaptételeinek ellenére is olykor mintegy vaktában nyúltak (a' nélkül hogy ők gyakorta csak tudták volna is, mit és miért tennék azt), midőn akarataik ellen is az egyedül való, természettel megegyező, gyógytörvénynek, a' hasonszenvnek, szükségességét tettel is behbizonyították, azon gyógytörvényét értem, melynek föltalálásán egy orvosi időkor sem iparkodott, a' gyógyászi előitéletektől meglévén vakítva, bátor oly sok lettdolgok, és oly számtalan intemények vezérelhették volna is őket arra.

Mert maga az ép észrevenni-tudással bíró nem orvos seregbeli emberek által gyakorlott házi-szeres üzőnczség is tapasztalásában ezen gyógybánást a' legbiztosabb, alaposabb, és csalhatatlanabbnak tanulta ösmerni.

A' hevenyében megfagyott tagokra fagyott savanyu káposzta tétetik, vagy hóval dörgöltetnek.

A' tapasztalt szakács forró lével leöntött kezét bizonyos távolságban a' tűzhöz közelíti, és az e'ként eleintén öregbedett fájdalomra nem figyel, mert tapasztalásból tudja, hogy ő így rövid idő, olykor néhány időperczek alatt az égetett rész ép 's fájdalomtalan állapotját ismét viszszeri. 1)

Más értelmes nemorvosok, p. o. a' fénymázolók, az égetett részre hasonló égetést okozó szert, erős jól megmelegített borlélt 2), vagy terpetin-

1) E'ként már Fernelius is (Therap. lib. VI. Cap. 20) az égett résznek a' tűzhöz közeltartását a' legjobb segéd-szernek tartja, mely által a' fájdalom megállíthatnék. Hunter John (On the blood, inflammation etc. 218. l.) az égéseknek hideg vízzel tett orvoslását mint igen ártalmost adja elő, és a' tűzhöz tartást sokkal nagyobbra becsüli; — koránt sem a' fölvetett orvosi tanítványok szerint, melyek (contraria contrariis) a' gyulladás ellen hűtő szereket parancsolnak, hanem a' tapasztalástól oktatván, hogy a' hasonló fölhevítés (similia similibus) a' legsegédhezőbb legyen.

2) Sydenham (Opera 271. l.) azt mondja, „hogy a' borlélt az égetések ellen, gyakran föltéve, minden más szernél többet ér“. Bell Benj.-is (System of surgery. third. edit. 1789), kéntelen a' tapasztalásnak, mely csak hasonzenves gyógyszereket mutat egyedül üdvhozóknak lenni, a' maga liszteletét megadni; azt mondja ő, „az égetések ellen a' b o r-

elajzt 1) tesznek, mely néhány órák alatt előbbeni épségüket ismét vissza adja, míg a' hüvesítő írek,

lél minden szerek közt a' legnevezetesebb; föltételekór egy pillantatig a' fájdalmat öregbíteni látszik, (l. alább 164 §.) de ez korán enged, melyre egy kellemes, nyúgalmat adó, érzés áll be. Legfogonosabb az, ha a' részek borlélbe mártatnak, mi ha nem történhetik, úgy azokat borlélbe mártott (viselt) gyolcsdarabokkal szükség szakadatlanul fedve tartani. De én még e'höz azt adom, a' meleg, sőt az igen meleg borlél itt még sokkal gyorsabban és biztosabban segít, mivel ez még hasonzenvesebb mint a' föl nem melegített. A' mit csakugyan a' tapasztalás is egész bámulásig bebizonyít.

- 1) Kentish Edv. ki a' köszénbányákban a' gyulékony göztől oly iszonyún megégetett munkásokat gyógyította „föl melegített terpentinolajt, vagy borlél rakat föl, mint legnevezetesebb mentő szert a' legnagyobb és legnehezebb égetésekben“. (Essay on Burns. London 1798. Second Essay) Ennél egy gyógybánás, sem lehet hasonzenvesebb, de egy se segedelmesebb.

Az őszinte és igen tapasztalt Heister (Institut. Chirurg. Tom. I. 355. l.) tapasztalása után bebizonyítja és dicséri is ezt u. m. „a' terpentinolajnak, a' borlélnek és a' türhetség meleg kásának föltételét ezen célból“.

Ezen az égetett részekre rakott, magában égető érzést és melegséget okozó, (tehát itt hasonzenvenves) szernek, a' palástoló, hűtő és hidegítő szerek előtt való előkelőségét mégis azon tiszta kísérteteknél legmegczáfolyhatatlanabban látjuk, midőn a' két ellenkező gyógyut módok ugyan azon testen, és az égetésnek hasonló fokán alkalmaztatván, öszve hasonlítatnak.

Úgy Bell John (Kühn's phys. med. Journal-ában. Leipz. 1801. Jun. 428. l.) egy forró lével leöntött asszonyoságnak az egyik karját terpentinolajjal kenette be, a' másikkohideg vízbe mártatta. Az elsőbbik kar már egy óra múlva jól volt, de a' másikban hat óráig tartott a' fájdalom, és ha az csak egy pillantatra kihuzatott is a' vízből, a' ban tüstént sokkal nagyobb fájdalmat érzett, a' gyógyulás pedig ebben sokkal tovább tartott mint amabban.

Eként gyógyított Anderson John is (Kentish-nél a. e. h. 45. l.) egy asszonyoságot, ki arczát és karját forró zsírral égette meg. „Az arcz, mely igen vörös és fájdalmas volt, néhány időperczek múlva terpentinolajjal fedeztetett, de karját már maga hideg vízbe mártotta, és néhány óráig benne kívánta hagyni. Arcza már két óra múlva sokkal jobban nézett ki, és megenyhődött. A' kar számára a' hideg vizet sokszor megújította, de ha azt e'ből kihuzta, úgy nagy fájdalomról panaszkodott, és valóban a' gynulás öreg-

mint ők ezt jól tudják, azt hónapokig tellyesíteni nem képesek, a' hideg víz 1) pedig a' bajt rosszabbá teszi.

Az öreg tapasztalt arató, ha ő egyébként nem is iszik égetthort, azon esetben mégis, ha a' nap izzó hevénel szinte a' forró lázig fölmelegedett, hideg vizet (*contraria contrariis*), az innen származó romlást ösmervén, soha sem iszik; hanem valamely melegget okozó nedvből egy keveset, az égett hortból p. o. egy kortynyt nyel le; mert az igazságnak oktatója, a' tapasztalás, ezen hasonszenves bánásnak fő előkelőségéről, és gyógyerejéről megtanította; e' ként az ő heye csak hamar elenyészik, lánkadása eltávozik 2).

Igenis időrül időre orvosok is voltak, kik sejdítették azt, hogy a' gyógyszerek erejeknél fogva hasonló kórjeleket tamasztonak, és hasonló kórállapotokat orvosolnak. 3)

bédett is benne. Más nap virradóra úgy találtam, hogy éjjel karjában nagy fájdalmakat szenvedett, a' gyulladás a' könyökön fölül terjedt, külömbféle nagy hólyagok emelkedtek, és a' karon meg kézen vastag varak termettek; a' karra e'kor meleg kása téteték. De az arcz tökélyesen fájdalom nélkül volt, a' kart ellenben, minekelötte meggyógyulna, 14 napig szüntelen lágyító dolgokkal kelle kötözni."

Kinem ösmer itt rá a' hasonló fogonatu, szerekekkel eszközölt (hasonszenves) gyógybánásnak előkelőségére, az ősi közönséges orvosi művészség (*contraria contrariis*) elöntétele szerint végbe vitt nyomorú orvoslás fölött?

- 1) Nem csak Hunter J. (a. e. h.) hozza föl az égetések hideg vízzel eszközölt orvoslásoknak ártalmait, hanem von Hilden Fabric. W. is (De combustionibus libellus. Basil. 1607. Cap. 5. 11. l.). Ez azt mondja: „az égetéseknél a' hideg bőrongatások szer fölött ártalmosak, és a' leggonoszabb állapotokat okozzák, általok gyulladás, genyedés, és fene származnak."
- 2) Zimmermann (Üb. d. Erfahrung, II. 318. l.) azt tanítja, hogy a' forró tartományoknak lakosi éppen e'ként cselekszenek, és nagy fölhevüléseik után egy keves léles nedvet isznak.
- 3) A' hasonszenvet sejdítő Íróknak következő helyeiket is nem mint ezen tanítás alaposságának bizonyosságait hozom elő, mely magában is erősen áll, hanem hogy azon szemrehányástól

Ugy a' Hippocrates irományai közt talált ezen című könyvnek περί τόπων τῶν κατ' ἀνθρώπων 1) írója ezen nevezetes szókra fakad: διὰ τὰ ὅμοια νοσῶσιν γίνονται, καὶ διὰ τὰ ὅμοια προσφερόμενα ἐκ νοσούντων ὑγιαίνουνται, — διὰ τὸ ἐμμεῖν ἑμτος παύεται. —

De az ezután következő gyógyászok is érzették és ki is gyónták a' hasonszenves gyógybanásnak igazságát. Ugy p. o. Boulduc 2) elősméri azt, hogy a' Rhebarbará-nak hashajtó tulajdonsága, az ő ugyan- csak hasmenést megállító erejének oka egyszer'smind.

Detharding 3) eltalálá azt, hogy a' szenaleveleknek forrázatja a' kődcsőmört a' meglet- teknél, ugyancsak az épeknél kődcsőmört okozó erejénél fogva széllesztli el.

Bertholon 4) megvalja azt, hogy a' berzé- zesség azon szerfölött hasonló fájdalmat, melyet ma- ga támaszt, tompítja és semmisíti meg a' betegsé- gekben.

Thoury 5) azt bizonyítja, hogy a' tevőleges berzéczesség maga magában ugyan gyorsabbá tegye az érverést, hanem ha már ez magában is betegesen ugyancsak ilyen, a'kor ötet lassúbbá teszi.

Von Stoerck 6) azon gondolatra vetemedik, hogy, ha a' maszlagos redő szírom a' lelket elbódít- ja, az épeknél pedig dörjültséget okoz, nem lehetne e talán azt felöle föltenni, hogy ugyanő a' dörjültek- nél a' képzeletek megváltoztatása által az ép észt is- mét visszatéríteni képes volna?

Legvilágosabban megvallootta azomban egy Stahl nevezetű dán ezredes Orvos ön meggyőződését, mi- dőn ezeket 7) mondja: „egészen csalfa és elfordított

megmenekedjem, mintha én ezen sejdítésekét szántszándék- kal elhalgatván, ezen találmánynak elsősegeről magamot bá- torságba kívánnám e'ként is helyezni.

1) Basil. Froben. 1538. 72. l.

2) Mémoires de l' Academie royale 1710.

3) Eph. nat. Cur. Cent. X. obs. 76.

4) Medicin. Electricitát, II. 15, és 282. l.

5) Mémoire lu à l' acad. de Caen.

6) Libell. de stram. 8. l.

7) I. Jo. Hummelii Commentatio de Arthritide tam tartarea, quam scorbutica, seu podagra et scorbuto, „Büdingae 1758. s. 40—42. l.

azon a' gyögművészségben fölvelt rendszabás, hogy ellenkező szerekkel (*contraria contrariis*) kelljen gyógyítani, ő, úgy mond, a'ról meg van győződve, hogy a' hasonló szenved (similia similibus) eszközölő szerek által üzetnek el, és orvosoltatnak meg a' betegségek, — t. i. az égetések a' tűzhöz közelítés, a' fagyott tagok fölrakott hó és a' leghidegebb víz, a' gyulladások, és zuzódások lepárolt lél által; és e'ként gyógyítja ő, mond tovább, a' gyo-morsavra hajlandóságot a' kénsavnak kis adaga által, még pedig a' legjobb fogonattal, midőn mások számos fölszívó poraikat hiába adák.

Ily közel valánk olykor a' nagy igazsághoz! De az egész dolog csak ezen szállékony gondolatra korlátolódott, és így az öreg kórorvoslásnak, az eddigi leni céliránytalan gyógyításnak, valódi és biztos gyögművészséggé való, oly elkerülhetetlenül szükséges átváltozása egész a' mi időnkig marada hátra.

1. §.

Az Orvosnak legfőbb 's egyetlen hivatala az, hogy a' beteg embereket egészségesekké tegye, a' mi gyógyításnak neveztetik 1).

2. §.

A' gyógyítás legfőbb képremeke, az egészségnek gyors, enyhe, tartós helyreállításában, vagy a' nyavalyának mindenestől való elhárítása és semmivé tételében áll, még pedig a' legrövidebb, legbiztosabb, legártatlanabb úton, világosan értethető okoknál fogva.

3. §.

Ha az Orvos világosan átlátja, mit kelljen a' nyavalyákon, az az, mindenik magános kóreseten külö-

-
- 1) Nem pedig (a' mivel e'dig annyi orvosok erejeket 's idejüket oly dicsvágyólag tékozlák) hogy a' láthatatlan, belsőképp történő életfolyamatnak és nyavalya-szármozásoknak belső mi-voltok felől való észbejutásokat és gyanítmányokat úgynevezett rendszerekbe szöje-öszve, vagy hogy a' nyavalyák tü-neményeiről 's azoknak (mindég elrejtve maradandó) leg-közelebbik oka felől 's a' t. érthetetlen szókba 's elvont be-szédmodok dagályába burkolt számtalan kísértő magyaráza-tokat készítsen, melyeknek, hogy a' tudatlant bámitsák, tu-dósan kell pengniök — míg a' beteg világ hijába sohajt se-gedelemért. Az e'féle rajoskodásokat (és z képi gyógy-m üv és sz ég n e k hívják és tulajdon oktatói hivatalok vagy-nak hozzá) mostanában már szinte megeléglők, és már nagy ideje-lészen, hogy, a' ki magát gyógyásznak nevezi, végti-re megszűnjék egyszer a' szegény embereket fecsegéssel ámitani, 's ellenben már kezdjen művelk ö d n i, az az, valójában segíteni és gyógyítani.

nősen meggyógyítania (kórisme, jelentés); ha világosan átlátja, mi legyen a' gyógyszerekben, az az, mindenik orvosságban különösen, a' gyógyító (a' gyógyszererők ismerete), és az orvoságoknak ezen gyógyító erejét arra, mit a' betegenkétségkívül betegfélének lenni megismért, világos okok szerint úgy tudja alkalmazni, hogy e'ből gyógyulásnak kelljen következni, az az, meg tudja határozni akármely esetben mind a' művelet módjánál fogva legegyezőbb gyógyszernek illőségét (gyógyszerválasztás, jelentet), mind annak szorosan megkivántató mennyiségét (helyes adag) és az adag ismétlésének szükséges idejét; — végtére ha minden esetben ismeri a' gyógyulás akadályait, 's ezeket, hogy a' gyógyulás tartós legyen, el tudja hárítani: ekkor ő czélarányosan és alaposan ért a' művelkedéshöz és igazi gyógyászt.

4. §.

Ó egyszer'smind egészség-megtartó is, ha az egészséget rontó és betegséget nemző 's ápoló dolgokat ismeri, és ezeket az egészséges emberektől el tudja távoztatni.

5. §.

Azt bizonynyal tudjuk, hogy akármely betegség is az emberi életműség belsejében valamely változást tegyen föl, de a' melyet a'ból, mit a' kórtündék árulnak el (más féle jelekkel pedig nem birunk a' nemsebészi betegségekben), az értelem csak homályosan és csalékonyul sejdithet, hanem ezen belső láthatatlan változásnak mivoltát magában megfogni és akármely másféle módon csalódás nélkül megösmerni lehetetlen.

6. §.

A' mi belül láthatatlanul betegesen megváltozott, és a' mit érzékeink által mintlétünkben kivül megváltoztat észrevehetünk (a' kórjelek öszvesége), azok teszik együtt a' teremő Mindenhatóságnak látása előtt azt, mit betegségnek, kórnak, nevezünk; de a'

betegségnek az orvos felé fordult oldalát csak a' kórjelek együttlése teszi, és csak ezt veheti ő észre, 's ez az a' legnevezetesebb, a' mit neki a' betegségről tudnia lehet és kell a' gyógyítás végett. 1)

7. §.

A' gyógyításra az orvosnak melléksegedelmű szolgálnak: a' forró betegségek hívóleges gerjesztésének környülményei, valamint a' huzamos sinlegnek azon legnagyobb jelentésű időpontjai, melyek az ő lefolytának rajzából huzattak ki; e'ként kitapogathatjuk a' sinlegnek alapokát, mely többnyire valamely idült gerjen alapodik, midőn egyszer'smind a' kiösmérhető testi tulajdonságára a' (főképp idült) betegnek, az ő kedvélyi és lelki béllégére, az ő fog-

- 1) Nem tudom azért, miként történhetett, hogy a' betegégnél a' kórjelekre nem figyelvén, vagy a' gyógyításban azok szerint magát nem alkalmazván, mint juthatott valakinek eszébe hogy azt, a' mi a' betegségben gyógyítani való, csupán az életműség elrejtett 's megismérhetetlen belsejében kelljen keresni és lehessen feltalálni, azt költvén dicsekedve és nevétségesen, hogy ezt a' láthatatlan bent megváltozott mit a' kórjelekre való különös ügyelés nélkül is megismérhetni 's orvosságokkal ismét rendbe hozhatni, és hogy ez legyen az egyedül bizonyos és okoskodmányos orvoslás.

Hát a' jelekből a' betegségekben érzékieleg megismérhető mi nem egy e a' belsőképp magában megismérhetetlenül? Ez nem a' tőlünk elérhetetlenül ismeretlen oldala-e csupán, amaz ellenben, az ép érzékektől nyilván és bizonyossággal észrevétethető, nekünk a' természetűl egyedül gyógyítás-tárgyul előmutatott, oldala-e ugyanazon betegségnek? Ki bizonyíthatja-be az ellenkezőt? Nem a' kábasággal határos e tehát, a' betegségnek megismerhetetlenül láthatatlan, belső állapotját, az úgynevezett prima causa morbi-t, venni fel gyógytárgyul; ellenben pedig ugyanazon betegségnek érzékieleg 's világosan észrevétethető oldalát, a' hozzánk érthetőleg szóló kórjeleket, mint gyógytárgyat, el nem fogadni és különösen megvetni? *)

- *) „Az életműség belsejében elrejtett állapotokat fürkésző orvos naponként hibázhatik, a' hasonzenvencc ellenben, ha ő a' kórjelek sorából készült kórképet szorgalommal fölveszi, biztosabb kalauzra akad, és ha az diszlett nekie, hogy a' kórjeleknek egész sorát elháríthatta, úgy ő bizonynyal a' betegségnek belső rejtett okát-is meggyőzte.“ (Rau a. e. h. 103. l.)

lalatosságaira, életmódjára, szokásaira, polgári viszonyaira, életkorára, nemi munkálódásaira 's a' t. szükség tekintenünk.

8. §.

Az előítéletlen természetbuvár — ösmervén az érzékfölötti, nem a' tapasztaláson épülő, feszegetéseknek semmiségököt — nem vesz, birjon bár a' legeléesebb észszel, akármely egyes betegségen is egyebet észre, mint a' testi és lelki mintlétnek kívülről érzékiileg megösmérhető változásait, a' betegség tündéit, tüneményeit, kórjeleit, az az, a' mostan betegnek előbbi egészséges állapotjától való eltéréseket, melyeket a' beteg maga érez, a' körülállók rajta észrevesznek, és az orvos tapasztal. Mind ezek az észrevétethető jelek a' nyavalyát egész kiterjedésében tüntetik elő, az az, együtt véve azok teszik egyetlenegy gondolható képét a' betegségnek.

9. §.

Mivel akármely betegségen is, melynél 'semmi ötöt nyilván szerző vagy ápoló ok (causa occasionalis) nincs hogy elmozdítassék 1), egyebet a' kórjeleknél észre nem vehetni; tehát, egyszer'smind a' talán jelen gerjre és az egyébb mellékkörnyülményekre (7. §.) tett figyelem mellett, egyedül a' kórjeleknek kell tenniök azt is, a' mi által a' betegség a' maga gyógyítására való orvosságot megkívánja, és kimutathatja, — tehát a' kórjelek együttségének, a' betegség belső mi volta eme kifelé fordult képének kell lenni legfőbb, sőt azon egyet-

1) Hogy minden értelmes orvos ezt fogja először elhárítani, magától értetődik; ilyenkor aztán a' rosszullét rendszerint magától enyhül. Ő a' szemlobot okozó szálkát a' szarvhártyából kifogja rántani, a' fenével fenegető igen szoros lekötésén a' sebzett tagnak tágitani, azt ügyesebben fogja föltenni, az ájulást okozó sértett üteret ki fogja takarni, és leölni, a' lenyelt szépnőnyebogyókat 's a' t. hányással fogja kivetetni, a' test nyílásaiba (orr, garat, fül, hucső, végbél, tenyészrészekbe) jutott idegen álmányokat kifogja húzgatni, a' hólyagkövet szétmorzsolni, az újszülött benöve maradt alfélet kinyitni, 's a' t.

len egy dolognak, a' mi által a' betegség tudunkra adhatja, melyik gyógy-szerre legyen szüksége, ez az egyedül, a' mi a' legillőbb segédszernek választását meghatározhatja — tehát egy szóval, a' kórjelek együttlésének 1) kell lenni azon legfőbb, és egyetlenegy dolognak, a' mit a' gyógyművésznek minden kör esetben megismérnie és művészsége által elhárítania kell, hogy az meggyógyúljon és egészségre változzék.

10. §.

Nem gondolhatni, és semmi tapasztalás által a' világon be nem bizonyíthatni azt, hogy a' betegség minden kórjeleinek, és az észrevétethető tünetények egész összességének elenyészése után valami fönmaradjon, vagy maradhasson egyeb az egészségnél, úgy hogy a' beteges változás a' test belsejében eltörületlen maradt volna.

11. §.

Ama belső, láthatatlan beteges változás, és a' kívülről észrevétethető betegségbeli kórjeleknek összessége tudni illik oly szükségképp függőnek egymástól, 's az egész betegséget egész körletében oly egygyé teszik, hogy ezeknek amazzal egyszer'smind kelljen támadniok és enyészniök, egyszer'smind együtt jelenlenniök, 's egyszer'smind együtt el is tűnniök, úgy hogy, a' mi a' nyuvalyához tartozó észrevehető kórjeleknek sorát támasztani képes, ugyanannak egy-

1) Sok orvosok, mivel másként nem tudtak magokon segíteni, majd mindenkor azon igyekeztek, hogy a' betegségekben a' többféle kórjelek közül gyógyszereikkel ez vagy amaz egyes kórjelen segíthessenek, 's azt, ha lehet, elnyomhassák — a' mi oly egyoldalúság, mely a' kórtündés gyógy-mód név alatt igazságosan közönséges megvettetést támasztott, mivel általa nemcsak semmit sem nyerhetni, de sokat árthatni is. Egy egyes kórjel a' többi jelenlévők közül oly kevésé maga a' betegség, valamint egyik láb nem maga az ember. Ezen bánás a'nál megvethetőbb volt, mivel az oly egyes kórjelt csak ellenkező (tehát csupán ellenszenven és palástoló) szerrel akarták elmellőzni, melyre az rövid enyhülés után későbbben a'nál gonoszabbá lesz.

szer'smind az e'höz kapcsolt (a' betegség külső jeletétől elválhatatlan) belső beteges változást is kellett nemzenie — másként a' kórjelek meg nem jelenhetnének, — és hogy következőleg, mi az észrevehető kórtündékek együttlését eltörli, ugyanannak egyszer'smind a' beteges változást is el kellett törölnie az életműség belsejében, mert az elsőeknek semmivélételök az utolsónak elenyészése nélkül se nem gondoltathatik, sem akármely tapasztalás által a' világon magát nyilvánvá nem teszi. 1)

12. §.

Minthogy a' gyógyításban az észrevétethető kórbeli történetek és jelek egész öszveségének elhárítása által egyszer'smind a' betegségnek alapúl szolgáló belső változás is — tehát mindenkor a' nyavalya egésze — enyésztetik el, e'ből az következik, hogy a' gyógyásznak csupán a' kórjelek öszveségét kelljen elhárítania, hogy e'vel egyszer'smind a' belső megváltozást is — tehát a' betegségnek egész voltát, a' nyavalyát magát, elhárítsa, és semmivé tegye. A' semmivé tétetett betegség pedig a' helyreállott egészség, legfőbb 's egyetlen célja azon gyógyásznak, ki rendeltetését a' maga hivatalának ösméri, mely nem a' tudósan pengő fecsegésben, hanem segítségben áll.

13. §.

E' kétségtelen igazságból, hogy a' kórjelek ösz-

-
- 1) Gyakran megesett már, hogy egy sejtésféle álmódás, babonás képzelődés, vagy valaki halálának bizonyos napon vagy órákor elmúlhatatlan leandóságéről tett pompás jövendölés, a' megmondott órára nem csak a' származandó és öregbedő betegségnek vagy közelgető halálnak minden tündeit, hanem a' halált magát is elő hozta, a' mi a' (kívülről észrevétethető állapotnak megfelelő) belső változásnak egyidőbeli megtörténeése nélkül nem lehetett; — és viszontag az e'féle esetekben, ugyan azon okból, egy mesterséges ámitás vagy ellenkező lebeszélés néha minden halált hirdető betegségjeleket ismét elűzött, 's így az egészséget egyszerre visszahozta, a' mit ezek az erkölcsi gyógyszerek a' halálszerző belső beteges változásoknak elenyésztesők nélkül nem tehetek volna.

veségén kívül, a' betegségekben semmiképpen nem találhatni föl egyebet, a' mi által ezek segítségre való szükségöket kijelenthetnék, ellenmondhatatlanul következik, hogy akármely egyes kóresetben is csupán az észrevett körjelek öszvesége teheti egyedül a' J e l e n t é s t, utasíthat egyedül a' választandó gyógyszerre.

14. §.

Igy, a' nyavalyák nem lévén egyebek az egészséges ember hogylétének változásainál, melyek a' körtündék által jelentik-ki magokat, és a' gyógyítás is csak a' beteg hogylétének egészséges állapotra való változtatása által eshetvén meg, kiki könnyen átlátja, hogy a' gyógyszerek semmiképp nem gyógyíthatnák meg a' betegségeket, ha azokban az embernek érzeményekből és munkásságokból álló hogylétét megmásítható erő nem volna, sőt hogy csupán e'ben az emberi hogylétet megváltoztatható erejükben kelljen szükségképp az ő gyógyerejöknek állani.

15. §.

Ezt a' gyógyszerek belső mivoltában rejtezett, majd lelki erőt az emberi hogylétet megváltoztatni (és így betegségeket gyógyítani), magában, csupán értelmünk erőlködése által sehogy sem ösmerhetjük meg; csupán az emberi mintlétre történt behatásokkor megjelenő tünetényeiből lehet azt a' tapasztalásban, és pedig világosan, észrevenni.

16. §.

Ha tehát, mit senki sem tagadhat, a' gyógyszerekben lévő gymivoltot magában meg nem ösmerhetni, és a' tiszta kísértésekben is az orvosságokon a' legélesebb érzékű természet-buvár sem vehet észre egyebet, a' mi azokat orvosságokká vagy gyógyszerekké tehetné, mint azon erőt, mely az emberi testnek mintléteben ama szembetűnő változásokat okozhatja, különösen pedig az egészséges embert hogylétében megmásíthatja és rajta's benne több, meghatározott körjeleket támaszthat, következik, hogy,

ha az orvosságok gyógyszerképp működnek, szint-
 úgy csak e'vel, az emberi mintlétet saját kórjelek ger-
 jesztésénél fogva megváltoztató, erejökkel gyakorol-
 hatják gyógyító tehetségöket, és hogy ennél fogva
 nekünk azon beteges történetekhez, melyeket az or-
 vosságok az egészséges emberben támasztanak, mint
 belső gyógyerejöknek egyedül lehetséges kinyilatko-
 ztatásaihoz kelljen magunkat tartanunk, hogy kitapo-
 gathassuk, mindenik gyógyszer mily betegség nemző
 erővel, az az egyszer'smind, mily kórgyógyító hata-
 lommal birjon.

17. §.

De mivel a' betegségeken semmit sem mutathat-
 ni, a' mit rajtok, hogy egészséggé változzanak, el
 kellene háritani, mint az ő tündéiknek és kórjeleik-
 nek öszveségét, és a' gyógyszerek sem mutathatnak
 egyéb gyógyerejűséget, mint hajlandóságokat az e-
 gészségeseknél kórjeleket nemzeni, és a' betegek-
 nek azokat elhárítani, tehát következik egy felől, hogy
 az orvosságok csak az által válnak gyógyszerekké, s
 tehetik semmivé a' betegségeket, mivel az orvosság
 bizonyos állapotoknak és kórjeleknek gerjesztése ál-
 tal, az az bizonyos művészi kórállapotnak nemzése
 által, a' már jelen kórjeleket, t. i. a' gyógyíttatandó
 természetes kórállapotot, elhárítja és törli; — más
 felől pedig következik, hogy a' gyógyíttatandó be-
 tegség kórjeleinek öszveségére nézve oly gyógyszert
 kelljen keresni, mely (mint a' tapasztalas mutatni
 fogja, valjon a' hasonló vagy ellenes gyógyszer okoz-
 ta kórjelek által 1) lehet-e legkönnyebben, legbizo-

-
- 1) A' gyógyszereknek még, eme kettőn kívül, lehetséges hasz-
 náltatások módja a' betegségek ellen (a' különösen ves-
 út mód), melyben a' kórállapottal semmi különös öszve-
 köttetésben nem lévő kórjelű, tehát a' betegség okozta kór-
 jelekhöz se nem hasonló, se nem ellenes, hanem egészen
 idegennemű, orvosságok rendeltetnek, nem más; mint
 főlebb a' bevezetésben (I. Tekintet az eddigleni
 gyógytanóda különösen vére) megmutattam, mint
 az esztelen, csak tengődő életerőnek, magá-
 ra hagyva, akármely áldozatokkal történjék
 is az meg, maga magát a' betegségekből meg-

nyosabban és legtartósabban a' betegség szerzette kórjeleket elhárítani, és egészséggé változtatni) hasonló vagy ellenkező kórjeleket hozhat elő.

18. §.

Úgy de a' tiszta tapasztalásból, és szoros kísértésekben mindenütt az sül ki, hogy az ellenes gyógyszer-szülte kórjelek által (az ellenszenves vagy palástoló utmódban) a' tartós betegség okozta kórjelek, oly kevéssé hárítatnak el, és tétetnek semmi-vé, hogy ezek inkább, egy kis rövid úgylátszó enyhülés után, csak annál nagyobb mértékben ütnek ki, és nyilván megroszabbulnak (lásd az 54—56 és 65. §).

19. §.

Nem marad tehát föl egyéb segíthető használtatás-módjok az orvosságoknak a' betegségek ellen, mint a' hasonzenves mód, mely szerint a' köreset jeleinek özsvésege ellen egy oly gyógyszer keresztek, melynek minden (az egészséges embereken megbizonyodott mintlétváltoztatásaiknál fogva ösmért) orvosságok között a' köresethez leghasonlóbb művészi kórállapotot nemzeni, ereje és hajlandósága van.

20. §.

Már pedig a' győgyművészségnek egyetlen's csallhatatlan jósója, a' tiszta tapasztalás 1) minden gon-

s szabadítani való már magában is igen tökélytelen törekedéseinek szinte tökélytelen utánozása, tehát a' nyers életerőnek, mely életmőségünknek csak azért adatott, hogy egészségünkör életünköt a' legszebb öszhangzásban tartsa, de a' betegségekben elváltozván, magát az értelmes győgyász által (hasonzenvesen) ismét az egészségre visszatéríteni engedje, de koránt sem azért, hogy maga magát győgyítsa, mihöz ugyan semmi remekműves ügyességgel nem ért. Azonban e' céléránytalan orvoslása az eddigi győgytanodának szintoly kevéssé maradhat említettlenül, mint az emberiség történeteinek leírásából annak ezer évekig tartó elnyomattatásait az esztelen bitorló országlások alatt, ki nem hagyhatni.

- 1) Nem oly tapasztalást értek, mellyel a' mi közönséges üzönczeink dicsekednek, minekutána több esztendeig egy rakásnyi sokfélekeppen öszvetet: győgyrendelménnyel számos be-

dos kísértéseknél azt bizonyítja, hogy valósággal az oly gyógyszer, melyről bizonyos, hogy az egészséges emberi testre lett behatásakor hasonlóságban legtöbb oly körjeleket gerjeszthet, melyek a' gyógyíttatandó kóresetben találtnak, illendőleg hatalmított, és kissebbített adagban, ezen betegségbeli állapot körjeleinek együttlését is, az az (l. §. 8—11), az egész jelen betegséget, gyorsan, alaposan, és tartósan elhárítja, és egészségre változtatja, és hogy minden gyógyszerek a' magokhoz, hasonló körjeleikre nézve a' lehetőségig, legközelítőbb betegségeket kifogás nélkül meggyógyítják, s közülök egyet sem hagyunk gyógyulatlanul.

21. §.

Ez a' következő, eddig nem ismért, minden igaz gyógyulásnak elejétől fogva alapúl szolgáló, hasonszenves természeti törvényen épül:

A' gyöngébb erőbeli bántalmat az élő életműségben az erősebbik tartósan eltörli, ha ez (fajára nézve attúl különbözvén), hozzá a' maga nyilatkozásában igen hasonló. 1)

tegségek körül forgolódtak, melyeket ők soha szorosan ki nem vizsgáltak, hanem tanodai módon a' körtudományban már megnevezettek közül valóknak tartottak, bennök valamely képzelt kóranyagot látni véltek, vagy reájok más gyanitmányos belső szabdaszertelenséget fogtak. Mindég láttak ők itt valamit, de nem tudták, mit, és oly következtésekre akadtak, melyeket csak egy Isten 's nem ember magyarázhatott volna meg az ismérletlen tárgyra beható sokféle erőkből, oly következtésekre, melyekből semmit sem tanulhatni, semmitsem tapasztalhatni. Ilyen ötven esztendősz tapasztalás meg egyez egy ismeretlen tarka holmikkal tele lévő, szüntelenül forgó, Kaleidoscópba való ötven esztendei hosszú nézéssel; ezerféle mindég változó alakok vagy képek, és semmi számadás rólok!

- 1) Eként gyógyúlnak meg a' külvilági bántalmak és erkölcsi rosszak-is. — Hogyan enyészhetik el a' virradáskor fényeskedő Jupiter az ötet szemlélőnek látidege elől? egy erősebb a' látidegre igen hasonlóan működő hatalom által, a' hasadó napnak világossága által! — Mivel szokták az emberek a' rossz bűzü helyeken orreknak megbántódott idegeit hathatósan megnyugtatni? Pornóval vagy dohányporral, mely

22. §.

Az erősságoknak gyógytehetségök tehát azoknak, a' betegséghez hasonló 's ezt erőre nézve meghaladó körjeleiken épül, úgy hogy minden egyes köreset, csak körjeleinek őszveségét (az emberi hogylétben) leghasonlóbban 's tökélyesebben önként támasztható 's egyszer'smind a' betegségnél erősebb gyógyszer által tétetik semmivé, és háritódik el legbizonyosabban, legalaposabban, leggyorsabban és legtartósabban.

23. §.

Minthogy ezen természeti gyógytörvény a' világon minden tiszta kfsírtésekben 's minden valódi tapasztalásokban, mint tagadhatatlan löttedolog, megbizonyodik, tehát a' tudományos magyarázástól, hogyan történjék ez meg, kevés függ, 's én keves érdemet helyezek az e'féle iparkodásban. A' következőt tekintet mindazonáltal a' legbízhatóbb marad, mert az csupa tapasztalásbeli előrebocsátott igazságokon épül.

24. §.

Mivel minden (nem csupán a' sebészszéghöz

a' szagérzékét hasonlóan de erősebben érdekli! se Muzsika, se nádmészütemény, melyek más érzék-idegekkel állonak őszveködtetésben, nem gyógyítanak meg ezen szaglászeli undort. — Mely ravasszon tudá a' Haddoncz a' veseszőzők közt futónak sziszegő jajgatásait a' körülállók szánakodó füleikből kizárni? a' perregő dobbal együtt süvöltő finom síp által! És az ellenséges agyúknak őnseregében félelmet okozó távoldurrogását? a' nagy dobnak mélyen rendítő dörgése által! A' mit sem a' czifra öltözetek kiosztása, sem akár mely feddés által is ezredében vehető nem vitt volna. — Ugy a' szomorúságot és bánat valamely más új, mással történt, erősebb gyászaset, ha ez csak költött hír lenne is, törli ki az elméből. A' fölöttébb eleven örömből származó ártalmat a' nagy öröme gerjesztő kávéital háritja el. — Az érzésadoktól fogva lassanként inkább 's inkább kénytelen szanyhijányba, és hódoló rabézésbe merült népeket, mint a' Németeket, előbb egy nyugatról jövő sanyargatónak kelle még mélyebben porba tipornia egész a' tűrhetetlenségig; és csak ez által tűnt 's háritódott el azoknak önmagok nem-becsülése; emberi méltóságokat ismét érzeni kezdék, 's fejüket újlag mint német férjfiak föl kezdték emelni!

tartozó) betegség nem egyéb, mint élet-erőnknek érzeményekben és tehetségekben való különös, egyedül erőbeli elváltozotttsága, mely magát érzékiileg észrevevendő kórjelek által adja tudtunkra, tehát ezen betegesen megváltozott életerő egy, az értelmes gyógyásztól hasonszerűen választott gyógyszer-hatalom által egymás, de igen hasonló, valami keveset mégis nagyobb gyógyszer-kórrá változtatik, mely által az előbbeni, természetes, betegesen elváltoztató hatalom, mivel ő mindenkor minden anyag nélkül való merő erőbeli változás volt, megszűnik lenni, a' közben míg a' helyibe következett gyógyszeres kórbántalom, természeténél fogva, az életerő által ismét csak hamar meggyőztetetik, sőt kiirtatik, és ezen a' testet élesztő, s azt megtartó valóság az ő eredeti egészségében és egységében hátramarad. — Ezen, az elhitelre igen érdemes folyamat a' következő alaptételeken épül.

25. §.

Az emberi életműség önnön hogylétében (csak azért is, hogy az adagok elintézése hatalmunkban áll) sokkal könnyebben és erősebben hagyja magát gyógyszerek által megváltoztatni, mint a' természetes kóringerek által — mert a' természetes betegségek a' czélerányos gyógyszer által gyógyítatnak és győztetnek meg.

26. §.

Ezen földi életben az ellenséges részint lélekbeli, részint külvilági hatalmak, melyek betegesártalmoknak mondatnak, nem is bírnak általában azon erővel, hogy az emberi mintlétet betegesen elváltoztathassák 1), hanem mi csak akkor leszünk betegek tőlök,

1) Midőn én a' nyavalyákat az emberi hogylét változásainak (Stimmung) vagy elváltozásainak (Verstimmung) nevezem,

ha életműségünk éppen elő van készítve, vagy elégé alkalmas a'ra, hogy ó a' jelen betegség-ektől megtámadtathassék, és az ő hogylétében el- és megváltoztatván szabadaellenes érzemények, és tehetségekbe tétethessék — ők hát nem minden embert és nem mindenkor betegítenek meg.

27. §.

De egészen másként van a' dolog azon művészi kórhatalmakkal, melyeket gyógyszereknek nevezünk. Minden igaz orvosság tudni illik akármikor is minden körülmények között működik mindenik élőemberre, 's benne a' maga saját kórjeleit (nyilván érezhetőleg is, ha az adag elég nagy volt) fölgerjeszti, úgy hogy nyilván akármely élő életműségben is mindenkor és tellyességgel (föltétel nélkül) meg kelljen a' gyógyszerkórnak fogannia, 's arra mintegy elragadnia, a' mi, mint mondtuk, a' természetes betegségekkel éppen nem történik.

28. §.

Ennél fogva minden tapasztalásokból tagadhatatlanul kiséül, hogy az emberi test a' gyógyszeres erőktől sokkal hajlandóbban és könnyebben hagyja magát ingereltetni 's a' maga mintlétét elváltoztatni, mint a' betegítő ártalmaktól és fertező gerjektől, vagy a' mi egyet teszen, hogy a' betegítő ártalmaknak csak aláhelyezett és föltételes (bedingt) gyakran igen föltételes; a' gyógyszeres erőknak pedig általános, határtalan, amazokénál sokkal nagyobb, hatalmok van az emberi hogylétnek beteges elváltoztatásában.

távol legyen, hogy én általában a' betegségnek, vagy különösen valamely egyes kóresetnek, belső természetéről természetfölbírt magyarázatot adni akarjak. Eme kifejezéssel csak azt kívánom jelenteni, hogy a' betegségek, a' mint megvagyón mutatva, mik nem legyenek és nem lehetnek, nem az anyagos test-állománynak munkaműves vagy vegyálésbeli változásai, és nem valamely anyagos kórmitől függő — hanem csupán lelki, erőbeli elváltozásai az életnek.

29. §.

Azonban a' gyógyszererek által eszközöltetendő művészi betegségeknek nagyobb erejűségük, nem egyetlen egy föltétel a' természetes betegségek gyógyúlhata sokra. A' gyógyításra bizonyosan megkívántatik még, hogy az orvoságok a' gyógyíttatandó betegséghöz mennél hasonlóbb művészi betegséget támaszthassanak az emberi testben, hogy ama nagyobb erejűséggel párosult hasonlóság által a' természetes nyavalya helyébe léphessenek 's ezt e'képpen kiolthassák. Ez oly igaz, hogy valamely régibb betegséget más újonnan odajáruló hasonlatlan betegség által, ha ez még oly erős is, maga a' természet sem gyógyíthat meg soha, valamint az oly orvoságokkal eszközöltött gyógybanások sem, melyek semmi hasonló beteges állapotot nem gerjeszthetnek az egész testben.

30. §.

Hogy ezt megvilágosítsuk, három különböző esetekben fogjuk megtekinteni mind a' természetben való folyamatot az emberben öszvetalálkozó két természetes, egymáshoz hasonlatlan, nyavalyáknál, mind a' szokott kórörvosításoknak kimenetelét, oly különösen illetlen szerekekkel, melyek a' gyógyíttatandó betegséghöz semmi hasonló mesterséges kórállapotot nem hozhatnak elő, a' honnét ki fog tetszeni, hogy maga a' természet sem elegendő, valamely nem hasonlószenves bár erősebb nyavalya által is, egy már jelen hasonlatlan betegségnak elhárítására, valamint a' még oly erős gyógyszerekkel való hasonlószenvtelen élés sem gyógyíthat meg soha is valamely betegséget.

31. §.

I. Az emberben öszvetalálkozó, egymáshoz nem hasonló, nyavalyák vagy mind a' ketten egyenlő erősségűek, vagy pedig a' régibb az erősebbik; ekkor az újat a' régi visszatarthatja, és nem eresztí a' testhöz. A' ki már valamely súlyos idült nyavalyában szenved, arra a' mértékletes öszi vérhas vagy más

járványkór el nem ragad. A' levantai dögkór, L a r r e y 1) szerint, nem jő oda, hol a' súly uralkodik, és a' bőrzuzmos személyekre sem ragad el. Az ehaga. J e n n e r k é n t nem hagyja megfogonni a' véghimlő-oltást. A' fekélyes tüdő-kórságosakra a' nem igen erőszakos járványos lázok el nem ragadnak, von Hilde n b r a n d szerint.

32. §.

Eként a' szokásbeli orvoslásnál a' gyógyulatlan marad a' régi idült betegség, és úgy a' mint volt, ha azt a' szokott gyógymód szerint külön-szenyesen az az oly szerekekkel, melyek magoktól az egészséges emberekben a' nyavalyához hasonló hogylétbeli állapotot nem tamaszthatnak, fölöttébb erőszakosan nem orvosolják, bár az orvoslás esztendőig tartott is. Ezt az üzöncheztségben naponként láthatni, és nem szükséges példákkal békonyítani.

33. §.

II. Vagy az új nem hasonló betegség erősebb. Itt azt, melyben eddig a' beteg sínlódott, mint gyöngébbet, a' hozzá járuló erősebb nyavalya félre veti, és mind addig fölfüggeszti, míg az új ismét le nem folyt vagy meggyógyult, a' mikor aztán a' régi áll elő gyógyulatlanúl. Két nyavalyatörte gyermekek a' fejkoznak (tinea) rajok ragadása után a' nyavalyatörésektől megmenekedtek, de mi-helyt a' fejküteg megint eltűnt, a' nyavalyatörés újra megjelent mint annak előtte, T u l p i u s 2) észrevetele szerint. A' rüh, miként S c h ö p f 3) látá, a' súlynek bekövetkezésével elenyészett, de ismét visszatért a' súlynek meggyógyulása után. Nem kü-lömben a' fekélyes tüdőkor is elállott, a' mint a' he-teget egy erőszakos hagymáz elővette, de ennek le-folyta után amaz ismét útjára indult 4). — Ha a' tü-

1) Mémoires et observations, a' Description de l' Egypte-ben, Tom. I.

2) Obs. lib. I. obs. 8.

3) Hufeland, Journal, XV. n.

4) Chevalier in Hufelands neuesten Annalen der französischen Heilkunde. II. I. 192.

dőkórhoz dörjültség járul, ez amazt minden körjeleivel együtt elhárítja; de ha a' dörjültség elmúlik, akkor a' tüdőkor tüstént visszatér 's halált okoz 1) — Ha a' kanyarók és emberhimlők egyszer'smind uralkodnak 's mindenik ugyanazon gyermekre ragadott el, akkor a' kiütött kanyarókat, az osztán rajta megjelenő emberhimlők félbe szokták szakasztani lefolyásokban, melyet el sem kezdhetnek ismét előbb, míg a' gyermek-csécsek be nem gyógyultak; de a' beoltás után kiütött emberhimlőket is fölfüggeszték néha az ilykor megjelenő kanyarók négy napig, mint ezt Manget 2) észrevette, melyeknek lehámlások után a' himlők ismét követék lefolyásokat. Ha beoltott emberhimlők már hat napig meg voltak is fogadva, 's most a' kanyarók kiütöttek, azonnal megállapodott az oltás helyeinek gyúladása, és a' himlők nem üténék-ki előbb, míg a' kanyarók hét napi lefolyásokat el nem végezték 3). Az emberhimlők beoltása után negyedik vagy ötödik napon egy kanyarójárvány alatt sokakon kanyarók támadtak, és a' himlők kiütését megakadályozták, és csak azoknak tökélyes elmúlások után jelentek meg a' himlők, és jól végződtek 4). Az igazi, sima, orbáncznemű Sydenhamtól 5) leiratott, 's torokgyikkal járó bíborláz negyed napon a' tehénhimlők kiütése megátá, melyeknek tökélyes végződésével a' bíborláz újra megjelent; de viszontag, mivel mindketten egyenlő erővel látszanak birni, a' tehénhimlőt is nyolczad napon a' kiütött igazi, sima, Sydenhamtól leirt bíborláz elakasztá, 's annak piros udvarát elenyészté, míg a' bíborláz el nem múlt, midőn a' tehénhimlő mingyárt folytatá útját végig 6). A' kanyarók

1) Mania phthisi superveniens eam cum omnibus suis phoenomenis aufert, verum mox redit phthisis et occidit, absente mania. Reil, Memorab. Fasc. III. v. l. 171.

2) Lásd Edimb. med. Comment. I. Rész. I.

3) John Hunter, über die vener. Krankheiten 5. l.

4) Rainey in Med. Comment. of Edimb. III. l. 480.

5) Ezt Withering és Plenciz is derekasan leirták, de ez a' vörnyeghimlőtől (Purpurfriesel, rother Hund), melyet szintegy bíborláznak szoktak nevezni föltöttebb különbözik.

6) Jenner, lásd medicinische Annalen 1800. Aug. l. 747.

felfüggeszték a' tehénhimlőket; nyolczad napon, midőn a' tehénhimlők tökélyességökhöz közel voltak, kiűtének a' kanyarók, a' tehénhimlők e'kor megállapodtak, és csak a' kanyarók lehamlása után követék a' tehénhimlők ismét útjokat egész végig, úgy hogy ezek tizenhatod napra olyak valának, mint máskor, a' tizediken, a' mint Kortum látá 1.)

A' már kiűtött kanyaróknál is megfogant a' tehénhimlő-oltás, de lefolyását csak a' kanyarók elenyészésével követé végig, a' mint szintén Kortum bizonyítja 2).

Magam is láték egy Fültőmirigydagaszt (a n-gin a parotidea) eltűnni azonnal, a' mint a' védhimlő-oltás megfogant, és tökélyességökhöz közelített; s csak a' tehénhimlőnek tellyes lefolyta és piros udvarának elenyészte után tért ezen lázos, saját gerjből eredő, fül- és alsó áll-mirigydagaszt ismét vissza, s követte hétnapi lefolyásának idejét.

És így függesztik föl magokat minden egymáshoz nem hasonló nyavalyák, az erősebbik a' gyöngébbet (ha, mint a' forró betegségeknel ritkán történik, nem szöveköznek) de egymást soha sem gyógyítják meg.

34. §.

Ezt mégis a' közönséges gyógytanoda oly sok évszázadokig elnézte; látá, hogy maga a' természet sem gyógyíthat meg valamely nyavalyát egymás, bár még oly erős, betegségnak hozzájárulása által is, ha az odajáruló baja' testben már meglévőhöz hasonlóan. Mit gondolhatni felőle, hogy mégis folytatá a' betegségeket különösen szerekkel orvosolni i. i. oly orvosságokkal, és rendelményekkel, melyek Isten tudja, minő? de szinte mindég a' gyógyítandó nyavalyához csak hasonlólatlan betegség-állapotot támasztható, erővel birtak? És ha az orvosok eddig szorosan nem vizgálták is a' természetet, még is orvoslásoknak nyomorúlt következtetéseiből kitudhatták

1) Hufelandnál, Journal der praktischen Arzneikunde XX. sh. l. 30.

2) A' m. h.

volna, hogy észéránytalan, hamis úton jártanak. Nem látták-e, midőn, a' mint szoktak, valamely húzomos betegség ellen e'féle megtámadó különsszenves gyógybándással éltenek, hogy ez által csak az eredetihöz hasonlatlan műkört okoztak, mely, csak a' meddig tartott, hallgattatta-el az eredeti nyavalyát, csupán elnyomá, csak fölfüggeszté azt, de mely mégis tüstént ott termett ismét, de ott is kelle termenie, mihelyt a' beteg elerőtlenedése többé meg nem engedte az életnek különsszenves megtámadtatásait továbbá folytatni? Így a' gyakran ismételt, erőszakos hashajtók által ugyan a' rühküteg csak hamar elenyészik a' bőrről, de ha a' beteg a' reá tolt (hasonlatlan) belnyavalyát többé ki nem állhatja, és a' széksiettetőket többé be nem veheti, akkor, vagy mint az előtt újra virágzik a' bőrküteg, vagy pedig a' belső rüh valamely gonosz körjelle fejlődik, midőn aztán a' beteg, a' maga nem kevesedett eredeti baján kívül, még fájdalmasan fölbomlott emésztést, s erejének veszteségét nyeri ráadásul. Ugy, midőn a' közönséges orvosok valamely időlt nyavalyának eltöröltetése végett, a' test külsején művészi bőrfekélyeket és katicákat tartogatnak, ezélfokt ugyan ők ez által soha sem érhetik-el, a' nyavalyát soha meg nem gyógyíthatják, minthogy ezen művészi bőrfekélyek a' belső szenvhöz képpent egészen idegének és különsszenvesek; de mivel a' több katicák által okozott inger olykor erősebb (hasonlatlan) baj, mint a' testben lévő nyavalya, ezt amazok gyakorta egy időre elhallgattatják s fölfüggesztik. De csak fölfüggesztik ám, és pedig a' betegnek lassanként való elfonnyadásával. A' katicáktól évszámra elnyomott nyavalyatörés mindég s rosszabbulva tért vissza, mihelyt amazokat behagyták gyógyúlni, miként Pechlin 1) és mások bizonyítják. Azonban a' hashajtók a' rühre, és a' katicák a' nyavalya törésre nézve nem idegenebb-nemfő, nem hasonlatlanabb elváltóztató hatalmak, nem különsszenvesebb gyógyításbeli szerek, mint a' szokásban lévő, öszvehordott ismeretlen sze-

1) Obs. phys. med. lib. 2. obs. 50.

rekéből kevert, rendelmények a' többi nevezhetetlen, számtalan körképekre nézve az eddigleni üzöntségben. Ezek is csupán elgyöngítik, nyomják 's fölfüggesztik kevés ideig a' betegségeket, a' nélkül hogy azokat meggyógyíthatnák, sótt, mint gyakran megösis, a' sokáigtartó velek-élés új betegséget ragaszt a' régi bajhoz.

85. §.

III. Vagy az új betegség, minekutána az életműségre sokáig hatott volna, végtére a' régi hozzá hasonlatlanhoz járúl's ezzel egy szövökzött nyavalyát képel, úgy hogy közülök az életműségben mindenik tulajdon tájat, az az, a' különösen neki rendelt életműveket, és mintegy csak a' tulajdonképp nekje szánt helyet, foglalja el, a' többit pedig a' másik hozzá hasonlatlannak engedi által. Így lehet a' bujasenyves még rühössé is, és viszont. Ezek mint két egymáshoz hasonlatlan nyavalyák egymást el nem háríthatják, meg nem gyógyíthatják. Eleintén, míg a' rüh uralkodni kezd, a' bujasenyves körjelek hallgatnak és fölfüggesztődnek, de időjártával (minthogy a' bujasenyv legalábbis van oly erős mint a' rüh) ösvetársalkodnak, 1) az az mindenik csupán a' neki szánt részeket foglalja el az életműségben, és a' beteg ez által betegbé lett 's nehezebben gyógyítatik meg.

Mikor az egymáshoz hasonlatlan forró ragálykórok p. p. az emberhimlő és kanyaró, ösvetalálkoznak, mint előbb mondtuk, egymást föl szokták függeszteni; voltak mindazáltal e'féle erőszakos járványok is, melyekben, de ritkán, két ily nemű hasonlatlan betegségek egy 's ugyanazon testen jelentek meg, 's

1) Az ily nemű szövökzött betegségeken eszközlött kísérményeim és gyógyításaim után végtére meg vagyok erősen győződve, hogy azok nincsenek mintegy eggyé olvadva, hanem ilykor azok az életműségben csak egymás mellett tanyáznak, mindenik a' neki szánt részekben, mert mind a' kettőt meggyógyíthatni tökélyesen, ha ellenök a' legjobb higanykészítményt rühgyógyító szerekekkel annak idejében fölvaltva, legillőbb adagban és készítés szerint adjuk.

így magok közt rövid időre mintegy öszveszőveközték. Bizonyos járványban, hol az emberhimlők a kanyarókkal egyszer'smind uralkodtak, 300 esetek közül, melyekben ezen nyavalyák egymást kikerülték, vagy fölfüggeszték, és a' kanyarók a' himlők kiütése után 20 nappal, a' himlők pedig a' kanyarók kiütése után 17, 18 nappal támadtak csak meg az embert, úgy hogy az elsőbbik nyavalya előbb egészen lefolyott, még is volt egy oly eset, melyben Russell P. 1) mind a' két hasonlatlan betegséget ugyan azon személyen egyszer'smind vette észre. Rainey 2) két leányon az emberhimlőt és kanyarót együtt látta. Maurice J. 3) azt állítja, hogy egész üzőnczségében csak két ily esetre akadott. Hasonlót találni Eftmüllernél 4) is, és még néhány keveseknél. Zencker 5) a' kanyaró és vörhönyhimlő (Purpurfriesel) mellett is látá rendesen lefolyni a' tehénhimlőt.

A' tehénhimlők egy bujasenyvnek higanyos orvoslásakor is csendesesen követék útjokat, mint Jenner látta.

36. §.

A' természetes, egymással ugyanazon testben öszvekapcsolódó és e'ként szöveköző nyavalyáknál fölötté sokkal gyakorabbak az orvosnak szokott művészsége által okozott kórszövmények, melyeket a' czéleránytalan orvosi gyógybánás (a' különösenes gyógy mód) az illetlen gyógyszerekkel való hosszas élés által szokott okozni. A' természetes nyavalyához aztán, melynek gyógyíttatnia kellene, az ide nem illő gyógyszernek sokáig tartó ismételtetése által, a' szer saját erejének természetéhez képpest várandó új kórálapotok járúlnak, melyek a' hozzájuk nem hasonló idült bajjal (melyet ezek hasonféle elleninger által, az az ha-

-
- 1) L. Transactions of a soc. for the improvem. of med. and chir. knowl. II.
 - 2) L. Med. Commentarien von Edimb. III. I. 480.
 - 3) L. Med. and. phys. Journ. 1805.
 - 4) Opera, II. P. I. C. 10.
 - 5) Hufeland' Journáljában, XVII.

sonszenvesen meg nem gyógyíthattak) lassanként össze-
 vepárosodnak és szöveköznek s' a' régihez új, hason-
 latlan, művészi, idültféle nyavalyát ragasztanak, 's
 így az eddig egyszerűen beteget kétszeresen beteggé,
 az az, sokkal betegébbé és gyógyíthatatlanabbá te-
 szik. Ide tartoznak több, az orvosi naptárokban ta-
 nácskérdés végett fölhozott kórosétek, valamint más,
 az orvosok irományaikban elbeszelt, kértörténetek is
 bebizonyítják azt. E'félék ama' gyakor esetek is, me-
 lyekben a' bujasenyves rákkór, kivált ha rüh beteg-
 séggel vagy függlysenyves tagárral van szöveközve,
 nagy adagnyi, illetlen, higany-készítményekkel va-
 ló húzamos vagy gyakran ismétlett orvoslás alatt,
 megnem gyógyul, hanem az eddig lassanként táma-
 dott idült higanysinleg 1) mellett az életműségben ma-
 gának helyet foglal, 's így vele együtt gyakorta ki-
 nos szöveközött kórfajta szörnyet képel (melynek kö-
 zönséges neve: álorczás bujasenyv), mely aztán, ha
 egészen gyógyíthatatlanná nem lesz is, de csak u-
 gyan mégis igen bajosan változtathatik egészségre.

37. §.

A' természet maga is hagy, mint mondtuk, ne-
 hány esetekben két természetes betegséget (sőt hár-
 mat is) egy 's ugyan azon testben összejöni. De ez
 a' szöveközés, mit jól meg kell jegyezni, csak oly
 egymáshoz hasonlatlan betegségekkel törté-
 nik, melyek az örök természeti törvények szerint egy-
 mást el nem törülhetik, semmivé nem tehetik, meg
 nem gyógyíthatják, 's pedig úgy, a' mint látszik,
 hogy közülök mind a' ketten (vagy hárman), úgy szól-
 ván, osztozzanak az életműségben, és mindenik a' hoz-
 zá tulajdonképp tartozó részeket foglalja el, a' mint
 ezen betegségeknek hasonlatlanságok miatt, ez meg
 is történhetik az élet egységének megsértése nélkül.

1) Mert a' higany azon körjeleken kívül, melyek a' bujasenyvet,
 mint hasonlót, meggyógyíthatják, a' maga műveletében bír
 még sok más, a' bujasenyvhöz nemhasonlókkal is, melyek,
 ha az orvoslás nagy adagokkal történik, 's kivált a' bujasenyv-
 nek és rühsinlegnek oly gyakor szöveközése mellett, a' test-
 ben új rosszakat és nagy károkat tesznek.

38. §.

De egészen más a' következés, ha az életműségben két hasonló nyavalyák ütődnek össze, az az, a' már jelen betegséghez valamely erősebb hasonló járul. Itt tetszik ki, a' természet folyamata szerint miként eshetik gyógyulás, a' miként kellene annak az emberek által megessnie.

39. §.

Két oly egymáshoz hasonló betegségek se (mint az I. föltétel alatt a' hasonlatlanokról mondtuk) el nem távoztathatják egymást, se (mint a' II. alatt a' hasonlatlanokról megmutattuk) egymást föl nem függeszthetik úgy, hogy a' régi az újnak lefolyta után ismét megjelenjen, és szintoly kevéssé lehet mind a' két hasonlónak (mint a' III. alatt a' hasonlatlanokról meg van mutatva) ugyanazon életműségben egymás mellett maradniok vagy kettős szöveközett nyavalyát alkotniok,

40. §.

Nem! két, fajokra nézve 1) ugyan egymástól különböző, de nyilatkozásaikra meg műveleteikre és a' közölők mindenik által okozott szenvedésekre és körjelekre nézve, egymáshoz igen hasonló betegségek mindég és minden esetben semmivé teszik egymást, mi helyt az életműségben összevetálkoznak, t. i. az erősebbik nyavalya a' gyöngébbet, még pedig ama nem nehezen kitalálható okból, mert (nem úgy, mint két hasonlatlanok, melyek a' szöveközéskor, hasonlatlanságok miatt, a' testben két különböző helyre vehetik magokat) az erősebb, a' másikhoz érkező, kórhatalom műveletbeli hasonlósága miatt, az életműségben ugyanazon részeket támadja meg, még pedig mások fölött azokat, melyek a' gyöngébb köringer által eddig bántattak, mely következőleg nem működhetik többé, hanem kialszik 2); avagy (más szavak-

1) Lásd főlebb §. 21. a' jegyzést.

2) Valamint a' szemünkbe eső, erősebb napsugár által a' mégslángnak képe a' látidegben fölül haladtatván, gyorsan elnyészik.

kal) mivel, mihelyt az eddigleni kórhatalom által elváltozott életerő az új, igen hasonló, de erősebb erőbeli kórhatalomtól erősebben megtámadtatik; ő egyedül ezen utólsótól marad bántva, mi által az előbbeni, hasonló, de gyöngébb, csupán erőbeli, minden anyag nélkül való erőnek meg kell egészen szűnie.

41. §.

Igen sok példákat lehetne előhozunk oly betegségekről, melyeket a' természet hasonló kórjelű betegségek által hasonlószenvesen gyógyított vala meg, ha magunkat egyedül ama (kevés) mindenkor egyenlően maradó, állandó gerjtől származó, 's azért meghatározott nevet érdemlő, nyavalyákhoz nem kellene tartanunk, hogy valami meghatározotról és kétségtelenről szólhassunk.

Szembetűnik ezek között, a' tüzes kórjeleinek nagy száma miatt úgy elhíresedett emberhimlő, mely hasonló kórjeleivel már számos bajokat elhárított 's meggyógyított.

Mily közönségesek az emberhimlőnél a' vakulásig növekedő erőszakos szemlobok, 's ime! az beóltatván De z o t e u x-nél 1) egy sokaig tartott szemgyuladást gyógyítja meg tökélyesen, 's egy máikat L e r o y-nál 2) tartósan.

Két esztendei vakságot, melyet az elnyomasztott fejkosz okozott, az emberhimlő Klein szerint 3), tellyesen elhárított.

Hányszor nem szűlt az emberhimlő süketséget és nehez lehelést! 's ugyan az, legnagyobb magosságra jutván, mind a' két sokaigtartó bajt elenyészteté, miként C l o s s J. Fr. 4) tapasztalta.

A' heredaganat, az igen erőszakos is, gyakor kórjele az emberhimlőnek, 's azért gyógyíthatta meg ez, hasonlóság által, a' bal töknek zúzódástól származott nagy, kemény daganatját, a' mint Klein 5)

1) *Traité de l' inoculation*, 189. l.

2) *Heilkunde für Mütter*, 584. l.

3) *Interpres clinicus*, 295. l.

4) *Neue Heilart der Kinderpocken*, Ulm. 1769. l. 68. és *Specim. Obs. No. 18.*

5) Ugyan ott.

észrevette 's ugyan az egy más természetbuvárnak 1) szemeláltára, hasonló heredaganatot gyógyított meg.

Az emberhimlőnek súlyos történetei közé tartozik továbbá némely vérhasféle hasmenés is, 's ezért gyógyzott meg amaz, mint hasonló kórhatalom, egy vérhaszt W e n d t F. 2) észrevétele szerint. -

A' tehénhimlőkhöz járuló emberhimlőkór, miként tudva van, szintugy nagyobb erőssége mint nagy hasonlósága miatt, az elsőbbeket egészen elenyésztí, hasonszenvesen, és nem hagyja elvégződni; de viszont az érettségéhez közelítő tehénhimlő is, nagy hasonlósága miatt, az utána kiütő emberhimlőt hasonszenvesen legalább sokkal kisebbíti és jobbfélvé teszi, mint M ü h r y 3) és sok mások bizonyítják.

A' beoltott tehénhimlő, melynek nyirkában a' védhimlő-anyagon kívül, még más természetű közönséges bőrkütegnek gyűjtága is vagyon, mely (ritkán nagyobb, gényedő) többnyire kis, száraz, vörös foltokon ülő, hegyes pörsenésekből (pimples) áll, gyakran közbevegyült piros, kerek foltokkal, néha legnagyobb vízketeggel öszvekapcsoltatva, mely küteg nem kevés gyermekeken a' tehénhimlőnek piros udvara előtt néhány nappal, de gyakrabban utána a valósággal meg is jelenik, és kicsiny, piros, kemény bőrfoltokat hagyván maga után, egy pár nap alatt elmúlik; a' beoltott tehénhimlő, mondom, ezen mellék gerjnek hasonlósága által a' gyermekeknek hasonló, gyakorta igen régi és terhes kütegeiket meggyógyítja, minekutána rajtok a' tehénhimlő-oltás megfoganzott, tökélyesen és tartósan a' hasonszenv szerint, miként számos természetbuvárok 4) bizonyítják.

1) Nov. Act. Nat. Cur. Vol. I. obs. 22.

2) Nachricht von dem Krankeninstitut zu Erlangen, 1785.

3) Robert Willan-nál über die Kuhpockenimpfung.

4) Leginkább Clavier, Hurel, és Desormeaux, a' Bulletin des sc. medicales, publié par les membres du comité central de la soc. de médecine du département de l'Eure, 1808. Ismét a Journal de Médecine continué-ban, Vol. XV. 206. l.

A' tehénhimlők, melyeknek saját kórjelők kardaganatot 1) okozni, kiűtvén, egy megdagadt, félig bénult (szélütötte) kart 2) gyógyítottak-meg.

A' tehénhimlővel járó láz, mely a' piros udvar kezdődésével származik, hideglelést gyógyított meg, hasonnszenvesen két személynél, mint az ifjabb Hagede 3) említi; és megbizonyította, mit már Hunter J. 4) megjegyzett, hogy két láz (hasonló betegségek) egy testben meg nem állhatnak egyszerre. — *)

A' kanyaróknak a' lázban és köhögés minéműségében nagy hasonlóságok van a' hökhuruthoz, s e' miatt látá Bosquillon 5), hogy egy járványkor, midőn azok együtt uralkodtak, sok gyermekek kék a' kanyarót akkor állották-ki, a' hökhuruttól ugyanazon járványban menten maradtak. A' kanyarók által mindnyájan s' jövőendőben is mentek maradtak volna a' hökhuruttól, ha ez, a' kanyarókhhoz csak részint hasonló betegség nem volna, az az, ha

1) Balhorn, a' Hufeland' Journalában X. n.

2) Stevenson a' Duncans Annals. of medicine-ben, Lustr. II. Vol. I. 2. osztály No. 9.

3) Über die vener. Krankheit. 4. 1.

*) Az ezen helyt az Organon-nak előbbeni kiadataiban fölhozott példák; húzamos sinlegeknek a' rüh által történt meggyógyulásairól, azon föltalálásoknak és megvilágosításoknak következtetésében, melyeket az idült betegségekről szóló könyvemnek első részében említettem, csak bizonyos tekintetnél fogva vétethetnek hasonnszenves gyógyítások gyanánt. Ezen e'ként elenyésző nagy sinlegek (számos évű, fulladás-sal fenegető szűkmellűségek, és fekélyes tüdőkörok) már kezdetben is rühös eredetük lévén — a' már belsőképp egészen kifejtődött régi rühnek messzére diszlett, életfenegető kórjelei valának, mely az új fertőzéssel előhozott rühkötég által (mint rendszerint e'féle esetekben történni szokott,) a' rühkórnak egyszerű eredeti képére változott, mi által a' régi sinlegek, és az élet-fenegető kórjelek elenyésztenek. Ezen, az eredeti képbe való vissza változás, csak azon tekintetből mondathatik, azon régi, nagyon kifejlődött rüh messzére diszlett kórjeleit meggyógyítani, hogy az új fertőzés a' beteget hasonlíthatatlanul kedvezőbb állapotba helyezi, most már rühellenes gyógyszerek által az egész rühtől sokkal könnyebben megmenekedhetni.

5) Elements de médecine, prat. de M. Cullen, traduits P. II. I. 3. ch.-7.

a' hökhuruttal is, mint az utólsókkal, valamely hasonlító küteg járna. De így a' kanyarók csak sokakat és csak a' jelen járványban menthettek-meg a' hökhuruttól hasonszenvesen.

De ha a' kanyarók főkörjelökre, a' kütegre nézve hasonló nyavalyára akadnak, akkor azt azok ellenmondás nélkül eltűrülhetik, és hasonszenvesen meggyógyíthatják. E' szerint gyógyúlt-meg egy sokáigtartó bőrzuzmó a' kanyarók támadása által tüstént egészen és tartósan 1) (hasonszenvesen), mint K o r t u m 2) észrevette. Egy igen égető, hat esztendő, kásaféle küteg az ábrázatban, nyakon és karokon, mely minden időváltozásra megújult, a' kanyarók hozzá jötte által előbb földagadott bőrzuzmóvá vált; a' kanyarók lefolyta után pedig egészen meggyógyúlt és többé elé nem jött 3).

42. §.

Lehetetlen e'nél világosabb és meggyőzőbb oktatás a' gyógyászra nézve, milyen művészi kórhatalmat (orvosságot) kelljen választania, hogy a' természet folyamatja szerint bizonyosan, gyorsan és tartósan orvosolhasson.

43. §.

A' természet, mint ezen példáknak mindenikéből látjuk, maga sem képes, soha és semmi esetben, de az orvos művészsege által sem, valamely jelenvaló szenvedést és rosszszülletet hasonlatlan, akármely erős, kórhatalommal is eháritani, és meggyógyítani, hanem örök, megmásolhatatlan törvényei szerint csupán csak egy erősebb de hasonló kórjelűvel bírja azt eszközölni, de a' mely törvényekre eddig rájuk nem ösmertek.

44. §.

Még sokkal több e'féle valódi, hasonszenves természeti - gyógyításokra találunk, ha részint a' ter-

1) Vagy legalább csak azon kórjel töröltetett el.

2) Hufeland Journáljában XX. m. 50. l.

3) Rau ab. d. Werth des homöop. Heilverfahrens, Heidelberg 1824. 85. l.

mészet buvárok nagyobb figyelmet fordítottak volna azokra, részint ha a' természet hasonszenves segéd-kórok hijjával nem volna,

45. §.

Magának a' nagy természetnek hasonszenves gyógyeszközü, mint látjuk, szinte csak a' kevés gerjes, helytálló betegségek vannak segítségére, (a' rüh), a' kanyaró, az emberhimlő 1), oly kórhatalmak, melyek részint (t. i. az emberhimlő és kanyaró) mint gyógyszerek veszedelmesebbek és rettentőbbek az általok meggyógyítandó bajoknál, részint olyak (mint a' rüh), melyek az általok végbe vitt gyógyítás után magok is orvoslásra szorúlnak, hogy ismét elháríttassanak; oly két környülmények, melyek a' velők, mint hasonszenves szerekekkel való életet nehezzé, bizonytalanná és veszedelmessé teszik. 'S mily kevés oly kórállapotok vagynak az emberek között, melyek a' himlőben, kanyaróban és rühben hasonló gyógyszerekre találának! A' természet járása szerint tehát csak kevés bajok orvosoltathatnak meg ezen gyanús és bizonytalan hasonszenves gyógyszerekkel, 's azok is csak veszedelemmel és nagy nehezen, mint-hogy ezen kórhatalmak adagait a' környülményekhez képpest nem kisebbíthetni, hanem a' régi hasonló nyavalyában sinlődő, hogy ettől megmenekedjék, az egész veszedelmes és terhes betegséggel, az egész emberhimlő-, kanyaró- (és rüh-) nyavalyával kell hogy elboritassék. És még-is, mint láthatni, szép hasonszenves gyógyításokat mutathatunk elő ezen szerencsés összekeozzanástól, mint ugyanannyi, meg czáfolhatatlan tanúit ama benne uralkodó, nagy, egyetlen természeti gyógytörvénynek: Gyógyítás körjelféle hasonlóság által!

46. §.

Azokból ismeri meg az emberi ügyes ész ezen gyógytörvényt, 's erre elegendők is voltak. Ellen-

1) És azon bőrkütagas gyujtag, mely mellesleg a' tehénhimlő nyirkában találattik.

ben, lám! mennyivel haladja fölül az ember a' nyers természetet az ő vak történeteiben! Hány ezerrel több hasonszenves kórhatalmakkal nem bír az ember szenvedő társainak segítségére, a' teremtesben mindenütt elterjedt orvosságokban! Ezekben ő minden lehetséges műveletű külömbféle kórnemzőkkel bír mind azon számtalan, minden csak kigondolható és gondolhatatlan, természetes nyavalyákra nézve, melyeken azok hasonszenvesen segíthetnek — oly kórhatalmakkal (gyógyszerekkel), melyeknek erejük a' végbement gyógyítási haszonvétel után az életerőtől meggyőzetetvén, önként elenyészik, a' nélkül hogy elűzetetősökre, mint a' rühnek, ismét segítség kellene — oly kórhatalmakkal (orvosságokkal), melyeket az orvos a' végtelenség határáig hígíthat, eloszthat, hatalmíthat és adagjaikat addig kisebbítheti, hogy csak kevéssel legyenek erősebbek, mint a' velők gyógyítatandó, hasonló, természetes betegség, úgy hogy ő ezen meghaladhatatlan gyógymódnál az életműségnek erőszakos megtámadtatására éppen nem szorúl, akármely régi, makacs bajnak tartós kiirtása végett sem, sőt hogy ezen gyógymód a' kínos természetes szenvedésekről a' kívánt, állandó egészségre csak szelid, észrevehetetlen és mégis gyors átalmenetet láttat.

47. §.

Azon napvilágként derengő példák után lehetetlen, hogy az értelmes orvos a' közönséges gyógytudományban azon (különszenves) gyógyszerekkel, melyek a' meggyógyítandó idült betegséggel semmi irányos szenvféle (hasonszenves) viszonyban nem állnak, folytathassa a' testet kiűrités, elleningerlés, elszolgáltatás 's a' t. 1) által az ő legkevesbé beteg részeiben megtámadni, 's e'ként az erők föláldozásával a' beteg romlására az eredetihez képest egészen idegenféle és hasonlatlan kórállapotot okozni a' többnyire ismeretlen gyógyszerekből álló vegyítékek nagy ada-

1) L. fölül a' Bevezetésben, I. Tekintet az eddigleni gyógytanoda különszenvére.

gai által, a' melyekkel élésnek egyebb következtése nem lehet, mint a' mely magát az örök törvények szerint a' fönne említett és minden más esetekben a' világon mutatja, midőn az emberi életműségbe valamely hasonlatlan nyavalya jut a' másikkhoz, t. i. hogy az által az idült betegségekben soha sem gyógyulás, hanem mindég rosszabbulás következik, — tehát semmi más következtése nem lehet, mint hogy vagy (mivel a' természetben való folyamat szerint, az I. alatt, a' testben lévő régibb nyavalya eltéríti a' hozzá járuló hasonlatlan gyöngébbet) a' szelidebb, különösen, bár mely sokáig tartó orvoslás mellett-is, a' beteg elerőtlenedvén, a' természetes betegség úgy marad, mint volt, vagy (mivel a' természet folyamatja szerint a' II. alatt, az új erősebb nyavalya a' már jelen gyöngébb hasonlatlant csak rövid időre teszi ismeretlenné és fölfüggeszti), hogy a' testnek erős, különösen szerekkel tett erőszakos megtámadása által, az eredeti baj, egy ideig távozni látszatván, az azokkal való fölhagyás után hasonló erősséggel tér ismét vissza, vagy (mivel a' természet folyamatja szerint, a' III. alatt, két egymáshoz nem hasonló nyavalyák, ha mindenik huzamos és egyenlő erejű, az életműségben egymás mellé telepednek, és össze szövekeznek) hogy az ily esetben, ha a' gyógyász a' természetes idült nyavalyát ellenes, hasonlatlan kórhatalmakkal és különösen orvosságokkal erőszakos adagokban és sokáig ostromolja, az ily különösen orvoslások, a' nélkül hogy az eredeti (hasonlatlan) idült nyavalyát valaha elháríthatnák, és meggyógyíthatnák, e' mellé csak még egy művészi betegséget nemzenek, és a' beteg, miként a' mindennapi tapasztalás tanítja, sokkal betegbé tesz és gyógyíthatatlanabbá.

48. §.

Az ember betegségeinek való, enyhe, és tartós gyógyítását könnyen föltaláljuk, ha a' természet folyamatjára tekintünk; mert e'ként egy részről minden oly gyógybántást kerülni fogunk, mellyel az észtelen állati életerő, midőn a' különösen módjára a' testet legkevesbé beteg részeiben megtámadni, és az eredeti-

höz hasonlatlan bajt, mint mindenkor szokta, előhozni törekszik, idült betegségeket soha sem gyógyíthat meg, hanem azokat mindenkor csak öregbíti, a' forrókat pedig, ha ezek mértékletesek, csak sok bajjal és vesztéssel hárítja el, a' közben míg az erősebb és veszedelmes forró lázokat ezen itt, czéleránytalan erőlködésében 1) csak nem egyedül halállal végezheti, — más részről ellenben azon ritka, üdvhozó gyógyulásokat (38—41. §.) követni fogjuk, melyekben egy más, de az eredetihöz hasonló kórhatalom e'höz járulván, ez által az eredeti szenv korán elhárítatik, semmivé tétetik 's meggyógyul.

49. §.

Ezen gyógyulások, mint látjuk, csupán a' hasonzenves úton mennek végbe, oly úton, mely, mivel azt főlebb is (9—19. §.) másképpen, tapasztalások, és következtetések által meglettük, azon igaz és egyedül való út, melyen a' betegségek a' művészség által is legbizonyosabban, gyorsabban és legtartósabban töröltetnek el, mert ezen gyógy mód egy örök, csálhatatlan természeti törvényen épül.

50. §.

Ezen hasonzenves útnak, mint főlebb (38—48. §.) látánk, már csak azért is az egyedül jónak 's helyesnek kell lennie, mivel azon egyedül lehetséges három út között, melyeken a' gyógyszerek a' betegségek ellen adathatnak, ő azon egyetlen egyenes út, melyen a' nélkül, hogy másként vele ártalom okoztatnék, vagy a' beteg gyöngítetnék, az enyhe, biztos, és tartós gyógyulás szokott történni.

51. §.

A' gyógyszereknek második alkalmazásbeli módja a' betegségekben, a' külön- és idegenzenves, mely a' tulajdonképp beteges részekhöz való szenvbeli viszony nélkül, a' betegségtől legmen-

1) Mert a' belénk született életerő csak testünk életműves elintézése szerint munkálkodhatik, de megfontolás után működni nem képes.

tebben hagyott részeket támadja meg, hogy e'ként a' bajt máshová elszolgáltassa — és, mint vélik, elhárítsa, eddiglen a' legközönségesebb út mód volt. Ezt fölül a' bevezetésben 1) előadtam, a' róla többé emlékezni nem fogok.

52. §.

A' harmadik, még egyedül hátramaradó és a' két említettek kivül még egyedül lehetséges alkalmazásbeli módjok a' gyógyszereknek a' betegségekben az ellenszenves (egyenesen ellenkező szenvű) vagy is a' palástoló; mellyel az orvos eddiglen még legsegítékenyebbnek látszók, és a' beteg bizodalját még legbiztosabban reménylő föltartani, a' mennyire őtet pillantatnyi javulásával csábította. De mily segedelmetlen és mily ártalmos volt légyen ezen visszamaradó harmadik út, a' nem éppen sebes lefolyású betegségekben, azt most akarjuk a' világ eleibe terjeszteni. A' különsszenvencek gyógy módjában ez ugyan azon egyetlen egy mi, melynek a' természetes betegség szenvének egy részére irányos viszonya lehetett, de mily viszonya? valóban nem más, mint (a' vissza) melyet, ha az idült beteget csábítani és gunyolni nem akarjuk, mindenek fölött leginkább kell kerülnünk.

53. §.

Hogy e'képpen az ellenszenves módot kövesse, a' közönséges orvos, a' betegségnek sok egyebb, tőle tekintetbe sem vett tündéi közül, egy magános, nehézkés kórjel ellen oly gyógyszert ad, melyről tudva van, hogy ez a' lecsilapittandó kórtündével egyenesen ellenkező változást gerjeszt, melytől ő tehát az őszkori gyógytanodának több mint másfél ezer esztendő óta eleibe irt rendszabása (c o n t r a r i a c o n t r a r i i s) szerint, legserényebb (palástoló) segedelmet várhat. Ő mindenféle fájdalmak ellen nagy adagnyi mákonyt nyújt, mert ezen gyógyszertől az érzés ha-

1) I. Tekintet az eddigleni gyógytanoda külön szenvére.

mar megkábúl; és azt a' szert adja a' hasmenések ellen is, mert a' bélcsatornának gelisztaképu mozgását hamar elállítja, 's azt egyszeribe érzékenytelenné teszi, valamint az álmatlanság ellen is, mert a' mákony hamar, bódító, kába álmot hoz elő; széksietetőköt ad, midőn a' beteg már sokáig hasdugulásban és keményszékűségben szenved; ő a' megégetett kezét hideg vízbe mártatja, mely az égető fájdalmat a' hidegség által egy pillantat alatt mintegy elvarázsoltat látszik; a' beteget, ki fázásról és az éltető melegség fogyatkozásáról panaszkodik, meleg fürdőkbe ítéti, melyekben az egy pillantat alatt megmelegszik, és a' régtől fogva elerőtlenedettel bort itat, melytől az egy pillantat alatt fölél és megújul, és így még néhány más ellentermészetű (ellentzenes) segédintézményeket alkalmaz, de ezeken kívül csak még keveseket, minthogy a' közönséges gyógyművészség csak kevés szereknek ismeri néhány saját (elő) műveleteket.

54. §.

Ha én, ezen gyógyszer-alkalmazásról ítélvén, elhallgatnám is azon környülményt, hogy abban igen hibásan (l. Jegyz. a' 9. §-hoz.) csak egy oldalulag egymagános egyes körjelre, tehát az egésznek csak egy kis részére, lévén tekintet, tőle, a' mint kiki észreveszi, az egész betegségnek elenyészését, melyet a' beteg egyedül kívánhat, nem lehet várni, — mégis más felől a' tapasztalást is meg kell kérdeznünk, valjon egy sokáig tartó vagy huzamos bajnak ellentzenes orvosoltatásakor, valamely rövid ideig tartott könnyebbülés után, nem rosszabbult-e meg mindenkor az így palástolólal eleintén lecsilapított baj, sótt az egész betegség is? és ebben minden figyelmes természetbuvár meg fog egyezni, hogy az ily ellentzenes rövid könnyebbülés után mindenkor és kifogás nélkül rosszabbulás következik, ámbár a' közgyógyász ezen következő rosszabbulást a' betegnek másként szokta magyarázni, az eredeti nyavalyának csak most nyilatkozó gonoszféleségére kevévén azt. 1)

1) Bár mily kevésbé szoktak is eddig az orvosok vizsgáldni, még-

35. §.

A' húzamos betegségekben előkerülő fontosabb kárjeleket, ily palástoló ellentételek szerint, még senki sem gyógyította meg a' világon úgy, hogy keves órák múlva ellenkező állapot, ugyanazon nyavalyának visszatérése, sőt nyilvános rosszabbulása is, ne következett volna. A' nappali álmoságra való tartós hajlandóság ellen, a' maga előműveletében vídámító kávét rendelték, mely midőn kidolgozná magát, a' nappali álmoság növekedett; — a' gyakori éjjeli fölocsódás ellen estkor mákonyt adtak, mely előműveleténél fogva ez éjjel (bódító, kábult) álmost szerze, de a' következő éjek aztán még álmatlanabbak lettek; — az idült hasmenések ellen szint' ezt, a' maga előműveletében hasdugító, mákonyt fordították, de a' mulólag meggátolt hasmenés több annál rosszabbá lön; — az erőszakos, gyakran visszatérő mindenféle fájdalmakat csak kevés időre nyomhatták el az érzést tompító mákonnyal, melyek későbbben mindég nagyobbodva, gyakran kiállhatatlanul nagyra növe tértek ismét vissza, vagy helyettök sokkal gonoszabb bajok állottak be; — a' sokáig tartott éjhu rutlás ellen a' közönséges orvos nem tud valami jobbat adni, mint az, előműveletében minden ingert elnyomó, mákonyt, melytől az, első éjjel talán elhaltat ugyan, de a' következő éjszakákon annál inkább

is szemekbe tűnt az ily ürügyszerekre bizonyosan következő rosszabbulás. E'féle erősítő példát lehetni Schulze J. H-nál: *Diss. qua corporis humani momentaneorum alterationum specimina quaedam expenduntur*, Halae, 1741. §. 28. E'höz hasonlót bizonyít Willis, *Pharm. rat. Sect. 7. Cap. I. 298. l.* *Opiata dolores atrocissimos plerumque sedant atque indolentiam — procurant, eamque — aliquamdiu ac pro stato quodam tempore continuant, quo spatio elapso dolores mox recrudescunt et brevi ad solitam ferociam augentur.* És a' 295 lapon így: *Exactis opii viribus Nlico redeunt tormina, nec atrocitatem suam remittunt, nisi dum ab eodem pharmaco rursus incantantur.* Ugy Hunter J. (über die vener. Krankh. 15. l.) azt mondja, hogy a' bor, az elgyöngülteknél az erők munkásságát gerjeszti ugyan, de őket igazán nem erősíti, és hogy az erők utóbb ahózképpest szállanak ismét alább, a' mint előbb fölingereltették, a' mi valaminthaszonatalan, úgy az erőket többnyire igen fogyasztja.

hetvenkodik, és ha azt megint 's ismét ezen ürügyszernek nagyobbított adagaival nyomja el, úgy lán, és éjjeli izzadság járul hozzá; — a' hudhólyag gyöngeségét 's az innét származó pöskekedést, a' húgyutakat fölingerlő kórösfestvény ellenszenves ellentétele által akarák meggyózni, mely eleintén ugyan úzi a' vizelletet, de utóbb a' hólyag még izgékonytalanabbá és tehetetlenebbé lészen az öszvehuzódásra, és a' hudhólyagbénulás is közel van; — a' beteget gyakor kiürítésre ingerlő, nagy adagnyi hashajtó orvosságokkal és székűző sókkal, a' hasdugulásra való régi hajlandóságot szándékozták elhárítani, de a' has az utóműveletben mindég annál dugúltabbá szokott lenni; — a' sokáigtartó gyöngeséget a' köz orvos borítal által akarja meggyógyítani, holott ez csak az előműveletben ingerli föl az erőket, melyek az utóműveletben annyival mélyebbre sülyednek; — hevítő illanyokkal igyekezik a' régolta meggyöngült 's hideg gyomrot erősíteni és melegíteni, de ezen ürügyszernek a' gyomrot az utóműveletben csak annál munkátlanabbá teszik; — az élet - hevnek sokáigtartó fogyasztását és a' fázékonytságot meleg fürdőkötől vélik elmúlni, holott utánok még lankadtabbak, hidegebbek és fázékonyabbak lesznek a' betegek; — a' nagyon megégett részekben a' hideg vízzel való orvoslás hirtelen könnyebbséget szerez ugyan, de utóbb az égés fájdalma fölöttébb nő és a' gyúladás szétterjed 's annál magosbb lépcsőre hág (lásd a' Bevezetést, a' végén); — a' taknyot árasztó Prűszszerekkel régi rekedt náthát akarnak meggyógyítani, de nem veszik észre, hogy az e'féle ellenkező orvoslástól hovátovább (az utóműveletben) a' nátha rosszabbodik, és az orr még rekedtebbé lész; — az izmok mozgását az előműveletben erősen fölingerlő hatalmak, a' berzéczség és a' Galvánosság, a' régolta elgyöngült, szinte szélütötte, tagokat egyszerre serényebb mozgásba hozzák, de a' következés (utóművelet) az izmok minden izgékonyságának elhalása, és tökélyes bénulás lett; — a' vérnek a' fejfélé rohanását érvágással akarták elhárítani, de e're mindég nagyobb vérpezsgés következett; — a' test és lélek életműveinek, eszméletlenséggel járó, szélütéses restségök ellen, mint a' hagymáznak sok

nemeiben látni, a' köz győgművészség semmi jobbat nem tud használni a' nagy adagokban rendelt gyökönkénél, mert ez egy a' leghathatósabban ébresztő és mozgító orvosságok közül; de tudatlansága előtt nem volt ismeretes, hogy ezen munkálat csupán előművellet legyen, és hogy utána az életműség az utóművelletben (ellenmunkálatban) mindég annál nagyobb kábultságba és mozgékonytalanságba, t. i. a' lélek és test életműveinek szélütésébe ('s elhalásába) essék bizonyosan; nem ötlött eszökbe az orvosoknak, hogy éppen azok a' betegek, kikbe az itt ellenes 's ellenszenves gyökönkét leginkább tömték, haltak meg legbizonyosabban. — Egy szóval, hányszor nagyobbodott a' betegség az ily ellentett (ellenszenves) szerek által az utóműveletekben, és hányszor történt legyen gyakorta még valami rosszabb is, azt nem látja a' hamis észkép, de a' tapasztalás iszonyitva tanítja.

56. §.

Midőn tehát ezek, az ellenszenves orvoslásból igen természetesen folyó, rossz következtetések elő állanak, akkor a' köz orvos a'val tud magán, a' mint hiszi, segíteni, hogy ő a' szert, minden megújult rosszabbuláskor, nagyobb adagban nyújtja, melytől aztán szintűgy csak rövid ideig tartó lecsilapodás, és az ürügszernek aztán még szükségesebb mindenkor nagyobbításakor vagy más, terhesebb betegség, vagy gyakran életveszedelem és halál is, következik, de egy valamivel régibb vagy régi nyavalyának meggyógyulása soha sem.

57. §.

Ha az orvosok az ellenkező gyógyszeralkalmazásnak ily szomorú kimenetelei felől gondolkozni tudtak volna, már régen meglették volna azon nagy igazságot, hogy a' kórjelek ezen ellenszenves gyógyításának éppen ellenében kelljen találhatnia az igaz tartós gyógy-módnak; megtudták volna, hogy valamint a' kórjelekkel ellenkező gyógyszerműveletre (ellenszenvesen alkalmazott orvosságra) csak kevésig tartó könnyebbü-

lés 's annak lefolyta után mindég rosszszabbulás következik, úgy szükségképp a' megfordított gyógybánásnak, a' hasonló körjeleket okozó orvosságokkal való hasonszenves élésnek, kelljen tartós, tökéletes gyógyulást szerzenie, ha egyszer'smind nagy adagaiknak ellenében a' legde legkisebb mennyiségben adatnak azok. De sem ez, sem az, hogy soha egy orvos sem tellyesített a' régi vagy öregebb bajokban valamely gyors, tartós gyógyítást, ha csak a' tőle rendelt orvosságban egy hathatós hasonszenves szer nem találkozott (lásd a' Bevezetést II.), sem az, hogy minden gyors, tökéletes gyógyulás, melyet néha a' természet vitt véghöz (41. §.), mindenkor csak a' régihöz járult, ha s o n l ó betegség által történt valameg, nem juttatta őket annyi sok évszázadok alatt is ezen, gyógyítást egyedül eszközlő igazságra.

58. §.

Honnét szármozzék pedig a' palástoló, ellenszenves orvoslásnak ártalmos kimenetele és 'a' megfordított hasonszenves gyógyításnak fogamatossága: kiteszik a' következő, sokféle észrevételeken épült tapasztalásokból, melyek én előttem senkinek szemeibe nem ötlöttepek, bármely közel állottak is, bár mely világosítók és végtelen fontosságuk legyenek is a' gyógyítás céljára.

59. §.

Minden az életre beható hatalom, minden gyógyszer többé vagy kevésbé megváltoztatja az életerőt, 's az emberben a' mintlétnek megváltozását hosszabb vagy rövidebb időre eszközli, a' mi is Elő műveletnek neveztetik. Ez, bátor a' gyógyszer- és életerőnek közös terménye legyen, létét még is inkább a' beható hatalomnak köszönheti. Életerőnk ezen behatásnak magát ellene igyekszik szegezni, az innend szármozó visszahatás a' mi élet-megtartó-erőnknek műve, a'nak önmozgonyi munkálkodása, és utó-vagy ellen műveletnek neveztetik.

60. §.

A' művészi kórhatalmaknak (orvosságoknak) ép

testünkre történő előműveletöknél életérőnk egyedül ösztönfogékony (az elfogadásra kész, mintegy szenvedő) állapotban látszik lenni, és úgy szólván mintegy kényszerítetik, hogy a' kívülről működő erőnek behatásait megtörténni engedje; de aztán mintegy neki férjfiódván, ezen beléje történt behatásnak (elő műveletnek) a) ha ennek valamely ellentétele találkozik, éppen az előbbeni hogylétnek egyenesen ellenébe tett állapotot hozza elő (utóművelet, ellenművelet) még pedig azon egyenlő fokban, a' mily nagy egy részről a' beteges vagy gyógyszeres hatalomnak rája való behatása (elő művelet) volt, más részről a' milyen a' visszaható életérőnek mértéke; — avagy b) azon esetben, hol a' természetben az előműveletnek egyenesen ellenébe tett állapot nincs, azon látszatik törekedni, hogy magát imámithassa, az az, a' kívülről (a' gyógyszerrel) benne végbevitt változásnak eltörlése által fölsőbb hatalomra kapván, az imint említett változásnak helyébe ön szabdját tegye ismét vissza helyére, (utóművelet, gyógyművelet).

61. §.

Az a) féle példákat kiki láthatja. A' melegvízben fürösztött kéz eleintén ugyan sokkal hevültebb, mint a' másik nem fürösztött kéz (előművelet), de a' melegvízből kivétetvén és újra egészen megszáraztatván, keves idő múlva meghidegűl, 's végre hidegebb lesz, mint a' másik (utóművelet). Az erős testmozgás miatt származó nagy meghevülés után (előművelet) fázás és borzadozás következik (utóművelet). A' bortól tegnap meghevültnek (előművelet) ma minden szellőcse igen hideg (az életműség ellenművelete, utóművelet). A' leghidegebb vízben sokáig ázott kar eleintén ugyan sokkal haloványabb és hidegebb (előművelet) mint a' másik, de, a' hideg vízből kivétetvén és megszáraztatván, majd nem csak melegebb lesz, mint a' másik, hanem még forró, piros és gyúladt is (a' testnek ellenművelete, utóművelet). Az erős kávé kicsapongó vidámságot okoz (előművelet), de utána sokáig lomhaság 's álomosság marad visza

(ellenművelet, utóművelet), ha csak ez mind úntalan új kávéital által (palástolólag ürügylőleg) rövid időre ismét el nem hárítatik. A' mákony támasztotta mély, bódító álmom után (előművelet) a' következő éj annál álmatlanabb lesz (ellenművelet, utóművelet). A' mákony okozta hasdugulásra (előművelet) lágy has következik (utóművelet); és a' bélizgató orvosságoktól származó hasmenést (előművelet) több napi hasdugulás és kemény székűség váltja föl (utóművelet). 'S e' szerint minden nagy adagban adott, az ép test mintlétét erősen megváltoztató gyógyyszerre következő előművelet után mindenkor az egyenés ellentétel, hol a) olyan valóban találkozik, hozatik elő életünk által az utóműveletben.

62. §.

De ily szembetűnő ellenes utóműveletet a' megváltoztató hatalmak igen kicsiny hasonszenves adagaiknak behatásától, mint kiki értheti, az egészséges testben nem venni észre. Az illendő figyelmezőskor észrevétethető előművelet hoz ugyan egy keveset mind ebből elő, de erre az élő életműség csak annyi ellenműveletet (utóműveletet) tesz, mennyi az egészséges állapotnak helyre állítására kívántatik.

63. §.

Ezek a' természetből és tapasztalásból önként folyó ellenmondhatatlan igazságok megvilágosítják nekünk a' hasonszenves gyógyításoknak segedelmes folyamatját, valamint más felől az ellenes műveletű gyógyiszerekkel tett ellenszenves, ürügylő kórorkorvoslásnak fonákságát is megfejtik 1).

- 1) Csupán az igen sürgető veszedelmeknél, a' másként előbb egészséges embereken támadó új nyavalyákban, p. o. a' villám, fojtódás, megfagyás, vízbe vagy egyéb hűségbe fúladás 's a' t. által okozott tetszhalálban lehet czélerányosan valamely ürügyszerrel p. o. gyöngye berzeczkes rázásokkal, erős kávéból készült főcskendékekkel, ébresztő szagos szerekkel, lassú melengetésekkel 's a' t. először legalább az ingerlékenységet és érzést (a' természeti életet) ismét fölgerjesztetni; mert ha ez egyszer fölserkent, akkor az élet eszközeinek játéka újra követi a' maga előbbi egészséges menetelét, mint

64. §.

A' hason sz en ves gyógyításoknál azok megmutatják nekünk, hogy azon igen kicsiny orvosságadagokra (273—281. §.), melyek ezen gyó gymó d nál kívántatnak, 's melyek kórjeleiknek hasonlósága által csak éppen úgy voltak elegendők a' hasonló természetes nyavalyát meggyózni és kioltani, ezen utolsónak kiirtódása után eleintén ugyan marad még az életmű ségben valami kevés gyó gysz er kór egyedül uralkodva, de ez, az adagnak fölöttébb való kicsiny sége miatt csak úgy átsurran, és magától oly könnyen 's hamar elenyészik, hogy az életmű ség a' maga mintlé té nek ezen kis művészes változása ellen nagyobb ellenmunkálatot nem kénytelen elővenni, mint milyent az ő mostani hogylé té nek egészséges állapotra emeltetése, az az, egészen tellyes helyreállítása, kíván, a' mi neki a' beteges változásnak tökélyes elenyészte után keves erőlködésébe kerül (61. §. b).

65. §.

Az ellenszenves (ürüglyő) gyó gymó d nál pedig éppen ellenkező dolog történik. Itt a' betegség okozta kórjelnek az orvostól ellenébe tett gyó gysz er es kórjel (p. o. az érzékeny fájdalom ellen beadott mákonytúl, az elő műveletben okozott érzékeny telenség és kábulás) az elsőbbhöz képp est ugyan nem idegennemű, nem külön sz en ves, mert a' gyó gysz er - okozta kórjel-

ezt egy, előbb egészséges, testtől meg is várhatni. Ide tartoznak a' hirtelen mérgeztetések külö mb fé le mentő sz erei: az ává ny sa va k ellen a' lúg nemű ek, az ércz - mergek ellen a' kén máj, a' mákonyétetés ellen a' kávé, meg káfor (és hántatógyó kér), 's a' t.

Úgy a' hason sz en ves orvosság sincs azért valamely kór es et ellen helytelenül választva, ha néhány gyó gysz er okozta kórjelek néhány közép sz erű és kis kó ro k o z t a jelekre egyedül ellenszenvesen illenek, csak a' betegségnek többi, erő sebb, legkitetszőbb (béleg fé le) és különös kórjelei legyenek ugyanazon gyó gysz er nek hasonló kórjelei által (hason sz en ves sen) elfő d ve és kielégítve, az az fölülhaladva, kiirtva, eltő rő l t e t v e; a' kor azon kevés ellenes kórjelek is önként elfognak enyészni az orvosság munkásságának lefolyta után, a' meggyó g y u l á s n a k legkisebb hátráltatása nélkül.

nek nyilván való viszonyát a betegség kórjeléhez láthatni, de megfordítva; a kórokozta jelet itt egy ellenes gyógyszerkórjelnek kellene semmivé tennie, a' mi lehetetlen. Érdekli ugyan az ellenszenvesen választott orvosság is ugyan azon beteges pontot az életműségben, oly bizonyosan, mint a' hasonlólag betegítő, hasonszenvesen választott gyógyszer; de az elsőbbik, csak mint ellenkező, fűdi be az ellenes kórjelet 's ezt csak rövid ideig teszi észrevehetőlenné, úgy hogy az életműség az ellentett ürügyszer behatásának első perczenetében egyiktől sem érez valami kellemetlenséget (sem a' betegség- sem az ellenes gyógyszer-kórjeltől), mivel egymást mind a' ketten kölcsönösen elenyészteni 's mintegy erőbeliképp imámítani látszatnak (p. o. a' mákony bódító ereje, a' fájdalmat). Az első időperczek alatt az életműség úgy érzi magát, mint egészséges korában, és se mákonybeli bódulást se betegségbeli fájdalmat nem érez. De mivel az ellenes gyógyszerokozta kórjel (mint a' hasonszenves gyógybanásnál) a' jelen beteges változás helyét az életműségben mint hasonló, erősebb (művészi) betegség, el nem foglalhatja, tehát az életerőt egy igen hasonló művészi betegség gerjesztése által, mint a' hasonszenves gyógyszer, meg nem támadhatja, hogy így az eddigi természetes beteges változást benne kioltsa, tehát az ürüggyorvosságnak, mint a' beteges változástól ellenessége miatt egészen különböző szernek, azt a' beteges változást eltörletlenül kell hagynia; eleintén ugyan azt az életműséggel, mint mondtuk, valamely úgylátszó erőbeli imámításnál fogva 1) nem

-
- 1) Az egyezetlen vagy ellenkező érzemények az élő emberben nem imámodnak állandóképpen, mint p. o. az ellenes tulajdonságú állományok a' kémiai műhelyben, hol p. o. kénsav és hamuszír egy egészen más valóvá, köz-sóvá, egyesülnek, a' mi már most se nem sav, se nem lúgsó többé, és a' tűzben sem oszlik szét aztán. Érző eszközeinkben az ellenes természetű bényomatok soha sem egyesülnek és olvadnak össze egy maradandó imámmá és közdologgá, a' mint már mondtuk. Ilykor csak valamely úgylátszó imámodás és kölcsönös enyésztes történik eleintén, de az ellenkező érzemények egymást tartósan el nem enyészlik. Egy vig nézőjének csak rövid időre száraztja föl a' kesergőnek könnyeit,

éreztetni, de mint minden gyógyszerokozta betegség, ez is csak hamar magától elenyészik, és nem csak a nyavalyát hagyja vissza úgy, a' mint az előtt volt, hanem az életműséggel is ezen palástoló orvosságra (melyet, mint minden ürügyszert, nagy adagban kelle nyújtani, hogy azon ügylátszó lecsilapodást általa ellehessen érni) valamely ellentett állapotot (59—61. §.) hozat elő, ellenkezőt a' gyógyszer műveletével, tehát hasonlót a' jelenlévő, ki nem irtódott, természetes betegségi változáshoz, melyet ez az életműségtől származó hozzátétel (az ürügyszerre lett ellenművelet) szűkséggépp erősebbé és nagyobbá tesz 1). A' betegség szűlte kórjel (a' betegség) tehát az ürügyszer munkásságának elmulása után rosszabbá lesz; annál rosszabbá, mennél nagyobb volt az ürügyszer adaga. Mennél nagyobb volt (hogy ugyan azon példánál maradjunk) a' fájdalom elfödőztetésére nyújtott mákony-adag, annál inkább nagyobbodik a' fájdalom önnön eredeti erőszakossága fölött is, mihelyest a' mákonynak munkássága megszűnt 2).

66. §.

Az eddig mondottakból nyilvánosság: hogy mind

de a' tréfát nem sokára elfelejti 's csak annál bővebben hulanak aztán bús könnyei.

- 1) Bár mely világos legyen is ez, mégis setűl magyaráztaték, és azt veték ezen állításnak ellenére, „hogy az ürügyszer utóműveletében, mely e'kor a' jelen betegséghez hasonló lenne, ezt éppen oly jól meggyógyítaná, mint a' hasonszenves gyógyszer azt előművelte által teszi.“ De azt nem gondolták meg, hogy az utóművelet soha sem legyen a' gyógyszer terménye, hanem mindenkor az életműség visszaható erejé; tehát ezen, az életerőnek az ürügyszer alkalmazására következő utóművelete egy a' kórokozta jelhez hasonló állapot legyen, melyet éppen az ürügyszer hagyja kiirtatlanul, és melyet következőleg az életerőnek az ürügyszerre történő visszahatása még inkább erősebbé tett.
- 2) Mint mikor egy sötét tömlőczben, hol a' fogoly csak nehezen ismérhetett a' közellevő tárgyakra, a' hirtelen meggyújtott borlól a' nyomorult előtt egyszerre mindent vigasztalólag világosít meg, annak eloltódása után pedig, mennél erősebb volt a' kialudt láng, most annál feketébb éj környékzi őtet és körűle minden sokkal láthatatlanabbá lesz, mint az előtt volt.

az, a' mit az orvos a' nyavalyákban valósággal betegest és gyógyítani valót találhat, csupán a' betegnek bajaiban és hogylétének rajta érzékileg észrevétethető változásaiban, egy szóval, csupán a' kórjelek öszveségében, álljon, mely által a' betegség a' maga segedelmére alkalmas gyógyszert megkívánja, ellenben minden arról költött belső ok és rejtett minéműség hijábanvaló álmodozás légyen;

hogy ezen mintlétváltozást, melyet betegségnek nevezünk, csupán egy másik mintlétváltozás hozhatja egészségre gyógyszerek által, melyeknek egyedülös gyógyerejük is tehát csak az emberi hogylétnek megváltoztatásában, az az, a' beteges kórjeleknek saját gerjesztésében, állhat, és ezen erő legvilágosabban és legtisztábban az orvosságoknak egészséges testeken tett kísértésökkor (kiléresökkor) ismertetik meg;

hogy minden tapasztalások szerint oly gyógyszerek által, melyek az egészséges emberekben a' meggyógyíttatandó nyavalyától külömböző, idegenemű kórállapotot (hasonlatlan beteges kórjeleket) gerjesztő erővel birnak, a' hozzájuk nem hasonló természetes nyavalya soha sem gyógyúl meg (tehát a' különssenves gyógymód által sem), és hogy a' természetben magában sem történik oly gyógyulás, hol a' bennlakó betegséget egy hozzá járuló, második, a'hoz nem hasonló betegség elenyésztené, semmivé tenné és meggyógyítaná, bármely erős legyen is ezen új betegség;

hogy minden tapasztalások szerint azon gyógyszerek is, melyek az egészséges emberekben a' meggyógyíttatandó kórokozta jellel ellenkező művészi kórjelet nemző erővel birnak, csupán valamely hamar mulékony enyhülést okoznak, de egy régiebb bajnak meggyógyulását, sohasem eszközlik, sőt ugyan annak utóbbi rosszabbulását munkálják mindenkör; és hogy, egy szóval, ezen ellenszenves és csupán ürügylő, leplező, palástoló orvoslás a' régibb, súlyos nyavalyáknál czéleránytalan légyen;

hogy ellenben a' harmadik, egyedül még lehetséges gyógymód (a' hasonssenves), mely szerint

a' természetes betegség jeleinek öszvesége ellen, il-
lő adagban, egy az egészséges emberekben mennél
hasonlóbb körjeleket gerjeszthető gyógyszer használ-
tatik, légyen az egyedül segedelmet nyújtó gyógmód,
mely által a' betegségek, mint az életerőnek egyedül
erőfele változásbeli ingerei, minden baj nélkül, bi-
zonyosan, tökélyesen, és tartósan kiirtatván, és semmi-
vé tétetvén, lenni megszűnnek — a' miben nekünk
maga a' szabad természet is az ő történetbeli esetei-
ben önnön példájával mén elől, midőn a' régi nya-
valyához ő is egy újat, a' régihöz hasonlót, ereszt,
mely a' régít hamar és örökre semmivé teszi 's meg-
gyógyítja.

67. §.

Mivel továbbá már kétséget sem szenved, hogy
az emberi nyavalyákat csupán bizonyos körjel - cso-
portok tegyék, valamely gyógyszer pedig csupán az-
ért, mivel hasonló beteges körjeleket művészileg ger-
jeszthet, teszi azokat semmivé, és egészségre változ-
tatja (minden igazi gyógyítás így történvén), tehát a'
gyógyítási foglalatosság is e' következő három
pontokra szorítódik:

I. Miképp vizsgálja ki az orvos, a' mit a' beteg-
ségről gyógyítás végett tudnia szükséges?

II. Miként vizsgálja ki a' természetes betegségek
gyógyítására határozott eszközöket, a' gyógyszerek
betegítő hatalmát?

III. Hogyan fordítja ezeket a' művészi kórhatál-
makot (gyógyszereket) a' természetes nyavalyák gyó-
gyítására legcélszerűsábrban?

68. §.

Mi az első pontot illeti, arra mint közönséges
átnézet, főképp a' következő szolgál. Az emberek
betegségei részint a' szabdaszertelenül elváltozott élet-
erőnek gyors megbetegedési folyamatjai, melyek le-
folyásaikat mértékletes, többé vagy kevesbé rövid idő
alatt végezni hajlandók, és forró betegségeknek
mondatnak — részint oly nyavalyák, melyek kis,
olykor észre sem vett eredettel kezdődvn, az élet-

műséget[mindenik a' maga saját módja szerint lepi meg, és azt lassanként ép állapotjától olyképp távoztatják el, hogy az életerőnek nevezett, az egész meg tartására szánt, önmozgonyféle élettehetség az ő kezdetőknél szintugy, mint lefolytokban csak tökéletlen, czéleránytalan, és hasztalanul állhatván ellenök, őket maga erejénél fogva el nem törülheti; hanem, tehetetlen lévén, azokat bujalkodni engedi, még pedig az életműségnek végső megromlásáig, és ezek idült betegségeknek mondatnak. Ezek idült gerjjel lett fertezésből származnak.

69. §.

A' forró betegségekre nézve, ezek vagy olyak, melyek az egyes embert oly ártalmak behatása után érik, melyeknek éppen ő most különösen ésközvetetlen ki vala téve. Kicsapongás az éldelésben, vagy ennek hijánya, külvilági erőszakos behatások, meghülések, fölhevülések, zaklatások, nagy emelések, 's a' t. vagy lelki ingertódések, indulatok 's a' t. okai az e'féle forró lázoknak, a' dolog mivoltánál fogva mégis leginkább a' lappangó rühnek mulékony föllobbanásai, mely előbbeni szunnyállapotjába ismét visszatér, ha a' forró betegségek nem éppen nehezek voltak, és korán elhárítottak, vagy meggyógyítottak — vagy pedig olyak a' forró betegségek, melyek egyszerre néhány embereket itt ott (szórványosan) meglepnek, oly földi vagy égi ártalmakból származván, melyektől megbetegedni azon időben csak néhány emberek hajlandók; ezekkel határoznak azon betegségek, melyek hasonló okból igen hasonló bajokkal egyszerre sok embereket (járványosan) bántanak, melyek is ilykor ha szorosan össze csoportozott embereket érnek, rendszerint fertezőkké (ragályosakká) lesznek. E'kor mindéig saját természetű lázok 1) támadnak, és mivel a' köfészetek egyen-

1) A' hasonaszenvés gyógyász, ki azon előitéletektől ment, melyeket a' köz tanoda koholt (melyis olyan lázoknak néhány keves neveit meghatározta, melyeken kívül a' nagy természetnek nem lenne szabad másokat előhozni, hogy e'ként gyógybánsaikat azon kapda szerint eszközölhessék) a' börtön- epe-

lő eredetűek, azért a' bennük szenvedőket mindenkor ugyanazonféle kórfolyamatba ejtik, mely azonban; magára hagyatván, nem éppen nagy idő alatt halállal vagy egésséggel végződik. Hadínség, vízarádások, és éhség nem ritka nemző 's támasztó okaik — részint egyenlőképp visszatérő (azért is már köz név alatt ösmert) saját-faju forró gerjek, melyek az embert életében vagy csak egyszer lepik meg, mint az emberhimlő; a' kanyaró, hökkhurut, Sydenham-nak néhai sima, világos vörös bíborláza 1) az úgy nevezett Mumps vagyis fültőmirigydagadat, 's a' t. vagy a' gyakran elég hasonlóan visszatérő keleti döggör, a' tengervideki sárgaláz, vagy a' kelet-indiai hányganéjlás, 's a' t.

70. §.

Azon betegségek igen tulajdöntalanul neveztetnek idülteknek, melyek oly embereket bántanak, kik szüntelen elkerülhető ártalmaknak vannak kitéve; többnyire ártalmas italokkal és táplálmányokkal élnek, külömbféle, az egésséget rontó, kicsapongásokat engednek magoknak, az életre szükséges dolgokban sokáig szükségét szenvednek, egésségtelen, főképp mocsáros vidékeken tartózkodnak, csak pinczékben vagy más zárt helyeken laknak, mozgásokat a' szabad levegőn nem tesznek, vagy kicsapongó testi és lelki erőlködések által magokat egésségöktől megfosztják, szüntelen bosszongodásban élnek, 's a' t. Ezen ön magoknak okozott éptelenségek, ha egyebként a' testben valamely idült gerj nem tanyázik, meg

hagymáz- pos- ideg- vagy takonylázoknak neveit el nem ösméri, hanem mindeniket a' maga sajátossága szerint orvosolja.

- 1) 1801-dik esztendő után egy nyugotról érkezett kásás bíbor (Purpur-Friesel) kicserélteték az orvosoktól a' bíborlázal, (Scharlachfieber) bátor amannak egészen más tündéi voltak, mint ennek, és ez a' szepnőnyében, amaz pedig a' sisakfűben találta véd- és gyógyszerét, és az első többnyire szörványosan az utolsó pedig járványosan jelennék meg. Az utolsóbb években imitt amott mind ketten ugyan azon de tulajdonnemű küteglázban látszatnak egyesülve lenni, mely ellen sem az egyik sem pedig a' másik gyógyszer nem találtaik hasonszenvesen célerányosnak.

jobbított életmód által magoktól ismét elenyésznek, és az idült betegség nevét meg nem érdemlik.

71. §.

A' való idült betegségek azok, melyek valamely idült gerjből származván, magokra hagyva, és a' rájuk illő bizonyos fajta gyógyszerek nélkül szüntelen nőnek, és a' legjobb testi és lelki köz-életbeli magaviselete mellett is a' betegnek minduntalan magasbra hágnak, és az embert a' szakadatlanul öregbedő szenvedésközött egész az élet végéig gyötrik. Ezek a' legszámosabb és legnagyobb kinzói az emberi nemnek, mert a' legizmosabb testalkat, a' legrendesebb közélet és az életerőnek legmunkásabb visszhatalma őket kiirtani nem képesek.

72. §.

E'dig, úgy szólván, csak a' bujasenyvet ösmérték e'féle idült gerjes nyavalyának, mely gyógyíthatlanul csak az élet végével szűnik meg. A' magában és gyógyíthatlanul, az életerő által szinte kiirthatatlan fűgölysenyv, nem tartaték saját, belső idült gerjes betegségnek, milyen pedig az mégis tagadhatatlanul, és a' kinöveteknek a' bőrről lett kiirtása által meggyógyúlva lenni gondoltaték, a' nélkül, hogy a' tőle folytontartó sínleg észrevétetnék.

73. §.

De megmérhetetlenül nagyobb és jelesebb e' két nevezetteknel a' rühnek idült gerje, mely, a' közben míg azon kettő, még pedig az egyik a' bujasenyves-rák, a' másik pedig a' kartifíola-képű kinövetek által az ő belső önfaju sinlegöket kitüntetnék, maga részéről szinte csak az egész életműségnek tökélyesen végbement belső megfertezése után a' szenvedhetetlen, csiklándozva gyönyörködtető, viszketéssel (és önfajú szaggal) járó sajátféle bőrküteg által ama' belső roppant idült gerjet adja tudtunkra, — t. i. a' rühöt, mint minden egyebb sok, sőt számtalan kórképeknek 1) egyedülös igaz alapokát, és nemzójét;

1) Tizenkét esztendeig fáradoztam, hogy azon lehetetlenül szá-

mely körképek az ideggyöngeség, méhgörcs, rásztkór, dörjültség, mélaság, butaság, dühödés, nehéznya-
valya, és mindenféle görcsök, csontpuhulások (eba-
ga rachitis) hátgörbedés, hátpúosság, csontfene,
rák, vértapló, korcséletműzettségek, köszvény, arany-
ér, sárga- és kék- kórság, vízkórság, méhfolyre-
kedés, és a' gyomor, orr, tüdő, a' pöshólyag, vagy
méhből történő véráradás, fulladozás, tüdőgyenyedés,
nősztehetetlenség, meddőség vagy magtalanság, fej-
fájás, siketség, szürke és fekete hályog, vesekő,
bénulások, érzékhijányok, ezerféle fájdalmak fajai
's a' t nevek alatt a' kórtudományban, mint tulajdon,
másoktól megvált betegségek fénylve játszadoznak.

74. §.

Abból, hogy ezen őszöreg ragálygyújtág lassan-
ként néhány száz ivadék élte alatt, az emberi élet-

mos mennyiségű huzomos szervenek kutforrását fölfedezném,
's ezen az egész elő- és mai-világtól ősmertetlenül maradt
nagy igazságot kikutatnám, 's a' valóságig kitanulnám, 's
egyszer'smind a' (rühellenes) gyógyszereket, melyek össze-
véve ezen ezerfejű kórszörnyetegnek az ő oly igen külö-
böző nyilatkozásaiban és képeiben legtöbbnyire urai lenné-
nek, kitalálnám. Tapasztalásaimat e' részről a' minap meg-
jelent könyvemben: *Die chronischen Krankheiten*
(5. Theil. Dresd. b. Arnold. 1828) adtam köztudomásra. —
Minekeltötte ezen ősmerteim tiszták nem volnának, az idült
betegségeket öszveségesen csak mint elszakasztott magános
egymiket taníthattam orvosolni, még pedig az adiglan az ép
emberekben kikísértett gyógyszerek által, úgy, hogy tanít-
ványaimtól minden huzomos kóreset a' rajta találandó kórje-
lek csoportja szerint mint saját betegség orvosoltatnék, és
gyakran annyira meggyógyítatnék, hogy a' beteg emberiség az
új gyógyművészségnek már annyira díszlett segéddüzsságán
valóban gyönyörködne. Mennyivel megelégedettebb lehet
ez most már, hogy 's a' várt célhoz anyival közelebb esik,
a' mennyiben a' rühtől származó idült szervenek ellen szolgál-
ló, még sokkal önhatólagosban hasonszerven (sajátabb érte-
lemben rühellenes, rühüző) gyógyszerek, föltaláltattak 's
ezek, valamint készítésök és alkalmazások módjáról szóló kü-
lönös tanítmányom vele közöltettek, mely szerek közül most
már a' valódi gyógyász azokat fogja választani, melyeknek
gyógyszerokozta kórjeleik a' gyógyítandó idült szervenéihez ha-
sonlóságokra nézve (hasonszerven) legközelebb esnek, és
melyektől így, mint ezen gerj ellen sajátában illő (rühel-
lenes) gyógyszerektől fogonatosabb szolgáltatokat várhat.

műség sok milliomain ment keresztül 's úgy hihetetlen kifejlődésre jutott, foghatjuk meg némüképpen azt, miként lehetett neki a' nagy emberi nemben oly számtalan kórképekre feselnie, főképp ha azt is figyelmeztetjük, hogy az idült betegségek nagy kü. lömbféselésének (a' rüh másodrendbeli körjeleinek) kifejtődését a' környülményeknek 1) oly nagy sokasága szokta elősegíteni, még az emberek leírhatatlan különbféselésén kívül is, velök született testi alkotmányaikra nézve, melyek már magokban is oly végzetlenül eltérnek egymástól, hogy az éppen nem csuda, ha az oly különbféle, 's a' rühös gerjőtől általjárt életműségekre ható, oly különböző, olykor kívülről és belülről tartólag munkálódó ártalmak, azokon számlálhatatlan különbségű hiányokat, romlásokat, elváltozásokat, és szenvedelmeket okoznak, melyek sok különböző saját neve k alatt, mint magokban megálló betegségek hordattak eddig elő az öreg kórtudományban 2).

1) Ezen, a' rühöt idült hajókká módosító okok közül néhányan világosan részint az éghajlat, és a' lakhelynek különös, természetes tulajdonságában állnak, részint a' testnek és léleknek az ifju korban annyira eltérő növeleésében, annak mindkettőnek abanahagyott, elhalasztott, fonákul vitt vagy elkenyesztetett kifejlődtetésében, azokkal a' hivatal vagy életbeli öszvekötetés miatt való visszaélésben, a' közéletben és különbféle életmódokban, az emberek szenvedelmeiben, erkölcseikben, különbféle bánásaikban és szokásaikban találtnak.

2) Hány setélul használt sokértelmű nevek vannak abban, melyek közül mindenik alatt a' legkülömbözőbb, gyakorta csak egyetlen egy körjelben hasonlító kórállapotok értetődnek, melyek a' hideglelés, sárgaság, vízkórság, sorvata; fehér folyás, az aranyerek, a' csúz, gutaütés, görcsök, méhgörce, rásztkór, mélaság, dörijütség, torokgyík, szélütés, 's a' t. melyeket magokban egyenlően maradó, állandó nyavalyáknak tartanak, és nevök miatt egy megállapított kapda szerint orvosolnak? Hogyan lehetne ily névvel az egyenlőféle orvos, lást kimenteni? És ha az orvoslás nem mindég lehet ugyanaz, minek az egyenlő orvoslást előre feltévé egyhangú név? „Nihil sane in artem medicam pestiferum magis unquam irrepsit malum, quam generalia quaedam nomina morbis imponere, iisque aptare velle generalem quandam medicinam,” így szól a' szintoly belátó, valamint gyöngéd lelki ismeret,

75. §.

Ámbár e' szerint a' gyógyművészség az idült betegségek ezen nagy kutforrásának föltalálása által,

téért becsülést érdemlő Huxham (Op. phys. med. Tom. I.) 'a éppen így panaszkodik Fritze (Annalen I. 80. l.) „hogy a' voltaképp különböző betegségeket egy néven nevezik.“ Azok a' népkórok is, melyek minden egyes járványkor hihetőleg valamely tulajdon ragály által terjednek el, a' gyógytanodában, mintha mindenkor egyenlőféleképp vizsátérő, már ismértes, állandó nyavalyák volnának, neveket kapnak, mint: Kórház-, tömlőcz-, tábor-, pos-, epe-, ideg-, takonyláz, jöllehet minden e'féle kóborló lázbeli járvány mindegy más új, soha egészen így még nem láttatott, nyavalyaképpen jelenik meg, mind lefolyására, mind több legszembeűnőbb körjeleire, és a' maga mindenkori egész állapotjára nézve a' többtől igen különbözik. Annyira elűt mindenik az előbb volt, így vagy amúgy neveztetett, akármely járványtól, hogy minden gondolkozásbeli szorosságot tagadni kellene a' fogatokban, ha valaki ezeknek a' magokban is annyira különböző, ragálykóroknak a' kórtudományban bevett nevek közül egyet adni, 's azokat eme helytelenül adott név szerint egyenlőképpen akarná orvosolni. Ezt csupán az őszinté Sydenham látá által, mindőn (Oper. Cap. 2. de morb. epid. 43. l.) azt sürgeti, hogy semmi járványos nyavalyát sem kell a' már volttal egynek tartani, 's azt egymásik szerint orvosolni, mert mindnyájan, akárhány jőjön is közülök egymás után elő, különbözőnek egymástól: *animum admiratione percellit, quam discolor et sui plane dissimilis morborum epidemicorum facies; quae tam aperta horum morborum diversitas tum propriis ac sibi peculiaribus symptomatis tum etiam medendi ratione, quam hi ab illis disparem sibi vindicant, satis illucescit. Ex quibus constat morbos epidemicos, ut ut externa quadantenus specie et symptomatis aliquot utrisque pariter convenire, pappillo incautioribus videantur, re tamen ipsa, si bene advertitis animum, alienae esse admodum indolis et distare ut aera lupina.*

Kitetszik mind ezekből, hogy ily haszontalan és fonák kórneveknek nem lehet az igazi gyógyművésznak orvoslás-módjába befolyások, a' ki tudja, hogy neki a' betegségeket nem egy külön körjelnek bizonytalan név hasonlósága szerint, hanem mindegyik beteg egymis állapotja minden jeleinek egész öszvesége szerint kelljen megítélnie és gyógyítani, úgymint a' kinek szenvedéseit ő szorosan kitanúlni tartozik, nem pedig gyanítólag csak vetni hozzájuk.

De ha még is valaki a' betegségek neveinek némelykori székséges voltokat hinné, hogy e' szerint, ha valamely betegről van szó, a' nép előtt magát röviden kifejezhesse, az

egyszer'smind az önhatólagosabb hasonszenves, név szerint a' rüh ellen szolgáló gyógyszerek föltalálására nézve is, a' betegségek gyógyítandó nagyobb számának természetéhez néhány lépéssel közelebb jött legyen is, e' mellett mégis bocsáthatatlanul, valamint azon föltalálás előtt, mindég kötelessége marad az a' hasonszenves gyógyásznak, hogy minden gyógyítandó idült (rühös) betegség jelentésének képzésekor, ennek körjeleit és sajátságait kifürkészsze és szorgalmasan fölvegye, mert ezen szoros sajátbanás (egymisítés) nélkül mindenik kóresetben, sem az idült, sem egyéb betegségeknek valódi gyógyítása meg nem eshetik, — csakhogy ezen kifürkészésnél valamely külömséget kell abban tenni, valjon a' baj forró, gyorsan támadt, vagy pedig idült betegség legyen-e, mivel a' forróknál a' főkörjelek hirtelenebben föltűnnek, s az érzékektől megösmértetnek, azért is a' kórképnek följegyzésére sokkal kevesebb idő kívántatik, s egyszer'smind, mivel nagyobbára minden magától ötlík érzékeinkbe, sokkal kevesebb kérdezni valónk van 1), mint a' már több évekig előre haladt idült betegség körjeleinek csak nagy bajjal történő föltalálásoknál.

76. §.

Ezen egymisítő megvizsgálása valamely kóresetnek, melyre itt csak általános bevezetést adok, és a' miből a' kórbuvár csak az előjövő esetre használandókat fogja megtartani, a' gyógyművész részéről, elfogódottlanság és ép érzékeken kívül, a' vizsgálódásban való figyelemnél, és a' kórkép lerajzolásában való hűségnél egyebet nem kíván.

éljen velők csak mint ösznevekkal, és mondja p. o. a' betegnek a' Vidtáncz féle, vízkór féle, idegláz féle, hideglelés féle betegség van, de soha sem (hogy végre már megszűnjék az ily nevekkal való csalódás) azon a' vidtáncza, az idegláz, a' vízkórság, a' hideglelés van, minthogy ily és hasonló nevű, állandó és magokban egyenlően maradó, betegségek sehol sincsenek.

- 1) Az itt a' körjelek kipuhatolására föltett következő sorraja tehát csak részint érdekli a' forró betegségeket.

77. §.

A' beteg elpanaszolja önnön bajainak folyamatját; a' hozzátartozók elbeszélnek annak panaszait, magavi-seletét, és a' mit rajta észrevettek; az orvos látja, hallja és egyéb érzékei által észreveszi, a' mi azon rendkívül való és megváltozva vagyon. Mindent szorosan fölír ugyanazon kifejezésekkel, melyekkel a' beteg és hozzátartozók élnek. Hallgatva hagyja őket beszélni, ha csak lehet, hol a' beteg mellék dolgokra nem tér, félbe szakasztás nélkül 1). Csupán a' halk beszélésre intse őket az orvos mindjárt eleintén, hogy a' szükségeseknek leírásában követhesse az elbeszélőt.

78. §.

A' betegnek vagy hozzátartozóknak minden valomásánál a' sort megszakasztja, hogy a' körjelek egyenként egymás alá jőjének. Így mindenikéhez hozzáadhatja aztán, a' mit neki először igen határozatlanul, utóbb pedig világosabban vallanak meg.

79. §.

Elvégezvén az elbeszélők, a' mit önként mondani akartak, az orvos minden külön körjelnek utána veti a' szorosb meghatározást, következőképp tudakozódván: elolvassa a' neki mondott egyes körjeleket, 's megkérdezi mindeniknél különösen: p. o. mikor esett volt ezen történet? Az eddigvaló orvossággal élés előtt? A' gyógy-er vételekor? vagy csak az orvosság félretétele után néhány nappal? Micsoda fájdalom, minő érzés volt az, szorosan leírva, mely ezen a' helyen történt? Hol volt éppen az a' hely? Meg-meg szüny-e 's egyenként, különböző időkbent történt a' fájdalom? vagy folyvást, szüntelenül tört? Meddig? Mely nap- vagy éjtájban, és a' testnek minő fekvésekor volt az legroszabbul vagy szűt meg egészen? E' vagy amaz előszámlált történet vagy környülmény — világos szókkal leírva — milyen volt szorosan?

1) Minden félbeszakasztás megzavarja az elbeszélő gondolatjainak sorát, 's azután nem jut minden oly szorosan eszébe, mint eleintén akará mondani.

80. §.

'S így az orvos minden külön vallomást még közelebből is meghatároztat, de a' nélkül, hogy a' betegnek a' kérdéskor mára' feleletet is szájába adja 1), úgy hogy arra aztán a' betegnek csupán egy igen-nel vagy nemmel kellene felelnie; egyébként annak alkalma leszen, könnyülködésből vagy a' kérdezőnek kedvéért, valami nem igazat, félig igazat vagy másfélét, igenezni vagy tagadni, a' honnét hamis kór-képnek, 's helytelen gyógymódnak kell szármoznia.

81. §.

Ha ezen önkéntes vallomásokban a' testnek több részeiről, vagy működéseiről, vagy kedélyállapotjáról semmi sem emlíődött, az orvos fikerdezi, a' mi még ezen részekre és működésekre, valamint lelki és kedélyi állapotjára nézve 2) is említést érdemel, de közönséges kifejezésekkel, hogy így a' tudósító felölök különösen kentelenítessék magát közelebből ki-nyilatkoztatni.

82. §.

Minekutánna a' beteg (mert ennek kell a' maga érzéseiről, kivén a' tettett nyavalyákban, legtöbbet hinnünk) ezen önkéntes 's csupán kicsalt nyilatkoztatások által is az orvost már eléggé tudósította, és a' kórképet meglehetősen kitőkélyítette, akkor ennek szabadságában áll, sótt szükséges (ha még nem eléggé lenne okos) közelebből különösebb kérdéseket tenni 3).

- 1) Nem szabad az orvosnak p. o. így kérdezősködni „Ügy-e, e' vagy ama könnyülmény is jelen volt?” Ilyen, hamis feleletre és vádrávivő fölnoátásoknak soha sem kell az orvostól eredniök
- 2) R. o. az emésztde, vizellete miként szokott tőle elmenni? Milyen az álma; nappal, éjjel? Minő a' szeszélye 's kedvélye és eszméletbeli ereje? Milyen a' szomjusága? Micso-dás ézt érez szájában? Mely ételeket és italokat szeret leginkább! Melyeket nem szenvedhet! Megvan-e mindeniknek természetes, tellyes vagy más idegen éze? Hogyan érzi magát az evés vagy ivás után? A' feje, tagjai, vagy alteste iránt nincs-e valami mondani valója?
- 3) R. o. Hányszor volt széke, és tulajdonképp milyen? A' fehér,

83. §.

Készen lévén az orvos a' vallomásnak leírásával, följegyzí magának, a' mit ő is észrevesz 1) a' betegen és kitudakozza, mi volt ebből a' betegnek egésséges korában tulajdona.

res széküresedés takony vagy ganéj volt-e? A' székürléskor voltak-e fájdalmaj vagy nem? Melyek különösen és hol? Mit okádott-ki a' beteg? A' szájban lévő rosz éz rohadt-e, vagy keserű, vagy savanyú, vagy milyen? az evés és ivás előtt, vagy után, vagy közben? Mely naptájban leginkább? Milyen ezü a' fölbőfőges? Ha csak áll, vagy már a' vizelléskor is zavaros a' hügy? Milyen színü, mikor azt vizelli? Milyen színe vágyon a' pössalagnak? — Mit csinál és hogyan mozgolódik a' beteg álmában? nyöszörög, nyög, zokog, beszél vagy kiáltoz e abban? megrettenik-e alvása közben? hortyog-e a' bé- vagy kileheléskor? Csak hanyatt fekszik-e, vagy mellük oldalán? betakarószik-e erősen, vagy nem, vagy nem is türheti magán a' fődözöket? könnyen fölébred, vagy igen mélyen alszik? Hogyan érzi magát mindjárt a' fölcsozás után? Hány ízben jö ez, hányszor ama baj; mikor és mitől támad mindenkor? az ülés, fekvés, állás, vagy mozgáskor e? csupán éhomra, vagy csak regvel, vagy egyedül estkor, vagy csupán ebédles után, vagy mikor szokott megjelenni? — Mikor jött reá a' fázás? csupán fázásbeli érzés volt-e az, vagy a' teste is hideg volt? mely részekben? vagy talán a' fázás érzésekor a' teste forró volt? az csupán hidegbeli érzés volt-e borzadás nélkül? a' forrósáskor piros volt-e arca? mely részekben lehetett érezni a' forróságot? vagy a' beteg forróságról panaszkodott a' nélkül hogy a' megtapintáskor teste forró lett volna? meddig tartott a' fázás, meddig a' forróság? — Mikor jött reá szomjúság? a' fázáskor? a' forrósáskor? vagy előbb? vagy utóbb? mely nagy volt a' szomjúság, és mire? — Mikor izzad? a' forróság kezdete, vagy vége felé? vagy hány órával a' forróság után? álm közben, vagy ébrenlétekor? mely nagy az izzadság? forró-e vagy hideg? minő részekben? milyen szágu? — Miféle bajokról panaszkodik a' fázáskor vagy az előtt? miről a' forrósáskor? miről aztán? miről az izzadsáskor vagy aztán? 's a' t.

- 1) P. o. Hogyan mozgalódott a' beteg a' látogatáskor, boszorkodó, czivódó, heveskedő, siránczó, rettegő, kétségbe-eső, szomorú vagy vidám, és nyugodt volt-e 's a' t.; nem volt-e aluszékony, vagy általában magán-kivül? rekedten, igen lassan, vagy félre, vagy miként beszélt? milyen színü volt az ábrázatja és szemei 's általában a' bőre, milyen arczvonásainak és szemeinek elevensége és ereje, milyen a' nyelve, lehelete, és szájának szaga, vagy a' hallása? mekkorák a' szemfények? ezek mely gyorsan és mennyire változnak-el a' jöttében és világosan? minő az érverés? az altest? a' bőr

84. §.

Azon történetek, melyek talán valamely előbbeni gyógyszer vételekor jelennek-meg, és a' betegnek olyankori hogyléte, nem teszik a' nyavalyának tiszta képét; azon kórjelek és bajok ellenben, melyeket a' beteg a' gyógyszerekkel élés előtt vagy azoknak többnapra félre tételök után szenvedett, a' betegség eredeti idomának igazi alapfogatját teszik, és ezeket kell az orvosnak leginkább följegyeznie. Lehet ugyan, mikor a' betegség sokáig tartó, a' beteget, ha ez eddig még mindég orvosságot vett be, néhány napokig egészen gyógyszer nélkül is hagyni, vagy neki azon közben valami nem gyógyszerfélét adni, 's addig a' nyavalyának szorosabb megvizsgálását halasztani, hogy az után a' gyógyász a' régi nyavalyának tartós nem elegyes kórjeleit önön tisztságokban fölfoghassa, és a' betegség csálhatatlan képét lerajzolhassa.

85. §.

De ha a' betegség gyors lefolyású és annak sürgető állapotja semmi késedelmet nem szenved, akkor az orvos kénytelen az orvosságoctól megváltoztatott kórállapottal is megelégedni — ha a' gyógyszerrel élés előtt észrevett kórjeleket kinem tapogathatja, — hogy így legalább a' nyavalyának jelen alakját, az az, hogy az eredeti betegséggel egyesült gyógyszerkört, mely gyakran a' céléránytalan szerek miatt fontosabb 's veszedelmesebb szokott lenni az eredetinel, 's ezért gyakorta sürgetve kívánja meg a' célérányos segedelmet, egy öszveséges képbe foglalhassa és azt, hogy a' beteg a' vett ártalmos orvosságtól megne haljon, valamely illő hasonszenves gyógyszerrel meggyőzhesse.

nedves-e vagy forró, hideg-e vagy száraz ez vagy ama helyen vagy általában a' tapintáskor? hátraszegett fejjel, félig vagy egészen kinyílt szájjal, a' fej fölibe tett karokkal, hanyatt vagy minő helyzetben fekszik? milyen erőlködéssel egyenesedik vagy ül-föl, 's a' mi más egyéb szembevető az orvos észrevethetett rajta.

86. §.

Midőn a' betegséget valamely szembetünő eset rövid idő óta, vagy a' sokaig tartó nyavalyánál több idő óta, okozta, ezt majd a' beteg — vagy legalább a' titokban megkérdezett hozzátartozók — meg fogják vallani, vagy önként és magoktól indítatva, vagy valamely vigyázva — tett tudakozásra 1).

87. §.

Az idült nyavalyák állapotjának kitudakozásakor a' betegnek szokott foglalatosságaihoz, mindennapi szokás-rendjéhez és közéletéhez, házi-állapotjához képeest való különös viszonyait 's a' t. jól meg kell fontolni és vizsgálni, mi legyen azokban betegséget gerjesztő vagy föntartó, hogy ennek eltávolztatása által a' gyógyulás előmozdittathassék 2).

- 1) Az oly lehetséges, becstelenítő, alkalombeli okokat, melyeket a' beteg, vagy a' hozzátartozók nem örömet, legalább nem önként vallanak meg; okosan intézett kérdések vagy más alattomos tudakozások által kell a' gyógyásznak kinyomozni igyekeznie. Ide tartoznak: a' méregvétel, vagy elkezdett öngyilkolás, némabün, a' szokott vagy természetlen gyönyörködésbeni kicsapongások, borban, lélnedvekben, puncsban és egyéb hevítő italokban, kávéban-való mértéktelenség — az evésben általában, vagy különösen az általános ételekben tett tobzódás, — a' bujasenyvnek vagy ruhának elragadása, szerencsétlen szerelem, nőféltékenység, házbekétlenség, boszorkodás, bú valamely családi szerencsétlenség miatt, valamely szenvedett méltatlanság, elfojtott bosszú, megsértődött büszkeség, birtokbeli nagy kárvallás, — babonás rettegés — éhség — vagy testi hiba a' szemérem részeken, sérv, iszam, 's a' t.
- 2) Kivált az aszszonyi nemnek idült nyavalyáinál tekintetbe kell venni a' terhességet, terméketlenséget (meddőséget) nőszvágyódást, a' lebetegedést, időtlen vagy hibás szülest, szoptatást, és a' hónapszámot. Különösen az utólsóra-nézve meg kell tudakozni, hamar tér-e vissza, vagy kelletténél tovább kimarad, hány napig tart, folyvást vagy megállva? micsoda mennyiségben általában, milyen sötét a' színe, fehér-folyással jár-e a' beállása előtt vagy végződése után? de leginkább minő testi és lelki bajok, micsoda érzések és fájdalmak kísérik azt beállása előtt, folyásakor és azután? Fehér-folyás lévén nála jelen, milyen ez, mennyi az ő sokasága, és milyen föltételek, és micsoda alkafom által okoztatik?

88. §.

A' főntemlített 's minden más kórtündéeknek nyomozását tehát az idült nyavalyáknál, a' mint csak lehet; szorgalmasan és környülményesen kell véghöz vinni, és a' legkisebb különsegekre is kiterjeszteni, részint mivel azok ezen betegségeknél legmegváltoztabbak, a' gyorsan múlt betegségeikével legkevesebbé egyezők, és a' gyógyításkor, hogy ez jól ússzon ki, nem vétethetnek elég szorosan; részint mivel a' betegek a' hosszas szenvedésekhez úgy hozzá szoknak, hogy a' kisebb, gyakorta igen sokat jelentő (bélegelő) — a' gyógyszer fölkeresésekor gyakran sokat írtározó — mellék-történetekkel keveset vagy éppen semmit nem gondolnak többé, és azokat szinte kénytelen állapotjuk egy része helyett, csak nem egészség gyanánt tekintik, melyeknek igaz érzését ők, tizenöt, húsz esztendeig tartó szenvedik mellett meglehetősen elfeledték, alig is jut eszökbe, azt hinni, hogy ezen mellék kórjelek, eme többi kisebb vagy nagyobb eltérések az egészséges állapottól az ő főbajokkal összefüggésben állhassanak.

89. §.

Azonkívül a' betegek is oly különböző kedvély-neműek, hogy némelyek, kivált az úgy nevezett rásztkórosak 's más igen érzékeny és tűrhetlen személyek önnön panaszaiukat igen meglepő világosságban festik-le, és csak hogy a' gyógyászt segedelemre indítsák, bajaiukat igen feszes kifejezésekkel adjak elő 1).

-
- 1) A' rásztkórosok közül, még a' legtűrhetlenebbnél is, esupa költött történetekre és bajokra alig akdathatni, — a' mit az ő, különböző időkben előpanaszolt, bajaiknak egybehasonlítása is, míg nekik az orvos semmit sem, vagy valami egészen orvosságtalant ad bé, nyilván bizonyít; — csak nagyításai-ból kell valamit elvenni, legalább az ő kifejezéseik erősségét mértéktöltött érzésöknek tulajdonítani; mely tekintetben az ő szenvedéseikről való kifejezéseiknek főszavúsága is magában már fontos kórjellé válik a' többiek sorában, melyekből a' betegség képe van összeállva. A' dörjültekkel és hamis nyavalya-tettőkkel másként van a' dolog.

90. §.

Más ellenkező természetű személyek pedig részint tüstéségből, részint rosszul értett szeméremből, részint végre gyöngéded érzések miatt sok bajokat elhalgatnak, vagy bizonytalan kifejezésekkel jegyeznek meg, vagy többeket, mint nem terheseket, adnak elő.

91. §.

Bár mely bizonyos is tehát, hogy főképp a' beteget kelljen az ő bajai 's érzései felől meghalgatni, és főképpen az ő tulajdon kifejezéseinek, melyekkel szenvedéseit kimagyarázhatja, hitelt adni, — mert a' hozzá tartozók és betegápolók szájában azok elváltozni 's meghamisítani szoktak, — még is másfelől szint-oly bizonyosan megkívántatik minden betegségeknel, leginkább pedig a' sokáigtartóknál, midőn azoknak igaz, tökélyes képők 's ennek különégei nyomoztatanak, a' kiváltképpen való szemesség, megfontolás, emberismerés, vigyázóság a' tudakozáskor és békés-tűrés, nagy mértékben.

92. §.

Az orvosnak általában könnyebb lesz a' forró, vagy más rövid idő óta származott betegségeknek kitudakozása, mert a' betegnek 's hozzátartozóknak még minden történetek és a' csak nem rég elvesztett egészségtől való eltávozások heveny emlékezetőkben vannak, azok még újak és szembetűnők. Itt is ugyan mindent tudni kell az orvosnak, de sokkal kevesebb nyomozás a' van szüksége, többnyire mindent önként megmondanak neki.

93. §.

A' járvány kórok és szórvány betegségek körjelei özveségének nyomozásakor fölötte mindegy, akár fordult elő valaha ily hasonló nyavalya e vagy ama név alatt a' világon, akár nem. Egy oly járványnak új vagy különös volta nem tesz különbséget annak sem megvizsgálásában sem gyógyításában, minthogy a' gyógyász úgyis minden most uralkodó nyavalyának tiszta képét újnak és ismételtennek tartozik előre föl-

tenni, és azt magában tökélyesen megvizsgálni, ha igazi és derek gyógyművész akar lenni, kinek az észrevétel helyébe gyanítást tennie, valamely elejébe adódott kóresetet egészen vagy részint ismértnek vennie soha sem szabad, a' nélkül hogy azt minden nyilatkozásai szerint szorgalmasan kikémlélné, 's itt ezt annál inkább, mivel sok tekintetben minden uralkodó járvány tulajdonféle jelenet, és a' szoros megvizsgáláskor a' régi előbbeni, helytelenül nevet kapott, ragálykóróktól igen különbözőnek találta; — kivéven a' magában egyenlően maradó ragály - gyujtagtól támadó járványokat, az emberhimlőt, a' kanyarót 's a' t.

94. §.

Meglehet ugyan, hogy a' gyógyász az eleibe került első kóresetnél nem veszi mingyárt észre a' járvány ragálykórnak tökélyes képét, mert minden ily bokros betegség csak több eseteknek 'szorosabb megvizsgálása után nyilatkoztatja ki a' maga körjeleinek és tünetjeinek összességét. Azonban a' figyelmesen nyomozó gyógyszer már az első és második betegnél is az igaz állapothoz oly közel juthat, hogy annak egy béléges képére tegyen szert 's már ekkor egy alkalmas, arra hasonzenvesen illő, gyógyszert is találjon ki.

95. §.

Több e'féle esetek körjeleinek leírása által a' le-
rajzolt kórkép mindég tökélyesebbé, nem, nagyobbá és több szavúvá, hanem fontosabb jelentésűvé (bélegzettobbé) ezen gyűkór sajátosságát inkább magában foglalóbbá leszen, a' közönséges jelek (p. o. étvágytalanság, álmatlanság 's a' t.) tulajdon és szorosabb meghatározásokat nyernek, 's más felől a' jelesb, különös, legalább így ritkábban egyesült, csak keves nyavalyákkal közös tulajdon körjelek előtűnnek 's ezen ragálykór béléges voltát képzik 1). Az ekkori járvány-

1) Az orvos előtt, ki már az első esetekben az önhatólag hasonzenveshöz közelítő gyógyszert megtudta választani, a' következő esetek majd vagy békibizonyítják a' választott orvosságnak helyes voltát, vagy ötet egy még illőbb, a' legillőbb hasonzenves gyógyszerre utasítják.

ban megbetegülteknek, mindnyájoknak ugyanazon forráshból eredett 's azért egyenlő betegségek van ugyan; de ily járványos betegségnek egész kiterjedését és kórjeleinek öszveségét (melyeknek ismérte a' tökélyes kórképnek általnézéséhez tartozik, hogy ezen kórjelöszvesésre legillőbb hasonszenves gyógyszert lehessen választani) nem vehetni egy külön betegnél észre, hanem csak több különböző testalkotású betegek szenvedéseikből lehet elvonni és kivenni.

96. §.

Hasonlóképp, mint itt a' járványos, többnyire forró ragálykórokról tanítottam, kellett nekem a' mivel-tokra nézve egyenlően maradó gerjes, idült sinleget is; név szerint és leginkább a' rühöt még szorosabban, mintsem eddig történt; kórjeleiknek egész kiterjedésük szerint kivizsgálnom, minthogy itt is az egyik betegen azoknak csak egy része jelenik meg, míg a' másodikon, harmadikon 's a' t. ismét némely más történetek látszanak, melyek szintűgy csak egy (mintegy elszakasztott) részét teszik az ugyanazon sinleg egész kiterjedéséhez tartozó kórjelek öszveségének; úgy hogy csak igen sok e'féle idült egyes betegeken lehetett az ily gerjes idült sinleghöz; különösen a' rühhöz tartozó minden kórjeleknek öszveségét kieszközlai, melyeknek tökélyes általnézete és öszveséges képe nélkül az egész sinleget hasonszenvesen meggyógyító (név szerint a' rühellenes) orvoságokat, melyek egyszer'smind az e'féle idült bajokban szenvedő egyes betegeknek is igaz gyógyszereik, ki nem lehetett nyomozni.

97. §.

Minekutánna a' kóresetet leginkább meghatározó és kitüntető kórjelek öszvesége, vagy más szókkal, akármiféle betegségnek a' képe szorosán föl vagyon jegyezve, e'vel a' legnehezebb munka is megtörtént. A' gyógyművész azt azután, leginkább az idült betegségeknek a' gyógyításnak alapjául vévén, mindég maga előtt tartja, azt minden részeinél fogva megtekintheteti, és a' bőleget tündéket a'ból kiválaszthatja, hogy ezeknek, vagyis magának a' jelenvaló nya-

valyának egy hozzá igen hasonló', művészi kórhatalmat tehessen ellenébe a' hasonszenvesen választott gyógyszerben, melyet minden az ő tiszta műveletjeik szerint előtte ismeretes gyógyszereknek kórjelsoráikból választott. És midőn a' gyógyítás alatt a' gyógyszer fogamatjáról és a' betegnek megváltozott mint-létéről tudakozódik, neki az új kórállapot föltételében az először följegyzett kórjeleknek eredeti seregéből csak azt kell kitörőlnie, a' mi megjobbult; a' mi pedig még abból jelen van, vagy, ha talán valami új baj jelent volna meg, ezt a'hoz ragasztania.

98. §.

A' valódi orvos hivatalának második pontja illeti a' természetes betegségek gyógyítására rendelt eszközöknek nyomozását, a' gyógyszerek betegítő erejének kivisgálását, hogy aztán, ha gyógyítani kell, egyet közülök ki lehessen keresni, melynek kórjeleiből egy művészi betegség tétethessék össze, a' természetes meggyógyítandó nyavalya főkórjeleinek öszveségéhez mennél hasonlóbb.

99. §.

A' betegséget gerjesztő munkásságokat az egyes orvosságoknak egészen kell ismerni, az az, a' mennyire lehet, mind azon kórjeleknek és mintlétváltozásoknak, melyeket egyik egyik különösen támaszthat, meg kell vigyáztatva vagy tapasztaltatva lenniök előbb, mintsem azt reményleni lehessen, hogy azokból valaki a' legtöbb természetes nyavalyákra nézve illő hasonszenves gyógyszereket találhasson, és válasszthasson ki.

100. §.

Ha valaki, hogy ezt kinyomozza, csak beteg személyeknek ad be gyógyszereket, ámbár azokat csak egyszerűen's egyenkint rendelni is, mégis tiszta munkálatjaikból keveset vagy semmi bizonyost sem lát, mivel az orvosságoktól várandó, különös höglétváltozások a' jelenvaló természetes nyavalya kór-

jeleivel öszvevegyűlvén, csak ritkán vétethetnek tisztán észre.

101. §.

Nincs tehát más lehetséges út, melyen a' gyógyszereknek az emberi mintlétre való saját műveleteiket ki lehetne tapasztalni, nincs semmi bátorságosabb, természetesebb alkalmazás erre nézve, mint ha az egyes gyógyszerek kísértésképp egésszéges embereknek adatnak be mértékletes mennyiségben, hogy e' szerint végére lehessen járni, mindenik milyen változásokat, körjeleket és tündéket hoz elő a' testnek és léleknek hogylétében; az az, micoda kórelvek gerjesztésére legyen mindenik alkalmos és hajlandó 1), mert a' mint (19—22 §.) meg vagy on mutatva, a' gyógyszereknek minden gyógyerejük egyedül e'ben az emberi hogylétet megváltoztató erőben áll, 's ezen utólsónak észrevételéből világosodik ki.

102. §.

Ezen úton én indulék el legelőször olyan állhatatossággal, milyent csak a' tökélyes meggyőződés ama nagy 's embert boldogító igazságról, hogy a' gyógyszereknek csupán hasonszenvés használtatások által legyen az emberek nyavalyájának egyedül bi-

-
- 1) Egyetlen egy orvos sem sürgetté, tudomra, azon harmadfel ezer esztendei előidőben, a' gyógyszereknek emberi mintlétet másító, tiszta, saját műveletjeiknek ezen oly természetű, oly elkerülhetetlenül szükséges, egyedül valódi megvilágítását, hogy kituddják, mindenik orvosság milyén körállapotokat gyógyíthat meg, mint ama nagy, halhatatlan Haller Albert. Csupán ő látta be kívülem annak szükséges voltát (lásd Pharmacopoea Helvetica, Basil 1771 fel. 12. l. az előbeszédben). „Nempe primum in corpore sano medela tentanda est, sine peregrina ulla miscella; odoreque et sapore ejus exploratis, exigua illius dosis ingerenda et ad omnes, quae inde contingunt, affectiones, quis pulsus, qui calor, quae respiratio, quatenam excretiones, attendendum. Inde ad ductum phaenomenorum, in sano obviatorum; transeas ad experimenta in corpore aegroti etc.“ De senki, egyetlen egy orvos sem halgatta meg, vagy követte ezen megbecsülhetetlen intéseit.

zónyos meggyógyítása lehetséges, szülhetett 's tarthatott vala föl 1).

103. §.

Azon kívül láttam, hogy az előbbi írók által följegyzett betegségbeli ártalmosságaik azon gyógyszeres állományoknak, melyek nagy mennyiségben, elvétele, vagy hogy azokkal magokat vagy másokat megöljönek, vagy egyéb környülmények között, egészséges emberek gyomrába jutottak, a' magamon és más egészséges személyeken ugyanazon állományokkal tett kísértéskor nyert észrevételeimmal sokban megegyeztenek. Ők ezen eseteket, mint mérgezésbeli történetrajzokat 's mint ezen erőszakos dolgok ártalmának bizonyosságait, legtöbbször csak azért beszélik elő, hogy tőlök másokat óvjanak, részint azért is hogy, ha mikor ezen veszedelmes történetek ellen használt szereikre lassanként ismét meggyógyulás következett, művészségökkel dicsekedjenek, részint pedig még hogy, midőn gyógybánások alatt az így erőszakosan orvosoltatott személyek meghaltak, magokat ezen, ilykor mérgeknek neveztetett, állományoknak veszedelmességével mentegessék. Ezen természetbuvárok közül senki sem sejté, hogy ezen állományoknak ártalmas és mérges voltak felől általuk csupán bizonyságokul előszámlált kórjelek ezen gyógyszereknek hasonló, természetes nyavalyabeli bajokat meggyógyítható, erejökre mutató bátorságos útasításokat foglaljanak magokban, hogy ezen betegség-gerjesztéseik ugyan az ő hasonszenves gyógyműveleteiknek tiszta jelentései vagy példázataij legyenek, és hogy csupán ily tapasztalt hogylétváltozásokon, melyeket az orvoságok az egészséges testekben támasz-

1) Ezen igyekeztem első gyümölcsét, a' milyen érett akkor lehetett, láthatni ily nevű munkámban: *Fragmenta de viribus medicamentorum positivis, sive in sano corp. hum. observatis* P. I. II. Lipsiae, 8. 1805. ap. J. A. Barth; az érettebbet ebben: *Reine Arzneimittelehre* I. Th. 1811. (második kiadat 1822) II. Th. zw. Ausg. 1824. III. Th. zw. Ausg. 1825. IV. Th. zw. Ausg. 1825. V. Th. zw. Ausg. 1826. VI. Th. zw. Ausg. 1827. és a' második és harmadik részben: *Die chronischen Krankheiten* 1828 Dresden b. Arnold.

tanak, épüljön az ő gyógyerejöknek egyedül lehetőség kinyomozása, minthogy a' gyógyszereknek tiszta, saját erejüket orvosi haszonra sem az eszeskedő okoskodás által előlegesen, sem a' szaglás, ézeelés és megtekintés által, sem a' vegytudományos elkészítés által, sem a' nyavalyák elleni rendek valamely keverékben (rendelményben) együtt lévő több szerekkel való élés által meg nem ismerhetni; senki sem sejté, hogy ezen gyógyszerkórbeli történetrajzok valamikor első kezdetalapjai gyanánt fogjanak szolgálni, az igaz, tiszta gyógyszerantimánynak, mely eleitől fogva mostanig csak hamis gyánításokból és költeményekből állott, az az, még nem is volt meg!).

104. §.

A' tiszta gyógyszerműveletekről szerzett ezen észrevételeimnek ama régiebbekkel — noha nem orvoslásbeli haszonra írottakkal való megegyezésök, és ezen különböző íróktól följegyzett tudósításoknak is más effélékkel való, összeállítások könnyen meggyőz minket arról, hogy a' gyógyszerek, az egészséges emberi testnek beteges megváltoztatásakor meghatározott, örök természeti törvények szerint működnek, és ezeknél fogva bizonyos, biztos körjeleket gerjeszthetnek, mindenik, a' maga sajátosságához képest, különöset.

105. §.

Az ily mértékfölötti adagokban elnyelt orvosságoknak gyakran életveszedelmeket műveleteikről szóló régibb leírásokban oly állapotokra is akadunk, melyek nem eleinte, hanem az ily szomorú eseteknek vége felé jelentek vala meg, és az előbbiekkel egészen ellenkező természetűek voltak. Ezek, az előművelettel (59. §.) vagy az orvosságoknak a' testre való tulajdon behatásokkal ellenkező körjelek te-

1) A' mit erről mondtam, láthatni az én *Reine Arzneimittelehre-mnek* harmadik Része előtt álló ily című értekezésemben: *Beleuchtung der Quellen der gewöhnlichen Materia medica.*

szik az életműség erejének ellen- vagyis utóműveletét (58—63 §.), de ebből, ha az egészséges testekben való kísértésre fordított adagok mértékletesek, ritkán vagy szinte soha nem sejdíthetni legkevesebbet is, a' kicsiny adagok után pedig semmit sem. Ezek ellen az élő életműség a' hasonszenves gyógyításkor csak annyi visszahatást, ellenműveletet tesz, a' mennyi a' mintlétnek ismét természetes, egészséges állapotra való fölségítésére kívántatik (63. §.)

106. §.

Csupán a' bódító gyógyszerek tesznek e'ben kifogást; miathogy ezek az előműveletben részint az érzékenységet és érzést, részint az ingerlékenységet veszik el, azért utánok gyakrabban, a' kísértéskori mértékletes adagok után is, az egészséges testekben megnagyobbult érzékenység (és nagyobb ingerlődékenység) szokott megjelenni az utóműveletben.

107. §.

Eme bódany állományokat kivéven, a' mértékletes gyógyszeradagokkal tett kísértéseknél az egészséges testekben a' bevétt szereknek csupán előműveleteik, az az, azon körjelek vétetnek észre, melyekkel a' gyógyszer az ember hagyylétét megváltoztatja, a' benne és rajta valamely, hosszabb vagy rövidebb ideig tartó beteges állapotot hoz elő.

108. §.

Némely gyógyszereknek ezen körjeleik között vagynak néhány olyak is, melyek a' többi, részint előbb megjelent, részint utóbb megjelenendő körjelekkel valamennyire; vagy bizonyos mellékes környülményekre nézve, ellenkeznek; de a' melyeket még sem lehet tulajdonképp az életműség utóművelete vagy csupa ellenmunkálata gyanánt vennünk, hanem; az előműveletbeli különböző működési támadásoknak csak váltó állapotjokat ábrázolják; ezek váltóműveletnek neveztetnek.

109. §.

Némely körjeleket a' gyógyszerek gyakortább, az

az, sok testekben, másokat ritkábban, vagy kevesebb emberekben hoznak elő, némelyeket csak igen kevés egészséges testekben.

110. §.

Az utolsókhöz tartoznak az úgynevezett különözések, vagy is ama tulajdon testminéműségek, melyek, egyebként egészségesek lévén, oly hajlandósággal bírnak, hogy bizonyos dolgoktól, melyek több más emberekben semmi benyomást, semmi változást nem látszanak csinálni, annyira mennyire beteges állapotba tétethetnek 1). De ezen nem mindenre való benyomás csak egy úgylátszás. Mert mivel ezekre, valamint akármely más beteges mint-létváltozásoknak támasztására, az emberben mind a' kettő, a' beható állományban lévő erő, és a' testnek gerjedékenysége, megkívántatik, azért a' szembetűnő megbetegedéseket is az úgynevezett különözésekben nem tulajdoníthatni csupán eme különös testminéműségeknek, hanem egyszer'smind ezen támasztó dolgoktól is kell származtatni, melyekben minden emberi testre ugyanazon benyomást tehető erőnek kell-ek lenni, de csak úgy, hogy keves egészséges testminéműségek legyenek hajlandók magokat tőlök oly szembetűnőleg beteges állapotba helyezettetni hagyni. Hogy ezen hatalmak valósággal minden testre ugyanazon benyomást tegyék, abból láthatni, hogy azok minden beteg személyeknél a' hasonló körjeleket, milyeket magok is (noha látszóképp csak az úgynevezett különöz személyeknél) támaszthatnak, mint gyógyyszerek hasonszenvesen meggyógyítják 2).

1) Némely keves személyek a' rózsák szagától elajulhatnak, és a' mitil-kagylóknak (Mies-Muschel), rákoknak vagy a' márnahal ikrájának megevesétől, vagy néhány szömörce fajok lombjának megérintése 's t. e. miatt, más meg más beteges, néha veszedelmes állapotokba eshetnek.

2) Így segítvén Eudoxia Herczegaszszony egy elájult személyen (ῥόδωσταγμα)-val, rózsavízzel (lásd Hist. byzant. script.), és Horstius (Oper. III. lap. 59) a' rózsacsemetet igen hasznosnak látá az ájulásoknál.

111 §.

Minden gyógyszer különös műveleteket támaszt az emberi testben, melyeket semmi más, különböző nemű orvosság éppen úgy elő nem hozhat. 1)

112. §.

Valamint mindenik növényfaj külső természetére, életének 's növéseinek tulajdon módjára, ézére és szagára nézve minden más növény-fajtól és nemtől, valamint minden ásvány és minden só a' maga külső és belső természeti és vegytudománybeli tulajdonságaira nézve (melyek egyedül már akármely elcserélést eltávoztathattak volna) a' másiktól bizonyosan különbözik, úgy azok mindannyin önnön betegítő, — tehát egyszersmind gyógyító — műveleteikre nézve is magok között bizonyosan különbözök 's egymástól eltávozó 2). Ezen állományoknak mindenike tulajdon, különböző, de meghatározott módon, mely minden elcserélést tilt, változtatja meg az emberek egészségbeli állapotját és hogylétét 3).

- 1) Ezt ama tiszteletre méltó Haller A. is belátá, így szólván (Hist. Stirp. helv. nevű munkájának előbeszédében) „latet immensa virium diversitas in iis ipsis plantis, quarum facies externas dudum novimus, animas quasi et quodcunque caelestius habent, nondum perspeximus.“
- 2) A' ki minden külön gyógyszeres állománynak minden másiktól oly igen különböző műveleteit az emberi mintlétre szorosán ismeri, és méltatni tudja, az könnyen belátja azt is, hogy közöttök, orvoslási tekintetben, egyáltalában semmi egyenlő értékű szerek, semmi pótolékok nem lehetnek. Csupán, ki a' különböző orvosságokat tisztá, tevőleges műveleteiknél fogva nem ismeri, lehet oly balgatag, hogy velünk elbitetni akarja, mintha ugyan azon betegségben egyik a' másik helyett szolgálhatna és szintoly jól segíthetne, mint a' másik. Így cserélik föl az értelmetlen gyermekek a' valójában igen különböző dolgokat, mert esetek alig ismerik külsejökre, 's legkevesebb az ő becsőkre, igaz értékökre és igen különböző belső tulajdonságaikra nézve.
- 3) Ha ez tiszta igazság, a' mint is az, úgy lehetetlen hogy ezután valamely orvos, ki értelmetlennnek tartatni nem akar, 's ki önnön jó lelkiismeretét, a' valódi emberi méltóságnak egyedülös bizonyosságát, megsérteni nem akarja, más gyógyszeres állományt fordítson a' betegségek orvoslására, mint a' melyet ő szorosán és tökélyesen igaz böccse szerint ismer, melynek erőbeli műveletét, az egészséges emberek mint-

113. §.

Tehát szorosan, legfigyelmezőbb szorossággal kell a' gyógyszereket, melyektől az emberek élete és halála, betegsége és egészsége függ, egymástól megkülömböztetni, s ezen okból azoknak erejüket és igaz műveleteiket az egészséges testben szorgalmas, tiszta kísértések által vizsgálóra venni, hogy velök szorosan megismerkedhessünk, és a' betegségekben való használtatásokkor minden hibás fogást elkerülhessünk, mert csak a' helyesen választott orvosságok hozhatják vissza ismét nem sokára és tartósan a' földi javaknak legnagyobbikát, a' testnek és léleknek jóllétét.

114. §.

A' gyógyszereknek az egészséges testre teendő műveleteik kivizsgálásakor meg kell gondolni, hogy az erő, úgy nevezett hős állományok már csekély adagban hogylétváltozásokat szoktak az erős személyeknél is gorjeszteni. A' gyöngébb erejű szereket ezen kísértések

létére oly szorosan kitapogatta, hogy róla bizonyosan tudja, hogy az egy igen hasonló kórállapotot, minden előtte ismeretes orvosságánál hasonlóbbat, gerjeszthet a' hon, melyet az általa meggyógyítandó kóreset magában foglal, — mert, miként főlebb megmutattuk, sem az ember, sem a' nagy természet hasonzenves szer nélkül tökélyesen, gyorsan és tartósan nem gyógyíthat. Egy valódi orvos sem húzhatja ki magát ezután az ily kísértések alól, hogy így az orvosságoknak eme legszükségesebb, s egyedülös megismerésére, mely az orvoslásra megkívántatik, szert tegyen, erre, a' minden évszázadokbeli orvosoktól eddig elmulasztott, ismeretre. Minden múlt évszázadok — az utóbbi világ allig fogja hinni — eddig elegendőnek tartották, azon magok böcsök szerint ismeretlen orvosságokat, melyeknek igen fontos, igen különböző, tiszta, erőbeli műveleteik az emberi hogylétre soha meg nem vizsgálattak, csak vaktában, még pedig több ilyen ismeretlen, fölöttébb különböző erőket rendelményekbe végyítve, szolgáltatni a' nyavalyák ellen, és a' történetre hagyni, akár mint legyen is tőlök a' beteg. Így rohan be a' dörjült valamely művész műhelyébe, s ragadja kezébe az előtte ismeretlen, igen különböző szerszámokat, hogy velök az ott álló remekműveket, mint véli, kidolgozza; hogy ezek az ő esztelen munkája által elrontatnak, és pedig visszaállíthatlanul özverontatnak, nem szükséges említenem.

végett nagyobb adagban kell nyújtani; a' leggyöngébbeket pedig, hogy műveletök észrevéttessék, csupán gyöngéd, ingerlékeny, egésséges személyeken kell kísírteni.

115. §.

Tilalmas az e'féle kísértésekre — mert tőlök függ az egész gyógyművészség bizonyossága, és minden következő ember-nyomoknak java — tilalmas mondom, az e'féle kísértésekre más gyógyszereket fordítani, mint a' melyek már ismereteseek 's melyeknek tiszta, igazi, és hathatós voltak felől egészen meg vagyunk győződve.

116. §.

Ezen orvosságoknak mindenikét egészen egyszerű, mesterkéletlen képpen, a' honni növényeket hevenytében kifacsart nedv-képpen, egy keres borléllet vegyítve, hogy el ne romoljanak, a' külföldi növényeket pedig porképpen, vagy borléllet festvénynyé kiszívatva, aztán pedig néhány résznyi vízzel összevegyítve kell bevenni, a' sókat és mézgákat pedig mindjárt a' bevétel előtt vízben fölolvasztva. Ha a' növényt csak szárazon kaphatni és az természete szerint gyöngé erejű, a'kor az ily kísértésre annak forrázata szolgál, az aprított fűre forró víz öntetvén 's így kiszívatvatván; ezt mindjárt megkészítése után melegen kell inni, mert minden kifacsart növénynedvek, és minden vizes növényforrázatok léles tódalék nélkül hamar megforrnak 's elromlanak, és e'kor orvosságos erejüket is elvesztették.

117. §.

Ezen végre minden gyógyszeranyagot egészen magosan, egészen tisztán kell fordítani, a' nélkül, hogy ahhoz valamely idegenféle állomány keverődjék, vagy az ember valamely már idegen nemű orvosságos kolmit vegyen magához azon a' napon, és úgy a' következőkön is, míg a' gyógyszer műveletjeit akarja megvívázni. A' ma keves, oly igen fölhighított, borlélt, minthogy a' festvények a' bevételkor sok vízzel vegyítetnek, nem tekinthetni idegen inger gyanánt.

118. §.

Eme kísértés ideje alatt a' közéletnek is mértéktelennek kell lenni, a' mennyire lehet minden fűszer nélkül, esupán tápláló, egyszerű neműekből, úgy hogy a' zöld főzelékek 1) és gyökök 's minden saláták és levesbe való fűvek (melyek akármi elkészítés mellett is mindnyájan mindég valamely bolygató orvosságos erőt tartanak meg) eltávoztassanak. Az italok a' mindennapiak, mennél kevesebbé ingerlők legyenek.

119. §.

A' kísértő személynek a' kísértéskor a' lelki és testi erőlködésektől, minden kicsapongásoktól és zavaró szenvedélyektől őrizkednie kell; semmi szorgos foglalatosságnak sem szabad ötét a' szükséges magán észreveendő tapasztalástól viztatartani, jó akaráttal kell magára szoros figyelmet fordítania, és e' mellett nyugodtan maradnia; a' maga nemében egészséges testű lévén, szükséges értelemmel is kell birnia, hogy az érzéseit világos kifejezésekkel megnevezhesse, és leírhasssa.

120. §.

A' kísértés helyes végbevitelére ügyes, készkapartú, egészséges személy erre nézve reggel éhombra egy oly adagot veszen be a' kipuhatólandó gyógyszerből, milyennel a' mindennapi üzönczségben, rendelményekben szoktak élni a' betegségek ellen, legjobban olvadéokban, és mintegy tízszer annyi nem éppen hideg vízzel vegyítve.

121. §.

Ha ezen adag egy pár' óra 2) múlva semmi, vagy csak igen' csekély mintlétváltozást okozna, akkor a'

- 1) A' zsenge zöld borsót, zöld babot, 's talán murkót (sárgarépát) is, mint legkevesebbé orvosságos zöld főzelékeket, megengedhetni.
- 2) Az újabb időkben czélerányosabbnak találtam, ha az előbbi nap adagja nem elég kérjeleket támasztott volna, a' kísértő

személy (az orvosságot mind férfii mind nembereken kell kísérteti) egy nagyobb, a mostani környűlményekhez képpes kétszeres adagot veszen be, legjobban szintűgy tíz résznyi nem hideg vízzel keverve a ösz verazatva.

122. §.

Ha az első adag elejntén igen nagyon látszik művelni, néhány órák múlva pedig művelésében alább hagy, a'kor a' második erősebb adagot csak más nap reggel kell, hasonlóképp éhomra, bevenni, és, ha ez sem felelne meg a' célának, a'kor a' harmadik reggel bevett, még erősb, ha úgy találjuk, mintegy négyszeres adag majd ki fogja nyilatkoztatni a' maga műveletjét.

123. §.

Ugyanazon gyógyszer nem minden személyeket érdekel egyenlő hathatósággal, sőt ellenben nagy a' különbség ezen pontra nézve, úgy hogy az igen hathatósnak ismert gyógyszer mértékletes adagban néha egy gyöngébbnek látszó személyt csak alig izgat föl, holott több más sokkal gyöngébb szerek ugyanazt elég erősen meghatják. És viszontag, vannak igen erős személyek, kik a' gyöngének látszó gyógyszertől fontos körjeleket éreznek, az erősebbektől pedig csakélyebbeket. Már, minthogy ezt előre nem tudhatni, azért igen tanácsos, minden embernél először csak kisebb orvosságadaggal tenni meg a' kezdetet, meg, a'hol illik és kívántatik, vagy ugyanazon napon egy pár óra múlva, vagy napónként nagyobb a' nagyobb (mindég mintegy kettőztetett) adagot vétetni be.

124. §.

Ha kezdetben mindjárt legelőször elég erős gyógyszeradag nyújtott, ilykor ennek az a' haszna, hogy

személy által csak minden reggel éhomra a' kiyizsgálandó gyógyszerből, ha szükség, nagyobb adagot vétetni; a' legújabb időkben pedig csak kis de igen föleresatett, igen magasra hátalmitott adagot nyujtok, mivel eként azoknak erejük a' legsoakszorosabban ki van fejlődve.

a' kísértő személy a' körjeleknek egymás után következését megtudja, és az időt is, melyben mindenik megjelent, szorosán följegyezheti, a' mi az orvosság természetének megismerésére, igen tanúságos; mert így az előműveletek rendje, valamint a' váltóműveletek is legbizonyosabban szembevetünk. Egy igen mérsékelt adag is néha már elegendő a' kísértésre, csak a' kísértett személy legyen elég finom érzésű, és mennél figyelmezőbb a' maga hogylétére. Valamely orvosság műveleteinek tartandósága csak több kísértések egybe hasonlítása után ismértetik meg.

125. §.

Midőn pedig, hogy csak valamit is tapasztalni lehessen; néhány napokig folyvást ugyanazon gyógyszer kell mindég nagyobbított adagokban, ugyanazon személynek kísértés végett beadni, a'kor a' különböző kórállapotok kitudódnak ugyan, melyeket ezen orvosság általában előhozhat, de azoknak sorban következésük nem sül ki, és a' következő adag gyógytőlag munkálván, gyakran az előbbi adagtól gerjesztett egy vagy más körjelt eltörli; vagy helyette az ellenkező állapotot hozza elő, — az ily körjeleket, mint kétségeseket, zárjelbe kell tenni, míg a' következő, tisztább kísértések megmutatják, valjon azok az életműségnek ellen- és utóműveletét, vagy ezen orvosságnak váltóműveletét teszik-e.

126. §.

Mikor pedig valaki, még a' történetek sorbeli következésére, és az orvosság műveleteinek tartandóságára nem nézván, csupán a' körjeleket magokban; kivált valamely gyöngé erejű gyógyszerét, akarja kinyomozni; itt legjobb a' dolgot úgy intézni, hogy néhány napokig egymás után minden nap nagyobbított adag nyújtassék, sőt többször is napjában. Így a' leggyöngébb, még ismeretlen gyógyszernek a' művelete is, kivált az érzékeny személyeken; napfényt fog jönni.

127. §.

Ez vagy amaz gyógyszerköztá bajnak érzésekor

a' kórjel szoros meghatározására szolgál, sőt tartozik, hogy a' személy magát különböző helyzetekbe tegye, és megvigyázza, valjon a' történet a' most szenvedő résznek mozgása által, a' szobában vagy szabad levegőn járás, az állás, ülés vagy fekvés által nagyobbodik, kisebbül, vagy elenyészik-e, 's netalántán az első helyzetben megújul-e — valjon az evés vagy ivás vagy más föltétel által a' kórjel változik-e, vagy a' beszélés, köhögés, pörüsszentés által; vagy a' testnek egyéb munkálkodásakor, és arra figyelmezzon, mely nap- vagy éjtájban szokott az leginkább előjöni; e'képp minden kórjelnek saját és bélezett volta kivilágosodik.

128. §.

Minden külső hatalmak, leginkább pedig a' gyógyszer az azon tulajdonnal birnak, hogy az élő életnőség mintlétében egy nekik saját és különösen minéműsített változást okozzanak; azonban valamely orvoságnak tulajdon kórjelei mégsem jönnek mindnyájan már egy személynél, sem azonnal vagy ugyanazon kísértéskor, elő, hanem az egyik személynél most ezek, a' második 's harmadik kísértéskor megint mások, egy másik személynél ez vagy ama kórjelek jelennek meg leginkább, úgy mégis, hogy talán a' negyedik, nyolczadik, tizedik, 's a' t. személynél ismét néhány vagy több oly történetek fordulnak elő, melyek már talán a' második, hatodik, kilenczedik 's a' t. személynél megvoltak; ugyanazon órákban sem jelennek meg ismét.

129. §.

Ama kórjelveknek, melyeket valamely gyógyszer támaszthat, egész öszveségök csak sok arra alkalmas, különbözőféle férjfiúi és némberi testeken tett többszöri észrevételek által hozatik közel a' tökélységhez. Csak a'kor lehet valaki bizonyos, hogy valamely gyógyszernek kórállapotjait, melyeket az gerjeszthet, az az, annak az emberi hogylétet megváltoztató tiszta erejít már kinyomozta legyen, mikor a' következő kísértő személyek tőle csak kevés újat vehet-

nek észre, 's szinte mindég csak ugyanazon, másoktól már tapasztalt körjeleket érzik magokon.

130. §.

(Noha, a' mint mondatott, valamely vizsgálat alá vétetett gyógyszer a' maga hogylétváltoztatásait mind elő nem hozhatja is az egészséges állapotban egy személynél, hanem csak több, különböző, nem egyféle testi és lelki tulajdonságú, embereknel: mégis azon hajlandóság (irányzás), mellyel az mind ezen körjeleket akármely emberben is támaszthatja, megvagyón benne (110. §.) egy örök, változatlan természeti törvény szerint alapítva, melynél fogva az, a' maga minden, az egészségesekben csak ritkán előhozott műveleteit is akármely emberen gyakorolja; ha azt neki valamely hasonló bajokból álló kórállapotban adják be; a' legkisebb adagban is gerjeszt az akkor, hasonszenvesen választatván, ő benne alattomban egy a' természetes betegséghöz közelítő művészi kórállapotot, mely őtet eredeti bajától gyorsan és tartósan (hasonszenvesen) megmenti, és gyógyítja.

131. §.

Ménnél mértékletesebbek, bizonyos mennyiségig, az e'féle kísértésekre rendelt gyógyszereknek adagai, — előre föltétvén, hogy kiki a' kifürkészést egy igazság szerető, minden tekintetben mértéklés, finomérzésű, magára legnagyobb figyelmét fordító, személynek választása által iparkodik könnyebbiteni — annál világosabban jőnek az előműveletek 's majd csupán ezek, mint a' tudásra legmértékesebbek, elő, és csaknem semmi utóműveletek vagy test-ellelmunkálatok sem. A' fölöttébbi nagy adagoktól ellenben nem csak több utóműveletek jőnek elő a' körjelek között, hanem az előműveletek is oly zavart sietséggel, és oly erőszakossággal lépnek föl, hogy semmit se lehessen szorosan kifürkészni; veszedelmességöket nem is említvén, a' mit az, ki az emberiség iránt tisztelettel viseltetik, és a' legalábbvalót is a' nép közül testvérenek nézi, nem tarthat csekélységnek.

132. §.

A' kísírtőszemély hogylétén észrevett minden bajok, történetek és változások, míg valamely orvosság munkássága tart, (azon esetben, ha a' jó, tisztá kísírtésnek főlebbi föltételeire [117—120 §.] ügyelés vagyon) csupán emez orvosságtól szármoznak, és azokat úgy is kell tekinteni 's följegyezni, mint ezen orvossághoz sajátképpen tartozókat, mint ezen orvosság kórjeleit, ha bár a' személy magán hasonló történeteket azelőtt régiebbben önként vett volna is észre. Azoknak hasonló újra megjelenésök a' gyógyszerkísírtéskor csupán arra mutat, hogy ez az ember különös testi tulajdonánál fogva az e'félekre különösen hajlandó. A' mi esetünkben ezt a' gyógyszer okozta; a' kórjelek most nem támadnak magoktól, míg a' bevett erős gyógyszer annak egész hogylétén uralkodik, hanem ettől.

133. §.

Ha a' gyógyász nem maga vette, hanem más személynek adta be kísírtés végett az orvosságot, akkor ez köteles minden volt érzéseit, bajait, történeteit és hogylétváltozásait világosan fölírni azon időpontban, melyben történnek, följegyezvén minden kórjel szármozásának idejét a' bevétel után, és ha az sokáig tartott, tartosságának idejét is. — Az orvos a' fölírottat a' kísírtőszemély jelenlétében mingyárt a' végbement kísírtés után, vagy ha ez több napokig tart, minden nap átnézegeti, hogy ötlet, mert ilykor neki még minden heveny emlékezetében vagyon, mindegyik történet szoros minémüségé felől megkérdezhesse, 's az e'kép kitudakozott közelebbi környülményeket odairhassa, vagy a' személy vallomásához képest azokat megváltoztathassa.

134. §.

Az írni nem tudó személyt az orvosnak kell mindennap arról kihallgatni, mi 's hogyan történt legyen rajta. De ilykor szükséges, hogy ez legnagyobbára a' kísírtésre fölvetett személynek csak önkéntes elbeszélése legyen, semmi eltalált, semmi gyanított és,

a' mennyire lehet, semmi kikérdeztetett ne járuljon a'hoz, mit valaki mint lelt való állapotot akar leírni, mindent azon előre vigyázással tevén, melyet fölebb (77 — 83 §.) a' természetes nyavalyák voltának és képének kitudakozásáról előadtam.

135. §.

Mindazáltal csak azon vizsgálatok lesznek a' legjelesebbek, melyeket egy egészséges, előítéletlen, finomérzésű Orvos, hogy az egyszerű orvosságoknak, emberi hogylétet megváltoztató, tiszta mnnkálataikat, és azon művészi kórállapotokat és kórjeleket, melyeket azok az egészséges emberekben támaszthatnak, kitudhassa, ö n n ö n m a g á n k ö v e t e l m i n d e n i t t j a v a s o l t e l ő r e l á t á s s a l é s v i g y á z á s s a l. Ő tudja legbizonyosabban, mit vett legyen észre maga magán 1).

- 1) Ezen önkisírtésekből még más kipótolhatatlan hasznok is háromlonak az orvosra. Először azok ama nagy igazságot, hogy minden gyógyszereknek orvosságos volta, melytől gyógyerejük függ, az ön-vigált orvosságoktól szenvedett hogylét-változásokban, és tőlök önmagán tapasztalt betegségállapotokban álljon, előtte tagadhatatlan lött dologgá tesszik. Továbbá az e'féle magán tett jeles észrevételek által ő részint a' maga tulajdon érzéseit, gondolkozása és elméje módját tanulja-ki (minden igaz bölcsességnek alapvalóságát *γνώρι σεαυτὸν*), részint pedig, a' minék egy orvosban sem kell hibázni, természetbuvárrá képi magát. Minden, másokon tett tapasztalásaink korántsem oly magokhoz-vonzók, mint a' minnen-magunkon szerzetek. A' másokat fűrkészőnek mindég félnie kell, hogy a' gyógyszert kisírtó azt, a' mit mond, nem oly nyilván érzette, vagy a' maga érzeményeit nem a' szorosan rájuk illő kifejezéssel adta elő. Mindég kétségben marad ő, nem csalatott e meg, legalább valami részben. Az igazság megismerésének ezen akadály, mely az orvosságoknak másokon támadó művészi kórjeleik kitudakozásakor soha egészen el nem háritatik, az önkisírtéseknél tellyességgel elmarad. Az önkisírtó maga tudja azt és bizonyosan tudja, a' mit érzett, 's minden e'féle önkisírtés ötet több orvosságok erejének kinyomozására ösztönözi. És így mindég többé 's többé gyakorolja magát az orvosra nézve oly fontos észrevevőtehetségben, ha maga magát, mint biztosabbat, 's ötet meg nem csalót, megvigyázni folyvást igyekezik, és annál buzgóbban fogja ő ezt cselekedni, minthogy ezen önkisírtések neki a' gyógyításra megkívántató, eddig igen szűken lévő, eszközöknek, igaz becsők és igaz jelentésők szerint való ismeretét igérik, 's

136. §.

Az pedig, miként lehessen a' betegségekben is, kivált az idült, legtöbbnyire egyenlően maradó, nyavalyákban, az eredeti betegség bajai közül a' gyógyításra fordított egyszerű orvosságnak némely körjeleit 1) kikeresni, egy főntebb megítélési tehetségnek a' tárgya, és ezt csupán a' kikémlelésben jártasokra kell bízni.

137. §.

Ha már így az egészséges emberekben meg lehetős számú gyógyszerek kísértettek meg, és mind azon körelvek 's körjelek, melyeket azok mint művészi betegítő hatalmak önként gerjeszthetnek, szorgalmasan és híven föl vagynak jegyezve, csak a'kor leszen aztán egy igaz gyógyszer tudomány— az egyszerű orvosszerek valódi, tiszta, csalhatatlan műveletmódjaiknak gyűjteménye, készen, egy oly természeti örökönyv, hol minden így megvizsgáltatott, hathatós gyógyszernek különös hogylétváltoztatásai és körjelei, a' mint ezek a' figyelmes természetbuvár előtt megjelentek, jeles számmal följegyezve tálatatnak, melyekben több, majdan általok meggyógyítatandó természetes betegségeknek (hasonszenves) körelveik vannak meg hasonlóságban, melyek, egy szóval, oly művészi kórállapotokat foglalnak magokban, a' minők a' hasonló természetes kórállapotokra nézve egyetlen, igaz, hasonszenves, az az, önhatólagos gyógyító-esz-

őtet megsem csalják. Senki se is vélje, hogy az ilyen kís megbetegedések, a' vizsgáltatandó gyógyszerek bevételkor, általában az ő egészségében kárt tegyenek. A' tapasztalás ellenben azt tanítja, hogy a' Fűrkések életműsége a' hogylétnek többszöri megtámadtatása által csak annál gyakorlotabbá leszen a' külső ellenséges behatásoknak 's minden művészi és természetes betegítő ártalmaknak visszaüzésére, és annál neki keményültebbé minden kártékony dolgok eránt az orvosságokkal való ily mérséklett önkísértéseknél fogva. Egésze változhatlanabbá, önmaga izmosabbá leszen, mint minden tapasztalás bizonyítja.

- 1) Az egész betegség alatt, csak sokkal az előtt látott, vagy soha észre nem vett, következőleg új, 's most a' gyógyszernek tulajdonítandó körjeleket.

közök gyanánt szolgáljonak, a' bizonyos és tartós gyógyulására.

138. §.

Egy ily gyógyszer tudományból minden Gyanított, csupán Allított, Költött egészen kizáratassék, minden csak a' szorgalmasan és őszintéleg megkérdezett természetnek tiszta szólása legyen.

139. §.

Igaz ugyan, hogy eme, tiszta műveletmódjok szerint szorosan ismért, emberi hogylétet megváltoztató, orvosságoknak csak igen nagy gyűjteménye helyeztethet minket oly karba, hogy a' természetben előforduló végtelen sok kórállapotoknak mindenikére, mindenik sinlegre nézve a' világon egy hasonszenves gyógyszer, egy művészi kórhatalombeli illó, közeljáró (gyógyító) orvosságot lehessen kitalálni 1); azonban már most is — köszönet ama kórjelek igaz voltának és kórelvek bőségének, melyeket mindenik hathatós orvosság az egészséges testekre való behatásakor mostanáig kinyilatkoztatott — csak keves kóresetek vannak hátra, melyekre nézve a' tiszta műveletök szerint már megvizsgált keves 2) szerek között egy meglehetősen illó hasonszenves gyógyszer nem találtathatnék, mely minden különös alkalmatlanság nélkül, az egészséget szelíden, gyorsan és állandólag visszaállítja — a' még határba szorult választhatás miatt ugyan néha még tökéletlen segédszerek, de melyekkel csak ugyan végtelenül többször, végtelen-

-
- 1) Eleintén csak én valék egyedül, ki a' tiszta orvosságerőknek kipuhatolását legfontosabb foglalatosságommá tettem. Azóta néhány ifjú emberek is, kik magokon kisírtéseket tettek, a' kiknek fürkészményeikön én vizsgálódva általmenék, ebben segedelemül voltak. De mennyit lehetne majd akkor cselekedni a' nyavalyák végtelen országának egész kiterjedésében a' gyógyításra nézve, ha ezen egyedül valódi gyógyszer tudománynak gazdagításában szorgalmas önkisírtések által a' szoros és biztos fürkészek többen tennék magokat érdemesekké! Akkor a' gyógyfoglalatosság, bizonyosságára nézve, a' matematikai tudományokhoz fog közelíteni.

- 2) l. főlebb a' 102. §-nál a' jegyzést.

nál bizonyosabban és bátorságosabban gyógyíthatni, mint az eddigi különösen gyógyművészségnek minden közönséges és különös gyógytanítmányai szerint, annak ismeretlen, vegyített szereivel.

140. §.

A' valódi gyógyász hivatalának harmadik pontja illeti a' tiszta műveletök szerint, egészséges emberekben, megvizsgált művészi kórhatalmaknak (orvosságoknak) legcélszerűsbb alkalmazását a' természetes nyavalyák hasonlószenves gyógyítására.

141. §.

Már a' melyiket, ezen emberhogylét-változtató erejük szerint kivizsgált orvosságok közül, tudvalévő körjeleire nézve, az előnkbe került természetes betegség körjeleinek összességéhez leghasonlóbbnak leljük, az lesz ennek orvossága, annak kell az erre legillőbb, legbizonyosabb hasonlószenves gyógyszernek lenni; abban vagyon ezen köresetnek önhatólagos gyógyszere föltalálva.

142. §.

Egy e'képp kikeresett orvosság, mely a' gyógyíttatandó nyavalyáihoz mennél hasonlóbb körjeleket gerjesztő, következőképp hasonló művészi betegséget támasztó, erővel és hajlandósággal bir, a' beteg emberre lett behatásakor illendő adagban, éppen a' természetes betegség miatt eddig szenvedő részeket és pontokat érdekli az életműségben és bennök a' magatulajdon művészes betegségét hozza elő, mely aztán nagy hasonlósága és nagyobb erejűsége miatt az eddig megvolt, természetes betegségbeli változásnak helyét foglalja el kiváltképpen, úgy hogy az életerő ezentúl már nem a' természetes (a' többé már jelen nem lévő betegségben, mely is mint anyagtalán, egyedül erőbeli hatalom már lenni megszűnt), hanem egyedül az erősebb, igen hasonló gyógyszerbetegségben szenvedjen; mely aztán ismét, a' szernek kis adaga miatt, mint minden mértékletes gyógyszerbetegség, az életerő tehetségétől meggyőzetvén, nem sokára ma-

gától elenyészik, és a' testet minden nyavalyától szabadon az az, egészségesen és állandólag egészségesen hagyja.

143. §.

Ha így a' hasonszenvesen választott, illő gyógyszer helyesen használtatik, a'kor a' meghaladandó természetes forró betegség, ha bár még oly gonosz, 's még annyi bajokkal terhelt volt is, elenyészik, ha nem rég támadott, észrevétlenül néhány órák alatt, a' régibb néhány napok múlva, a' roszzállatnak minden nyomaival együtt, és a' művészes gyógyszerkórból is majd semmit sem venni többé észre; a' gyors, észrevehetetlen általmenetek közben nem történik a' visszaállott egészségnél, meggyógyulásnál, egyebb; a' régibb (és főképp a' szöveközött) sinlegek arányként több időt kívánnak a' gyógyulásra.

144. §.

Midőn valaki olyan egy vagy két csekély történetekről panaszkodik, melyek csak kevéssel az előtt vétettek észre; a'kor az orvos ezt ne tartsa tökélyes nyavalyának, melyre holmi komoly orvosi segedelem kívántatnék. Egy kis változtatás a' közéletben és életrendben elégséges szokott lenni ezen betegség eltörlesztére.

145. §.

Ha pedig az, a' miről a' beteg panaszkodik, egy pár erőszakos baj volna, ilyenkor a' kémlelő gyógyász azokon kívül még több, ámbar kisebb történetekre is szokott akadni, melyek egy tökélyes betegségbeli képet tesznek.

146. §.

Mennél gonoszabb a' forró betegség, annál több, annál szembetűnőbb körjelekből szokott az ilyenkor öszvetétetve lenni; de annál bizonyosabban is találhatni föl egy arra illő gyógyszert, ha a' tevőleges műveletök szerint ismért orvosságok elegendő számmal lévén, közöttök választhatni. A' sok ismért gyógyszerek között nem nehéz egy olyra találni, melynek

egyes kórelveiből egy, a természetes nyavalya kórjeleinek öszveségéhez igen hasonló ellenképét leheszen öszverakni a gyógyító művészi betegségnek, és ez az orvosság a megkívántatott gyógyszer.

147 §.

A hasonszenves önhatólagos gyógyszernek ezen keresésekor, az az, midőn a természetes nyavalya jeleinek öszveségét a kipuhatolt gyógyszerek kórjeleivel egybe hasonlítjuk, hogy közöttök egy, a gyógyítatandó nyavalyával hasonlóságára nézve megegyező, művészes kórhatalmat találhassunk, a kóresetnek szembe tünőbb, különös, szokatlan és sajátosságos (bélegző) tündéit és kórjeleit kell kiváltképpen és csaknem egyedül szoros tekintetbe venni; mert kiváltképpen ezekkel kell a keresett orvosság kórjelsoraiban lévő igen hasonlóknak megegyezőknak, ha ugyan csak ez a legillőbb a gyógyításra. A közönségesebb és határozatlanabb jelek: étvágytalanság, fejfájás, bágyadtság, nyugtalan alvás, kedvetlenség's a't. ezen közönségességben és határozatlanságban, s ha nincsenek szorosabban leírva, keves figyelmet érdemelnek, mivel ily valami közönségeset csaknem minden nyavalyáknál, és csaknem akármely gyógyszertől láthatni.

148. §.

Ha tehát a legillőbb orvosságnak kórjel-soraiból öszverakott ellenképben a gyógyítatandó nyavalyának a'ma különös, szokatlan, tulajdonképpen kitünő (bélegző) jelei legnagyobb számmal és a legnagyobb hasonlóságban megvannak; a'kor ezen orvosság ezen kórállapotra nézve a legillőbb hasonszenves önhatólagos gyógyszer; legtöbbnyire ennek első adaga a nem igen sokáig tartott nyavalyát minden fontos alkalmatlanság nélkül elhárítja és kioltja.

149. §.

Mondom: minden fontos alkalmatlanság nélkül. Mert a legillőbb hasonszenves orvossággal való éléskor csupán a betegség kórjeleivel egyező gyógyszerokozta kórjelek munkálkodnak, úgy hogy

ezen utolsók az elsőknék (gyöngébbeknek) helyét az életműségben elfoglalják, és így őket felülhaladván semmivé teszik, a' hasonszenves gyógyszernek többi, gyakran igen számos körjelei pedig, melyek a' jelen kóresetre nem alkalmosak, ilyenkor egészen hallgatnak. Belőlök az óránként jobbuló betegnek hogylétében szinte semmi sem vétetődik észre, mivel a' hasonszenves gyógyításra csak ily kis mennyiségben szükséges gyógyszeradag sokkal gyöngébb, hogy sem a' maga többi, nem hasonszenves körjeleit a' testnek nyavalyától ment részeiben kinyilatkoztathatná, és következésképp csak a' hasonszenveseket munkáltathatja az életműségnek hasonló kórokozta körjelektől már legingereltebb és legfölgérjedtebb részeiben, hogy így ezeket erősebb gyógyszerbetegségbe ejtven, az eredeti nyavalyát kioltsa.

150. §.

Azonban a' legillőbben választott hasonszenves orvosság is gerjeszt, kivált kevesbbé megkicsinyített adagban, egy legalább kicsiny, szokatlan bajt, egy kis új kórjelt, a' maga műveletének tartásakor az igen ingerlékeny és finom érzésű betegeknek, mert csaknem lehetetlen, hogy az orvosság és nyavalya, körjeleikre nézve, oly szorosan fűdözzék egymást, mint két egyenlő szegletű 's egyenlő oldalú háromszög. De ezen (a' jó esethen) csekély különbséget az életműségnek saját munkás erejűsége (viszszaható ereje) eléggé helyre hozza, és a' kevesbbé érzékeny betegek észre sem veszik; a' jobbulás azért mégis közelébb halad a' meggyógyulás céljához, ha ezt a' betegre ható idegennemű orvosságos befolyások, életrendbeli hibák, vagy a' szenvedelmek meg nem gátolják.

151. §.

De ámbár bizonyos az, hogy a' hasonszenvesen választott gyógyszer, illősege és az adag kicsinysége miatt, a' maga többi, nem hasonszenves körjeleinek megjelenése nélkül, az az, új fontos bajok nélkül a' hozzá hasonló forró betegséget csendesesen elhárítja és semmivé teszi, mégis mindjárt a' bevétel után — az

első óra vagy órák alatt — holmi kis roszabbulást okoz (a' nagyobbka adagok pedig több óráig tartót), melynek oly nagy hasonlósága van az eredeti nyavalyához, hogy a' beteg azt önnön betegsége roszabbulásának véli. Valósággal pedig nem egyebb, mint az eredeti bajnál valamivel erősebb, igen hasonló gyógyszerkór.

152. §.

Ez a' kis hasonnszenves roszabbulás az első órák alatt — igen jó előjel, hogy a' forró betegségnek többnyire az első adagtól vége lészen — egészen rendszerint-való, mert a' gyógyszerbetegségnek természetesen valamivel erősebbnek kell lennie, mint a' gyógyítatandó nyavalya, hogy amaz ezt meghaladhassa és kiolthassa, valamint akármely hasonló természetes betegség is, csak ha a' másiknál erősebb, úgy hárithatja el és teheti semmivé ezen másikat (38—41. §.)

153. §.

Mennél kisebb a' hasonnszenves szernek adaga, annál csekélyebb és rövidebb a' betegségnek ezen úgylátszó nagyobbodása is az első órák alatt.

154. §.

De mivel alig lehet egy hasonnszenves gyógyszernek adagját oly kicsinyre készíteni, hogy ez a' hozzá hasonló nyavalyát meg ne jobbíthatná, haladhatná, sőt tökélyesen is megne gyógyíthatná, és semmivé ne tehetné (248. §. jegyz.), azért kiki értheti, miért okozzon a' nem mennél kisebb adagban nyújtott illő hasonnszenves orvosság is még efféle észrevétethető hasonnszenves roszabbulást 1) a' bevétel után való első órában.

-
- 1) A' gyógyszeres körjeleknek ezen roszabbulásként látszó nagyobbodásokat a' hozzájuk közel járó betegségszülte körjelek fölött, némely más orvosok is, hol nekik a' történet valamely hasonnszenves szert játszott kezökbe, vették észre. Midőn a' rühnyavalyás a' kén bevétele után a' rühkütegnek megszaporodásáról panaszkodik, ilykor ötlet az orvos, ki

155. §.

Ha én az úgynevezett hasonszenves rosszabbulást, vagy is a' hasonszenves orvosságnak az eredeti betegség körjeleit valamennyire nagyobbítani látszó előműveletét az első órára, vagy órákra teszem, úgy ez igenis a' forróbb, nem rég támadt betegségeknel beteljesedik 1); a'hol pedig a' hosszas működésű orvosságoknak valamely régi és igen régi sinleget kell meg győzniök, 's így egy adagnak sok napokig egyedül munkálkodnia, ott az első hat, nyolcz, tíz napok alatt koronként látunk néhány e'féle orvosságbeli előműveleteket, az eredeti nyavalyának néhány ilyen úgy látszó (egy vagy több óráig tartó) körjel-nagyobbodásait megjeleníteni, míg a' közép órákban az egésznek jobbúlása tűnik szembe. Ezen kevés napok elmúlása után pedig a' jobbúlás, csak nem minden orvosságbeli előműveletek nélkül még sok napokig eltart, hogysem előbb valami mást kellene rendelni.

ennek okát nem tudja, azzal biztatja, hogy a' rühnek jól ki kell jönie előbb, mint meggyógyúlhasson; de nem tudja, hogy az kénküteg legyen, a' mit megszaporodott rühnek tart.

„Azon arczküteg, melyet a' három színű viola meggyógyított, az orvólas kezdetekor ettől rosszabbá lett.” mint Leroy (Heilk. für Mütter 406 l.) bizonyítja, de nem tudja, hogy azon úglátszó rosszabbulás az itt valamenyire hasonszenves három színű violának igen nagy adagától származott. Lyons azt mondja (Med. Transact. Vol. II. London 1772): „hogy a' szilfahéj azon bőrkütegeket gyógyítja meg legbizonyosabban, melyeket használtatása kezdetén szaporit.” Ha ő az itt hasonszenves héjat nem oly (mint a' különösenes gyógyművészségben szokták) iszonyu nagy, hanem, mint a' hasonszenves gyógyításakor szükséges, egészen kicsiny adagokban nyújtotta volna, úgy az ő gyógyítására nem vagy alig következett volna ezen úgy látszó köröregbedés (hasonszenves rosszabbulás).

- 1) Azon gyógyszereknek is, melyek magokban a' leghoszabb műveletbeli tartással bírnak, műveletök valamint a' forró betegségekben hamar, a' legforróbbakban pedig leghamarabb elmúlik, úgy mégis a' (rühből eredett) idült betegségekben igen hosszan tart, 's innen származik az, hogy a' rühellenes gyógyszerek a'féle hasonszenves rosszbulást az első órákban nem okoznak, hanem később, még pedig az első 8, 10 nap alatt különböző órákban hozzák elő azt.

156. §.

Néha a' magok igaz tiszta műveletök szerint ismért gyógyszereknek még kevés számok miatt megesik, hogy a' gyógyítandó nyavalya kórjeleinek csak egy része talál-tassék föl a' még legjobban illő orvosság kórjelei között is, következőleg ezt a' tökélytelen orvossági kórhatalmat kelljen használni egy más tökélyesebbnek nem léteben.

157. §.

Ezen esetben ugyan nem várhatni ezen orvosságtól semmi tökélyes és bajtalan gyógyulást. Mert a' veleéléskor aztán oly nehány történetek is lépnek elő, melyek előbb a' betegségben föl nem találtattak, a' nem tökélyesen illő orvosságnak mellék kórjelei. Ezek ugyan meg nem gátolják, hogy ezen gyógyszer a' betegségnek szembetünő részét (a' gyógyszer kórjeleihöz hasonlót) el ne törülje, 's ez általa' gyógyulásnak meglehetősen kezdete ne szármozzék, de még sem a'ma mellék bajok nélkül.

158. §.

A' legjobban választott gyógyszer hasonszenves kórjeleinek csekély száma sem hátráltatja a' gyógyulást azon esetben, ha ezen kórjelek nagyobb részint mégis szokatlanok, a' nyavalyát különösen megjegyző neműek (bélegzők) voltanak; a' gyógyulás mégis végbe megy majd minden különös baj nélkül.

159. §.

De ha a' kóresetnek jeles (béleglő), különös, nem közönséges kórjeleiből egy sincs meg hasonlóság szerint, a' választott gyógyszer kórjelei között, és ez a' nyavalyával csak a' közönséges, szorosabban meg nem jegyzett, határozatlan állapotokra (émelygésre, bádgyadságra, fejfájásra 's a' t.) nézve egyez meg, és az ismert gyógyszerek között sem akadhatni hasonszenvesebbre, ilykor a' gyógyász semmi közvetlenül hasznos kimenetelt sem ígérhet magának ezen nem hasonszenves gyógyszerrel való éleستől.

160. §.

Mindazonáltal ezen eset, az ő tiszta műveleteik szeriut ismert gyógyszereknek mostanában még keves száma mellett is, igen ritka, 's annak ártalmait, ha éppen előfordúlna is, kevesednek, mihelyest egy következő orvosságot illőbb hasonlóságban választ-hatni.

161. §.

Ha tudnillik ezen először adott, tökélytelenül hasonszenves gyógyszerrel való éléskor valamivel fontosabb mellékbajok támadnak, ilykor a' forró nyavalyáknál az első adagot nem engedjük egészen kiműködni magát, és a' beteget nem hagyjuk a' szer műveletének tellyes tartandóságát elvárni, hanem a' most már megváltozott kórállapotot újra megvizsgáljuk, és az eredeti kórjelek maradványát az újolag támottakkal öszvekapcsolván, egy új kórképet jegyzünk föl.

162. §.

Most már könnyebb lesz, egy e'höz hasonló 's közel eső szert az ismert orvosságok közül kitalálni, melynek csak egyszeri beadása is a nyavalyát ha egészen semmivé nem teszi is, de a gyógyulashoz mégis sokkal közelebb fogja vinni. És e'képpen folytatatik, ha ezen orvosság sem volna az egészség helyreállítására elégséges, a' még hátra lévő kórállapotnak ismételt megvizsgáltatása és egy arra mennél illőbb hasonszenves gyógyszernek választása, míg a beteg egészségének tökélyes birtokába vissza nem helyeztetik.

163. §.

Ha valamely betegségnek első megvizsgálásakor és az első gyógyszer választásakor úgy találatnék, hogy a' betegség kórjeleinek öszveségét, egyetlen egy gyógyszernek kórelvei nem fődik eléggé — megint az ismiért gyószerek elégtelen száma miatt, — de hogy az alkalmosság elsőbbségeért két gyógyszer vetélkedik, melyeknek egyike a' nyavalya kórjeleinek inkább egyik részére, a' másika inkább azoknak más részére illik hasonszenvesen: ilykor sem az egyik orvosságot

a' másik után vaktában adni nem tanácsos, sem mind a' kettőt egyszerre alkalmazni, mert senki sem láthatja előre, szorosan milyen állapotba fogná helyezni az először adott gyógyszer a' betegséget, vagy a' második esetben mennyire gátolná és változtatná el az egyik műveletét a' másik (271. 272. §.)

164. §.

Sokkal jobb itten, a' kettő közül jelesebbnek vélt, tökélytelen hasonszenves gyógyszert először adni be egyedül; ez a' betegséget kevesítheti ugyan egyrészt, de ellenben a'hoz újlag tamadt kórjeleket is fog ragasztani.

165. §.

Ezen esetben a' hasonszenv törvényei szerint nem lehet az első gyógyszerből egy második adagot nyújtani; de az előbbi jelentéskor, a' kórjelek második részére illőnek talált gyógyszert sem lehet itt ama' helyett vaktában, és a' mostan jelenlévő kórjeleknek minden további megvizsgálása nélkül, azon állapotban használni, melyet az elsőbb gyógyszer hagyott hátra.

166. §.

Sótt itt is, mint mindenütt, hol a' kórállapoton változás történt, ki kell újra eszközölni a' kórjeleknek mostanában még hátra lévő maradványát, és (a' kezdetben illőnek látszott második gyógyszerre nem nézván) az új mostani állapotra legillőbb hasonszenves orvosságot kell újra választani.

167. §.

Nem gyakorta fordul elő, hogy a' kezdetben választott második legillőbb gyógyszer még mostis illjék. De ha az új megvizsgálás után megint úgy találtatnék, hogy az még most is legalább szintűgy, mint akármely más orvosság, kórjeleinek hasonlósaganál fogva (hasonszenvesen) illenek, már e'kor azt annál bizodalmasabban lehetne kiváltképpen haszonra fordítani.

168. §.

A' nem bujasenyves, következőleg rühből származott idült betegségekben olykor több egymás után alkalmazandó, rühűző gyógyszerekre van szükségünk; midőn is minden következő gyógyszert, az ötöt megelőző orvosság bevezetett műveletétől hátramaradó körjelek csoportjához képpst kell hasonszenvesen választani. Közülök csak ritka az, mely sikerrel másodszor is ismételtethessék (l. az idült betegségekről szóló könyvemben).

169. §.

Hasonló nehezséget szűl a' gyógyításban a' betegség körjeleinek igen keves száma is, mely környülmény szorgos figyelemre méltó, mivel annak elméllőzése által csak nem minden nehezségek, melyek ezen, minden lehetséges gyógyntmódoknak legtökélyesebbikében (a' hasonszenvesen és mert gyógyszerek fogyasztásán kívül) még előfordulhatnak, elhárítatnak.

170. §.

Csupán azok a' betegségek látszanak csak keves körjelűeknek és azért nehezebben gyógyíthatóknak, melyeket egy oldalúaknak nevezhetünk, mivel csak egy vagy két főkörjeleik tűnnek ki, melyek a' többi történeteknek majd egész maradványára homályt vetnek. Ezek legtöbbször az idülttekhez tartoznak.

171. §.

Fő körjelök lehet, vagy valamely belső szenvedés (p. o. sok esztendei fejfájás, több évi hasmenés, régi gyomorfájás 's a' t.), vagy valamely inkább külső szenvedés. Az utólsókat megkülömböztetve helybeli betegségeknek szokták nevezni.

172. §.

Az elsőféle egyoldalú betegségeknel gyakran csupán a' gyógyfürkésznek figyelmetlenségét okozhatjuk, ha azon történeteket, melyek a' betegség képe rajzo-

latának tökélyítésére jelen vannak, nem egészen kutatja ki.

173. §.

Azonban mégis találkoznak némely keves betegségek, melyekben minden kezdetbeli (77—91 §.) vizsgálás után egy két erős, erőszakos történeteken kívül, a' többiekét csak homályosan lehet sejdíteni.

174. §.

Már hogy ebben a' jöllehet igen ritka esetben is jó kimenetellel gyógyíthassunk, legelőször is, ezen keves körjelektől vezéreltetve, az azokra illő, legjobb hozzá-vetés szerint hasonszenvesen kikeresett gyógyszert választjuk.

175. §.

Megtörténhetik ugyan néha, hogy ez, a' hasonszenves törvény szerint igen vigyázva választott orvosság, benne az illő leghasonlóbb művészi betegség meglévén, a' jelen természetes nyavalyát semmivé tegye, a' mi annál lehetségesebb, ha ezen keves betegségszülte körjelek igen szembetűnők, határozottak, szokatlanok, és igen jelesek (bélegzők).

176. §.

De gyakrabban esetben az itt először választott gyógyszer csak részint, az az, nem szorosan illhetik a' betegségre, mivel semmi körjelbeli többszámúság nem segítette a' helyes választást.

177. §.

Ilykor a' lehetőség szerint ugyan jól választott, de az említett ok miatt csak tökélytelenül hasonszenves gyógyszer a' hozzá csak részint közeledő betegség ellen való művelésekor — szintugy mint a' főlebbi (156. §. 's tovább) esetben, midőn egyedül a' hasonszenves gyógyszereknek szűke miatt, nem lehetett tökélyesen választani — mellékbajokat fog támasztani és a' maga tulajdon körjelsoraiból több történeteket fog a' beteg hogylétébe vegyíteni, melyek egy-azér's mind magának a' nyavalyának ed-

fig még nem, vagy ritkán érzett bajai; oly történetek fognak előtűnni, vagy nagyobb mértékben kifejtődni, melyeket a' beteg ez előtt éppen nem, vagy nem nyilván vett vala észre.

178. §.

Ne is mondja valaki, hogy ezen betegségnek most megjelent mellék bajai 's új kórjelei az adott gyógyszernek rovására jőjenek. Tőle jőnek ugyan 1); de azok mégis mindég csak oly kórjelek, melyeknek kijelentesőkre ezen betegség és ebben a' testben már magától is hajlandó volt, 's melyeket a' használtatott gyógyszer — maga is hasonlókat támaszthatván — csupán előcsalt, és megjelenésőkre alkalmat nyújtott. Egy szóval, a' mostan szembetűnő kórjeleknek egész őszveségét úgy kell fölvenni, mint a' betegséghez tartozót, mint a' jelenlévő igaz állapotot, és továbbá e' szerint orvosolni.

179. §.

Így a' gyógyszernek az igen keves számú kórjelek miatt, itt csaknem elkerülhetetlenül tökélytelen választása mégis a' betegségszülte kórjelek őszveségének tökélyítésére szolgál 's, e'képpen a' második, helyesebben illő hasonszenves orvosságnak kitalálását könnyebbíti.

180. §.

Annak okaért az első gyógyszer külön adagjának elvégződött művelete után (ha az újolag támadt bajoknak erőszakossága sietősb segedelmet nem kíván — de a' mi a' hasonszenves gyógyszeradagoknak kicsinységök miatt, és az igen régi betegségekben csak ritkán történik) a' betegség állapotját, a' mint ez most van, föl kell jegyzeni, és hozzá képeste egy második hasonszenves szert választani, mely éppen a' mai, a' mostani állapotra illjék, melyet annál illőb-

1) Hanem ha azokat valamely közéletbeli fontos hiba, erőszakos szenvedély, vagy életműségbeli hirtelen kifejtődés p. o. hónapszám megjelenése vagy kimaradása, fogamzás, szülés, 's a' t. okozta volna.

ben találhatni ki, mivel a kórjelek öszvesége már számosabbá és tökélyesebbé lett 1).

181. §.

És így tovább, minden gyógyszeradag működésének elvégződése után, a még hátralévő betegségbe-li állapotot a hátralévő kórjelek szerint mindég újra vesszük föl, és a talált történetek öszveségéhez képpest ismét egy mennél illőbb hasonszenves gyógyszerert keresünk ki, a így folyvást a meggyógyulásig.

182. §.

Az egyoldalú nyavalyák közt az úgy nevezett helybeli betegségek nevezetes helyet foglalnak el, melyek alatt értetődnek a test külső részein megjelenő változások és bajok, melyekben, mint eddig taníták, egyedül ezek a részek betegeskednek, a nélkül hogy a többi test belőlők részt venne — ez egy a legkártékonyabb orvoslásra csábító, képtelen állítás.

183. §.

Azok az úgy nevezett helybeli nyavalyák, melyek nem régota csupán valamely külső megsértéstől származtak, még legelőbb látszanak megérdemlenni a helybeli betegségek nevét. De a megsértésnek ilykor igen csekélynek kellene lenni, a e'kor minden különös fontosság nélkül volna. Mert a testen, kivülről, okozott akarmely szembetűnő nyavalyák is már az egész élő életműséget rokonszentbe vonzzák; lázt a a t. támasztonak. Ezzel a sebésztség igazságosan foglalatoskodik, a mennyiben a szenvedő részekre oly munkaműves segedelmet alkalmazhatni, mely az életműség erejétől egyedül váratandó gyógyításnak az

-
- 1.) Mikor a beteg (mi mégis az idült betegségekben ritkán, de a forrókban annál többször történik) az ily egészen homályos kórjelek mellett is, igen rosszul vagyon, úgy hogy ezt az állapotot inkább tulajdoníthatni az idegek kábult állapotjának, mely a fájdalomokat és bajokat a betegnél nem hagyja világosan észrevétetni, a'kor a mákonya a belső érzéknek kábultságát elhárítván, a nyavalya kórjeleit az utóműveletben ki fogja nyilatkoztatni.

akadályait munkaművesen elháríthatja; milyenek p. o. a' fizsamodott tagok helyreigazítása, a' sebajkat egyítő pólák, az élő részekbe hatott idegen testeknek kivonatása, valamely testüreg megnyitása az ártalmos állományok kivétele, vagy a' kiömlött vagy meggyült folyadékoknak kiürítése végett, az eltört csontoknak összevoglalása, 's a' t. De midőn az e'féle sértéseknél az egész életműség munkás erőbéli segedelmet kíván a' gyógyítás tellyesíthetésére, p. o. midőn a' nagy zuzódások, elszakadt hús, idegek és edények miatt szármozott erőszakos lázt belső gyógyszerrel szükséges eltávoztatni, vagy midőn az elégett vagy elevődött részeknek külső fájdalmát hasonszenvesen kell elhárítani, ilyenkor az erőbéli orvosra kerül a' sor, és ennek hasonszenves segedelmére.

184. §.

De egészen másként szármoznak a' külső részen megjelenő nyavalyák, változások, és bajok, melyeket nem külső megsértések okoztanak, vagy a' melyekre csak kis külső sérelmek adtak utolsó alkalmat; ezeknek kutfeje valamely belső szenvben áll. Ezeket csupán helybeli betegségeknek adni ki, és csupán vagy csaknem csupán helybeli fölrakásokkal mint egy sebési módon gyógyítani, a' mint az eddigleni gyógytudomány minden évszázadok olta cselekedett, nem csak képtelen, hanem igen káros következésű is volt.

185. §.

Ezen betegségeket csupán helybelieknek tartották, 's azért így is nevezték, mintegy ezen részekben kirekesztőleg lévő betegségeknek, melyekből az életműség keveset vagy éppen nem részesül, vagy ezen látatható, külön részek oly szenvedéseiknek, melyekről úgy szólván a' többi test semmit sem tud.

186. §.

Es mégis már csekély meggondolás után világos, hogy semmi (tetemesebb sértés nélkül kívülről támadt) külső nyavalya belső ok nélkül, az egész (következőleg beteg) életműségnek beavatkozása nélkül, nem származhatik, és egy helyen nem maradhat, se meg

nem rosszabbulhat. Az tehát az egész többi hogylétnek beelegyedése, és minden más érző, meg ingerlődékeny részeknek, 's az egész test minden élő életműveinek részvétele nélkül meg sem jelenhetne, sőt annak támadását az egész (megbomlott) életnek munkálkodása nélkül nem is gondolhatni; oly szorosan vannak egybekapcsolva az életműségnek minden részei 's egy oly eloszthatatlan egészet ábrázolnak, az érzeményekben, és a' tehetségben. Semmi ajkküteg, semmi körömméreg sincs, az embernek előljáró és egyidőkor belső rozszulléte nélkül.

187. §.

Valamely, csaknem minden külső sértés nélkül, a' test külső részein támadt nyavalyának orvosoltatását tehát, hogy czélszeres, bátorságos, segedefmes, és alapos lehessen, mindég az egészre, a' közszenv semmivé tételére és meggyógyítására, kell irányozni belső gyógyszereknél fogva.

188. §.

Kétlenül bizonyítja ezt a' tapasztalás, mely minden esetben mutatja, hogy akármely hathatós belső gyógyszer tüstént a' bevétel után, valamint az ily betegnek többi mintlétében, úgy a' szenvedő külső (a' közgyógyművészségben megkülönböztötnék látszó) részben is, sőt a' test legkülsőbb részeinek úgy nevezett helybeli nyavalyájában is fontos változásokat okoz, és pedig a' leghasznosabbakat, az egész embernek meggyógyulását, a' külső betegség elenyészése alatt (minden külső szer nélkül), ha a' belső, az egészre irányzott gyógyszer illőleg hasonszenvesen volt választva.

189. §.

Ez legczélerányosabban úgy történik, ha a' kóreset nyomozásakor, a' helybeli szenv szoros minéműségén kívül, egyszer'smind a' többi hogylétben találkozó, vagy már az előtt észrevett minden változásokat, bajokat és kórjeleket is egy tökélyes kórképnek le rajzolhatása végett egybekapcsoljuk, minekelőtte a'

magok saját, betegítő műveleteik szerint ismert gyógyszer-
szerek közt egy a' történeteknek ezen öszyeségével
egyező gyógyszert keresünk, hogy a' hasonszenves
választást jól tegyék.

190. §.

Ezen csupán belsőképp adott gyógyszer majd (és
ha a' betegség csak nem rég támadott, már az első
adag) a' testnek közönséges kórállapotját a' helybeli
betegséggel együtt elharítja, és az utolsót az elsővel
együtt egyszer'smind meggyógyítja, a' miből megbi-
zonyodik, hogy a' helybeli nyavalya egyedül csak a'
többi testnek valamely betegségétől függött, és hogy
azt csak az egésznek elválaszthatatlan része, az egész
nyavalya legnagyobb és legszembetűnőbb kórjeleinek
egyike gyanánt kelljen tekinteni.

191. §.

Sem a' hirtelen támadt forró helybeli szenvedéknél,
sem pedig a' már sok ideig meglévő szinte helybeli
bajoknál nem célerányos, valamely külső szert, ha
az talán önhatólagos lenne is, és belől használva ha-
sonszenves szolgálatot tenne is, külsőképp bekenni,
vagy akármiként föltenni, még akkor sem, ha az egy-
szer'smind belsőképp is alkalmaztatnák; mert a' for-
ró helybeli bajok (p. o. egyes részek gyulladásai, az
orbáncz, 's a' t.) melyek nem, hozzájuk arányos, ép-
pen oly erőszakos külső sérelmekre, hanem erőbeli
vagyis belső okból származtak, legbiztosabban en-
gednek a' jelen külső és belső észrevehető hogylét
állapotjához hasonszenvesen ódaillesztett, a' megkí-
sértett szereknek köz szekrényéből 1) választott belső
szereknek, még pedig rendszerint egyedül; és ha e-
zeknek egészen engedni nem akarnának, és a' cél-
érányos közélet mellet is a' szenvedő részben, meg az
egész hogylétben a' betegségnek valamely nyoma még-
is visszamaradna, melyet az életerő ismét a' szabda-
szerességre visszahozni képtelen volna, a'kor (mi mem

1) p. o. a' sisakfü, a' gyökermérete, a' csapónyo, a' ligam.
's a' t.

ritka) a' forró helybeli baj az eddig belölleg szunnya-
dó most föllobbanó rühnek terménye, mely utba van,
hogy valamely nyilvános idült betegséggé fejtdzék.

192. §.

Az e'féle, nem ritka esetekben ilykor aztán a'
még hátramaradó bajok ellen, az azelőtti szokott bete-
ges hogylétállapottal összevéve, hozzájuk illesztett
rühüző gyógybánást szükség irányozni (mint az id-
ült betegségekről szóló könyvemben tanita-
tik), hogy azzal a' beteg alaposan meggyógyíttassék ba-
jából. Az idült helybeli bajoknál, melyek nem kitet-
szőleg bujasenyvesek, egyebként is egyedül a' rühelle-
nés belső gyógyítás kívántatik.

193. §.

Úgy tetszhetnék ugyan, mintha e'féle betegségek
gyógyítása az által előmozdíthatnék, hogyha a' kór-
jelek egész özsvesége ellen hasonszenvesen működő-
nek ösmert gyógyszer nem csak belől alkalmaztatnék,
hanem kívülről is fölrakatnék, mivel a' helybeli baj-
ra föltett gyógyszernek fogonattja abban gyorsabb vál-
tozást hozhatna elő.

194. §.

Ezen gyógybánás azonban nem csak a' rühgerjen,
hanem a' buja- és függlysenyvgerjein alapodó helybeli
bajoknál is megvetendő, mert a' gyógyszernek
belső használása mellett az annak u-
gyanakkori helybeli alkalmazata azon
betegségeken, melyeknek főkórjelők
valamely állandó helybeli bajban áll,
azon nagy hátramaradást okozza, hogy az e'féle hely-
beli föltevés által ezen főkórjel (helybeli baj) 1) rend-
szerint korábban elenyészik, mint a' belső betegség,
midőn is bennünket a' tökélyes gyógyulásnak színével
csal meg, vagy legalább annak megítélését nehezzé
sőt olykor lehetetlenné teszi, valjon az egyszerűsmind
belső gyógyszer alkalmazata által ezen helybeli kór-

1) Mennyi rühkűteg, bujasenyves rüh, függly.

jelenek időelőtti elenyészte után egyszer'smind az egész betegség is meggyógyítatott legyen e?

195. §.

A' belől gyógyerejű orvosságnak egyedülös helybeli alkalmazata az idült gerjes nyavalyák helybeli kórjelei ellen hasonló okból általában szinte megvetendő; mert ha az idült betegségnek helybeli baja csak helybeliképp és egyoldalilag hárítaték el, úgy az egészség tökélyes helyreállítására elkerülhetetlenül szükséges belső gyógybánás bizonytalan homályban marad; a' főkórjel (a' helybeli baj) elenyészett, és csak még a' más ösmeretlen kórjelek vannak hátra, melyek kevesbé állandók 's maradandók, mint a' helybeli szenvedések, és olykor sokkal kevesebb sajátságuk, 's béleglők, mint sem hogy ők a' betegségnek világos és tökélyes ábráját előállíthatnák.

196. §.

Ha még azon időben a' betegségnek tökélyesen megfelelő hasonszenves gyógyszer föl nem találtatott volna 1), midőn már a' helybeli kórjel valamely étető vagy száraztó külszer, vagy metszés által semmivé téteték, úgy ezen eset az igen határozatlan (éppen nem bélelgző) és állhatatlan megjelenések által a' még hátralévő kórjeleknek még nehezebbé tétetik, mert, mi a' legjobb szernek választását és ennek a' betegség tökélyes kiirtásáig belső alkalmazását legbiztosabban vezérlehetette és határozhatta volna meg, t. i. a' külső főkórjel, észrevételünk tárgya többé nem lehet,

197. §.

Ha az a' belső gyógyítás alatt még jelen volna, úgy az egész betegség ellen hasonszenves gyógyszert ki lehetett volna keresni, melyet fölhalálván, az ennek bevétele után is állandó jelenléte a' helybeli bajnak megmutatná, hogy a' gyógyulás tökélyesen még meg nem történt; de ha az a' maga helyén be- vagy

1) Mint én előttem a' függőlysenyvek gyógyszerei (és a' rühellenes orvosságok).

meggyógyulna, ez meggyőzőleg mutatná meg azt, hogy a' baj tövestől együtt kiirtaték, és az egész betegségből való kilábadás egész a' kívánt czélig diszlett. Becsülhetetlen haszon!

198. §.

Az emberi életerő, ha ő valamely idült betegséggel van megterhelve, melyet ön ereje által nem képes meggyőzni, világosan csak azon czélból határozza magát arra, hogy a' testnek valamely külső részén bizonyos helybeli bajt támasszon, hogy ennek az ember életére nem éppen szükséges külső résznek megbetegítése, és beteg állapotban való tartása által az egyebként az életműveket semmíteni (és az életet elorozni) fenegető belső bajt enyhítse, és, úgy szólván, azt a' képviselő helybeli bajra általvigye, és mintegy odaszolgáltassa. Így a' helybeli bajnak megjelenése a' belső betegséget elhallgattatja, ámbár a' nélkül, hogy azt e'ként vagy meggyógyíthatná, vagy valójában enyhíthetné 1). Azonban a' helybeli baj mindenkor nem egyebb marad, mint az egész betegségnek egy része, még pedig oly része, mely az életműves életerőtől egyoldalulag nagyobbítaték, a' testnek valamely veszedelmetlenebb (külső) részére tétetvén, hogy a' belső szenvedet enyhítené. De ezen (mint mondánk) a' belső betegséget elhallgattató helybeli körjel által az életerő részéről az egész betegség enyhítése vagy meggyógyításának számára oly keves nyerődik, hogy ellenben e' mellett a' belső szenvedet halkkal mégis mindég nő, és a' természet kéntelen, a' helybeli körjelt mindétig inkább és inkább öregbíteni és gonoszabbá tenni, hogy ez az öregbedett belső bajra s ennek enyhítésére elegendő képviselő legyen. A' régi lábszárfekélyek a' gyógyítatlan belső rüh alatt rosszabbodnak, a' bujasenyves rák, ezen betegség gyógyítatlanul maradván, nagyobbodik azonképpen, valamint az egész belső betegség idővel növekedik.

- 1) A' gyógyász kutyásai valami hasonlót tesznek; ők mint művészes fekélyek a' külső részeken, több belső idült szenvedet rövid időre enyhébbé tesznek a' nélkül, hogy azokat meggyógyítsák.

199. §.

Ha az eddigleni tanodabeli orvos által azon gondolatból, hogy magát a' betegséget meggyógyítsa, a' helybeli kórjel külső szerekkel helybeliképp semmivé tétetik; úgy azt a' természet az által pótolja ki, hogy a' belső szenvedet, és a' helybeli baj mellett már azelőtt megvolt, eddiglen csak szunnyadó egyéb körjeleket fölébreszti, az az, a' belső betegséget fölmagasztalja, — mely esetben aztán de igazságtalanul azt szokták mondani, hogy a' helybeli baj külső szerek által a' testbe vagy az idegekre üzeték vissza.

200. §.

Az e'féle helybeli bajoknak a' végre intézett külső orvoslása, hogy azok, a' nélkül hogy a' belső gerjes betegség meggyógyítatott volna, a' test fölületéről elűzessenek, tehát hogy a' rühkűteg mindenféle írek által a' bőrről elirtassék, a' bujasenyves rák külsőképp elétessék, és a' fűgöly lemetzés, elkötés, vagy izzó vas által a' maga helyén semmivé tétessék, ezen eddig szokott külső veszedelmes orvoslás, mondom, köz kútforrása mind azon számtalan megnevezett vagy névtelen idült szenvedeknek, melyek alatt az egész emberiség nyögve nyomorog; ez egy a' legvétkesebb tetek közül, melyeket az orvosvilág elkövethetett, és mégis ez vala eddiglen a' közönségen divatban lévő orvoslás.

201. §.

Minden huzomos bajok, nyavalygások és sinlődések, melyek nem valamely tartós egészségtelen életmódtól függnek, — a' többiek mindnyájan kivétel nélkül ezen három idült gerjeknek kifejlődésétől származnak, a' belső bujasenyvtől, a' belső fűgölysenyvtől, leginkább pedig és végzetetlenül nagyobb arányban a' belső rühtől, melyeknek mindenike az életműséget már azelőtt elfoglalta, azt az ő minden részeiben meghatotta, minekelőtte mindeniknek az ő elsőrendbeli, képviselő, és az ő kitörését meggátló helybeli kórjele (a' rühnél a' rühkűteg, a' bujasenyvnél az ezen nemű rák vagy az ölkelevény, a' fűgöly,

senyvénél pedig a' függőly) megjelenének, és melyek, ha ez tőlök eloroztatik, kimaradhatatlanul előbb utóbb a' kifejlődésre és kitörésre rendeltettek a' nagy természettől, 's e'ként mind azon névtelen nyomorúságot, az idült betegségeknek azon nem is reménylett számát szélesztik el, melyek az embernemét századok sőt évezredek oltá kínózzák, és melyek közül egyik sem kapott volna oly szaporán lábra, ha a' gyógyászok ezen három gerjet, a' nélkül hogy az ő külső kórjeleiket helybeli szerekkal érintenék, belső hasonszenves, mindenik számára különösen választott gyógyszer által alaposan meggyógyítani, és őket az életműségből kitörülni iparkodtak volna.

202. §.

A' hasonszenves orvos az idült gerjeknek ezen elsőrendbeli kórjelei közül, de az ő kifejlődésekből másodilag származók közül is egyet sem orvosol helybeli (sem külső, erőbeliképp működő 1), sem pedig munkaműves) szerekek által, hanem, hol az egy vagy más rendbeliek mutatkoznak, egyedül az ő nekik alapul szolgáló nagy gerjnek esik, midőn is aztán ennek

-
- 1) A' honnét én p. o. az úgy nevezett ajk- vagy arczráknak (tágosan kifejtett rüh gyümölcsének) a' Cosmus férjanyoszerével eszközözendő kiirtását nem tanácsolhatom; nem csak azért, hogy az igen fájdalmas, és hogy gyakorta el nem sül, hanem inkább azért, hogy ezen erőbeli szer által, ha ez talán a' meglepte részt a' gonosz fekélytől helybeliképp fölmentette is, de a' gyökbaj, a' rüh mégis csak legkevesbnyire sem enyhült, az életet megtartó erő tehát arra kényszerítetik, hogy a' belső nagy baj számára a' góczot egy más még nemesebb helyre (mit ő minden átváltozásoknál tenni szokott) tegye által, és aztán e'ként vakságot, süketséget, dörjültséget, fojtó fuladozást, vízdaganatot, gutát 's a' t. támasszon. Hanem a' résznek helybeli megmentése a' gonosz fekélytől a' helybeli férjanyoszer által csak akkor diszlik, hol a' fekély még nem nagy, az életerő pedig még elég visszaható erővel bír, hanem a' környülményeknek éppen ezen helyzetében lehet még az egész gyökbaj belső tökélyes gyógyítását is eszközölni.

Az arcz- vagy csecsráknak egyedül metszéssel tellyestett levétele, úgy a' tömlődagok kikerekítése hasonló következtű, mert gonoszabb valami követi azt, vagy legalább a' halál siettetik általa.

mind első mind másodrendbeli kórjelei magoktól. elenyésznek; ő nekie mégis leginkább, mivel az e-féle orvoslás előtt meg nem történt, és ő már az e'digleni orvosoktól az elsőrendbeli kórjeleket 1) eltörölve találja, többnyire a' másodrendbeliekkel, ezen bennlakó gerjek kitöréseiktől és kifejlődésüktől származó bajokkal, leginkább pedig a' belső rühből fejkedő idült betegségekkel van dolga, melyeknek belső gyógyítását, a' mennyire azt egy egyes orvos több évi gondolkozása, észrevétele és tapasztalása után világosságra hozhatta, én az idült betegségekről szóló könyvemben előadni iparkodtam, hová is igazítom olvasóimat.

203. §.

Valamelly idült baj orvoslásának elkezdését a' legszorgalmasabb kikérdezés 2) előzze meg, valjon a' beteget bujasenyves, (vagy fügöly - tagáros) fertezés hántotta e? Mert e'kor ezekre kell a' gyógyításnak intéztetnie, még pedig magánosan, ha egyedül a' bujasenyvnek (vagy, a' ritka fügölysenyvnek) tündéi vannak jelen, a' melyek mégis az újabb időkben magányosan csak ritkán jönnek elő. Ha talán e'féle fertezés előrejárt volna, rájuk még azon esetben is figyelniünk kell, ha rühöt szükség gyógyítaniunk, mivel e'kor ezen utolsó az elsővel szöveközik, mint mindenkor, midőn amannak tündéi nem tiszták; mert az or-

-
- 1) A' rühküteg, bujasenyves rák, (ölkelevény), a' fügölyök.
 - 2) Az e'fajta kikérdezéseknél a' betegek és a' hozzájuk tartozók-nak gyakor vallomásaik által az orvos ne hagyja magát elbolondítani, kik is huzomos, sőt legnagyobb és leghuzomosabb betegségeik okaul vagy már a' több évek előtt történt meghűlést (átázást, felhevülés után hideg italt), vagy a' hajdan kiallett ijedséget, a' nagy emelést, a' boszorkodást (sőt rontást) 's a' t. adják. Ezen okok sokkal kisebbek, hogysem az ép emberben egy huzomos betegséget szülhetnének, azt több évekig ápolhatnak, és évről évre öregíthetnék, mint ezt a' kifejlődött rühszülte idült betegségek természete hozza magával. Hasonlíthatatlanul fontosabb okoknak kell azoknak lenni, mintsem az említett ártalmak, melyek valamely nagyobb, konokabb, régi baj kezdetének és továbbhaladtának alapját megvetik; azon vélt okok az idült gerjnek csak kicsalogató mozzanatai lehetnek.

vosnak mindenkor vagy csaknem mindenkor, midőn régi bujasenyves betegséget gondol lenni maga előtt, egy leginkább rühvel társalkodó (szöveközött) nyavalyával van dolga, a' mennyiben a' belső rühsinleg (a' rüh) sokkal szaporább (legbizonyosabb) alapoka az idült betegségeknek, mely is vagy egyszersmind a' bujasenyvel (vagy fűgölýsenyvel is) öszveköttve (szöveközve) van, ha megvallólag ezen utolsó fertezések valaha megtörténtek, vagy, mint véghetetlenül gyakrabban megesik, a' rüh az egyedülös alapoka minden egyebb idült szenvedeknek, bár miként neveztesse is azok.

204. §.

Ha a' fölebbiek már ki vannak jelentve, a' hasonszenvos orvosnak még azon kitudakozásra van szüksége: mily különsszenves gyógyításokat állott legyen ki e'diglen az idült beteg, mily merész gyógyszereket kapott legyen leginkább és leggyakortábban, mily ásványfürdőkkel élt, és ezeket mily fogonattal használta; hogy e'ként a' beteg eredeti állapotja elfajzásának okát valamiképp kitanúlhassa és, hol lehetséges, ezen művészi rontalmakat részint ismét helyre hozhassa.

205. §.

Ezek mellett még a' beteg életidejére, életmódjára, közéletére, foglalatosságaira, házi környülményeire 's a' t. kell figyelni, valjon ezen dolgok az ő baját öregbítették-e, vagy azok a' gyógyítást előmozdíthatják, vagy hátraltathatják-e. Ugy a' beteg kedvély- és gondolkozásbeli módjáról sem kell elfeledkeznünk, valjon az a' gyógyítást hátraltatja-e; vagy lelkiképp vézereltethetik-e? valjon azt előmozdítani, vagy változtatni kellessék-e?

206. §.

E'kor igyekszik a' gyógyász több izrombeli beszélgetések közt a' szenvedőnek kórképét oly tökélyesen, mint csak lehet, fölteni, a' fölebbi utmutatás szerint, hogy e'ként a' legkitündöklőbb és legkülönösebb (bélegző) kórjeleket följegyezhesse, melyek

szerint ő a' gyógyítás kezdetének számára az első rühellenes, 's a' t. a' tündék hasonlatosságához képpst a' lehetőségig legjobb gyógyszert kiválaszthassa.

207. §.

A' rühhöz tartozik majd mind az, a' mit én ez előtt egyoldalú betegségeknek neveztem, melyek ezen egyoldalúság miatt, midőn az egyes, nagy, kitűnő kórjel előtt minden egyebb kórtündék mintegy elenyésznek, bajosabban látszonak gyógyíthatóknak lenni. E'féle betegségek az úgy nevezett kedvély- és lélek beli nyavalyák. Ők azonban az egyebb kórseregektől élesen megvált betegségeket még sem tesznek, a' mennyiben minden egyebb testbelieknek nevezett nyavalyákban is mindenkor még van változva a' kedvély és lélek állapotja 1), és minden gyógyítatandó kóresetben a' betegnek kedvélybeli állapotját a' kórjelek őszvesége közé, mint legnevezetesebb kórjelt, föl kell venni, ha az orvos a' betegségnek hű arczat akarja följrajzolni, hogy e szerint aztán a' betegséget hasonszenvesen, 's fogonattal gyógyíthassa meg.

208. §.

Ez oly messzire terjed, hogy a' gyógyszer hasonszenves választásakor 'a' betegnek kedvélybeli álla-

- 1) Hányszor nem találunk p. o. a' legfájdalmasabb több évi betegségeknel is szelid, kegyes kedvélyt, úgy hogy a' gy. gyművész magában a' beteg iránt könyörűséget és tiszteletet kényteien érezni. De ha egyszer a' betegséget meggyőzi, és a' beteget ismét helyre állítja, — mint ez a' hasonszenves uton nem ritkán lehetséges — a' kor álmélkodik és ijed el sokszor a' kedvélynek borzasztó elváltozásán. A'kor ő gyakorta háladatlanságot, kemény szívűséget, kikeresett gonosz-ságot és az emberiséget legyalázó 's fölbosztó szeszélyeket lát a' betegből kitérni, melyek annak hajdani ép napjaiban éppen tulajdonai valának.

Az ép létőkör nyugalmosakat gyakorta a' betegség alatt haragos, heves, szeles, sött állhatatlan, nyakas, türehtetlen, vagy kétségbe eseteknek, az egyebbként tiszta életű és szemérmeseket most bujáknak és szemteléneknek találjuk. A' világos fejet nem ritkán tompának, a' rendszerint gyöngé eszűt ellenben mintegy okosabbnak, elmésbbnek, és a' lassu eszmélésűt olykor egészen éles eszűnek, és hirtelen határozónak leljük, 's a' t.

potja gyakran a' legnagyobb fényt nyújtja, mely is, mint határozott tulajdonságú tünde, a' mindent szorosan kikémlelő orvos előtt minden egyebek közt legkevesbé maradhat elrejtve.

209. §.

Ezen minden betegségek fő vegyrésze t. i. az ember megváltozott kedvély- és lélekbeli állapotjára a' gyógyhatalmak Teremtője különösen figyelt, a' mennyiben a' világon egy csak valamivel nagyobb erejű gyógyanyag szinosa, mely a' vele kísértett ép emberben a' kedvély- és lélekbeli állapotot világosan meg nem változtatná, még pedig mindenik másként.

210. §.

Azért is a' természettel megegyezőleg, az az, hasonszenvesen soha sem fogunk gyógyítani, hacsak minden, még magoknál a' forró kóreseteknél is egyszerűs mind a' kedvély- és lélekbeli megváltozás körjelére nem figyelünk, és a' gyógyításra a' gyógyszerek közül oly kórhatalmat ki nem keresünk, mely az ő egyebb körjeleinek hasonlóságán kívül, egyszerűs maga magában is a' betegségével megegyező kedvély- és lélekbeli állapotot képes okozni 1).

211. §.

A' mit tehát a' lélek- és kedvélybeli betegségek gyógyításáról szólanom kell, kevesre fog határozódni, mivel őket a'ként kell orvosolni, mint minden egyebb betegségeket, az az oly gyógyszerrel, mely a' kóresethez a' lehetőségig hasonló beteges tündéket képes az ép ember testén és lelkén gerjesztetni, mert másképp a' gyógyulás nem is lehetséges.

212. §.

Az úgy nevezett lélek- és kedvélybeli betegségek majd mindnyájan nem egyebek, mint testi be-

1) Ugy a' katika (erdölgy) sisakfü a' csendes, egyenlően engedelmes kedvélynél sem birtelen sem állandó gyógyulást nem fog okozni, vagy legalább igen ritkán, valamint az ebvászemek a' szelid, lomha mérsékmenyű, a' kökőrcsin pedig a' vidam, derült, és konok, vagy az Ignáczbab a' változhatatlan, sem ijedni sem boszorkodni nem hajlandó kedvélybeli állapotnál szinte nem fognak segíteni.

tegségek, melyeknél a' mindeniknek saját lélek és kedvélybeli elváltozási kórjel a' testi kórjelek megkisebbedése alatt (hirtelenebb vagy lassabban) nagyra nő — végre a' legkitündöklőbb egyoldalúságig, csak nem mint valamely helybeli baj.

213. §.

Azon esetek nem ritkák, melyekben egy halállal fenyegető, úgy nevezett testi betegség — tüdő-genyedés vagy valamely más nemes belrésznek romlása, vagy némely másféle forró betegség, p. o. a' gyermekágyban, 's a' t. az e'digleni kedvélybeli kórjelnek hirtelen emelkedése által, dörjúltséggé, a' mélaságnak bizonyos nemévé, vagy dühödéssé válik, 's e'ként a' testi kórjeleknek minden halálveszedelmét elenyészteti; azalatt ezen utólsók csaknem egész az egészségig jobbulnak, vagy inkább egész azon hágsóig kisebbednek, hogy az ő homályban folyvást tartó jelenlétök csak az állandóan és élesen figyelő gyógyásztól ösmertethetik még meg. Ők tehát e'ként egyoldalú betegséggé, mintegy helybeli nyavalyává fajdonak, melyben a' hajdan csak enyhe kórjele a' kedvély elváltozásának fő kórjellé növekedik, mely aztán nagyobb részt az egyebb (testi) kórjeleket elnyomja, és az ő nehezségüket palástolólag megkisebbíti, úgy hogy, egy szóval, a' durvább testi életművek bajai a' csaknem lelki, semmi bonczkés által föl nem fődözött és fölfödözhetetlen lelki és kedvélyi életművekre vitetnek által, és ezekre tétetnek le.

214 §.

Nálok a' tündékek egész foglalatját szorgalmasan ki kell puhatolni, mind a' testi kórjelekre, mind pedig és leginkább a' különös, mindenkor főképpen kitündöklő lélek- és kedvélybeli állapot főkórjele meghatározott sajátságának (bélegének) szoros fölvétele nézve; hogy e'ként az ő tiszta műveleteikre nézve ösmert gyógyszerek közül az egész betegség kiirtására alkalmas hasonszenves gyógyszerkórbeli hatalmat találhassunk föl, az az oly szert, melynek kórjelbeli öszvesége nem csak az ezen kóresetben jelen testi betegségszülte kórjeleket, hanem és leginkább

ezen lélek- és kedvélybeli állapotot a' lehetőségig tökélyes hasonlóságban előadja.

215. §.

Ezen kórjelek öszveségéhez először is a' hajdani, úgy nevezett testi betegség mindannyi tünetényeinek szoros leírása tartozik, t. i. minekelőtte az a' lélekbeli kórjelnek egyoldalú emelkedésévé, lélek- és kedvélybeli betegséggé fajult. Ez a' beteghez tartozók előadásából fog kitündöklenni.

216. §.

Ezen hajdani testi betegségbeli kórjelek öszves hasonlítása az azok közül még fölmaradott, bátor láthatatlanabbakká lőtt nyomokkal (melyek néha még most is ki - kitűnnek, ha világos időszak, és a' lelki betegségnek mulólagos kisbedése köszönt be) azoknak folyvást tartó de elfüdütt jelenlétöket fogja bebizonyítani.

217. §.

Ha a' beteghez tartozók- és az orvostól magától szorosán tapasztalt lélek- és kedvélybeli állapotot amazokhoz tudjuk, úgy a' tökélyes kórkép öszve van téve, melynek számára aztán egy igen hasonló kórjeleket, főképp pedig hasonló lélekszavarodást okozni képes gyógyszerert választhatunk a' rühellenes gyógyszerek közül a' bajnak hasonszenves megorvoslására, ha már a' lélekkór nagyobb idő óta folyton tart.

218. §.

Ha azonban a' közönséges nyugalmos állapotból egyszerre hirtelenül most legelőször dörjültség, vagy dühödés (ijedség, boszorkodás, léles italokra, 's a' t.), mint forró betegség tört volna ki, akkor ez, bátor föllobbanó lánghoz hasonlóan csaknem kivétel nélkül belső rühből erede, ezen forró kezdeténél nem orvosoltathatik mindjárt rühüzőkkel, hanem először is a' megvizsgált gyógyszereknek egyebb seregéhez tartozó más itten följegyzett orvosságokkal (p. o. sisakfüvel, szepnőnyével, maszlaggal, beléndekkel, higannyal

's a' t.) magosra hatalmított, finom, hasonszenves adagokban kell hogy orvosoltassék, 's e'ként annyira elhárítassék, hogy a' rüh előbbeni lappongó állapotjába visszatérvén, a' beteg bajától megmenekedni látszassék.

219. §.

Az ily forró lélek - vagy kedvélybeli betegségből az említett nemrühellenes szerekekkel orvoslott föllábadót nem tarthatjuk mégis tökélyesen meggyógyultnak; ellenben az időt nem kell halasztgatni, hogy őtet a' most ugyan ismét lappongó, de mostantól fogva a' kitörésre egészen kész rühnek idült gerjétől, folyvást alkalmazandó rühellenes orvoslás által, egészen megmentsük, mivel aztán az e'féle támadástól többé tartanunk nem lehet, ha a' beteg a' józan közélet rendszabásaihoz hű marad.

220. §.

De ha a' rühellenes orvoslást abban hagyjuk, úgy kisebb okra is, mint a' dörjültség első kitörésekor, csaknem bizonyosan félhetünk az új még pedig tartósabb és nagyobb támadástól, mely alatt a' rüh egészen kiszokott fejlődni, és vagy időkörünként visszatérő vagy állandó lelki bódulássá változik, mely aztán rühüzőleg bajosabban gyógyíthatik meg.

221. §.

A' lélekbéli betegség nem lévén még egészen kifejlődve, és ha azon még kételkedni lehet, valjon az valóban testi szenvből eredett e, vagy inkább nevelésbeli hibából, rossz szokásból, romlott erkölcsből, a' lélek gyakorlásának elhagyásából, babonáságból, vagy tudatlanságból származott légyen? akkor azon jeggyel fog bennünket vezetni, hogy értelmesítő, jóakaró megszólítás, vigasztaló okok, vagy komoly előadás és észbeli alapok által a' dörjültek könnyebűlnék, javúlnak; a' valódi, testi betegségen alapodó kedvély- és lélekbéli betegség pedig a' mondott mód által hamar megroszabbúl, a' mélaság még lealázottabb, kesergőbb, vigasztalatlanabbá, és elrejtekezőbb-

bé, a' gonosz dörjültség még haragosabbá, és a' buta csacsogás még észtelenebbé lesz nyilván 1).

222. §.

Ellenben, mint mondánk, vannak valóban néhány keves kedvélybeli betegségek, melyek nem csupán testi betegségekből fajultak azokká, hanem megfordított uton; csekély betegeskedés mellett, külömbféle kedvélybeli változásokból, mint tartós szomorúságból, bánatból, boszorkodásból, megsértésekből, és a' félelem meg ijedés nagy és szapora okaiból veszik eredetüket és öregbednek. E'féle kedvélybeli betegségek megrontják aztán idővel a' test egészésgbeli állapotját is, még pedig olykor ugyancsak nagyon.

223. §.

Egyedül ezek a' lélektől megkezdett és ápolat kedvélybeli betegségek hagyják magokat, a' míg újak, és a' testnek állapotját nem igen nagyon rontották meg, lelki gyógyszerek, u. m. bizodalom, nyájas beszélgetés, észbeli okok, olykor jól elfödött megcsalás által, csak hamar a' lélek ép hogylétébe (és czélerányos közélet mellett szemlätomást a' test ép mintlétébe is) átváltoztatni.

224. §.

De ezek is rühgerjen alapodnak, mely tökélyes kifejlődéséhez még oly közel nem vala, és a' bátorság azt kívánja, nehogy a' föllábbadott ismét, a' mi igen könnyű, hasonló lélekbeli betegségbe visszaessék, hogy ő alapos rühellenes orvoslásnak vetessék alája.

225. §.

A' testi betegségből származott lélek- és kedvélybeli betegségeknel, melyek a' czélszeres közélet mel-

- 1.) Úgy látszik, hogy a' lélek itt ezen okos előadásoknak igazságát érzi, és a' testre a'ként hat, mintha az elveszett öszvehangzást vissza akarná állítani, de a' test a' maga betegségénél fogva vissza működik a' lélek, és kedvély életműveire, és ezeket szenvedne rájuk való újított áttétele által annál nagyobb lázzadásba hozza.

latt egyedül rühözölőleg hasonszenves gyógyszerek által gyógyíthatnak meg, egyszersmind, mint melléksegédes lélekbeli közélet, a' beteghöz tartozók, és az orvos részéről czélerányos lelki gyógybánás is kell hogy megtartassék. A' dühödő dörjúltségnak bátor szívűséget, hideg 's elszánt akaratot, — a' kinzólólag panaszkodó jajgatásnak arcz- és testmozgásainkkal kijelentett néma szánakozást, az esztelen csacsogásnak nem egészen figyelmetlen hallgatást, a' beteg undorító ocsmány magaviseletének, és hasonló beszédének tökélyes rá-sem-figyelést teszünk ellenébe. A' betegről netalán végbeviendő küldolgok elpusztítását, és rontását akadályozzuk meg, a' nélkül hogy ezt neki szemére hányjuk, és mindent a'ként intézzünk el, hogy minden testi fenyítések és kínzások 1) elmaradjanak. Ez a'nál könnyebben megtörténhetik, mint hogy a' gyógyszer-bevételkor — azon egy esetben, hol még a' kénztetést egyedül tűrni lehetne — a' beteg a' hasonszenves gymód szerint segedelmes orvosság kis adagjának ízét soha sem érzi, azért azt nekie tudtán kívül itala közt könnyen beadhatni, midőn aztán semmi erőltetésre nincsen szükségünk.]

226. §.

Más részről az ellenmondás, szorgalmos észrehozások, a' heves útba-igazítások, és mocskolódások,

- 1) Az orvosoknak kemény szívűségén és meggondolatlanságán nem csak Angoly- hanem Németországnak is több e'féle körintézteiben álmélkodhatunk, kik a' nélkül, hogy ezen betegségeknek az egyedül üdvösséges, hasonszenves gyógyszerbeli (rühöz) úton eszközlendő valódi gyógyítását keressék, megelégednek a'val, hogy minden emberek közt ezen szánakozásra legmúltóbbakat a' legerősebb verések és másajos kínzások által sanyargassák. Ők ezen lelkiösmeretlen, és borzasztó bánások által alábbvalókká teszik magokat a' fenyítékzházbeli szolgálknál, mert ezek fenyítéseiket kötelességek és hivataloknál fogva a' bűnösökhöz tellyesítik; azok ellenben boszszujokat a' lélek- és kedvélybeli betegségek tet-szöleges gyógyíthatatlansága ellen magokon a' szánakozásra méltó, ártatlan szenvedőkön látszatnak keménységek által kitölteni, a' segédelemre tudatlanok, valamely czélszeres gyógybánásnak fölvtételére pedig tünnyák lévén.

valamint gyöngé félekeny egedékenység ezen betegek-nél egészen helytelenek, és mind lelkökre mind kedvélyökre nézve ártalmos bánások. Ők azonban mégis leginkább a' gúnyra, csalatásra, és az észrevett csalódásra leginkább fölharagusznak, és e'ként betegségeik is rosszabbul. Mind az orvosnak mind az örnek úgy kell magokat tetszetni, mintha nekiök észt tulajdonítanának.

Ellenben érzékeik és kedvélyök mindenféle fölhaborodásait, melyek kívülről eredhetnek, mind el kell hárítani; ködös lelköket semmi multság föl nem vidíthatja, a' beteg test lánczai alatt nyögő vagy bőszült lelkök számára semmi jótékony vídámító idótöltés, semmi oktatások, semmi szavak, könyvek, vagy más tárgyak által eszközzendő lecsöndesítések nincsenek, nincs enyhülés rájuk nézve semmiben, csak a' gyógyulásban; csak a' jobbra változott testi helyzetből sugárzik nyugalom és jólérzés beteg lelkökre vissza.

227. §.

Ha a' mindenkori lélek- és kedvélybeli betegségeknek (— melyek hitelthaladólág különbözök —) különös esetére választott rühellenes gyógyszerek a' kórállapotnak hüven rajzolt képéhez egészen a' hasonszenv szerint kerestettek ki, a' mi, csak az ő tiszta műveleteik szerint ösmert gyógyszerek között e'félek a' kiválasztásra elegendő legyenek, a'nál is inkább könnyebb, minthogy az e'féle betegnek lelki és kedvélyi állapotja mint főkórjel oly anyira kitündöklék —, úgy gyakorta a' lehetségig kicsiny adagok elegendők a'ra, hogy nem éppen nagy idő alatt a' legföltünőbb javulást előhozzák, a' mit minden egyebb nem czélszeres (különszenves) gyógyszerek nagy és gyakor adagaikkal el nem lehetett érni, ha bár azok egész a' halálig adattak is. Igenis, én sok tapasztalásomból állíthatom, hogy a' hasonszenves gyógyművészségnek minden egyebb gyógyut módok fölött való előkelősége oly ragyogó fényben sehol sem mutatkozik, mint a' régi kedvély- és lélekbéli betegségekben, melyek eredetileg testi szenvedékből, vagy ezekkel egy időben támadtak.

228. §.

Különös figyelmet érdemelnek még a meg-
megtérő betegségek, mind azok, melyek bizonyos időben jönnek meg, — mint a' hidegleléseknek nagy száma, és a' hideglelésféleként megmegtérő, láztalannak tetsző bajok, — mind pedig azok, melyekben bizonyos kórállapotok másféle kórállapotokkal bizonytalan időben váltogatódnak:

229. §.

Ezen utolsó, váltogató betegségek szinte igen sokfélék 1), de mindanyin az idült betegségek száma közé tartoznak, többnyire egyedül a' ki fejlődött rühnek lévén terményei, és csak olykor, még pedig ritkán szöveközvéen a' bújasenyves gerjjel; honnét is az első esetben rühűző, az utolsóban pedig váltogatlag rühűző és bújasenyvellenes gyógyszerekkel or-

- 1) Két és háromrendbeli állapotok is váltogatódhatnak egymással. p. o. a' kétszeres megmegtérő állapotnál a' lábokban bizonyos fájdalmak 's a' t. szakadatlanul jelenhetnek meg, mihelyt a' szemloznak bizonyos faja elcsillapodik, mely ismét fölüti fejét, mihelyt a' tagfájdalom elenyészék, — rángások és görcsök a' testnek, vagy részei közül egyiknek valamely más szenvével közvetlenül váltogatódhatnak — hanem a' háromszoros megmegtérő állapotoknál a' mindennapos betegkedés alatt a' kitetszőleg emelkedett egésségnek, és a' lelki meg testi erők feszült öregbedésének időközönként való gyors változásai (kicsapongó jókedvűség, a' testnek igen indulékony elevensége, a' jó mintlétnek kicsapongó érzése, 'mértéket haladó étvág, 's a' t.) állhatnak be, mire aztán, éppen oly váratlanul, komor, sötét /szeszély, a' kedvélynek szenvédhetetlen, több életbeli működéseknél az emésztésben, alvásban 's a' t. zavaródásaikkal járó rászokásos elváltozása jelenik meg, mely aztán ismét éppen oly hirtelen helyet ad a' közönséges időbeli mérsékelt rossz hogylétnek, és így több és többféle megmegtérő állapotok váltóznak egymás közt. Gyakorta az előbbeni állapotnak nyoma sincs többé, midőn az új beköszönt. Más esetekben az előrejáró megmegtérő állapotnak csak keves nyoma vannak még hátra, midőn az új megjelenik, t. i. a' második állapotnak támadtával és folytával az elsőnek körjelei közül csak keves marad vissza. Olykor a' beteges megmegtérő állapotok természetöknél fogva ellenkeznek egymással, p. o. az időközönként váltogatódzó melaság a' víg dörjűtséggel.

vosoltatnak, mint ezt az idült betegségekről szóló könyvemben tanítom.

230. §.

A nyomdás megmegtérő betegségek olyak, hol a' tetszőleges ép hogylét alatt egy magához képpest mindég az maradó betegség eléggé bizonyos időben jövőget meg, és ismét bizonyos időben tűnik el; ezt mind a' tetszőleg lázatlan, de nyomdásan (bizonyos időkben) visszatérő, és ismét elmuló beteges állapotokban, mind pedig a' lázzal járókban, — a' különbféle hideglelésekben lehet tapasztalni.

231. §.

Az említett, egyes betegnél bizonyos időben visszatérő, láztalannak tetsző kórállapotok (szórvány- vagy járványként nem szoktak előjönni) mindenkor az idült, leginkább a' tiszta rühös, a' bujasenyűvel csak ritkán szövethöz betegségekhöz tartoznak, azért is velők az e'féle gyógybanás fogonattal eszközöltetik; olykor mégis közben közben a' kínahéj olvadékanak hatalmított igen kis adaga szükséges, hogy e'vel az ő hideglelésféle nyomdájok egészen eltörültessek.

232. §.

Mi a' szórvány-, vagy járványosan uralkodó (nem a' vizenyős tájakon honnilag lakozó) hidegleléseket 1) illeti, bennök gyakorta minden támadást (pa-

- 1) Az e'digleni kórtudomány csak egyetlen egy megmegtérő vagy változatódzó hideglelést ösmér, melyet hideg láznak nevez, és semmi más különbséget nem vesz föl, mint az időre nézve, melyben a' támadások vissza-visszatérnek, a' minden- a' harmad- a' negyed- s a' t napost. De a' hideglelések megtérésöknek idején kívül, még azoknak más nevezetesebb különbségeik is vannak; ezen lázok közül számtalanok, hideg lelésnek nem is nevezethetnek, mivel támadásaik mérő melegségből állnak; mások ismét mérőleg hidegek s izzadsággal, vagy az nélkül járnak, ismét mások hideg hátán hideggel bántják a' beteget, ki egyszersmind hévséget is érez, vagy a' kint érezhető meleg mellett hideget szenved; ismét mások, hol az egyik támadás mérő nághidegből vagy csupa hidegből áll, és aztán a' beteg jól érzi magát, a' másik pedig mérő melegségből áll, az e're következő

roxymus) hasonlóképp két egymásnak ellentett állapotból (hideg, meleg — meleg, hideg) de olykor háromból is (hideg, meleg, izzadság) tapasztalunk öszvetőre lenni. E' végett szükség ezeknek számára a' kikémlelt (nem rühellenes) gyógyszerek köz seregéből oly orvosságokat választani, melyek vagy (a' mi legbiztosabb) hasonlóképp mind a' két, (vagy mind a' három) megmegjövő hasonló állapotot képesek az ép emberben támasztani, vagy legalább a' legerősebb, legkitűndöklőbb, és legkülönösebb megmegtérő állapotnak (vagy a' hideg állapotjának mellékkórjeleivel egyetemben, vagy a' melegének hasonlólag mellék kórjeleivel együtt, vagy az izzadságának szinte a' hozzá kapcsolt mellékbajokkal egyetemben a' mennyire t. i. a' megmegtérő állapotoknak egyike vagy másika a' legerősebb és legkülönösebb) kórjeleik hasonlóságára nézve hasonlóságon a' lehetőségig tökélyesen megfelelnek —; ilykor aztán ha a' gyógyszer a'

izzadsággal vagy ez nélkül; ismét mások, hol először a' meleg köszönt be, és aztán jő meg a' hideg; ismét mások, melyekben a' hideg és meleg után, szabad idő jelenik meg, és aztán mint második támadás gyakorta több órák múlva, egyedül izzadság következik; ismét mások, hol éppen semmi izzadság nem jelenik meg; és ismét mások, hol az egész támadás minden hideg és meleg nélkül egyedül izzadságból áll, vagy hol az izzadság csak a' meleg alatt van jelen; és így hithaladólag sok más változások is vannak ezeken kívül, többépp a' mellékkórjelekre nézve, a' különös fejfájás, rossz íz, imelygés, hányás, hasmenés, a' hibázó vagy heves szomj, a' különös fajta derék, vagy végtagok fájdalmára, az álom, a' félrebeszéd, a' kedélyváltozásaira, a' görcsökre, 's a' többire nézve, a' hideg előtt, alatt vagy után, a' meleg előtt, alatt vagy után, az izzadás előtt, alatt vagy után; és így még számtalan változások történhetnek. Mind ezek világosan különbözö tulajdonságú hiteglelések, melyek közül mindenik természetesen a' maga saját (hasonlóságon) gyógybánását kívánja. Elnyomni, meg kell vallanunk, csaknem mindnyájokat lehet, (mint ez gyakorta történik) a' kina-hejnak temérdek adagjaival, az az, időközönkénti visszatérésük (nyomdájok) eltöröltetik ugyan, de a' betegek, kik nem a' kina-hejnal gyógyítatandó hideglelésben szenvedének, az ként kioltott nyomda után nem lesznek egészségesek; nem ők ezután másképp lesznek betegek, még beteghebbek, sőt sokkal beteghebbek, mint az előtt. Hát azt fogjuk e nevezni gyógyításnak?

második (gyöngébb) állapotra csak különösen (palástolól) illik is, a' láz mégis egészségbe megy által, még pedig rend szerint, ha ő nem régi, mindjárt az első adag után. Itt sem szabad a' gyógyszert művelete tartásának lefolyása előtt, és meddig csak javulás tapasztaltatik tőle, második adagban nyújtani; de ha már kiműködte magát, a'kor a'ra kell vigyázni, valjon a' láz maradéka, ha talán még valamely jelen volna, nem a'képp megváltozva jelenik e meg (mint rendszerint történni szokott), hogy az első gyógyszert többé adni nem lehessen, hanem a' most megváltozott állapotra (kórjelek összességére) valamely hasonlószenvenesen illőbb orvosságot kellessék választani, mely aztán többnyire a' meggyógyítást véghöz is viszi.

233. §.

A' gyógyszeradag ezen esetben legczélerányosabb és legsegedelmesebben nyújtatik mingyárt vagy legalább nem sokára a' támadásnak vége után; e'kor ideje van neki az életműség változásait, a' mint csak kitelik tőle, egészségre fordítani minden baj, és erőszakos megtámadás nélkül; míg az azonnal a' támadás előtt adott, még oly önhatólagosan oda illesztett gyógyszer művelete is a' természetes betegség megújulásával összeütközvén az életműségben oly ellenműveletet, oly heves ellentusát okoz, hogy az e'féle támadás legalább sok erőt elveszteget, sőt olykor az életet is veszedelembe hozza 1). De ha a' gyógyszer azonnal a' támadás végződésével az az, azon időben adatik, midőn a' láztól legmentebb időköz lépett be, és minekelőtte a' következő támadás még csak megszíról is készülőben volna, akkor az életműség, mint csak tőle kitelik, oly jó elrendelésében van, hogy magát a' gyógyszertől csöndesen megváltoztatni, és így az egészség állapotjába áttenni engedje.

234. §.

De ha a' láztól üres idő igen rövid, mint néhány igen gonosz hideglelésekben, vagy ha az előbbeni tá-

1) Ezt látjuk a' nem éppen ritka halálos esetekben, hol a' láz hidegében nyújtott mákonynak mérséklött adaga az életet hirtelen eloltotta.

madás utóhajaival mocskoltatik be, a'kor a' hason-szenves gyógyszeradag már azon időben nyújtassék, midőn az izzadás kevesbedni, vagy a' végződendő támadás más utótüneteményei enyhülni kezdenek.

235. §.

Csak midőn a' jóválasztott gyógyszer, egyszeri adagával, több támadásokat kiirtott, és valóságos egészség köszöntött be, de aztán időjártával az új támadásnak nyomdoki mutatkoznának, csak ilykor, mondom, lehet is de kell is, ha egyebként a' körjelek özszesége ugyanaz, melly előbb volt, ugyanazon gyógyszert ismételni. Hanem ugyanazon láznak az ép időköz után való visszatérése csak a'kor lehetséges, ha az ártalom, mely a' hideglelést először gerjeszté, a' fellábbadóra még mindig működött, (mint a' mocsáros tájakon), mely esetben állandó fölépülést gyakorta csak ezen gerjesztő oknak elhárítása (mint, ha mocsár-hideglelés van jelen, a' hegyes tartományba való húzódás) hozhat elő.

236 §.

Mivel csaknem minden gyógyszer az ő tiszta műveletében tulajdon és különös lázt, sőt a' hideglelésnek bizonyos fajtát megmegtérő állapotjaival együtt gerjeszteni képes, mely mind azon lázoktól, melyek más gyógyszerek által okoztatnak, eltér: azért a' számos természetes hideglelések számára az orvosoknak nagy országában találunk hason-szenves gyógyszereket, még pedig csak az e'dig az ép testeken megkísírtett nem nagy, számú gyógyszerek közül is sok oly lázok ellen van már segedelmünk.

237. §.

Ha pedig talán az a'korában uralkodó hideglelés járványában az ez ellen föltalált hason-szenves s önhatólagos gyógyszer egy vagy a' másik betegnél tökélyes gyógyítást nem eszközölhetne, ottan, ha a' gyógyulást nem a' mocsáros vidék gátolja, mindenkor rühös gerj lappong, midőn is rühellenes gyógyszereket szükség egész a' tökélyes segedelemig nyújtani.

238. §.

Azon gyakorta igen gonoszféle hidegleléseknel, melyek a' vizenyős tájékokon kívül, egyes személyeket lepnek meg, eleintén ugyan hasonlóképp, mint a' forró betegségeknel általánosán, melyekhez ők rühös eredetüknél fogva hasonlódnak, először is az egyéb kikémlelt (nem rühöz) orvosságok közül ezen különös eset számára hasonszenvesen választott gyógyszert a' lehetőségig tökélyes segedelemig néhány napig kell alkalmaznunk; de ha e' mellett is késkedik a' labbodás, a'kor tudnunk kell, hogy kifejlődéséhez közel járó rühvel legyen dolgunk, és hogy itt egyedül rühöző gyógyszer eszközölhet alapos segedelmet,

239. §.

A' mocsáros és azon vidékeken, melyek gyakor áradásoknak vannak kitéve, honnilag uralkodó hideglelések, az e'digteni gyógyászvilágnak sok munkát adnak, pedig az ép ember fiatalabb esztendeiben hozzá szokhatik a' mocsáros vidékhöz is és egészséges maradhat, ha hibátlan közéletet követ, és ha ő a' szűkségtől, zaklatásoktól, meg az epesztő indulatoktól nem veretik le. Az itten honni hideglelések ötet legfőlebb mint jövényt, fogják meglepni; de a magosra hatalmított Kínaolvadéknak egy vagy két legkisebb adagai, az említett rendes közélet mellett, nem sokára meg fogják a' bajtól szabadítani. Hanem azon személyeknél, kik az illóleges testi mozgások, és ép testi 's lelki közélet mellett a' mocsárhidegleléstől egy pár e'féle kis Kínaadag által meg nem menekedhetnek, — ezeknél mindég a' kifejlődése felé siető rüh lappong, és hideglelésök a' mocsáros vidéken rühellenes gyógybánás nélkül meg nem orvosoltathatik 1). Olykor az ily betegeknel, ha hala-

1) Nagyobb, gyakorta ismételt Kínaadagok, meg a' tömény Kínaszerek is, mint a' kénsavas kínadák, a' mocsárhideglelésnek nyomdás támadásaitól megmenthetik ugyan az embert, de az e'ként megcsalatottak másként sínlódnak el, a' rühellenes segedelem nélkül.

dék nélkül a vizenyős helyet száraz és hűgessal cserélik föl, kitetszőleg jobbulás jelenik meg (a' hideg nem töri őket), ha nincsenek még mélyen a' betegségbe süllyedve, az az, ha a' ruh még nálok nem vala tökélyesen kifejlődve, következőleg lappangó állapotjába ismét visszaterhetett; de egasságesek rühel-
~~tepes~~ segedeleme nélkül még sem fognak soha is lenni.

240. §.

Minekutánna azt láttuk volna, mily tekinteteket kellessék vetni a' betegségeknek főkülömbsegeire, és az ezekkel járó különös környülményekre, most a' ra menünk által, a' mit a' gyógyszerokról és ezeknek alkalmazás módjáról, valamint az azok mellett tartandó életrendről kell mondanunk. Minden gyorsmenetelű (forró) vagy húzomos (idült) betegség alatt törtető, észrevehetőleg előreléptető, és mindetig, ha kevéssé is, öregbedő javulás oly állapotot tesz, mely, a' meddig csak tart, valamely gyógyszer beadásának minden további ismételését általánosan kizárja, mivel mind azon jó, melyet a' bevett gyógyszer folyvást eszközöl, még nincsen bevégezve. Mindenik új adaga akármely gyógyszernek, magának a' legutólszor adottnak is, mely e'dig segedelmesnek mutatta magát, a' jobbulás munkáját meg fogná zavarni.

241. §.

Ezen emlékeztetés a' nál fontosabb és szükségesebb, mivel mi egy gyógyszernek sem határozhatjuk meg bizonynal az ő művelete tartásának határát, ha bár az nagy adagban vétetődött is, nem, még magoknál az ép embereknel sem; a' hasonzenves haszonra fordított, oly picziny adagokét pedig, oly különböző nyavalyákban 1) és a' betegeknek oly igen

1) A' legforróbbaktul kezdve egész a' legidültebbekig — a' mennyiben, mint már főlebb említünk, a' hasonzenves gyógyszeradag műveletének tartása, a' mindenkori betegség műveletének tartásához szabja magát; azért is a' legforróbbakban néhány órák alatt kiműködi magát, midőn ugyana'nak több hetekre van szüksége, hogy munkáját a' leghúzomosebb betegségekben eszközölhesse.

külömböző testidomainknál meghatározni éppen lehetetlen.

242. §.

A' meddig tehát az utószor adott gyógyszeradagra a' folytonlépdecseelő jobbulás tart, ugyan a' dig föl is kell vennünk, hogy legalább ezen esetben, a' segítő gyógyszer műveletének tartása még mindég folytatódik, azért is minden gyógyszeradagnak ismétlését megtiltja.

243. §.

E'höz járul az, hogy, ha a' szer illendőleg hasonzenvesen működött, úgy a' javult állapot még a' művelet idejének lefolyása után is észrevehetőleg tart. A' jó fogonát nem mingyárt szakad félbe, ha bár több órák — sőt az idült betegségeknel több napok múltak is el, hogy az előbbeni gyógyszer műveletének tartása után, második gyógyszeradag nem nyújtatik. A' betegségnek lerontott része a' közben nem újulhat ismét meg, és a' javulás új gyógyszeradag nélkül is még elég hosszú ideig fogna kitükdöklőleg látszatósan tovább is tartani.

244. §.

Ha a' hasonzenvesen odaszabott gyógyszernek első adagára a' folyvást tartó javulás nem akarna egésséggel végződni (mi mégis oly gyakor a' forró bajoknál), a' javulás megállapodásának egy időpontja — rendszerint egyszersmind az azelőtt nyújtott gyógyszeradag művelete tartásának határ ideje — mégis be fog következni, melynek megjelenése előtt nem csak elláthatatlan siker és minden észbeli ok nélkül nyújtatnék a' gyógyszernek másodszori adaga, hanem ez még céleránytalan és ártalmas is lenne.

245. §.

Sőt az a' diglan magát oly segedelmesnek mutató gyógyszernek adaga is, ha ez hamarább ismételtetik, mint sem a' javulás minden ponton elkezdődne megállapodni, — mint rossz időben tett megtámadás — a' beteg állapotját csak ro-

szabba tehetné; mert már a' legjobban választott gyógyszernek első adaga is, a' betegség sajátosságához szabott művelete tartásának lefolyása után, már mind azon jót, már mind azon várt változásokat véghöz vihetné, a' melyeket csak ezen gyógyszer mostanság teljesíthetett — az egészségnak mostan általa elérendő fokára nézve —, és ugyanannak ismét nyújtott adaga ezen jó állapotot változtatni fogja, tehát az ő egyéb hasonzenvetlen kórjeleinek előhozása által csak roszbítani kell azt nekie, az az, egy hasonzenvetlen gyógyszerből betegség okoznia, mely a' betegség kórjeleinek maradékával vegyülven össze, bizonyos szöveközött és öregbedett betegséget terjeszt elő. Szóval, az első adag által okozott, és a' még tőle várandó javulás összezavarodik, ha az eredetileg még oly jól választott gyógyszernek másodszori adaga, még az előbbeni művelete idejének lefolyása előtt nyújtatik, és e'ként legalább a' fellábbodás késik el 1).

246. §.

Ha az e'dig ugyan előre lépdecselő, de egész a' gyógyulásig nem diszlott javulás mostan megállapodik, úgy a' jelen ideig javult betegség maradékának szorgos megvigyázásakor oly, bátor kicsiny, mégis a'ként megváltozott kórjelek csoportjára ötlük az orvos, melyhöz az e'dig jótévéleg működött gyógyszernek új adaga, mostan hasonzenvenesen éppen nem illik oda, hnnem mindenkor egy más, ezen kórjelek maradékához illesztett, gyógyszer kívántatik.

247. §.

Ha tehát a' lehetőségig jól választott gyógyszernek első adaga, művelete tartásának ideje alatt, az egészségnak tökélyes visszaállítást nem eszközölhetette, — a' mit pedig közönségesen a' gyorsan támadt új bajoknál megszokott tenni —, úgy a' még hátramaradó, ámbár már sokkal megjavított kórállapotr nézve semmit sem tehetni jobbat, mint egy más, a' kórjelek

1) Ezen hamarkodás hibájának elkerülésére nem figyelmeztünk eléggé.

mostani maradékára a' lehetőségig hasonnszenvesen illesztett, gyógyszernek adagát nyújtani,

248. §.

Csak midőn valamely gyógyszeradag művelet-tartásának lefolyta előtt valamely sürgetős betegségnek állapotja egészen véve még csak egy cseppet sem javult meg, sőt inkább — habár csak egy kevesse is — új körjelek által rosszabbodott, következőleg a' gyógyszer tulajdon műveletéhez képpst a' jelen eset számára nem hasonnszenvesen választott volt; ilykor szükség, még az utósor adott gyógyszer művelet-tartásának lefolyta előtt is, a' betegség mostani állapotjához ügyesebben odaillesztett más orvosságnak adagát nyújtani 1).

249. §.

Annál inkább, ha az éles látásu, a' kóresetet szorosan kémlelő gyógművésznek a' sürgetős esetekben már 6, 8, 12. óra multával az nyilatkozódott ki, hogy ő az utósor adott gyógyszert setenül választotta, a' mennyiben a' beteg állapotja új körjelek és bajok támadása által óráról órára, bátor csak halkkal, rosszabbodnék, nem csak meg lesz nekie engedve, hanem kötelessége is, hogy elkövetett hibáját egy, nem csak meglehetősen illő, hanem a' jelen kóresetnek állapotjához a' lehetőségig jól odaszabott hasonnszenves

-
- 1) Mivel a' tapasztalás úgy tanítja, hogy az önhatólag odaillesztett hasonnszenves gyógyszernek oly adagát csaknem lehetetlen készíteni, mely a' neki megfelelő betegségben a' világos javulás előhozására kicsiny volna (155. 277. §.), tehát célel-lenkezőleg, és ártalmosan tennénk, ha, mint az e'digleni gyógművészség által történik, a' nemjavulás, vagy valamely, amár csak kis rosszbulásnál ugyanazon orvosságot, azon kába gondolatból, hogy az az ő igen csekély mennyisége (az ő igen kis adaga) miatt nem segíthete, ismételni vagy éppen az ő adagát öregbíteni akarnók. Minden új körjelek által történő rosszabbulás, ha a' lelki és testi közéletben semmi hiba sem esett, mindenkor az előbbeni gyógyszernek rosszult tett választását mutatja a' jelen kóresetben; de az adag csekélységét soha sem jelenti.

gyógyszernek választása és adása által ismét jóvá tegye. (161. §.)

250. §.

Még az idült betegségekben is ritka, vagy talán soha sem történik azon eset, hogy főképp eleintén, semmi jobbat nem lehetne tenni, mint ugyanazon gyógyszer kétszer egymás után — ámbár csak az előbb nyújtott adag művelet-tartásának lefolyása után — rendelni, mivel még azon esetben is, midőn az hasznos fogonatu volt, a' tőle származott javulás bizonyos ideig tartván; rend szerint ugyanazon gyógyszernek ismételésére nincs jelentésünk, mivel, a' mi az első adag által nem tétethetett jóvá, az a' második, ámbár szinte nagy sőt még nagyobb által szinte nem gyógyíthatik meg. 1)

251. §.

A' figyelmes korbuvár a' következő gyógyszer adagának számára határozott időpontot a' volt betegség egyik vagy másik eredeti körjele némely nyomdokinak lassú előállásából fogja észre venni.

252. §.

De ha azt találják, hogy az idült (rühös) betegségben a' legjobb hasonzenvesen választott (rühellenes) gyógyszer, illő (a' legkisebb) adagban nyújtva, a' jobbulást nem mozdítja elő; a'kor ez bizonyos tünde, hogy a' betegséget ápoló ok folyton tart, és hogy a' beteg közéletében meg az ő környékében oly környülmény találhatik, melyet el szükség hárítani, ha az állandó gyógyulást elérni akarjuk.

253. §.

Azon tündék közt, melyek minden, leginkább pedig a' gyorsan támadt (forró) betegségekben a' job-

- 1) Csak azon keves gyógyszerek vétetnek ki, melyeknek az ép ember mintlétét megváltoztató erejök nagyobb részt változtató műveletekből áll (mint az Ignáczbabok, vagy a' gönye, és tő-szőmörce, meg részint a' szepnönye is); ezek némely esetekben (I. az előszót az Ignáczbab előtt a' reine Arzneimittelehre-mben. II. második kiadat.) azonnal második adagban nyújtathatnak.

bulás, vagy roszbodásnak csak csekély, nem mindentől látható kezdetét tanítják, a' beteg kedvélyének és az ő egész magaviseletének állapotja a' legkitündöklőbb, és legbiztosabb. A' javulás bár mely csekély kezdetének esetében is: a' nagyobb jóllétérzés, a' léleknek öregbedő engedékenysége, szabadsága, nagyobbodott bátorság — a' visszatérő természetességnek bizonyos faja. Ellenben a' roszbulás bár mely csekély kezdetének esetében is az ellenkező rész azokhoz képpest; a' kedvélynek, a' léleknek, a' beteg magatartásának, állásának, helyzetének, és működéseinek elfogott, gyámoltalan, magára inkább szánást vonó állapotja, melyet szoros figyelem által láthatni vagy mutathatni inkább, mintsem hogy szóval leírni lehetne 1).

254. §.

Az egyebb részint új, részint öregbedett tünetmények, vagy ellenben kisbedése az eredeti körjeleknek, némely újaknak odatoldódások nélkül, az élesen kémlelő és fürkésző gyógyművésznak a' roszabbodás vagy jobbulásról nem sokára semmi kétséget sem fognak hátra hagyni; bátor a' betegek közt legyenek oly személyek, kik részint a' jobbulást, részint a' roszabbulást általában vagy magogtúl kifejezni képtelenek, vagy azokat megvallani idegenek.

-
- 1) De a' javulásbeli tündéket a' kedvélyen és lelken csak a' kor várhatni a' gyógyszer bevétele után nem sokára, ha az adag eléggé (az az, a' lehetőségig) kicsiny volt; magának a' hasonzenvenves legczélszerűebb gyógyszernek is szükségtelenül nagyobb adaga igen erősen működik, és a' kedvélyt meg lelket eleintén igen nagyon, és igen tartósan megabajgatja, mintsem hogy a' jobbulást rajtok jókor észrevenni lehetne. Azt jegyzem itt meg, hogy ezen oly szükséges rendszabás ellen, leginkább az öreg tanodából a' hasonzenvenves gyógyművészségre átlépő gyógyászok vétkeznek. Ezek előitéltből a' gyógyszerek legpiczinyebb adagaiknak legmélyebb fölhigitásaiktól e'féle esetekben rettegnek, azért is azon ezer meg ezer tapasztalások által hebizonyodott leggyógyitékonyabb orvoslásnak nagy előkelőségei és áldásai nélkül szűkölködniök kell; azt nem vihetik véghez, mit a' valódi hasonzenvenvitmány eszközölhet, azért jusok sincs magokat ezen tanoda tanítványainak kiadni.

255. §.

De ezeknél is meg fogunk azokról győződni, ha minden a' kórképben följegyzett kórjelt velök egyenként áttalfatunk, és ők ezeken kívül semmi más, új, az előtt szokatlan bajokról nem panaszkodhatnak, és a' régi tünetények sem éppen igen rosszabbodtak meg. A'kor, a' kedvélynek és léleknek már tapasztalt javulásánál, a' gyógyszernek is a' betegség mivoltos ki-sebbsülését kellett okoznia, a'vagy ha az idő most még a'hoz igen rövid lett volna, azt nem sokára elő kell hoznia. Ha mostan, a' jól odaillesztett gyógyszer esetében, a' látszatos javulás mégis sokáig halasztód-nék, úgy e'nek azon igen sokáig tartó hasonszenves rosszabbodás az oka (151. §.), melyet a' gyógyszer gerjesztett, következőleg az, hogy az adag nem elégé volt kicsiny.

256. §.

Más oldalról, ha a' beteg ez vagy amas nagyobb értékű, újonnan támadt tünetényeket és kórjeleket számlálja elő, — mint a' választott, nem hasonszenvesen illő, gyógyszernek jeleit — úgy, bár mely jó-kedvüleg állítsa is azt, hogy ő a' javulásnak útján legyen, ezen bizonyításának hitelt még sem adhatunk, sőt inkább állapotját rosszabbulni hisszük, mit csak-ugyan szemlätomást nem sokára tapasztalni is fogunk.

257. §.

A' valódi gyógyművész el fogja azt kerülni tud-ni, hogy némely gyógyszerekhez, mint szer fölött szeretettekhez, ne szokják, melyeknek alkalmazását talán ő történetből gyakrabban czélerányosnak tapasztalta, és melyeket jó fogonattal adni alkalma vala. E'ként a' ritkábban alkalmazottak, melyek talán hasonszenvesen illőbbek, következőleg segedelmeseb-bek volnának, sokszor elmellőztetnek.

258. §.

Éppen oly kevéssé fogja a' valódi gyógyművész az iránytalan választás miatt (tehát ön gondatlanságá-nál fogva) itt ott kárral adott orvosságokat, gyógy-

foglatatosságában bizodalmatlan gyöngeségből elmelőzni, a' vagy más (nem valódi) okokból, mintha azok a' jelen kóresetre nem lennének hasonszenvesek, kikerülni, azon igazságra emlékezvén, hogy a' gyógyszeres kórhatalmak közül mindenkor csak az érdekelje meg a' becset és elsőséget, mely a' mindenkori kóresetben a' bélelő kórjelek őszveségének, a' hasonlóságra nézve, legillendőbben megfelel, és hogy ezen komoly választásba minden csekély indulatnak magát vegyitnie szabad nem legyen.

259. §.

A' hasonszenves gyógybábanásban gyakorlott oly szükséges mint czélerányos kicsinségénél az adagnak azt könnyen megfoghatjuk, hogy gyógyítás közben a' közéletből és mindennapi rendből minden egyebb eltávoztassék, mi csak valamiképpen gyógyszeresen működhetnék, hogy a' finom adag ezen idegen gyógyszeres inger által el ne árnyaltassék, és törültessék, vagy legalább meg ne zavartassék 1).

260. §.

Az idült betegekre nézve tehát a' gyógyítás e'féle akadályainak szorgalmas fölkeresése a'nál inkább szükséges, mivel betegségek rend szerint e'féle ártalmak, és más a' közéletben ejtett betegítőleg működő, sokszor észre sem vett hibák által szoktak megroszabbulni 2).

- 1) A' leggyöngédebb harántsfhangok, melyek a' távolból csöndes éjjélkor a' lágy szívet földfölkötti érzelmekre gerjesztik, és hitvallásbeli elragadtatásba olvasztják, más idegennemű ordítás, és zörgés közt hallatlanokká, és hasztalanokká lesznek.
- 2) Kávé; finom chinai és más füvekből készült thé; a' beteg állapotjához nem illő növényállományokkal készített serek; az úgy nevezett finom, gyógyszeres illelkel készített lénedek; illes csokoládok; szagosvizek és külömbféle illatok; gyógyszerekből készített fogporok, foglélek, szagpárnák kicsapongólag illelt vagy fűszerezett eledelek és levek; illelt sütemény és fagyalt; nyers gyógyszeres füvek, a' levesekben; gyögyerővel bíró vastagételek; öreg sajt és oly állati eledelek, melyek poshadtak, vagy (mint sörtes- réczé-, és ludhús és zsír, vagy igen fiatal borjúhús, és savanyú étkek)

261. §.

Az idült betegségeknel való gyógyszerhasználskor a' legcélszerűsabb közéleti rend a' gyógyulás e'féle akadályainak elhárításán, és az itt ott ezeknek ellenébe tett szükséges dolgok alkalmazásán alapodik; olyanyok: a' léleknek fölvidámítása, a' szabad légben tett tevőleges mozgás, (sétálás, a' karokkal való kisebb rendű dolgozás) célszeres, tápláló, gyógyszeretlen ételek és italok, 's a' t.

262. §.

A' forró betegségekben ellenkezőleg — az elmeháborodásokon kívül — a' finom, csálhatatlan belső érzése az itt fölébredt élet-megtartó-vágnak oly világosan és meghatározólag jelenti ki a' dolgot, hogy az orvosnak egyedül csak a'ra kell inteni a' betegörket, és a' beteghöz tartozókat, hogy a' természet ezen szozatjának, azon dolgok megtagadása által, melyeket a' beteg szer fölött óhajt éldelni, vagy ártalmas ajánlások és rábeszélések által gátat ne veszenek.

263. §.

A' forró betegnek az ételben és italban való kívánsága ugyan nagyobb részt palástoló 's enyhító szerekre üt ki; hanem azok nem gyógyszerneműek, és csak bizonyos szükségére szolgálnak. Azon csekély akadályok, melyeket ezen mérséklett korlátok közé szorított kielégítések a' betegség

gyógyszeres mellékműveletűek, az e'féle betegektől szint-azonképp elhárítassanak, mint az éldelésbeli kicsapongások, még a' csukorral és konyhasóval, a' léles italokkal visszaélések is; a' szobahévség, ülő életmód bezárt légben, vagy gyakor tagadólagos mozgások (lovaglás, kocsizás, hintázás által), a' csecsemszoztatás, hosszú déli álom fekve (nyoszolyában), éjkezés, mocskosság, természetlen testi gyönyörködés, parázna könyvek olvasásai, a' haragnak, évelődés és boszorkodásnak tárgyai, az indúlatos játék, a' léleknek és testnek megerőltetése, mocsáros laktáj, dohos szoba, a' eilány szűkölködés, 's a' t. Mind ezen dolgokat, a' mint csak lehet, szükség-elkerülni, vagy eltávoztatni, ha a' gyógyítást hátráltatni, vagy lehetetlenné tenni nem akarjuk.

alapos elhárításának talán ntjába tehetnének, a' hasonzenvesen illó gyógyszer ereje és az e'től kifejlődött életérő, valamint a' megahított dolgok kioltására következő fölvidámodás által gazdagon ki-pótoltatnak, sött uzsorásan jóvá tétetnek. A' forró betegségekben a' szoba mérsékletét és az ágyneműek melegségét vagy hűvösségét hasonlóképp egészen a' beteg kívánsága szerint szükség alkalmazni. Minden lelki erőlködések, valamint minden kedvélybeli meg-rázattatások tőle távol tartassanak.

264. §.

A' valódi gyógyművésznak a' leg erőteltebb, legvalódibb gyógyszerek legyenek kezében, ha ő azoknak gyógyerejökre akar bízakodni, azokat magának szükség valódiságoknál fogva ösmerni.

265. §.

Lelkiösmeretbeli delog az rája nézve, a'ról minden esetben csálhatatlanul meggyőződve lenni, hogy a' beteg mindenkor a' valóban arányos gyógyszert veszi be.

266. §.

Az állat- és növényországbeli állományok az ő nyers állapotokban a' leggyógyszeresebbek 1).

- 1) Minden nyers állat- és növényállományok birnak többé vagy kevesbbé gyógyerőkkel, és mindenik a' maga módja szerint képes az ember hogylétét megváltoztatni. Azon növényeknek és állatoknak, melyeket a' legműveltebb nemzetek eddelül használnak, a' többiek előtt azon előkelőségök van, hogy több táprészekkel birnak, és a'nyiban is különböznek a' többiektől, hogy nyers állapotbeli gyógyerejik részint magokra nézve nem igen erősek, részint pedig a' konyhában, és gazdaságban az elkészítés által, u. m. az ártalmos nedvnek kifacsarása által (mint a' Cassave-gyökér Dél-Amerikában), forrás által (a' rozslisztnek a' kovászbán a' kenyérsütésre, — a' savanyú káposzta, savanyu ugorka) füstölés és a' hévnek, erőszaka által (a' főzésnél, rántásnál, pirításnál, sütésnél) némüképp erőtlenebbé tétetnek; mely készitések által némely e'féle állományok gyógyrészei öszverontatnak, elröpitetnek. A' sónak (a' besózásnál) az eczetnek (a' mártalék, és salátáknál) közbejárása által az állat- és növényállományok vesztenek ugyan gyógyszeres ártalmukból, hanem ezen toldományoktól új káros voltokat nyernek.

267. §.

A' hönni, és hevenyében kapható növények ere-
jit legtökélyesebben és biztosabban magunkévá tesszük,
ha hevenyében kifacsart levőket azonnal egyenlő
résnyi itaplógyújtó borléllel jól összevegyítjük. A'
bedugott üvegekben nap és éj multával leülepedő
rost- és fehérnyeféle anyagról e'kor a' tisztája leön-
tetik, és orvosi használatra el tétetik 1). A' bele
vegyített borlél által a' növénynedvnek minden buz-
gása azonnal meggátoltatik, sőt jövődre nézve is
lehetetlenné tétetik, s e'ként a' növénylének egész

De még a' leggyógyszer- erejűbb növények is elvesztik
részeit vagy egészen is gyógyerejüket e'féle bánás által. Tö-
kélyes kiszáritás által minden nőziromfélék, a' torma, a'
kontyvirágfélék, és a' bazsál-féléknek gyökerei minden gyógy-
erejiktől megfosztatnak. A' legerősebb növények nedve, a'
vonatkészítésnek melegében, gyakorta egészen erőtlén, szu-
rokféle gyurmává változtatik. A' már magokban is legöldök-
lőbb növényeknek kifacsart nedve, csak a' hosszú állás által
is egészen erőtlenné lesz; ez ilykor magától az enyhe lég-
melegen is gyorsan borbuzgásba (midőn már is sok gyógy-
erőt veszített el), és e're közvetlenül ecetes és rohadó forras-
ba megy által, és e'ként fosztatik meg minden tulajdon gyógy-
erejétől; e'kor a' fenékre szállott salakliszt egészen ártalmat-
lan; mint akármely keményítőliszt. Még a' sok egymás fö-
lött rakáson fekvő zöldfüvek izzadása s megereszkedése által
is gyógyerejüknél nagyobb része füstbe mán.

- 1) Buchholz (Taschenb.f. Scheidek. u. Apoth. a, d. J. 1815. Wei-
mar, Abth. I. vi.) azt akarja elhíttetni olvasóival (és Re-
censens-e a' Leipziger Literaturzeitung-ban 1816. N. 82. nem
mond ellene), hogy ezen különös gyógyszerkészítést az Orosz
országi táborozásnak kellessék köszönni, a' honnan az (1812)
Német országba jött legyen által. Hogy ezen találmány és
ezen útmutatás, melyet ő az „Organon d. rat. Heilkunde-mnek
230. §-ából, és e'nek Anmerk.-jából saját szavaimmal ad
elő, tölem szármozzék, és hogy én azt ezen könyvben az orosz
táborozás előtt két évvel (1810-ben jelent meg az Organon)
F e g e l ő s z ö r közlöttem legyen a' világgal, azt ő a' Néme-
tek nemes szokása szerint, földieik érdemel iránt igazságtal-
lannak lenni, elhallgatja. Inkább Afsiának sírtaugaiból ha-
zudják a' földtalálásnak eredetét ide, melyért a' becsület Né-
metet illet. Mily idők! Milyen szokások!

Igaz, hogy ezelőtt is vegyítettek olykor borlél a' nö-
vénynedvekhez, p. o. hogy vonatkészítésre azokat bizonyos
ideig tarthassák, de, hogy ezen képen adnák be, azon cél-
ból soha sem.

gyógyereje (tökélyesen és romolhatatlanul) jól bedugott üvegekben a' napvilágtól 1) elrejtve mindéig megmarad.,

268. §.

Az egyebb nem hevenyében nyerendő külföldi növényeket, héjak, magvak, és gyökereket az okos gyógyművész porképben bizodalmas hiszemre soha sem fogja elfogadni, hanem azoknak valódiságokrúl nyers, és egész állapotjokban fog meggyőződni előbb, mi-nekelötte azokat orvosi haszonra alkalmazná 2).

- 1) Ámbár hasonló résznyi borlél és hevenyében facsart lé rend-szerint a' legczélszeresebb arány legyen, hogy e'ként a' rost-és fehérnyének leülepedése eszközöltessék, azon növények számára mégis, melyek sok nyúlós nyálkát (p. o. a' nádály-tögyökér, háromszinű viola, vagyis császárszakáll 's a' t.), vagy fehérnyét kicsapongólag foglalnak magokban (p. o. a' mérges adáz vagy adáz bürök, fekete csucsor 's a' t.), ezen czélra a' borlélből kétszeres arány kívántatik. Az igen nedvetlen növények, mint a' Torokrojt, télizöld püszpáng, tiszafa, moosári rozsdabura vagy vízi rozmarin, a' nehezzagú boróka, 's a' t. először is magok magokban nedves finom péppé töressenek, e'kor pedig kétannyi borléllet kevertessenek össze, hogy e'ként e'vel a' nedv együlvén, 's általa kihuzatatván, átfacsartathassék.
- 2) Hogy ezeket, mint porokat, eltehessük, különös vigyázásra van szükségünk, melyet e'dig a' gyógyszerházokban nem ösmertek, azért még a' jól megszáradt állat- és növény-állományok porait sem tudták jól bedugott üvegekben romlatlanul eltartani. A' tökélyesen száraz, egész, nyers növényállományok is mégis csak mindég foglalnak magokban, mint képeletöknek összefüggésére elkerülhetetlenül szükséges föltételt, a' nedvességből bizonyos részt, mely ugyan az egész, porrá nem tört szert oly száraz állapotban maradni, milyen az ő romlékonytalanságára kívántatik, nem gátolja, hanem a' finom por állapotjának számára kicsapongólag sok. Az egész állapotjában tökélyesen száraz állati, és növényi állomány tehát, midőn porrá töretik, némüképp nedves porrá válik, mely a' nélkül hogy hamarjában megromlanék és penyészednék, dugott üvegekben nem tartathatik el, ha csak ezen mértékhalátda nedvtől már az előtt meg nem mentetett. Ez úgy történik legjobban, hogy a' por egy magos szélű, lapos pléhcsészén, mely forró vízzel telley üstben (az az, a' vízfürdőben) úszik, terítetik ki, és kavargatás által a' nyira szárítatik meg, hogy minden apró részei (többé nem fűgönök össze göröngyösen, hanem) mint száraz saja homok egymástól könnyen elválának, elporlanak. A' finom porok ily

Mivel olvadéban minden orvosság legmeghatározottabban, és legöszvehasonlíthatóbban működik, azért is az értelmes gyógyszerész mind azon gyógyszereket olvadéban 1) alkalmazza, melyeknek természete nem

száraz állapotban jól bedugott és lepecsételt üvegekben örökre romolhatatlanul az ő eredeti tökélyes gyógyerejökben, a' nélkül hogy valaha megdohosodnának vagy penészednének, engedik magokat tartani, legjobban, ha az üvegek a' napvilágtól (fedeles szelencékben, szekrényekben, dobozokban) őriztetnek. A' légjárólág zárt és a' nap-meg nappali világnak hatásától nem védett üvegekben idővel minden állat- és növényállományok még egész állapotjukban is többet és többet elvesztenek gyógyerejükből, még inkább pedig ha porrá vannak törve.

- 1) A' sok vízzel készült ércsú-olvadékok fölhomolván, csak hamar megromlónak; azokat tehát hasonzenves haszonra vízzel fölereszteni (a' mi általánosan a' csöppögtetésre is úgytlen) nem tanácsos. Mivel hát több ércsók közvetlenül bőrlelben nem olvadnak szét, hanem minekutánna 100. rész vízben fölolvastattak, a' nélkül hogy a' fenékre hullanának, aztán bőrlelben magokat fölhighitani engedik egész addig, meddig csak szüksége van a' hasonzenves gyógyásznak azoknak föleresztésére, e' szerint mindnyájokkal úgy bánhatunk, mint tiszta gyógyszer tudományomnak második részében a' férjany körjeleiköz tartozó előszómban leírtam. Csak az eczetsavas ólom bomlik szét, ha bár még annyira fölhighított szes olvadékból még oly keves csöppögtetik is a' bőrlelbe, és lassanként mint szénsavas ólom (mint ólomfehér) ülepedik le.

Mind ezen bajokon következőképp segítünk:

Az idült betegségekrol szóló könyvemnek második részében a' rühellenes gyógyszereknek legtökélyesebb készítéseket adtam elő, még a' száraz állományokból lévőket is, hogy őket mindeniket folyó képen minden gyógyerejüknök megtartásával együtt hasonzenves haszonra decilliom-szoros fölhighításban, hatalmitásban a' legegyszerűbb és legegyszerűbb módon előállítani lehessen. A' nem rühellenes gyógyszerek is legügyesebben készítenek-el e'képpen. E'kor gyógyszerül nem lesz többé szükségünk ércsókra —, mert savaik az érczek sajátságait és erejét mégis megváltoztatják. E'ként az érczek anyi állapotjukban bőrlelés fölolvadásra hozathatnak, szintugy a' kénelt érczek is, és minden égékeny állományok, a' kőolaj, a' villó, kén, a' növényi, állati, és ásványi szén, (vas-szén), minden gyánták, és mézgyánták, úgy minden növényporok, lisztnek, s a' t. st. val, minden gyógyszerállomány, minden legkisebb, az ő gyógyerejüket kisbító, vagy változtató toldalék nélkül. Mit

éppenségesen kívánja, hogy azok porképben 1) nyujtassanak. Minden egyebb képek, melyekbe őket e' diglen takargatni szokták (labdacso, nyeletek, 's a' t.) megvetést érdemlenek, mivel a' gyógyszerek behatása az élő rostra a'ként bizonytalan, és meghatározatlanná lesz 2).

270. §.

A' gyógyításnak még csak egy esetében sem szükség egyetlenegy, magános, egyszerű gyógyszer allománynál többet egyszerre alkalmazni.

271. §.

Meg nem foghatni, mint lehessen az csak a' legcsekélyebb kétségnek is alávetve, valjon természetel megegyezőbb és bölcsőbb legyen e, egy magányos jól ismert gyógyanyagot valamely betegségben egyszerre rendelni, vagy pedig többeknek vegyítékét.

272. §.

Mivel a' valódi gyógyművész az éppen egyszerű, magányos és vegyítetlenül alkalmazott gyógyszerekben föltalálja már azt, a' mit ő csak kívánhat (művészi kórhatalmakot, melyek a' természetes betegségeket hasonszenves erejőknél fogva tökélyesen föltűlni, eltörülni, és állandólag meggyógyítani képesek), azért is a' bölcsességnek ezen mondása után „hogy, mit egyszerű dologgal eszközölhetni, azt többszerűvel véghöz vinni akarni igazságtalanság legyen“

csak a' chemia útján nyerhetünk, azt mind vagy az orvosnak magának, vagy az ő jelenlétében szükség készíteni.

- 1) Mint talán a' mézféle kénmáj (mészanykénét).
- 2) Az újabb időkben sok bajos vegytudományos munkák által némely növénygyógyszerekből kihuzott és elválasztott részint savas, részint alapos létrészek is (szunnyaszték, szoríték, kinadék, morphin, strychnin, chinin 's a' t.) jelen vannak az egyszerű borléles festvényekben, a' nélkül hogy a' betegek számára őket annyi sok mesterkéléssel szükség lenne előállítani, ha csak azokat nem oly tömény képen kívánjuk készíteni, hogy vele emberek és állatokat birtelen meg lehessen ölni — oly cél, mely a' jámbor és őrizkedő orvosnak gyógyhivatalával egyenesen ellenkezik.

a'ra soha sem fog vetemedni, más valamit gyógyszerül adni, mint egyszerű, magányos gyógyanyagokat, már csak azért sem, hogy, azt föltéven is, hogy az egyszerű orvosságok az ő tiszta saját műveleteiknél fogva az embernek meg nem zavart ép állapotjában tökélyesen ki vannak kímélve, a'nak még is egészen ösmeretlennek kell maradni, miként két vagy több öszvetett anyagok az emberi testre tett műveletikben egymást hatrálni, és változtatni képesek, holott ellenben az egyszerű gyógyszer azon betegségek alatt való használtatásakor, melyeknek kórjeleik öszvesége tökélyesen ösmeretes, tökélyesen és egyedüleg segít, ha hasonszenvesen volt választva, és még a' legrosszabb esetben is, ha az a' kórjelek hasonlóságára nézve nem éppen jól odaillesztve választathatót volna, tehát nem segítene, az által mégis használ, hogy a' gyógyszerösmérést-elősegíti, a' mennyiben az e'féle esetben töle támasztott új bajok által azon kórjelek bizonyodnak be, melyeket ezen gyógyanyag már az ép emberi testen tett kikémlések mutatott; oly haszon, mely minden öszvetett gyógyszer használtatásánál elesik 1)

273. §.

Valamely kóreset számára szolgáló gyógyszernek czélerányossága nem csak az ő jól odaillesztett hasonszenves választásán alapodik, hanem éppen azonképp az ő megkívántatott arányos nagyságán, vagy inkább az ő adagának kicsinységén. Ha a' jelen kóreset számára szolgáló, bátor egészen hasonszenvesen választott gyógyszerből is igen nagy adagot nyújtnak, úgy e'nek, nem nézven magában az ő természetének jótékonytát, egyedül az ő nagysága és az itt szükségtelen fölötté erős behatása által ártania kell, mely ártalmat leginkább a' legérzékenyebb és a' ter-

1) A' jól megfontolt kóreset számára választott hasonszenvesen illő és belől adott gyógyszer mellett még ezen kívül más gyógyanyagokból álló thét inni, más egyéb füvekből álló s velők töltött párnákat vagy borongatásokat fölrakni; vagy valamely másféle allövetet befecskendeni, és ez vagy amaz irt hedörgölöni hagyni, a' józan gyógyász a' megrögzött oktalannak tartának fogja általengedni.

mészetes betegségtől az életműségnek legmeglepettebb részeiben az ő hasonszenves hasonlóságbeli műveleténél fogva fogja éreztetni.

274. §.

Ezen okbul minden gyógyszer, ha ő a' kóreset-höz jól oda volt is hasonszenvesen illesztve, minden igen nagy adagban ártalmos, még pedig a'nál inkább, mennél nagyobb volt adaga, és adagának nagysága miatt a'nál inkább, mennél hasonszenvesebben volt választva, még pedig sokkal inkább, mint akármely más hasonszenvetlen, a' kóresethöz semmi viszonyban nem álló (különszenves) gyógyszernek éppen oly nagy adaga; mert e'kor emelkedik az úgy nevezett hasonszenves nehezede (151 — 154. §.), az az a' legszenvedőbb és az eredeti betegség által leginkább fölingerlett részeiben az életműségnek művészileg támasztott, oly hasonló gyógyszerkör — mely illendő fokban a' gyógyítást enyhén eszközölhetne volna — bizonyos ártalmos magosságra hág föl; a' beteg ugyan nem szenved többé az eredeti betegségben, mert ez már hasonszenvesen irtaték ki, hanem inkább a' szerfölötti gyógyszerkörben, és az aztán következő utóműveletben, vagyis az életműség életétől ellentett állapotban, és a' hasztalanul okozott elgyöngülésben.

275. §.

Hasonló okbul, 's mivel az orvosság a' maga adagának előre föltett illő kicsinysege mellett a'nál gyógyítóbb és szinte csudálatosan segítő, mennél hasonszenvesebben volt kiválasztva, a' gyógyszernek is, melynek választása illőleg hasonszenvesen volt eltalálva, a'nál üdvözőbbnek kell lennie, mennél alább szállított a'nak adaga a' szelid segedelemmel legegyezőbb kicsiny mértékig.

276. §.

Itt most már az a' kérdés támad, melyik legyen eme részint bizonyos, részint szelid segedelemmel legegyezőbb kicsiny mérték, 's így mekkorának kell lenni a' kóresetre hasonszenvesen választott akármely egyes orvosságból való adagnak a' legjobb gyógyítha-

tásra? Ezt a' föladást megfejtteni, és mindenik gyógyszerre nézve meghatározni, mily adag legyen belőle elegendő a' hasonszenves gyógyítás céljára, de még is oly kicsiny, hogy általa a' legszelidebb és leggyorsabb gyógyulást lehessen elérni — ezt a' föladást megfejtteni, a' mint kiki könnyen átláthatja, nem eszképi gyanításoknak dolga; nem a' töprenkedő értelemtől, nem a' szórszálhasogató okoskodástól várhatni ezen föladás megfejtését. Egyedül csak tiszta kísértések, szorgalmos észrevétel, és helyes tapasztalás határozhatja meg ezt, és balgatagság lenne, a' köz üzönzségi illetlen (külön szenves) orvosságnak nagy adagait, melyek az életműség beteg felét hasonszenvesen nem érdeklik, hanem csak a' kórneembántotta részeket támadják meg, hozni föl az ellen, a' mit a' tiszta tapasztalás a' hasonszenves gyógyításra szolgáló adagoknak szükséges kicsinysége felől bizonyít.

277. §.

Ezen tiszta tapasztalás *egy általában* azt mutatja, hogy, ha a' betegség nem világosan valamely fontos belrésznek tetemes romlagától függ, (ha az idült és szöveközött betegségek közé tartoznék is) és az orvosláskor a' betegektől minden más idegennemű gyógyszeres behatások eltávoztattak, — a' hasonszenvesen választott gyógyszernek adaga soha sem készíthetetik oly kicsinyen, hogy az a' természetes betegségnél még is erősebb nem volna, 's ezt meghaladni, kioltani, és tartosan meggyógyítani nem tudná, valamíg még a' hozzá hasonló betegségnél valamivel, ámbár kevés-
sel nagyobb kórjeleket (csekély hasonszenves elnehezedést 151. — 154. §.) okozhat mindjárt a' bevétel után.

278. §.

Ezen eldönthetetlen tapasztaláson épült állítás az a' zsinórmérték, mely szerint a' hasonszenves gyógyszernek adagait kifogás nélkül mind a' dig kell kisebbíteni, hogy a' bevétel után csak alig érezhető hason-

szenves elnehezedést okozzanak 1), akár-mint alászálljon is a' kicsinyítés, és bár melly hihe-tetlennek láttassék is az a' mindennapi orvosok durva anyagos fogatjaik előtt 2); az ő fecsegéseknek a' csálhatatlan tapasztalás szavára ugyis el kell némúlania.

- 1) E'ben már én fáradozásaim által a' hasonsszenves gyógyászok-nak útát törtem, és ezer önkisírtésektől kíméltem meg őket, tudtokra adván néhány gyógyszereknek szükséges fölereszté-sét a' hasonsszenves használatra, a' „reine Arzneimit-teliehre-mben előforduló gyógyszerek előtt álló vezér-szókban; ámbár sok gyógyszernek hígításával azolta újab-b tapasztalások által még alább is kéntelenítettem szállani, hogy a' tökélyességhez e'ben a' hasonlíthatatlan gyógymű-vészségben a'nál inkább és a' lehetőségig közelítsek, mint ezt az idült betegségekről szóló könyvem második részének elein találhatni.
- 2) Magyaráztassák ők meg magoknak a' Számtudósok által, hogyan lehessen igaz, hogy akármennyi részekre osztassék is va-lamely állomány, mégis a'nak legkisebb gondoltatható részei-ben is kelljen még mindég lenni valaminek ezen állo-mányból, és a' gondoltatható legkisebb rész sem szűnik meg valami lenni ezen állományból, tehát semmivé lennie is lehetetlen; — tanulják meg, ha még taníthatók, a' Ter-mészettudósoktól, hogy temérdek hatalmak vannak, melyek-nek semmi súlyok sincs, mint p. o. a' hévanyag, a' világos-ság, 's a' t. tehát még mindég végtelenül könnyebbek a' ha-szonsszenv legkisebb adagában meglevő orvosságnál; — mér-jék meg, ha tudják, az epelázt támasztó sértő szók-nak súlyát, vagy mennyit nyomjon az anyát megölő gyász-hír egyetlen egy szülöttjéről; — érintsenek egy mázsát bíró magnest csak egy negyed óráig, és tapulják meg az érzett fájdalomakbul, hogy a' súlytalan befolyások is a' leg erőszakosabb gyógyszerműveleteket gerjeszthetik; — és a' győ-n-gelkedők közülök engedjék szívödreiket csak gyöngéden egy erős akaratu mezmerezőnek hüvelyk hegyével érintetni ne-hány időperczekig, és a' legkellemetlenebb érzések közt, melyek-et illykor szenvednek, bánják meg, hogy a' végtelen termé-szetnek az ő működésében határt akartak szabni; a' gyávák!

Ha egy a' hasonsszenves gyógymódot kímlelő külön-szenvenecz nem bátorkodnék ily kicsiny és igen meg-hígított adagokat nyújtani, ugyan kérdezze meg csak magától, mit veszthet ezen tette által? sőt ha a' csupán a' méretékenyt va-lami lévőnek, minden méretékenytelent pedig semminek tar-tó hitetlenségnek igaza volna is, mégsem történhetnék az előtte oly semminek tetsző adag után valami rosszabb, 'míot, hogy semmi művelet nem szármoznék — tehát mindég va-lami sokkal ártatlanabb, mint a' minék a' különsszenves orvos-ságnak fölöttebbi adagaira kell következni. Mért akarja a' maga, előítéletekkel elegy tapasztalatlanságát helyesebbnek

279. §.

Akármely beteget is, kivált betegségének pontjában a' művelet-hasonlóság által illő gyógyszeres erejű hatalmak hitetlenül megváltoztathatnak, és nincsen is oly, bár mely izmos, jöllehet csak valamely idült, vagy úgy nevezett helybeli betegséggel küzdő ember, ki szenvedő részében nem sokára a' legóhajtottabb változást meg nem érezné, ha a' segédelmes, hasonszenvesen odaillesztett orvosságot a' gondoltatható legkisebb adagban vette be, ki egy szóval, önnön hogylétében inkább meg ne változnék általa, mint az egy napot élt, de egészséges csecsemő ugyanattól. Mely semmire való, és nevetséges tehát a' csupán észképi hitetlenség eme soha sem hibázó csálhatatlan tapasztalásbeli bizonyságok iránt.

280. §.

Ilykor a' hasonszenves gyógyszernek lehető legkisebb, már csak legcsekélyebb hasonszenves elnehezedést gerjeszthető, adaga is, mivel az eredeti betegséghez mennél hasonlóbb (de még ezen kicsinység mellett is erősebb) körjeleket támaszthat, kiváltképpen és csaknem egyedül csupán a' már szenvedő, igen fölízgatott, s ily hasonló inger iránt rend kívül érzékennyé lett részeket támadja meg az életműségben, hogy azokra egy valamivel nagyobb, igen hasonló, művészi (a' természetet kioltó) betegséget tolván, az eredetinek helyét elfoglalja, úgy hogy ezentúl az életműség egyedül csak a' művészes gyógyszerkórban szenvedjen, mely a' maga természete szerint, és az adag kicsinységénél fogva az ön szabdaszerességére törekedő életerő által nem sokára eltörültetik, és (ha

tartani, mint a' löttolgok által megbizonyodó sokévi tapasztalást? És hiszen ezek mellett még a' hasonszenves gyógyszer minden dörgölés, és rázás által eszközölt, fölosztás, és aprításnál mintegy hatalmitatik — a' mi a' gyógyszerállományokban benlakozó erőknél előttem nem sejtített oly hatalmas kifejlődése, hogy utolsó esztendőknben meggyőző tapasztalás által kényszeríttem a'ra, hogy a' hajdan rendelt tíz rázúteseket minden fölígítás után csak kettőre kellett szorítanom.

a' betegség forró volt) a' testet minden szenvedtől mennél mentebben, az az, épen hagyja.

281. §.

Egészen természet szerint akarván cselekedni, a' valódi gyógyász a' maga jól választott hasonszenves orvosságát mindég csak oly kis adagban fogja rendelni, milyen a' jelen betegségnek meghaladására és semmivé tételére éppen elegendő — oly kicsiny adagban, mely, ha ő emberi gyarlóságból valamikor egy illetlenebb gyógyszert talált volna is adni, a' betegségben éppen az ő piczinyisége miatt soha sem okoz olyan tetemes kárt, melyet a' természetnek, és életnek tulajdon ereje, és egy most a' művelethasonlóság szerint ügyesebben választott és sietve beadott gyógyszeré, szinte a' legkisebb adagban, ismét hamar el nem enyészthetne, és jóvá nem tehetne.

282. §.

Valamely adagnak művelete (ereje) sem kisebbdik egyenlő előhaladásban a' hasonszenves orvoslásra megkívántató hígításokban lévő gyógyszernek anyagos mennyiségével. Nyolcz cseppnyi gyógyszerfestvény, egyszerre vétetvén be, nem működik négy-szer annyit az emberi testben, mint két csepp, hanem csak mintegy kétszer annyit, mint két egyszerre bevett csepp. Szintugy ha egy csepp festvény és tíz csepp orvosságtalan folyadék vegyítetik össze 's ezen vegyítékből egy csepp vétetik be, ez nem hoz elő tizszerte nagyobb műveletet, mint szintugy egy csepp a' még tizszerte hígabb vegyítékből, hanem csak mintegy (alig) kétszerte erősebb műveletet, 's így tovább lefelé, ugyanazon törvény szerint — ugy hogy egy a' legalsóbb hígításbeli cseppnek is még mindég igen tetemes műveletet kell tenni, és valóban teszen is 1),

1) Föltétvén, hogy valamely vegyítékbeli cseppnek, melyben $\frac{1}{10}$ szemer gyógyszer van, a' művelete legyen $= a$; a'kor a' hígítottabb vegyítékbeli cseppnek, melyben $\frac{1}{100}$ szemer orvosság található, a' művelete lesz csak mintegy $= \frac{a}{10}$; ha a'ban

283. §.

A' hasonszenves orvoslásra szükséges adagkisebítés az adag tériméjének megkevesítése által is eszközölthetik, úgy hogy, ha valamely hígított orvosság cseppje helyett valaki ezen cseppnek csak egy igen kis részét 1) veszi egy adagra, a' műveletnek még további kevesítése ez által igen czélerányosan tellyesíthetik; azon könnyen érthető okbul, mivel a' kisebb tériméjű adag az élő életműségnek is csak keves idegeit érdekelheti, a' mi által ugyan szintűgy közöltetik az egész életműséggel a' gyógyszer ereje, de kisebb ereje.

284. §.

Ugyanazon okbul a'nál inkább növekedik valamely hasonszenves gyógyszeradagnak művelete, menél több folyadékban fölosztva adatik be a' beteg-

$\frac{1}{100000}$ szemér gyógyszer van, a' művelete lesz mintegy $= \frac{1}{4}$; ha benne $\frac{1}{100000000}$ szemér orvosság van, a' művelete lesz $= \frac{1}{4}$; és így folyvást, az adagok egyenlő tériméje mellett az orvosság mennyiségének akármely (talán több mint) négyszeges kicsinyítése által is az emberi testre háromló művelet még is csak mindannyiszor mintegy felényire kevesedik. Egy cseppnyi decilliomig hígított ebveszfestvénytől én igen gyakran majd éppen fél annyi műveletet tapasztaltam, mint egy a'fele quintilliomig hígított csepptől, ugyanazon környülmények közt 's ugyan azon személyeknél.

- 1) E're legczélerányosabban lehet használni a' finom, egy mákszemnyi nagyságú, nádméz-hintteketseket; egy ily teketés a' gyógyszerrel megnedvesítetvén, és a' vivőszerbe vegyítetvén, mintegy háromszázad részét fogja tenni egy cseppnek, mert csakugyan háromszáz ily kis teketset egy csepp borfél' eléggé megnedvesít. Az e'féle hintteketés egyedül tetetvén a' nyelvre, a' nélkül hogy valami más ivódatnak utánna, az adagot szer fölött kicsinyíti. De ha okunk van az igen finom érzésű betegnél lehetőségig legkisebb adagot alkalmazni, és a' leggyorsabb fogonatot előhozni; a'kor az egyedülös egyszeri beszagolás egy kis üvegbe szolgál, melyben egy repczé mag nagyságú, a' magosra hatalmitott és fölühított gyógyszerfolyadékkal megáztatott, hintteketés van; a' szaglás után az üveg bedugatik és, hol szükség, többszöri e'féle használatra gyögyerejének minden észrevethető kevesabedése nélkül esztendő számra tartathatik.

nek, jöllehet a' gyógyszernek igaz belső mennyisége ugyanaz maradott is. Mert ilykor a' bevett adag a' gyógyszer műveletét fölvevő ösztönfogékony idegeknek több részét érdekli. Ambár az észképeczek úgy vélekedjenek is, hogy a' nagyobb mennyiségű folyadékkal fölhitított gyógyszeradag a' bevételkor gyöngébb erejű lenne, mindazáltal a' tapasztalás legalább a' hasonszenves orvoslásnál éppen ellenkezőt bizonyít 1).

285. §.

De még, midőn így (a' bevétel előtt) a' gyógyszeradag több folyadékkal vegyítetvén, a' művelet nagyobbítatik, jól meg kell különböztetni, valjon a' gyógyszeradag bizonyos mennyiségű folyadékkal csak imígy amúgy tökélytelenül, vagy oly egyképp, oly belsőleg 2) van e' öszvevegyítve, hogy a' gyógy-

- 1) Csupán a' leggyöngyűbb ingerlő szereknek, a' bornak és borlónak hevítő és részegítő ereje kisebbedik a' sok vízzel való föleresztés által.
- 2) Ezen jóval belsőleg csak annyit akarok mondani, hogy, ha p. o. egy cseppnyi gyógyszeres folyadékot 100. csepp borlónal egyszer öszveráztunk, az az, a' mondott cseppeket magában foglaló üvegcsét kezünkben tartván, karunknak egyszeri erős taszításával fölülről lefelé gyorsan meglódítottuk, a' két folyadék így is már szorosan öszvevegyült ugyan, de két, három, tíz, és több ily taszítások által ezen vegyítés még sokkal belsőbb, vagy hatóságabb lesz, az az, sokkal jobban hatalmatik a' gyógyszer ereje, s úgy szólván, az orvosság lelke mindég még jobban kifejtődzik, kiszabadul, és művelete az idegekre sokkal behatósabb tétetik. Ha tehát valaki a' mély föleresztések által az adagok megkicsinyítésének oly igen szükséges célját, erejének az életműséghöz való mérsékeltetésére nézve elakarja érni, nem jól cselekednék, ha azon 20. 30. 's a' t. hígító üvegcséket, egyenként, kétszer-nél többször rázintáná meg, hogy e'ként a' gyógyszer csak mértéktelenül fejlődjek ki. Azt is jól fogja akárki is tenni, ha a' gyógyszerek meghígításakor száraz porképpen a' gyógyszernek porcellán dörzsölő-csészékben való dörzölésekor mértéket tart, és p. o. egy szemernyi nyers egész, gyógyszeres állományt az első 100. szemér téjczukorral csak egy óráig fog erősen dörzölni; továbbá ezen vegyítékből legy szemert más 100. szemér téjczukorral (hogy a' hígítás legyen 10000) ismét csak egy óráig; a' harmadik hígításra (1000000) pedig legfőlebb szinte csak egy órát szán, midőn az előbbi vegyítékből egy szemert újra 100 szemér téjczukorral kever

szer a' hígító folyadéknak akármely legkisebb részében is hozzáképpest egyarányt foglaltassék, mert akkor az utolsó vegyület a' hígításbeli vegyítés által sokkal orvosságosabb erejűvé lett, mint az első. Önként megértheti e'ből kiki, hogyan kelljen a' hason-szenves gyógyszeradagok készítésit elintézni, ha azoknak orvosságos erejüket lehetőképp megakarja kicsinyíteni az igen érzékeny betegek számára.

286. §.

A' folyó képen beadott gyógyszerek művelete az élő emberi testre oly behatolag történik, és az idegekkel bíró érzékeny rostoknak azon pontjától, melyet az orvosság legelőször érintett, oly megfoghatatlan gyorsassággal és közönségesképpen terjed el az élő testnek minden részeire, hogy az orvosságnak ezen műveletét szinte lelkinek (erőbeli, erényesnek) kelljen nevezni.

287. §.

Testünknek akármely része is, ha az tapintás érzékével bír, elégséges a' gyógyszerek behatását elfogadni, és erejüket a' többi minden részekre tovább terjesztetni.

288. §.

A' gyomron kívül a' nyelv és száj fogadhatja el leginkább a' gyógyszeres behatásokat; mindazáltal az orr belseje, a' végbél, a' tenyészrészek, valamint testünknek minden érzékenyebb részei is, csaknem egyarányt alkalmosak a' gyógyszer műveletének elfogadására, e'nél fogva a' börtelen, sebesült vagy fekélyes helyeken is majd szintoly fogónatosan hathat be a' gyógyszerek ereje az életműsége, mintha az orvosság a' szájon vétetett volna be.

Össze, hogy az erő-kifejlődés mérséklett maradjon. Az e'beli bánásnak szorosabb módját az idült betegségekről szóló könyvem második részének kezdetén találhatni, valamint azt is, miként kellessék aztán bannunk a' porok fölolvasztás, vagy ezen olvadéknak föleresztésével.

289. §.

Sőt azon részek is, melyek saját érző tehefűgöket elvesztették, p. o. az ézléstől megfosztatott nyelv és íny, vagy szaglását elvesztette orr, nem kisebb tökélységgel közlik a' csupán reájok legközelebbben ható orvosságos erőt az egész test minden többi életműveinek öszveségével.

290. §.

A' testnek bőrrrel és földbőrrel bevont külseje sem alkalmatlan a' (kivált folyó) gyógyszererek erejinek elfogadására, de a' legérzékenyebbek mégis a' legfogékonyabbak 1).

291. §.

Itt még szükségesnek találom, ama minden többi gyógyszererek természetétől eltávozó, úgy nevezett állati mágnességet, vagy inkább (háladatosabban Mesmer-ről első alapítójáról nevezendő) Mesmeriséget is megemlíteni. Ezen gyakorta balgatagul tagadott gyógygyerő, mely egy jólgondolkozó, jóakaró embernek hathatós akaratja által a' beteghe e'nek megilletésekor foly be, részint hasonszenvesen, t. i. a' meggyógyítatandó beteges állapotéihoz hasonló kórjelek gerjesztése által működik, midőn a' mesmerező kezeit kinyújtván, tenyereit kevesbé erős akarrattal a' fejtetőtől fogva lefelé a' lábhegyekig nem igen lassan egyszer a' testen végig hurzza 2), p. o.

1) A' bedörzsölés csak az által látszik a' gyógyszererek műveletét előmozdítani, a' mennyiben ő a' bőrt érzékenyebbé, 's így az élő rostokat fogékonyabbakká teszi, hogy a' gyógyszer erejét mintegy megérezhessék, és ezen hűgylétet megmátító érzeményt az egész életműséggel közölhessék. A' csombok belső fölületének előre bocsátott dörzsöltetése az utóbb csupán oda föltétetett higanyírt szintolyan gyógyszeres erejüvé teszi, mintha az ír ezen a' részen szét dörzsöltetett volna, a' mit bedörzsölésnek hívnak, mert még igen kétséges, vajjon az ércz maga önnön állómányában az úgy nevezett bedörzsölésnek eme munkájánál fogva beférkezhetik e a' test belsejébe, vagy a' szívó edényekbe vétetik föl, vagy egyik sem történik.

2) A' legkisebb hasonszenves adag.

nehévéradáskor, még a' halálhoz közelítő végső állapotban is; részint a'ra is szolgál, hogy az itt ott rendkívül meggyült, a' többi részekben pedig megfogyatkozott életerőt az egész életműségben egyenlően szétoszlassa, p. o. a' vérnek a' fejfélé rohanásakor 's álomtalan, szorongató nyugtalanságban az elgyöngült személyeknél 's a' t. egy hasonló, egyszeri, de valamivel erősebb kézhuzás által; részint pedig az életerőnek közlésére és kipótolására valamely egyes meggyöngült részben vagy az egész életműségben — egy oly cél, melyet semmi más hatalom által oly bizonyosan, bizvást, és a' többi orvoslás munkájának megbántása nélkül úgy el nem érhetni, mint a' Mesmeriség által. Ezen utolsó valamely egyes részben úgy történik, ha a' kezek vagy ujhegyek a' legerősebb és hathatósabb jó akarattal azon régebbi elgyöngült részekre tétetnek, melyekre a' belső idült sínleg a' maga terhes helybeli kórjelét általvitte p. o. a' régi fekélyeknél, a' fekete hályogban, valamely tagbénulásában, 's a' t. 1). Némely gyors de csak színleg-orvoslásaik a' nagy természeti erővel bíró Mesmerizóknek minden időkorban ide tartoznak. De legfőnyesebben kitündöklött a' közlött emberi erőnek az egész életműségre való művelete az oly személyeknél, kik jó darab ideig színhalálban fekvén, valamely ép életerejű virágzó férjfiúnak 2) leghathatósabb, legszívesebb akaratja által ismét föléledtek, mily halott-

- 1) Jóllehet ezen időről időre meg újíthatandó helybeli életerőpótlás ott semmi állandó gyógyulást nem szerezhet, hol, mint főleg tanítottunk, a' régi nyavalya, mint mindenkor, valamely közönséges belső sínlegtől függ: mindazáltal ezen tövleges erősítés és közvetlen tápláltság az életerővel (mely valamin az érés és ivás, az éh, és szomjkor, nem a' lepel-szerek sorába tartozik) nem keveset mozdítja elő az egész sínlegnek hasonlóságes szerrel való igazi orvoslását.
- 2) Főképp olyanak, kikhez hasonló keves van az emberek közt, kit tökéletes testi ereje mellett, nősivág nem éppen háborgat, melyet ő keves bajjal elnyomni képes, kinél tehát minden, egybeként az ondo készítésére költendő finom étellel nagy mennyiségben kész, elszánt erőbeli illentés által más emberekkel közöltetni. E'féle néhány mesmerizók, kiket én ösmertem, birtak ezen különös sajátssággal.

támasztásokról a' történetírás többekről, tagadhatatlanokról emlékezik.

292. §.

A' mesmeriségnek minden említett gyakorlásbeli nevei az életerőnek a' szenvedőre több vagy kevesebb befolyásán alapodnak, azért is tevőleges mesmeriségnek neveztetnek 1). Azon gyakorlás pedig, mely éppen ellenkezőt művel, tagadólagos mesmeriség nevezetett érdemel. Ide tartoznak azon huzogatások, melyekkel az éjjel-bolygók ébresztetnek föl, valamint minden kézzel tett munkálatok, melyeket enyhésztésnek és szellőzésnek (legyintésnek) szokás nevezni. Az el nem gyöngült személyeknél valamely egyes részben mértékfölött öszvegyült életerőnek ezen kiürítése legbiztosabb 's legegyszerűbb módon úgy történik meg a' tagadólagos mesmeriség által, ha valaki job kezét kinyújtván, tenyerét a' testtől mintegy hüvelyknyire párhuzamosan és gyorsan a' fejtetőtől fogva a' lábhegyig viszi 2). Mennél gyorsabban történik ezen kézhuzás, a'nál nagyobb kiürítést okoz. Így ürítetik ki p. o. egy az előtt egészséges 3) most színleghalálban fekvő néemberben, kinél a' folyásához közelítő hónapszám hirtelenül valamely erőszakos fölindulás miatt megrekedett, az itt hihetőleg a' szív környékébe gyúlt életerő, egy ily tagadólagos gyors huzás által, 's tétetik egyarányúságba az egész életműségben, úgy hogy legtöbbnyire a' fölélledés azon-

-
- 1) Készakarva nem említem én itt, midőn a' tevőleges mesmeriségnek bizonyos és kétségtelen gyógyerejéről kívántam szólani, azon kicsapongó szokást, mely szerint gyakran fél, sőt egész órákig egyszerre gyakorlott, sőt napenként újra folytatott a'féle huzogatások által a' gyenge idegű betegeknek egész emberi voltak azon iszonyú változásba esik, mely álombolygásnak mondatik, melyben az ember az érzéki világtól elvonattatva, inkább a' lelki világhoz látzatik tartozni — fölöttébb természetlen és veszedelmes állapot, mely által mégis néha idült betegségeket mertek gyógyítani.
 - 2) Hogy a' tevőleg, vagy tagadólag mesmeriztetendő személyeken semmi selyemruhának nem szabad lenni, azt kiki tudja.
 - 3) Az idült gyöngeségű, bágyadt személyeknek tehát a' tagadólagos huzogatás, kivált ha igen gyorsan történik, fölöttébb ártalmas.

nal következik 1). Így enyhíti meg egy gyöngé-, kevesbbé gyors tagadólágos huzás a' nagyon erősen történt tevőleges huzástól származó, néha igen szem- betűnő nyugtalanságot, és szorongató álmatlanságot a' fölötte ingerlékeny személyeknél, 's a' t.

- 1) Egy tízesztendő, erős falusi fiút, holmi csekély betegség miatt, reggel egy úgy nevezett kenő aszszony két küvelyke hegyével a' szívödörtől kezdve a' bordák alatt több ízben erősen meghuzogatott, ki is tüstént elhalaványúlva oly magán kívül 's mozdulatlaná lett, hogy őtet sehogy föl nem éleszt- hették, és szinte holtak tartották. E'kor en legőregebb testvérével egy mennél gyorsabb tagadólágos huzást tétettem rajta, a' fejtetőtől fogva, a' lábakon végig, 's egy pillanat alatt ismét eszére tért, vidám és ép lett.
-

Az e' munkában előforduló mű- és ritkább szavak Jegyzéke.

Si quid novisti rectius istis, candidus imperti; si non, —
his utere mecum.

Ábra , umriß.	Bántalom , Affection.
Ábrándozás , Phantasie.	Bazsal , Paronia.
Adag , Gabe (Dosis).	Béavatkozás , Eingreifen.
Adáz-eb , toller Hund.	Béleg , Character.
Adáz-bűrök , Hundsditt-Gteiß.	Bélegelő)
Agylob , Gehirn-Entzündung.	Béleges) Characteristisch.
Ajkküteg , Lippen-Ausschlag.	Bélegzett)
Alapfogat , Grundbegriff.	Belegző)
Alaposság , Begründetheit.	Beléndek , Bissenfraut.
Alapsinleg , Grundsechthum.	Bélhuzam , Darmkanal.
Alapszer , Hauptmittel (Basis).	Belinger , Instinkt.
Alaptétel , Satz, Grundsatz.	Bélizgató , Darmerregend.
Alapvalóság , Grundwesen.	Bélökadás , Ileus, Miserere.
Alkalmozat , Anwendung.	Belrészhöz , Eingeweide-Entzündung.
Állomány , Substanz.	Bélsár , Darm-Unrath.
Allövet , Klystier.	Belsóleg , Innig.
Álombódulás , Schlafbetäubung.	Béltartalom , Darminhalt.
Álombolygás , Somnambulism.	Bercse , Brennwaldbreie.
Álomkór , Schlafsucht.	Berzéczes , Electricisch.
Alszénsavas helyett jobb; tiszta hamag, kauftischkali.	Berzéczesség , Electricität.
Anyag , Stoff (Materia).	Bíbor , Scharlach.
Anyagos , Materiell.	Bíborláz , Scharlachfieber.
Anyagtalan , Immateriell.	Birálás ,) Crise.
Anyiéroz , Gediegenes Metall.	Birálmány ,)
Arányos , Verhältnißmäßig.	Bitorló , usurpator.
Arczküteg , Gesicht-Ausschlag.	Bódító) Narcotisch.
Arczmozgás , Miene.	Bódony)
Arczrak , Gesichtsfarbe.	Bokros betegség , Collectiv-Krankheit.
Arczsáppadás , Gesichtsbüße.	Bonczkés , Bergliederungs-Messer.
Aszláz , heftisches Fieber.	Bontztudomány , Anatomie.
Átváltozás , Metaschematism.	Borlél , Weingeist.

- Borostyánkő, Bernstein.
 Boroszlányhéj, Seidelbastriude.
 Botráncozalom, Standart.
 Börtön, Kerker.
 Börtöndzött, Eingeklemmt, incar-
 cerirt.
 Börzuzmó, Flechte.
 Bőszült, Erbittert.
 Bővérőség, Blutübermenge, Ple-
 thora.
 Bujasenyv, Fußseuche, venerische
 Krankheit.
 Bujasenyvesrák, Schanker.
 Butaság, Stöbbsinn.
 Bűnhődő Anyag, Materia peccans.
 Család, Familie.
 Csalékony, Trügsich.
 Csalódás, Täuschung.
 Csilla, Squille.
 Csipfáj, Hüftweh.
 Csipősség, Schärfe.
 Csontkítás, Amputation.
 Csontfene, Knochenfaule, Necrose.
 Csontkocsonya, Knochengallerte.
 Csontsebzés, Knochenverwundung.
 Csontszú, Weinfraß.
 Csúcsor (fekete) Schwarz-Nacht-
 schatten.
 Czeliranytalan, Zweckwidrig.
 Czélszeres, Zweckmäßig.
 Cziczkóró, Schafgarbe.
 Czikázó - tér,) Spielraum.
 Czikatér,)
 Dag, Geschwulst.
 Dagály, Schwulst.
 Dárdatsos borkósavas hamag,
 (hánytató borkő) weinsteinau-
 res Spießglanz.
 Dermenet, Tetanus, Starrkrampf.
 Diszleni, Geisingen, Gedeihen.
 Ditsnév, Ehren-Name.
 Ditsvagyólag, Ruhmsüchtig.
 Dobosz, Schachtel.
 Dögkelevény, Pestbeule.
 Döggör, Pest.
 Dühödés, Raserei.
 Dugulás, Infarctus.
 Durvaérzékileg, Grobsinnlich.
 Duzzadozó, Aufgeschwollen.
 Ebage, Rhachitis.
 Ebbvész, Krühenauge, (Nux Vo-
 mica).
 Egékeny, Brennbar.
 Egényes, Ätherisch.
 Egi, Meteorisch.
 Ejezés, Nachtleben.
 Ejhurutlás, Nachthusten.
 Egyedülös, Einzig.
 Egyenesen ellenkezőszenvé, Enan-
 tiopathisch.
 Egyíteni, Vereinigen.
 Egyimi, Individuum.
 Egymisítés, Individualisierung.
 Egyoldalú, Einseitig.
 Egyoldalúság, Einseitigkeit.
 Együttlés, Gesamtheit.
 Egyvelék, Gemisch.
 Ehorvoslás, Hungerkur.
 Elcsucsálni, übertäuben.
 Eldeles, Eldelet, Genuss.
 Elasztás, Besehung.
 Eletrend, Lebensordnung.
 Eletelv, Lebensprincip.
 Eletmentő-erő, Lebenserhaltungsk-
 raft.
 Eletműség, Organismus.
 Eleltudomány, Physiologie.
 Elevődött, Geäst.
 Elgenyedés, Vereiterung.
 Ellenesség, Gegensatz.
 Ellenkép, Gegenbild.
 Ellennivelőleg, Antagonistisch.
 Ellennunkálat, Gegenwirkung.
 Ellennunkálódó, Antagonistisch.
 Ellenművelet, Gegenwirkung.
 Ellenszenves, Antipathisch, Enan-
 tiopathisch.
 Ellentétel, Gegensatz.
 Ellenutasa, Widerstreit.
 Előhaladás, Progression.
 Előleges, Apriorisch.
 Előjel, Vorbedeutung.
 Előkelőleges, Überwiegend.
 Előkép, Vorbild.
 Előművelet, Primär o. Erstwirkung.
 Elszolgáltatás, Ableitung.
 Elterés, Abweichung.
 Elv, Princip.
 Elválasztás, Abscheidung.
 Elváltozás, Verstimung.
 Elvont, Abstrakt.
 Embrenyom, (ivadék) Menschen-
 Generation.
 Emyhodelen, Erleichterung.

Egyhényítő, Gelinderöffnend.

Egyhesztés, Calmiren.

Egyhódás, Erleichterung.

Epeláz, Gallenfieber.

Epés-láz, gallisches Fieber.

Éptelenség, Ungesundheit.

Erczsavítóg, Metall:Oxyd.

Eredmény, Resultat.

Erénynemű, Virtuell.

Erkölcsei, Moralisch.

Ermetezés, Aderöffnung.

Erőbeli, Dynamisch.

Erőműként, Automatisch.

Ertelem, Verstand.

Erv, Ferment.

Erzegőcz, Sensorium.

Erzék, Sinn.

Erzékenység, Sensibilität.

Erzékelőltti, Überauslich.

Erzékelkép, Sinnlich.

Erzelem) Gefühl.

Erzemény) Gefühl.

Erzés, Gessinnung.

Eszbejütés, Einfuß.

Eszkép, Theorie.

Eszképi, Theoretisch.

Eszképencz, Theorist.

Eszméletlenség, Unbesinnlichkeit.

Eszrevétel, Wahrnehmung. (Kunst.)

Eszrevételehetőség, Beobachtungsfähigkeit.

Étető, (jobb: égető) Caustisch.

Etvágy, Appetit.

Etvágyhijány, Appetitlosigkeit.

Ev, Jauche.

Evelődés, Gram.

Eves, Jauchend.

Éz, Ezű, Geschmack, schmeckend.

Ezerjő, Diptam.

Ezetlen, Geschmacklos.

Fázékonyaság, Frostigkeit.

Fehérfoly, Weißfluß.

Fehérnyé, Eweißstoff.

Fehérturhaság, Leucophlegmasie.

Féjsz, Kopfschmerz.

Féjsz, Kopfschmerz.

Féjsz, Kopfschmerz.

Féjsz, Kopfschmerz.

Fekete hályog, schwarzer Staar.

Felhigított, Verdünnt.

Felolvasztó, Auflösend.

Felrebeszéd, delirium.

Felreút, umweg.

Fene, Brand.

Fénymázoló, Sackirer.

Féregkór, Wurmerkrankheit.

Férjany, Arsenik.

Férjnodni, Ermannen.

Férj - Páfrány - Gyök - festvény,

Tinctur der männlichen Jarren:

frucht: Wurzel.

Fertezés, Ansteckung.

Fertező, Ansteckend.

Ferteződékenység (jobb Fertőd-
zékenység), Ansteckbarkeit.

Fogamzás, Empfängniß.

Fogat, Begriff.

Foglél, Zahnpfritus.

Foganat, Erfolg.

Fojtó, Stichtoff.

Fojtósav, Salpetersäure.

Fojtósavas hamag, Salpeter.

Fok, Grad.

Folyadék, Ausfluß, Trüßigkeit.

Folyamat, Lauf, Vorgang.

Folyamat, Prozeß.

Fonakság, Vertheiltheit.

Forrázat, Aufguß.

Forró gerj, Acutes Miasm.

Forró láz, Acutes Fieber.

Fő-béleg, Haupt-Character.

Főjelentet, Haupt-Indicat.

Főkörjel, Haupt-Symptom.

Föleresztett, Verdünnt.

Földi, Tellurisch.

Fölizgató, Aufregung.

Fölcsódás, Aufwachen.

Föloldódás, Auflösung.

Fölöslegség, Übermaß.

Föl szívó, Absorbierend.

Föl találó, Erfinder.

Föltartani, Verjögern.

Föltétel, Verbindung.

Föltételes, Bedingt.

Fölület, Oberfläche.

Főműveletű, Wirksam.

Fönnszavítás, Hochstimmung.

Fűskendék, Kistier.

Fügöly, Feigwarze.

Fügölykór, Epifora.

Fügölysenyv, Feigwarzenkrankheit.

Fügölysenyves Tagar, Feigwar-

zen:Erripper.

Fültömirigy-daganat, Baurnerkerl

Mumps. (Angina parotidea)

Farkész, Prüfender, Beobachter.
 Farkészieny, Beobachtung.
 Fässer, Thee, Gemüß.
 Galvánosság, Galvanism.
 Geliszatáképű, Wurmförmig.
 Gerj, Miasm.
 Gerjedékenység, Erregbarkeit.
 Genyszalag, Eitervand.
 Gonoszfeleség, Bössartigkeit.
 Gótz, Herd.
 Gógsip, Lustträhre.
 Gőnye, (Bryonia) Baunrebe.
 Gőrvély, Strofei.
 Gőzkörnyéki lég, atmosphärische Luft.
 Gutaütés, Schlagfluß.
 Gyámolszer, Hüßsmittel (Adjuvans).
 Gyanítás, Muthmaßung.
 Gyanítmány, Hypothese.
 Gyanítmányos, hypothetisch.
 Gyanítólág, muthmaßlich.
 Gyanítólágos, hypothetisch.
 Gyárató, Factor.
 Gyermek-Csécs, Kindblatter.
 Gyógy-Állomány, Arznei-Substanz.
 Gyógy-Anyag, Arzneistoff.
 Gyógyász, Arzt.
 Gyógybánás, Kurverfahren, Heilverfahren.
 Gyógyczel, Heiltendenz.
 Gyógyerő, Heilkraft.
 Gyógyerőlködés, Heilbestrebung.
 Gyógyfogólat, Heilwirkung.
 Gyógyfogólatosság, Heilgeschäfft.
 Gyógyfarkész, Ärztlicher Beobachter.
 Gyógyítékony, Heilsam.
 Gyógyjelentés, Heilindication.
 Gyógymivolt, Heilendwesen.
 Gyógyművelet, Heilwirkung.
 Gyógyművész, Heilkünstler.
 Gyógyművészileg, Heilkünstlerisch.
 Gyógyművészség, Arzneikunst.
 Gyógyrendelmény, Recept.
 Gyógyszer, Arznei.
 Gyógyszer-bántalom, Arznei-Absfection.
 Gyógyszeres, medicinisch, arznei-lich.
 Gyógyszer-hatalom, Arzneipoten-
 Gyógyszer-inger, Arznei-Reiz.

Gyógyszerkór, Arznei-Krankheit.
 Gyógyszertár, Apotheke.
 Gyógyszer-tanítmány, Materia Medica.
 Gyógytanoda, Arznei-Schule.
 Gyógytárgy, Heilgegenstand.
 Gyógytörténet, Kurgeschichte.
 Gyógytörvény, Heilgesetz.
 Gyógytudomány, Heilkunde, Medizin.
 Gyógyszer-vegyíték, Arzneigemisch.
 Gyógy-út, Heilweg.
 Gyógy-utnód, Kurmethode.
 Gyomorromlás, Magenverderbnis.
 Gyomorsav, Magensäure.
 Gyomortáj, Epigastrium.
 Gyök, Wurzel.
 Gyökönke, Baldrian.
 Gyöngéd, Zart.
 Gyújtág, Zunder.
 Gyűkór, Collectivkrankheit.
 Gyulladás, Entzündung.
 Gyáló, Wasserstoff.
 Gyurma, Masse.
 Hadínség, Kriegsnoth.
 Hadonc, Krieger.
 Hágcsó, Grab.
 Hagymáz, Typhus.
 Hajszáleresség, Capillarität.
 Halálálmos, Comatos.
 Halálszender, Letztharte.
 Hámtató-szer, Exutorium.
 Hányganéjlás, Erbrechen.
 Hánygyökér, Brechwurzel.
 Hányinger, Brechreiz.
 Harántsip, Fiste.
 Háromszínű viola, viola tricolor.
 Hasdugító, Leibperstoppend.
 Hasfáj, Leibweh.
 Hasonlatlan, unähnlich, dissimilär.
 Hasonlóság, Ähnlichkeit.
 Hasonneműleg, homogen.
 Hasonszenv, Homöopathie.
 Hasonszenvbeliképp, homöopa-
 thisch.
 Hasonszenvencz, Homöopathiker.
 Hasonszenves, homöopathisch.
 Hasonszenvség, Homöopathism.
 Hatalmítás, Potenzirung.
 Hatalmítani, Potenziren.
 Hatalmított, Potenzirt.
 Hátgörbedés, Scoliosis.

- Hátpáposság, Kyphosis.
 Háziszeres özönczéség, Hausmit-
 telpraxis.
 Hegedékeny, Coagulabilis
 Helybeli, örtisch, local.
 Heredaganat, Hobergeschwulst.
 Hetvenködni, Angreifender werden.
 Hévanyag, Wärmestoff.
 Heveny, örtisch (Recens).
 Hideglelés, Wechselstieber, kaltes
 Stieber.
 Higacs, Quecksilber: Drydus.
 Higag, Quecksilber: Dryd.
 Higanyír, Mercurial: Salbe.
 Higanykénét, Zinnobér.
 Higany-ketted-zöldlet, (ragó só,
 savas higag) Sublimat.
 Higanypára, Quecksilberdampf.
 Higanytapasz, Mercurialpflaster.
 Higanysinleg, Quecksilbersiechthum.
 Hintgömböcs) Streufügelchen.
 Hinttekecs)
 Hitelt-haladó, ungsaubstisch.
 Hivóleges, Wahrheitslich.
 Högylét, Befinden.
 Hólyagtapasz, Canthariden: Pfla-
 ster.
 Horgag, Zink: Dryd.
 Horgany, Zink.
 Hökhurut, Reuchhusten.
 Hökkenés, Zusammenfahren.
 Hős állomány, heroische Substanz.
 Hudcsólob, Entzündung der Harn-
 röhre.
 Hudhólyag, Harnblase.
 Hudnikéntetés, Nöthigen zum ur-
 nieren.
 Hügyeröltetés, Harnzwang.
 Hurkolódzott, Eingeklemmt.
 Huzongos, Immerwährend.
 Hulláz, Erkältungs: Stieber.
 Hütő, Rüstend.
 Idegenszenves, Heteropathisch.
 Idegerő, Nervenraft.
 Idegláz, Nervenstieber.
 Időkör, Periode.
 Időköz, Zwischenzeit.
 Időporcz, Minute.
 Időszak, Zeitraum, Zwischenraum.
 Idült, Chronisch.
 Ignáczbab, Ignatshohne.
 Ill, Gewürz.
 Illany, Gewürz.
 Imám (közömb), Neutrale.
 Imámitás (közömbítés), Neutra-
 lisation.
 Imámitni, (közömbíteni) Indiffe-
 renzieren.
 Imániodni, (közömbülui) sich neu-
 tralisieren.
 Imelygés, Übetteit.
 Indító, Erregend.
 Ingekonyság, Erregbarkeit.
 Ingerlékenység) Reizbarkeit.
 Ingerlődékenység)
 Ingerszer, Reizmittel.
 Intelem,) Wink.
 Intemény,)
 Intézmény, Veranstaltung.
 Inyvitörta, Gaumenvorhang.
 Ipar, Bestreben.
 Ir, Salbe.
 Irány, Richtung.
 Irányos, Gerade.
 Irányzás, Tendenz.
 Ismétlés, Wiederhosen.
 Iszam, Vorfall.
 Izgekonyság, Reizbarkeit (Irrita-
 bilität).
 Izzadságüző, Schweistreibend.
 Izzgyógybanás, Schwitzkur.
 Izzüző, Schwistreibend.
 Jalap, Jalappe.
 Járany, Epidemie.
 Járánykör, Seuche.
 Járányos, Epidemisch.
 Javítószér, Verbesserungsmittel.
 (Corrigens.)
 Jegyzel, Merkmal.
 Jókedűleg, Freinützig.
 Jöslő, Oratel.
 Jótékonytalan, Unmuththätig.
 Jövény, Anstömmiting.
 Kaba, Stupid.
 Kabaság, Wahn.
 Káforos-szappanukenet, Opodel-
 dok.
 Kalandos, Abenteuerlich.
 Kanyaró, Masern.
 Kabda, Leisten.
 Kappanór, Wohlverleih (Arnica).
 Karcoló-eszköz, ringendes Werk-
 zeug.
 Kasa, Brey.

Kása-bíbor,)
 Kásás-bíbor,)
 Kásaféle, Griseletartig.
 Katika (erdőolgy) sisakfü, Napell
 Sturmhut.
 Kedvélý, Gemüth.
 Kedvélý-állapot, Gemüthsstim-
 mung.
 Kedvencz-ipar, Belebungsbestreben.
 Kegyes, Sanft.
 Kékkórság, Blausucht.
 Kén, Schwefel.
 Kénsav, Schwefelsäure.
 Kénégényes Lél, liquor anody-
 nus.
 Kénküteg, Schwefelausschlag.
 Kénpor, Schwefelpulver.
 Kénsavas kinadék, Chininum Sul-
 furicum.
 Kéntartalmú, Schwefelhaltig.
 Kényelem, Bequemlichkeit.
 Kénytelen, Willenslos.
 Kép, Form.
 Képelet, Gebilde.
 Képelni, Bilden.
 Képremek, Ideal.
 Képzelet, Idee.
 Képzeleti, Eingebildet.
 Keserédes (Csúcsor), Bittersüß,
 Nachschatten.
 Késkedni, Zögern.
 Készakaratu, Bereitwillig.
 Kétkedni, Zweifeln.
 Kétlen, Unzweideutig.
 Kezdetalap, Anfangsgrund.
 Kézművesi, Handwerksmäßig.
 Kigyógyók, Schlangenwurz (Ser-
 pentaria).
 Kikémlelt, Erspähet.
 Kikütködni, Auswirken.
 Kinahej, Chinarinde.
 Kinövet, Auswuchs.
 Kipuhatolás, Prüfung.
 Kísértet, Versuch.
 Kísértés, (kilérés), Proviren.
 Kiszivatni, Auszulehen.
 Kitörés, Anfall.
 Kitsapongás, Übermaß.
 Kiürités, Entladung.
 Kiüritő Művészség, Ausleerungs-
 kunst.
 Kivetődés, Auswurf.

Klivonni, Auszulehen.
 Konok, Hartnäckig.
 Kontárság, Empirie.
 Kontyvirág, Arum.
 Kórállapot, Krankheitszustand.
 Kóranyag, Krankheitsstoff.
 Kórapoló, Krankheits-Unterhalten.
 Kórátváltozás, Metaschematism.
 Kórbántalom, Krankheits-Affection.
 Kórboneztudomány, pathologische
 Anatomie.
 Kórbuvár, Krankheitsuntersucher.
 Korcséletműzettaeg, Aster-Dega-
 nisation.
 Kórelv, Krankheits-Element.
 Kóertanitmány, Pathogenie.
 Kóreset, Krankheitsfall.
 Kórgerjesztő, Krankheits-erregend.
 Kórhatalom, Krankheits-Potenz.
 Kóringer, Krankheits-erz.
 Kórisme, Krankheits-Erkennntniß.
 Kórjel, Symptom.
 Kórjelsor, Symptomenreihe.
 Kórkép, Krankheitsbild.
 Kórmi, Krankheitsstoff.
 Kórnemző, Krankheits-erzeuger.
 Kórnev, Krankheitsname.
 Kórnyilatkozás, Krankheits-Aus-
 rung.
 Kórok, Krankheitsursache.
 Kórtudomány, Pathologie.
 Kórtudós, Nosologe.
 Kórtünde, Krankheitszeichen.
 Kórszövmény, Krankheits-Com-
 plication.
 Kórtündés - Gyógyomód, sympto-
 matische Kurart.
 Kódcsőmör, Kolik.
 Kókemes, (botkos) Skirrhus.
 Kókörcsü, Pulsatille.
 Könnyfuvora, Thränenstet.
 Könnyülködés, Bequemlichkeit.
 Könnyörűség, Mitleid.
 Kóolaj, Bergöl.
 Kórlet, Umfang.
 Kórömméreg, Nagelgeschwür.
 Kórösbogár, spanische Fliege.
 Kórösfeatvény, Canthariden-Lint-
 tur.
 Kószvény, Gicht.
 Közélet, Lebensweise. (Diät.)
 Közéletbeli, diätetisch.

- Közelítai, Rahehalten.
 Közgyógyász, gemeiner Arzt.
 Közönsegesség, Allgemeinheit.
 Közszekrény, allgemeiner Vorrath.
 Közszeny, Gesammtseiden.
 Kukojsza, Bärentraube.
 Kurzsólo, Kurirer, Pfuscher.
 Kuticsa, Fontanelle.
 Kuldolog, Auffindung.
 Különccség, Idiosyncrasie.
 Különség, Einzelheit.
 Különszeny, Allopathie.
 Különszenvenoz, Allopathiser.
 Kulszer, äußerer Mittel.
 Kütanyag, Ausschlagstoff.
 Küteges kör, Ausschlagskrankheit.
 Küteges virág, Ausschlagsküß.
 Külvilági, physisch.
 Lábbadás, Genesung.
 Labdacs, Pille.
 Lágyéksérv, Leistenbruch.
 Lángkúp, Moxa.
 Lángvörös, Feuerroth.
 Lappangó, Latent.
 Lassankintes, Allmählig.
 Látomány, Schauspiel.
 Latra vetni, untersuchen.
 Láz, Fieber.
 Láztalan, fieberlos.
 Lázzadásheli, resolutionär.
 Lefolyás, Verlauf.
 Légsóvek, Bronchien.
 Légjárólag, Nichtstufdicht.
 Légyvétel, Athemholen.
 Légygalócza, Fliegenzwamm.
 Legyintés, Gentilisiren.
 Lehámlás, Abschuppung.
 Lélekkör, Geisteskrankheit.
 Lélesnedv, geistige Flüssigkeit.
 Lélnedv, Lélned., Siqucur.
 Leöltetni, unterbinden.
 Lepárolt-lél, abgejogener Geist.
 Leplező, Palliativ.
 Léptápfoly, Bauchfluß (Lienteria).
 Lettdolog, Thatsache.
 Lobinger, Entzündungsreiz.
 Lobláz, Entzündungsfieber.
 Lobhúzó, Antiphtogistisch.
 Mákony, Mohnsaft, (Opium).
 Marczona tekintet, Stierker-Blick.
 Márna-hal, Barbessisch.
 Mártalék, Sauce.
 Mártalékként, Sclavisch.
 Maszalagos redőszírom, Stach,
 apfel (Datura stramonium).
 Meddőség, Unfruchtbarkeit.
 Megabajgatni, stören.
 Megdermedt, Starr.
 Megelégetni, Genug haben.
 Megenyhódott, Erleichtert.
 Megkábúlni, Betäubt werden.
 Megkülönözött, Isolirt.
 Megmegtérő betegség, Wechsel-
 krankheit.
 Megvigyázás, Beobachtung.
 Megvigyázni, Beobachten.
 Megvigyáztatva, Beobachtet.
 Méhfolyrekedés, Amenorrhöe.
 Méhvéraradás, Bährmutterblutfluß.
 Mélaság, Melancholie.
 Mellék-gerj, Neben-Niasm.
 Mellék-jelentés, Neben-Indication.
 Mellék-művelet, Neben-Wirkung.
 Mellék-ségédes, Beihülfslich.
 Mellgyök, Brust-Bräune.
 Méretekeny, Wägbar.
 Méreg-szömöröze, Giftsumach.
 Méraekmény, Temperament.
 Mészféle kénmáj, fastartige Schwere-
 felleber.
 Mézdagamat, Honiggeschwulst.
 Mézga, Gammi.
 Mintlét, Befinden.
 Mitil-kagyló, Ries-Muschel.
 Mocsári rozsdabura, Porst, Ledum
 palustre.
 Mozgékonytalanság, Bewegungs-
 losigkeit.
 Mozzanat, Moment.
 Munkálat, Wirkung.
 Munkamű, Autom, Maschine.
 Munkaműves,) Mechanisch.
 Munkaművesen))
 Munkásság, Thätigkeit.
 Műkór, Kunstkrankheit.
 Működés, Wirkung.
 Működni, Wirken.
 Működő, Wirkend.
 Művelet, Wirkung.
 Művelködni, Handeln.
 Művenez, Agens.
 Művészes,) Künstler.
 Művészileg,)
 Művintés, Operation.

Nadály, Bluteget.
 Nadálytó. Symphitum.
 Naptár, Journal.
 Nedvreskedő, Feuchtend.
 Nedvromlag, Säfteverderbnis.
 Némabán; Onanie.
 Némber, Weibsperson.
 Nemsebészi, Unchirurgisch.
 Négyeszes, Quadratisch.
 Nehézkés, Beschwerlich.
 Nehéznyavalya, Epilepsie.
 Nehézságú Boróka, Sadebaum.
 (Juniperus Sabina.)
 Nőféltekény, Eifersüchtig.
 Nőszírom, Iris.
 Nősztehetetlenség, Impotenz.
 Nősztehetség, Begattungs-Ver-
 mögen.
 Nőszvagyódás, Begattungstrieb.
 Növelés, Erziehung.
 Növény-sav, vegetabilische oder Ge-
 wächssäure.
 Nyálaradás,)
 Nyálfolyam,) Speichelfluss.
 Nyalszívár,)
 Nyelet, Latwerge.
 Nyírok (Nyirk), Symphe.
 Nyomda, Typus.
 Nyomozni, Erörtern.
 Odaillesztett, Angemessen.
 Okbeli, Causal.
 Okbeli-jelentés, Causal-Indica-
 tion.
 Okhárító orvoslás, Causal-Kur.
 Okjelentés, Causal-Indication.
 Okoskodásbeli, Rational.
 Okoskodmány, Rationalität.
 Okoskodmányos, Rational.
 Oktétel, Schrift.
 Oktondi, Ungelehrt.
 Oldalom (Oszlás), Lysis.
 Olmag, Viel-Dryd.
 Olom, Viel.
 Olomfehér, Bleimeiß.
 Olomlabdás, Bleierne-Pille.
 Olvadék, Auflösung.
 Ön, Zinn.
 Ondózon, Samen-Ergiehung.
 Orbántz, Rothlauf.
 Orrvéráradás, Nasenbluten.
 Orvosság, Arznei.
 Őlkelevény, Schossheute.

Őncsalódás, Selbsttäuschung.
 Őncszmélés, Besinnung.
 Őnhatólagos, Specifisch.
 Őnmozgony, Automat.
 Őnmozgonyi, Automatisch.
 Őnművelet, freie Wirkung.
 Őntevőleg, Eigenthätig.
 Őrdöngősség, Dämonie.
 Őrökkönyv, Eoder.
 Őszhangzás, Harmonie.
 Őszi-kökörcsin, Herbst-Zeltote.
 Őszinteleget (őszinte), Redlich.
 Őszkép, Gesammtbild.
 Őszkori, uralt.
 Ősznév, Collectiv-Name.
 Ősztönfogékony, Reizempfindlich.
 Ősztönfogékonyosság, Receptivität.
 Őszvekokozzanás, Zusammentreffen.
 Őszveség, Inbegriff.
 Palástoló, Palliativ.
 Paraditsommag, Cardamom.
 Parányi, Höchstlein.
 Pipinella, Pimpinelle.
 Pokolvar, Carbunkel.
 Póla, Wunde.
 Porcsa, Stäubchen.
 Pór nép, gemeines Volk.
 Pornó, Schnupftabak.
 Pos-ellenes, Antiseptisch.
 Pótolék, Surrogat.
 Pöfeteg, Polyp.
 Pörzs-szivats, Rös-Schwamm.
 Pösáradás, Harnsaß.
 Pöségetés, Harnbrennen.
 Pöséletműv, Harnwerkzeug.
 Pösöröltetés, Harnbrang.
 Pösölakadás, Harnverhaltung.
 Pössalak, Urinfaß.
 Pösözó, Harntreibend.
 Priliszer, Niesemittel.
 Ragálygyujtag, Ansteckungsjunder.
 Ragálykór, Ansteckungsfrankheit.
 Seuche.
 Ragályos, Contagiös.
 Rajoskodás, Schwärmerei.
 Rajz, Geschichte, Verzeichniß.
 Rák (fekély), Krebs (Geschwür).
 Rángás, Zuckung.
 Rásztkór, Hypochondrie.
 Rásztkóros, hypochondrist.
 Rásztos fulladozás, hypochondri-
 sche Asthma.

- Ráasztáj, Hypochonder.
 Razhideg, Schüttelfrost.
 Rázútás, Schüttelfrost.
 Remekműves, Mustergast.
 Rendelmény, Recept.
 Repczetésza, Sensteig.
 Rézag, Kupfer-Dryd.
 Rezkedés, Zittern.
 Rézkészítmény, Kupferbereitung.
 Rézszalamia (kén-savas rézhu-
 gyag), Kupferstamiat. (pathie.)
 Rokonszen, Mitleidenheit, Sym.
 Romlag, Befähigung, Verderbnis.
 Rontalom, Verderbnis.
 Rontás, Beherung.
 Rost, Rost.
 Rózsaszirm, Rosenblatt.
 Rögzöttség, Schendrian.
 Rőpir, flüchtige Salbe.
 Rugtoll, Frievesder.
 Rüh, Krätze, Psora.
 Rühellenes, Antipsorisch.
 Rühgerj, Piora-Miasme.
 Rühgyógyító, Krätzeheilend.
 Rühkütteg, Krätzeausfluss.
 Rühös, Psorisch.
 Rühsinleg, Psorastechthum.
 Saja, Fein.
 Sajátbanás, Eigenbehandlung.
 Sajátfajú, Eigenartig.
 Sajátság, Eigenthümlichkeit.
 Sajátságos, Eigenheissich.
 Sanyargató, Tyrann.
 Sárgaláz, gelbes Fieber.
 Sárgakórság, Gelbsucht.
 Savtó, Sauerstoff.
 Sebajk, Wundlippe.
 Sebesz, Wundarzt.
 Sebeszség, Chirurgie.
 Segéddúzsság, Hülfreichthum.
 Segédhozó, Heilfam. (tong.)
 Segédintézmény, Hülfsvoranst.
 Segédantimány, Hülfswissenschaft.
 Segédszer, Hülfsmittel, Verstär-
 kungsmittel (adjuvans).
 Seggverőzőn, Afterblutfluss.
 Segítékeny, Hülfreich.
 Sejtésfele, Ahnungartig.
 Semmivétel, Vernichtung.
 Sérv, Bruch.
 Sete következtetés, Inconsequenz.
 Setél, Fälschlich, Irreführend.
 Setéül magyarázni, Mißverstehen.
 Sinleg, Sichtigum.
 Sisaktűnedv, Aconit-Saft.
 Sorrajz, Schema.
 Sorvadás, Schwindsucht.
 Sósavas huyag (Szalamia), Sal-
 mial.
 Sömör, Flechte.
 Sulyegyen, Gleichgewicht.
 Süly, Scharbock.
 Szabda, Norm.
 Szabdaellenes, Innormal.
 Szabdaszeres, Normal.
 Szabdaszertelen, Normwidrig (In-
 normal). (hen.)
 Szagparna, Parfümerie. Kiechß.
 Szalagféreg, Bandwurm.
 Szálkatsék, Euphrasie.
 Szállékony, fliegend, flüchtig.
 Szalonnadagauat, Spectgeschwulst.
 Szalonnapiille, Specthaut.
 Számítódos, Mathematiker.
 Szármozódék, Geleitetes.
 Szarvhártya, Hornhaut.
 Székkéntelem, Stuhlzwang.
 Székletétel, Abführung.
 Székrekedés, Leibverstopfung.
 Szekrény, Kasten.
 Széksiettető, Purganz.
 Széküresedés, Stuhlgang.
 Székürülés, Stuhlentleerung.
 Szelencze, Büchse.
 Szélhűdés, Lähmung.
 Szellőzés, Ventiliren.
 Szemer, Gran.
 Szemérmajak, Schamlippe.
 Szenderkóros, Schummerflüchtig.
 Szenna-levelek, Senébätter.
 Szénó, Kohlenstoff.
 Szeny, Leiden.
 Szenvedelem,) Leidenschaft.
 Szenvedély,)
 Szenves,)
 Szenvéle,) pathisch.
 Szenvhijány, Apathie.
 Szerzőök, veranlassende Ursache.
 Szeszély, Laune.
 Szilfahéj, Umenrinde.
 Szivárgó, feuchtend.
 Szinhalál, Scheintod.
 Szinlegorvoslás, Scheinfur.
 Szórvány, Sporadisch.

- Szórványos, Sporadisch.
 Szömény, Fitt.
 Szömörce, Sumach (rhus).
 Szörny,) Ungeheuer.
 Szörnyeteg,)
 Szörp, Sirup.
 Szörtyögő, Brausend.
 Szöveközni, Compliciren.
 Szöveközött, Complicirt.
 Szunnyallapot, Schummerzustand.
 Szuvaa, Knochenfräsig.
 Szűk, Mangel.
 Szűkmellűség, Engbrüstigkeit.
 Szürke-hályog, graue Staar.
 Tagadólagos, negativ.
 Tagár, Tripper.
 Tályog, Abscess.
 Támadás, paroxysmus.
 Tanítakérdés, Consultation.
 Tanítmány, Lehre.
 Tanoda, Schule.
 Tanodaszeres, Schulgerecht.
 Tapasz, Pflaster.
 Táprész, Nahrungstheil.
 Tartalom, Inhalt.
 Tehénhimlő, Kuhpocke.
 Tenger-gyik, Meerstintz.
 Tenkre-tenni, Vernichten.
 Tenyésrés, Zeugungstheil.
 Teremtény, Geschöpf.
 Termény, Product.
 Természet-buvár, Beobachter.
 Természet-rajzolás, Naturgeschichte.
 Terpetinolaj, Terpentinöl.
 Testmozgás, Gehährde.
 Testhív, Körperwärme.
 Testidom, Körperanlage.
 Tételes, Thätlich.
 Tetszemény, Anschein.
 Tetszhalál, Scheintod.
 Tetszőleges, Scheinend.
 Tevőleges, Positiv.
 Timsósavó, Acanthosäure.
 Tiszafa, Taxus baccata.
 Toldomány, Zugabe.
 Torlódás, Congestion.
 Torokrojt, Nerium oleander.
 Tökélyes, Vollkommen.
 Tökélyesség, Vollkommenheit, Voll-
 ständigkeit.
 Tökélytelen, Unvollkommen.
 Tümlő-daganat, Basagegeschwulst.
- Történetrajz, Geschichte.
 Törvég, Bruchende.
 Tő-szömörce, Wurzelsumach.
 Tő-szurgatás, Acupunktur.
 Tsontfene, Knochenhäute.
 Tsontpuhulás, Knochenweichung.
 Tulajdontalan, Uneigentlich.
 Tüdőkórság, Lungenfucht.
 Tünde, Zeichen.
 Tüzesítő, Erhitzend.
 Úgykészség, Scheln.
 Újratermelés, Reproduction.
 Undor-gyógybáns, Ectet-Kur.
 Utánozni, Nachahmen.
 Utánzat, Copie.
 Utóbaj, Nachwehe.
 Utófájdalom, Nachwehe.
 Utóművelet, Nachwirkung.
 Üdvhozó, Heilbringend, heilsam.
 Üdvös, heilsam.
 Ürügylő,) palliativ.
 Ürügylőleg,)
 Ürügyszer, Palliativmittel.
 Ürögtag, Pustulader-Geschwulst.
 Üteresség, Arterienität.
 Üzőncz, Praktiker.
 Üzőncz-gyógyász, praktischer Arzt.
 Üzőnczi, praktisch.
 Üzőnczség, Praxis.
 Vallomás, Geständnis, Behauptung.
 Váltó-művelet, Wechselwirkung.
 Váltogató, Alternierend.
 Változás, Stimmung.
 Vasszén, Graphit.
 Védhimlő, Kuhpocke.
 Végbélfavóra, Mastdarmaffekt.
 Vegytudomány, Chemie.
 Véleményes, Bermeintlich.
 Vérbőség, Blutübermenge (ple-
 thora).
 Verbuzgás, Blutwallung.
 Vérérdrag, Aderkropf.
 Véreresség, Venosität.
 Vérhas, Ruhr.
 Vértály, Blutfluss.
 Véresköpöny, blutiger Schröpf-
 kopf.
 Veritékláz, Schweißfieber.
 Verófény, Sonnenschein.
 Verpezgés, Blutaufwallung.
 Vértörsölés, Blutharnen.
 Vérszivár, Blutfluss.

Vértapló, Blutschwamm.

Vesekő, Nierenstein.

Vész, Untergang.

Vidtáncz, Beistand.

Viszketeg, Jücten.

Viszony, Bezug, Verhältniß.

Viszszahajtó, Repellens.

Viszszahatás, Reaction, Rückwir-
kung.

Viszszás, Umgekehrt.

Viszszaverő, Repercutiens.

Viszszafűző, Repellens.

Viszszahatalom, Energie.

Viziszony, Wasserscheue.

Vizkór, Wassersucht.

Vonaglás, Todesstampf.

Vöreg, Schattach.

Vörhönyhimlő,) Surpurgriesel.

Vörnyeghimlő,)

Vörös higag, rothes Quecksilber-
Dreyß.

Zaklatás, Strapaze.

Zárjel, Parenthese.

Zászpa gyökér, Weißnieswurzel.
(veratrum.)

Zsebre, Schwämmchen, (aphtae.)

Zsenge, Jung.

Zsongöregbitő, Tonisch.

Zúzkór, Quetschungskrankheit.

Pesten 1830,

Fűskúti Landerer Lajos Bethvel

Österreichische Nationalbibliothek

+Z162792203

